

DUMITRU V. MARIN

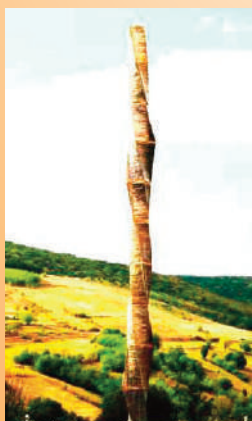
(Prof. Dr.)

DIMENSIUNI CULTURALE GLOBALE

PRIN TVV-30 și M.C.R.-7

Vaslui pe harta culturală a lumii

P. Mateescu - Coloana Dorului de Țară

C-tin Brâncuși - Coloana Infinitului

Editura PIM,
IAȘI, 2021

„Mișcându-se cu dezinvoltură între Vaslui - Iași - Bacău - București sau Krakovia - Istanbul, Londra - Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator tv, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se propune ca un model de umanitate, dezirabil acum și, relativ, în viitor!

Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin nu va putea fi ajunsă sau egalată prea devreme, dacă nu cumva, niciodată.

D.V. Marin, este și rămâne unic în istoria Vasluiului.”

**Prof.Univ.Dr. Al. Ionescu –
Laureat al Premiului Academiei Române
(15 iulie, 2018)**

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

DIMENSIUNI CULTURALE GLOBALE
PRIN TVV-**30** și **M.C.R.-7**

Vaslui pe harta culturală a lumii

*„Dragostea și inspirația creativă nu pot fi
de poruncea...”*

Dumitru V. MARIN

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

**DIMENSIUNI CULTURALE GLOBALE
PRIN TVV-30 și M.C.R.-7**

Vaslui pe harta culturală a lumii

**Editura PIM,
IAȘI, 2021**

„nu păcatele și vina, ci, lumina ce în lume-ai revărsat-o”

M. EMINESCU, Scrisoarea I

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

**DIMENSIUNI CULTURALE GLOBALE
PRIN TVV-30 și M.C.R.-7**

Vaslui pe harta culturală a lumii

**Editura PIM,
IAȘI, 2021**

Istorie...
Realitate...
Realitatea istorică

Una dintre cele mai mari realizări culturale din toate timpurile pentru județul Vaslui constă în așezarea acestuia pe harta culturală contemporană a lumii.

Tehnoredactare: Cătălin Sîmpetru
e-mail: csimpetru@yahoo.com

Web site: www.marindumitru.ro
www.tvv.ro
E-mail: marintvv@gmail.com;
Tel./Fax: 0235.361.236; 0744.231.380

OMUL PROVIDENȚIAL (prefață)

Profesor, ziarist, scriitor, animator cultural, om de radio și televiziune, Dumitru V. Marin, o personalitate complexă a lumii contemporane, poartă în straița sufletului său răvașe cu amintirea locurilor natale, cu încărcătura spirituală mioritică specifică, de care nu s-a despărțit niciodată. Într-o lume dominată de politicieni mediocri, multinaționale, afaceriști veroși, securiști, procurori și o administrație a statului supraîncărcată și ineficientă, preocupată mai mult de propriile interese decât de cele ale comunității, este foarte greu pentru un om de cultură să-și facă auzită vocea în spațiul public, în chestiuni legate de identitate culturală, de perenitatea limbii române sau de evoluția spiritualității românești. Totuși prin perdeaua aceasta groasă de fumigene sunt și voci care aduc un suflu proaspăt de spiritualitate, de mândrie națională. Alergător de cursă lungă, motivat intelectual și spiritual, consecvent și perseverent, Dumitru V. Marin aduce cu sine aerul curat și oxigenat din inima fostului sat moldav. Bunătatea, disponibilitatea la dialog, noblețea caracterului său plac și atrag spiritele alese în încercarea de a impune viața culturală pe drumul normalității, impulsionându-o, dându-i direcție. Premisă a acestui adevăr sunt și spusele prof.univ.dr. Alexandru Ionescu, premiat al Academiei, care spunea despre acesta: *Performer de excepție*,

creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin se propune ca un model de umanitate dezirabil acum și, relativ, în viitor.

Cu adevărat profesorul, dar și omul de cultură poate constitui un model pentru tinerii care aspiră să realizeze valori culturale în viața lor. Dumitru V. Marin, deși poartă morgană de intelectual de catedră, trădează trăsăturile calde, sincere și mândre de țaran curat, coborâtor din poveștile lui Creangă, și este urmașul valoros al lui Tudor Pamfile, folclorist, scriitor, ziarist de la începutul secolului XX. Depărtați în timp, ambii au folosit aceleași idei de culegere, promovare, conservare și inducere în conștiința opiniei publice de pretutindeni a valorilor spirituale și materiale ale lumii satului românesc. A fost dat ca altcineva, peste decenii/un secol/, să cerceteze și să aducă la lumina rampei, atât prin teza de doctorat, cât și prin articole publicate, opera marelui etnolog Tudor Pamfile, tipărint și o antologie de povești populare.

Coborâtor din plăieșii Măriei Sale Ștefan cel Mare, de pe meleagurile Tutovei și Bârladului, cu rezonanțe istorice, ca un arc peste timp și locuri – Podul Turcului, D.V. Marin și-a asumat destinul istoric de a cinsti cu armele scrisului memoria înaintașilor. Oameni ca profesorul Marin au fost predestinați să salveze o operă nescrisă a comunităților rurale din această zonă, operă întreruptă aproape brusc prin anii șaizeci, odată cu industrializarea României. Din păcate, odată cu acest proces, lumea rurală s-a golit de conținut spiritual, de acei intelectuali nativi, care erau păstrătorii datinilor, ritualurilor, ai cântecelor și tradițiilor și spiritualității comunităților respective. După această perioadă nu mai putem vorbi decât izolat de „veșnicia născută la sat”. Aripile veșniciei au început să se frângă în interiorul ei! Doar izolat câte un profesor inimos, cu dragoste

pentru locurile natale, a mai salvat ce se mai putea salva. Unul dintre acești oameni destoinici este și profesorul D.V. Marin, o adevărată instituție care a știut mai bine decât oricine altul să se folosească de mijloacele moderne de comunicare pentru a salva ceea ce se mai poate salva din patrimoniul cultural al vieții autentice românești. Gânditor strategic anticipând viitorul la modul conștient (*Omul este măsura lucrurilor sale*), zbatându-se ca peștele pe uscat, cu ajutor nici măcar foarte subțire din partea autorităților, și-a pus la bătaie întreaga pricepere și trudă, situându-se în fruntea unor aspiranți care să alimenteze un suflu nou, cerut de momentul istoric actual. Înființează primul post de televiziune la Vaslui și din Moldova pe 5 decembrie 1990, cu un an înainte de cel din Iași, al 4-lea post privat din țară (Licența 001/TV), înființează primele posturi de radio la Vaslui (14 iunie 1994) și la Bârlad (noiembrie 1994), fiind un adevărat creator de școală în ziaristică. A tipărit peste 48 de cărți (la data editării prezentei). Este meritul profesorului Marin de a fi adus un nou suflu după anii nouăzeci într-un județ anchilozat în propriile neputințe culturale și sociale. În acest sens a încercat în mai multe rânduri să realizeze publicații locale durabile: „Vlăstarul”, „Onnyx”, „Teleradioeveniment”, „Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău” (în 2020 a împlinit 24 de ani de la apariție), „Meridianul Cultural Românesc”, înființat pe 1 februarie 2015. Ținând cont de reacțiile scriitorimii din țară și din străinătate, „Meridianul Cultural Românesc” a fost o apariție necesară și așteptată, un succes, prin articolul-program dezvoltat ulterior, dar și prin cei 707 colaboratori, din 32 de țări ale lumii, de pe 4 continente, în 6 ani de apariție neîntreruptă. *A fost omul care a simțit direcția din care bate vântul schimbării și modernizării și s-a pus în slujba acestui curent, dominându-l*

pentru zona vasluiană și nu numai. Să găsești timpul și energia să fii profesor, manager de organizații economice și culturale, să împărtășești o atitudine progresivă față de lumea ideilor (folclorică, jurnalism, creație literară), care a dus la apariția atâtor cărți sau pagini de revistă literară, înseamnă să te autoconstruiești, râvnind plinătatea ființei, să convertești un eșec într-o viitoare izbândă. Mare adevăr într-o lume a mercantilismului, a prăpastiei tot mai adânci între bogați și săraci, între inteligență și prostia care se întinde ca o pecingine la nivelul tuturor claselor sociale, a lipsei mecenatului cultural, într-o zonă considerată cea mai săracă din UE. Din păcate Dumnezeu a croit greșit lumea, în sensul că intelectualilor, oamenilor de cultură nu le-a dat bani, ci doar patriotism, inspirație și putere de muncă, în timp ce șmecherilor, mai puțin dotați, le-a dat bani, dar nu și minte, ca să-i folosească în dezvoltarea identității culturale naționale sau locale.

Nu putem vorbi de omul de cultură și scriitorul D.V. Marin acum la ceas aniversar (de octogenar) fără a vorbi și despre opera sa. Amintim în primul rând romanul *Zăpada pe flori de cireș*, roman al unei incompatibilități afective și al ratării în plan erotic, un document sufletesc. Un alt roman important dedicat evenimentelor din cel de-al Doilea Război Mondial: *Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!)* (Iași, Ed. PIM, 2019, 274 p.; ediția a II-a, Iași, Ed. PIM, 2020, 305 p.). Continuăm cu *Opera Magna 1* (Iași, Ed. PIM, 2020, 615 p.), *Opera Magna 2* (Iași, Ed. PIM, 2020, 519 p.), *Opera Magna 3* (Iași, Ed. PIM, 2020), 4/2021, „Ceaușescu –...– Bănescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter) (Iași, Ed. PIM, 2014, 188 p.), „Considerații privind cântecul popular...” (1974) – studiu etnologic – „Basme” de Tudor Pamfile, ediție îngrijită de D.V.

Marin, Iași, Editura „Junimea” (1976), „Evoluția învățământului vasluian până în 1859” (1980), „Istoria învățământului – Liceul «Mihail Kogălniceanu»”, monografie la Centenar (1990), „Tudor Pamfile și revista «Ion Creangă» – istorie etnofolclorică”, „Editoriale valabile din vremuri regretabile” (2013), „Cu Eminescu, dascăl de suflet. Studii și adnotări istorico-literare” (2013), *Opera Magna 4 „De la Ceaușescu... la Iohannis” Istorie în oglindă afectivă* (2021), Dimensiuni culturale globale... ș.a., ș.a.

Dăruindu-se neîncetat misiei sale pe care a simțit-o ca un har dăruit de Dumnezeu, n-a fost scutit nici de neplăceri, nici de greutăți, de dușmăanii și de tot ce înseamnă stresul vieții zilnice în provincie, de tot felul de bețe în roate și mai ales de atitudini feroce și de izolare. Constituția sa robustă de țăran, credința în Dumnezeu și în destinul său l-au ajutat să reziste la asaltul tuturor liftelor și lighioanelor cu chip uman care au încercat să-l îngenuncheze și să-i distrugă munca și opera (o spun ca martor...).

*Prin existența noastră dovedim că jurnalismul cultural mai poate trăi o bună vreme. Dar, cu ce preț... se confesează cu năduf sărbătoritul. Un preț pe care cei temerari îl plătesc cu sănătatea, munca și chiar cu sacrificarea familiei, când statul ar trebui să dea tot concursul prin programele sale în a stimula inițiativa privată și locală în dezvoltarea noastră culturală și păstrarea nealterată a limbii române. Din păcate acapararea tinerilor de tehnologia actuală duce la o ruptură greu de recuperat între generația Facebookului și cele care au creat o cultură națională folclorică sau cultă. Ne alăturăm și noi afirmațiilor profesorului D. V. Marin, care trage un semnal de alarmă cu perspicacitatea-i caracteristică: *Bătălia pentru limba română se află astăzi la răscruce sub ciocanele necruțătoare**

ale globalizării. Să ne fie foarte clar că într-o lume a globalizării vor rezista acele popoare cu o cultură și credință puternică. Cine nu rezistă devine istorie pentru generațiile viitoarelor secole. Să ne ajute Dumnezeu și să ne dea mintea moldoveanului cea de pe urmă în a ne uni forțele intelectuale și culturale în a salva poporul român de la dispariție.

Patria mea este limba română! Versul lui Nichita să rămână hrană și călăuză pentru viitoarele generații de astăzi și până în veșnicie!

Poți scrie în câteva rânduri despre un om sărbătorit la împlinirea unei octogenare vârste, la apariția acestei cărți, om care trăiește printre noi, care pentru prietenie are un adevărat cult; cult și dăruire pentru salvarea limbii române și a identității noastre culturale de la pieire?!

Pentru 28.04.2021: „La mulți ani!”, maestre!

Dr.ing. Dumitru BRĂNEANU,
poet, scriitor, Președintele U.S.R. Bacău.

Letiția OPRÎȘAN – Poem tranzitoriu

INTRODUCERE

DIMENSIUNI CULTURALE GLOBALE PRIN TVV-30 ȘI M.C.R.-6/VASLUI

Una dintre cele mai mari realizări culturale din toate timpurile pentru județul Vaslui constă în așezarea acestuia pe harta culturală contemporană a lumii.

Vă propunem, aici, o temă a cărei importanță impune mult mai mult decât câteva considerații publice, cu o încheiere favorabilă oamenilor momentului care au tot îndrăznit să iasă în Agora.

Vasluiul a pătruns pe harta culturală a lumii, într-un fel de competiție neașteptată, unică, și sigur, neinvitat, aflat, cum

s-ar zice, „la coada listei”, la plecare. Pornind de la statutul de mărunțel oraș de provincie care a devenit „capitală de județ” în 1968, cu o inexistentă viață culturală, prelungită până după 1989, în pofida unor eforturi investiționale în infrastructură specifică, municipiul s-a înscris în competiția valorică după apariția TVV, în 5 decembrie 1990 (apariția primei televiziuni private în România, Licența CNA 001/TV) și s-a impus mai

Concurs licență – 1992

temeinic prin revista repede internaționalizată, MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC apărută la 1 februarie 2015. Doar după 6 ani, aceasta înregistrează astăzi 707 colaboratori din toată lumea.

Prea mărunț să fie în atenție publică și puternic umbrit de Iașul marilor iubiri dar și al mai marilor realizări culturale-naționale și nu numai (la 70 km. depărtare) și Bârladul (la 55

km) cu o bună reputație de la începutul secolului al XX-lea (cu T. Pamfile, G. Tutoveanu, I. Antonovici în primul plan al valorilor), chiar și de către Huși (50 km.) cu autoritatea spirituală-remanentă a Episcopiei, orașul Vaslui s-a dezvoltat greu și încet, fără șanse de a ajunge la nivelul celorlalte județene până să devină capitală de județ. Într-o mai veche încercare de a descoperi dezvoltarea presei, apoi a școlii și apoi a culturii și a unor personalități, am constatat o destul de slabă consistență intelectuală locală, o inexistentă pleiadă de mari personalități și inevitabilul exod al creierelor, generate de slabele condiții de dezvoltare și competitivitate, de spiritul provincial mereu distructiv, și absența cultului cărții. Sărăcia s-a născut la Vaslui.

Devenirea remarcabilă a fostei comune – centru de raion, oraș cu atribute administrative, municipiu cu ceva pretenții după 1968, dar mereu handicapat de fuga valorilor către mari orașe și în străinătate, după cum vom mai accentua, cu hemoragia materiei cenușii care este evidentă și astăzi – devenirea spre oarecare autoritate se datorează desemnării sale ca Centru administrativ județean, avântului de după Revoluție și dezvoltării informatice. Fără computerul cu dezvoltările sale, fără apariția televiziunii și a comunicării directe-telefonice, fără importul de valori, municipiul n-ar fi depășit nici măcar Podu Iloaie, Tâgu Frumos, ori Hârlăul zilelor noastre. A pus umărul la această ridicare și dezvoltarea infrastructurii transporturilor, în mare declin la data alcătuirii cărții de față. Ne mai putem întreba de ce mulți, prea mulți ani, într-o întregă istorie, personalitățile marcante cel puțin de rang național au tot lipsit și din cel mai sumar inventar? Că de aici au plecat mari capacități de-a lungul tuturor timpurilor e ușor de stabilit, dar asta nu înseamnă că au contribuit (ei) cât

de cât la propășirea locuitorilor dintre care s-au ivit. Sunt mult prea puține urme ale trecerii lor pe aici: Stroe Belloescu, Gh. Roșca Codreanu ș.a. din Bârlad, Episcopii Hușilor, din secolul trecut, în timp ce, pentru Vaslui, lista e disponibilă.

Fixarea valorilor și importul cultural într-un scop nobil de sincronizare cu tot ce înainta în țară era și a rămas doar un deziderat. Încercarea de a întoarce către poporul local fiii locului, n-a reușit, sincronizarea sau înălțarea culturală se lasă mult așteptată, promovarea valorilor naționale de aici, a reușit doar parțial prin TVV.

Apariția unei Televiziuni la Vaslui ținea dintotdeauna și atunci, imediat după 1989, de domeniul fanteziei. Grupul sau omul îndrăzneț din frunte nu se așteptau la asemenea performanțe ulterioare, dar au trecut hotărât în bătălia pentru cultura Vasluiului.

DIN ISTORICUL AFIRMĂRILOR.

– Privit retrospectiv s-ar părea că TVV are rolul spărgătorului de ziduri (ale întinericului), pentru care, dintre oameni în Vaslui, doar câțiva mai rezistă în 2021, nevoiți să înfrunte comunistoizii de pe metereze acum (din interior, deci) și concurența cu marile valori naționale și universale, directă și accesibilă datorită comunicației pe net. Că se află în vâltoarea acestor confruntări sunt dovezile pregnante ale colaborărilor cu cenacluri ca Destine literare (Montreal), Lumină lină (New York), Scriviamo (Italia), cele din Israel, Republica Moldova, Germania, Anglia, Australia ș.a. și în compania celor aproape 150 de creatori din afara granițelor țării; și, nicidecum nu e vorba doar de scriitori.

– Pe 5 decembrie 1990, 11 curajoși asistați de un subprefect fără tangență cu actul cultural, au încercat marea cu degetul... și au reușit, apoi, argumentul celor 3 (Marin, Poamă, Crișan) din dezbateră lor într-o noapte, într-o mașină Dacia fiind: „mă, s-ar putea să nu meargă, dar, dacă... merge?” și au început să adune fire, discuri de patefon (nu existau casete sau alte mijloace de înregistrare pe piață), un televizor, o camera video M-7 (mare noutate pe atunci), întruniți într-un club șoferesc condus de Valeriu Aniței... După moda timpului și frica de legi, era nevoie de vreo aprobare, cumva.

– Pe 10 decembrie 1990, lângă televiziunea națională din București, erau în grevă circa 10000 de șoferi care strigau la unison „Jos Valeriu și Răzvan” șefii TVR de atunci, iar la etajul 10 al clădirii unde am ajuns se ridica părul măciucă pe cap, de frică. Așa că directorul Răzvan Theodorescu, istoric reputat și ajuns academician, a semnat tremurând că este de acord cu înființarea noii televiziuni... private, tot prima din România, care mai apoi a obținut Licența 001/TV din țară. Ne-am mișcat foarte repede după aceea.

– Pe 24 decembrie 1990, de Ajunul Crăciunului am difuzat pe antena TVR de pe dealul Căprioara, comuna Epureni, lângă Bârlad, județul Vaslui (la câteva săptămâni și de la Vaslui, prin releu special) prima noastră emisiune de 45 minute de la ora 07.00, până la 07.45, care acoperea 1/4 din teritoriul național și o bună parte din Basarabia. De pe 17 decembrie și până pe 23 târziu noapte, de fapt, pe 24, până la 5 dimineața, am lucrat la caseta zero, pe care am trimis-o la Stația DRTV de atunci.

– După apariția Legii audiovizualului, puterea acordată era mica, doar 100 W, și noi am depus eforturi foarte mari să putem exista, sub prigoana PSD care voia să pună mâna pe noi

(ne-am judecat destui ani) care ne-a determinat să mutăm și studiourile și antena de 4 ori, evident, locații diferite.

– Dacă programele noastre n-ar fi fost foarte interesante, așa încât „ora exactă se dădea la TVV, mulți ani”, nici vorbă să rezistăm în condițiile de accentuată sărăcie de pe aici. Așa se face că am acoperit informațional toată Moldova, am colindat țara și am îndrăznit în lume.

I. O ISTORIE

Într-o plană imagine globală, VASLUIUL ar fi ca palma dreaptă către cer, cu degetul mare – spre pâraul Vasluiet, Gura Bustei și dealurile până la Huși, spre Chișinău, arătătorul, șoseaua către Movila lui Burcel, Iași și Suceava, mijlociul – cu dealul înclinat de la confluența apelor Bârlad, Racova, Vasluiet, cu opintire la Biserica Sf. Ioan (de la Ștefan ctitorie) tot spre nord, inelarul fiind de-a lungul apei Bârladului spre Negrești, Roman și Iași, iar degetul mic spre bariera Bacău cu șoseaua asfaltată spre Laza, Ivănești, Dragomirești – Bacău.

În „palma” aceasta sunt urme de viață de peste 5000 de ani, atestare documentară de la 1375, capitală câteva luni (după Alexandru cel Bun, 1436), bătălia lui Ștefan, 1475, prima școală publică în 1841, legenda lui Peneș Curcanul, 1877 (poetului Vasile Alecsandri, veșnică recunoștință), intrarea diviziei „Tudor Vladimirescu” împotriva nemților (1944), centru de plasă și raion și apoi de județ (1968), Curent Cultural-Informațional după 1989, *TV. Vaslui*, 5 decembrie 1990, *Unison Radio Vaslui*, din 1993, *Unison Radio Bârlad*, din 1994, *Meridianul* din 1996, alte ziare, *Revista Meridianul Cultural Românesc*, din 2015.

Sfârșitul secolului al XX-lea consemna Revoluția (1989) și la Vasluiul care, deja, astăzi și-a cvadruplat suprafața (dar a scăzut populația), urmare a unei anume dezvoltări economice bazată numai pe servicii. În ultimul deceniu aproape toată industria municipiului a dispărut deși, unități ca Movas, Rulmenți, Moldosin, Mecanica exportau în zeci de

țări. Județul a devenit „exportator” de forță de muncă adesea înalt calificată, care în cea mai mare parte astăzi s-a pierdut.

S-a trecut masiv la producția în Lohn, cu forța de muncă foarte prost plătită, slab reprezentată azi!

Atmosfera culturală era cea obișnuită pentru un târg de provincie, „unde nu se întâmplă nimic” cu un ziar bisăptămânal (Vremea Nouă) cu 7 – 10 lucrători, teatrul „Victor Ion Popa” de la Bârlad, case de cultură în fiecare oraș (cu câte 2 sau 5 angajați), peste 400 unități școlare și 16 licee, 6 școli profesionale.

Unitățile sanitare păreau îndestulătoare pentru o populație de aproape 600.000 locuitori, într-un sistem, deficitar și astăzi, oricât s-a încercat optimizarea lui. Medicii cei mai buni din marile localități navetau, ori s-au aciuit prin Iași sau București, la fel ca și cei din sistemul juridic. Învățământul era cel mai stabil deși, navetismul era în floare iar posturile vacante nu s-au acoperit cu personal calificat vreodată nici măcar la limba română, unde erau mulți absolvenți.

Încercând să găsim rădăcinile *Curentului Cultural-Informațional* în perioada comunistă riscăm să nu reușim, pentru că nu se putea vorbi de o bază intelectualizată din care să se selecționeze dintre cei mai buni și nici vorbă de egalitate de șanse!

Cam din ianuarie 1990, putem vorbi de zbaterile locale, de „producția” condeierilor (oprimați până atunci), de avânt economic, de... libertatea cuvântului, de circulația liberă a oamenilor și... banilor. Explozia cultural-informațională debutează cu jurnalism fără perdea și variate creații literare. Începe exodul vasluienilor.

Izbucnește DECENIUL DUȘMĂNIEI, care nu mai dă măsura bunei cuviințe și a respectului pentru prea mulți

oameni, unii mai egali decât alții și nici respectarea valorilor. Ghemul viermuitor tare strâns până acum, la dispoziția câtorva inși, bine înfipti în conducerea târgului, se desface puțin câte puțin datorită veneticilor care au îndrăznit mai mult sau au avut valoarea, priceperea, îndrăzneala cerută de momentul istoric. S-a văzut asta la alegerea directorilor de unități, prin votul ultimului muncitor sau al femeilor de serviciu, când a început marea MANIPULARE a conjuțenilor, deci, și a întregului popor român!

A început ascensiunea câtorva în plan financiar, mai ales prin acapararea patrimoniului statului scos la mezat.

Cel mai bogat om din județ are cumpărate (la prețuri mici și foarte mici) cele mai multe unități de la stat. S-au împărțit pământurile și s-au privatizat întreprinderile. Care nu și-a găsit cumpărător a falimentat iar ca să li se piardă datoriile celelalte au fost căpușate (adică întreprinderi concurente ale acelorași oameni).

S-au deschis granițele și a început exodul creierelor și a forței de muncă a românilor.

Încercăm aici, în puține episoade, să schițăm elementele esențiale ale apariției, dezvoltării și importanței principalului mijloc de presă, răstimp de peste 2-3 decenii, în cadrul *Curentului Cultural-Informațional din județul Vaslui*. Cuprinzând ultimul deceniu al secolului trecut, respectiv primul al acestui secol și mileniu, timpul de glorie al televiziunii Vaslui, inițial, Studioul de televiziune și radio, în parteneriat și cu *PRO TV* apoi *PRIMA TV*, pe care le-am retransmis câțiva ani, *TVV* (în formulă abreviată), inițiativă 100% vasluiană care a însemnat momentul de cea mai mare autoritate culturală și de presă din toată Moldova; a însemnat ȘCOALĂ de PRESĂ și o întreprindere curajoasă, unică și

săracă, formată ca grup de presa după obținerea licențelor pentru cele două posturi de radio *Unison* și, respectiv, ziarul *Meridianul*, cu apariție din 1996.

Mai întâi... ideea... 20 nov. 1990 – Centenarul Liceului Mihail Kogălniceanu. În calitate de autor al Monografiei liceului, am fost în centrul atenției, ca omul cu operă. Alături de Alexandru Mera, director și Marin Moronescu (director adjunct) făceam onorurile casei față de atâția și atâția oaspeți de marcă, dintre care se detașau nepotul lui Mihail Kogălniceanu și personalitățile prezente menționate în Monografie.

Prof. Dumitru V. Marin

Prof. Cornelia C. Alexandru

1
8
9
0

LICEUL
„MIHAIL KOGĂLNICEANU“
— CENTENAR —

1
9
9
0

După manifestări am hotărât să punem la punct caseta... pentru posteritate!

29 nov. 1990 – lucru la CASETA LICEULUI, cu Grigore Avram și Dan Crișan. Întreb: facem televiziunea noastră?

Sunt idei care sperie gândul. Cum să faci televiziune... la Vaslui?! Cu ce, cine s-o susțină, ce forță economică are... etc. etc.?! Ceilalți au rămas înmărmuriți!

ȘI TOTUȘI...

La 5 decembrie ne-am reunit formulând: ACT CONSTITUTIV PRIVIND COMITETUL PENTRU RADIO ȘI TELEVIZIUNE LOCALĂ VASLUI semnat de 12 persoane printre care: Marin V. Dumitru, Aniței Valeriu, Avram Grigore, Marin Daniel, Marin Sergius, Poamă Alexandru.

E drept că imediat după măsurile de restituire luate de Guvernul Roman (Petre, prim-ministrul, a poposit și el în studioul nostru) a existat o anume relansare economică dar repede urmată de o serioasă inflație. Și apoi, în Vaslui nu exista universitate, teatru, vreo formație profesionistă, vreun cenaclu literar (de mai mare anvergură, pentru că exista din 1974, cenaclul MUGUREL 74, pe care l-am condus 15 ani).

Era o mare dezbinare chiar între cei care mai publicau câte ceva (cele mai mari contrapile pentru editarea monografiei mele *LICEUL MIHAIL KOGĂLNICEANU* mi le-a pus directorul adjunct Marin Moronescu și soțul „colegei mele de carte”, Constantin Alexandru).

I-am capacitat pe Alexandru Poamă și Dan Crișan într-o noapte întreagă, în Dacia mea, cu argumentul „*mă, s-ar putea să nu meargă, dar, dacă merge?*”.

Palatul Administrativ

În condițiile mării dezbinări umane de după Revoluție, am reușit un colectiv creator (sau măcar binevoitor) cu care să pot lucra eu și să se împăuneze ei. Vă vine a crede că lucram 28-29 ore la caseta de emisie și că nici un cuvânt, absolut niciunul, nu s-a difuzat fără să-l aud eu mai întâi?

Că, nefiind remunerați atâta timp, au început să se retragă mai toți, pe 13 aprilie 1991 rămânând doar eu și Daniel Marin (fiul), pe 14 începând ca operator Luminița Lăzărescu (Lidia Lascăr) care nu mai pusese degetele pe butoane? Că s-au năpustit și „prieteni” și dușmani să sfâșie noul post privat?

Ne-au salvat atunci ing. Ion Neamțu (Huși) și apoi ing. Vasile Strungaru (Zorleni) cu ceva bani, să plătim timpul de emisie pe emițătoarele statului, acoperind toată Moldova și circa ½ din Republica Moldova.

Am strâns din dinți și am emis în continuare. Am putea spune câte bețe în roate ni s-au pus de la oficialități, judecători și „colegi” vânzători...

Pe 5 decembrie 2010 am aniversat 20 de ani de la înființarea principalului mijloc de presă de după Revoluție (sau lovitură de stat prost mascată), pe 24 decembrie 1990, a fost prima emisiune în direct.

Traversarea Atlanticului sau TV în Vaslui erau atunci idei la fel de bizare. Cum să faci televiziune într-un oraș fără cine știe ce tradiție culturală, cu puțini condeieri, cu un ziar bisăptămânal, (Vremea Nouă = Adevărul = Vremea Nouă) și cu posibilități materiale cu totul precare din lipsa unor industrii performante?

„La rece” și fără prejudecăți: inițierea și realizarea unui post TV, în condițiile în care nu exista nimic decât o voință, dar și neîncredere și dușmănie cât încăpea, astăzi (și chiar atunci) apare ca gest necugetat și de nerealizat. Oficialitățile – împotriva, fondul uman și spiritual – lipsă, capital – nimic, dotare, o singură cameră de luat vederi (M7). Cei 4-5 care „faceam televiziune” nu eram întotdeauna hotărâți, dar sutele de vasluieni erau mult mai entuziasmați ca la un meci, că au televiziunea lor. Reamintesc: a fost a 3-a inițiativă privată din țară, prima din Moldova, TVR Iași (de stat) a început să emită la 2 ani după noi, ca și TLM Iași (la 1 an).

ACT CONSTITUTIV PRIVIND COMITETUL PENTRU RADIO ȘI TELEVIZIUNE LOCALĂ VASLUI

Având în vedere necesitatea îmbunătățirii și revigorării vieții culturale și sociale pe cuprinsul județului Vaslui și o parte din teritoriul Moldovei;

Considerând că sunt unele condiții favorizante prin utilizarea releelor de televiziune de la Vaslui și Epureni;

Apreciind că este posibilă și necesară înființarea unui post de televiziune local „Evenimentul vasluian” sau cum vom găsi un nume mai potrivit în cât mai scurtă vreme;

Mai jos iscăliții, alcătuind Comitetul de inițiativă care s-a întrunit astăzi 5 decembrie 1990 la Prefectură și în prezența d-lui subprefect Constantin Maria, la care subscrie și d-l. prefect Teodor Tărnăuceanu,

HOTĂRÂM

Să acționăm atât cât ne permit puterile pentru înființarea și funcționarea postului local TV care în perspectivă să emită și pentru radio; stabilim durata emisiunii la o oră săptămânal, programată după obținerea aprobărilor și întocmirea formalităților de rigoare;

Însărcinăm cu conducerea acestei acțiuni după cum urmează:

– Președinte al Comitetului de inițiativă și director al nou createi instituții, care reprezintă interesele acesteia, pe dl MARIN DUMITRU;

– Director tehnic, cu răspunderea dotării și întreținerii tehnice pe d-l inginer Aniței Valeriu;

Domnii mai sus menționați sunt împuterniciți să întreprindă acțiunile și să ia măsurile pe care le cred de cuviință pentru o cât mai rapidă concretizare a acestei inițiative;

Pentru asigurarea spațiului, fondurilor (ca investiții) și a pazei obiectivului, în numele Prefecturii județului Vaslui se angajează dl subprefect Constantin Maria. Se solicită în acest sens înființarea unui post fix de poliție, la sediul care se va stabili prin Decizie a onor Prefecturii;

Pentru stimularea celor care contribuie la înființarea acestei instituții se vor stabili indemnizații printr-un act adițional întocmit ulterior.

Drept care s-a încheiat prezentul, azi 5 decembrie 1990, în 3 exemplare.

Semnăturile celor prezenți:

ectivului, în numele Prefecturii județului Vaslui se angajează D-l subprefect
Maria Constantin Se solicită în acest sens înființarea
unui post fix de poliție, la sediul care se va stabili prin Decizie a
con Prefecturii ;

Pentru stimularea celor care contribuie la înființarea acestei Ins-
tituții se vor stabili indemnizații printr-un act adițional întocmit
ulterior.

Drept care s-a încheiat prezentul, azi 5 decembrie 1990, în 3 exemplare.

Semnăturile celor prezenți :

1. Marin Dumitru *Marin* Maria Constantin *Maria Constantin*
2. Harko Valeriu *Harko*
3. ~~Maria Constantin~~
4. ~~Păscuțiu Emil~~
5. ~~Avram Gheorghe~~
6. ~~Marin Daniel~~
7. ~~Ciortea Oks~~
8. Marin Sergius *Marin*
9. Pracsiu Teodor *Pracsiu*
10. Poamă Alexandru *Poamă*
11. Sarban Stefan *Sarban*

Trebuie spus că aproape toți semnatarii priveau cu mare îngăduință zbaterea organizatorului, atât pentru neobișnuitul „întreprinderii” cât, și, pentru că erau mai realiști. Cei mai convinși erau Marin și Avram, cel mai ironic, subprefectul, care semnează alături. Când s-a pus problema de investiție,

adică de o contribuție a fiecăruia pentru pornirea activității s-au împrăștiat care încotro.

S-au înviorat după obținerea avizelor necesare, în special semnătura directorului TVR, acad. Răzvan Theodorescu, la București, pe 10 decembrie 1990 (era și greva șoferilor... care strigau teribil la gardul TVR: „Jos Valeriu și Răzvan”).

În fața lui Francois Mitterand – 18 februarie 1991

E greu de ales momentele mai importante din primii 5 ani, pentru că pluteam în probleme de organizare și școlarizare și aveam normă întreagă la Liceul „Mihail Kogălniceanu”, după amiaza plecam la filmări și discuții, ne mai documentam și noi, ne mai certam seara... Cred că interviuarea lui Francois Mitterand, președintele Franței, la Iași, în 18 februarie 1991, binecuvântarea Papei Ioan Paul al II-lea la

Cracovia (iulie, august 1991), filmările speciale de la Chișinău din 30 august 1991, obținerea Licenței la 20 septembrie 1992 (București), 001/ TV, vizitele principalelor personalități politice într-un amărât de studio fonoizolat cu cofrete pentru ouă... În acești ani i-am intervievat pe Francois Mitterand, Mircea Snegur, Ion Iliescu (președinți de țară), pe 8 prim-miniștri, ministrul culturii din Turcia la TOPKAPI - Istanbul sau prefectul din TOURS (Franța) dar și pe Emil Constantinescu (ce seară memorabilă, cu mare spectacol la Casa de Cultură), Traian Băsescu sau secretarul general al Consiliului Europei, primărița Strassbourg-ului, Marie Trautman (1999).

**Interviu cu președintele Mircea Snegur –
30 aug. 1991, Rep. Moldova-Chișinău**

În România acestor ani era o instabilitate „de tranziție”, adică nimic nu mai era sigur (de exemplu, de la 2,30 lei dolarul, a sărit la 1400!). Deceniul Dușmăniei își reorganiza întreprinzătorii economici, regrupă forțele social-culturale, strica orice fel de orânduială comunistă, însuși țara era ocupată metodic de capitalul străin. Județul Vaslui a fost mereu neinteresant pentru stăpânii lumii din cauza sărăciei sale.

TV.V. devenise important în jocurile de orice fel de pe plan local, așa că principala țintă a politicianilor a fost acapararea sa totală sau parțială: de aici, dușmăniei, bârfe, contre.

Sumarul primei emisiuni, stabilit într-o discuție absolut creativă pe 22 dec., pentru că pe 23 dec. am lucrat toată ziua la montarea casetei:

24 decembrie 1990

- *Mira*
- *Cuvânt introductiv (D. V. Marin)*
- *Steaua - Bălteni + Oșești*
- *Lectura Deciziei 786/1990 a Prefecturii*
- *Cuvântul Prefectului*
- *Eroii Revoluției - depunerea coroanelor*
- *Centenar LMK*
- *Videoclip*
- *Miting aviatic*
- *Desene animate*
- *Poliția informează*
- *Phonos - Bârlad - orchestra*
- *Constantin Nițuc - intrerpret vocal, chitară, Bârlad*
- *Colinde Vaslui*
- *Masă rotundă de prezentare*
- *Colinde*

(MSS - arhivă 1990)

Momentul a fost exact consemnat în presă și de prietenul nostru de la distanță Teodor Pracsiu:

Studioul Tv Vaslui Transmite

Luni, 24 decembrie 1990, ora 7,30: moment unic în istoria mass-mediei vasluiene - Studioul Tv Vaslui începe să transmită. Este „cota zero”: momentul inaugural, clipa primei transmisii adevărate, cu imagini și oameni ai acestor locuri. Emoții, neliniște, bucurie, speranță. Sunt secvențe pentru începutul istoriei televiziunii locale. Semnale muzicale „mira” locală (un cerc și un turn stilizat) și pe ecran apare chipul familiar al profesorului Dumitru V. Marin, coordonatorul activității studioului, care rostește câteva fraze inaugurale și adresează telespectatorilor vasluieni tradiționale urări de Crăciun. Emoția se simte și se transmite. „Crainica” Matieș Carmen citește textul deciziei Prefecturii județene de înființare a Studioului de televiziune Vaslui, unul din puținele similare din țară. Ni se adresează apoi un alt întemeietor și sufletist, ing Valeriu Aniței, directorul ITA Vaslui, fără aportul tehnic al căruia inițiativa – oricât de generoasă – n-ar fi prins viață. Cel puțin deocamdată. Urmărim apoi cuvintele solemn-festive ale domnului Teodor Tărnăuceanu, prefectul județului, sub girul căruia studioul a luat ființă și – iată! – există.

Emisiunea în sine – cu unele imperfecțiuni tehnice inerente – a fost diversă, interesantă și atractivă. Telespectatorii, cei care au reușit să afle din timp ora matinală a transmisiei, au putut urmări, între altele festivitatea depunerii de coroane la monumentul erorilor Revoluției din cimitirul „Eternitatea” Vaslui, secvențe de la centenarul Liceului „Mihail Kogălniceanu”, de la mitingul aviatic din 30 septembrie a.c., rubrica „Alcoolul la volan”, obiceiuri de

iarnă, desene animate, video-clipuri muzicale, câteva minute cu formația bârlădeană „Phonos” și solistul Constantin Nițuc ș.a. Dan Marin și Carmen Matieș au asigurat liantul necesar între diferitele momente, cu emoție și naturalețe. Imperfecțiunile începutului, desigur remediabile, sunt acoperite de calități, de entuziasmul acestui deosebit de promițător debut al vizualului vasluian. Urăm Studioului Tv Vaslui viață lungă, emisiuni valoroase și mult succes!

(ADEVĂRUL VS., T.P., II, nr. 125, 27 decembrie 1990)

A. PRIMA EMISIUNE

Merită s-o descriem pentru că încercam să facem televiziune, la Vaslui, oameni care nu știau mai nimic despre ce înseamnă munca aceasta, cu specificul ei.

Mai întâi inventarul: 2 aparate video (mare bucurie când le-am văzut, pe împrumut), un mixer audio (adaptare dintr-un potențiomtru cu cursor), cameră video M7, 1 televizor, 4-5 becuri (corp de lumini, ținut în mână), un microfon, 2 casete video, ceva fire și cabluri pentru a putea direcționa imaginea și sunetul în jurul unei mese ovale (de ședință), într-o improvizație la Automoment, condusă de Valeriu Aniței. Dan Crișan a adus câteva benzi și discuri de patefon, un televizor, magnetofon, patefon, becuri, casete. Poamă s-a adus pe el. Daniel Marin cu un vraf de texte și discuri, a venit o fată frumoasă, eleva mea – Carmen Matieș, cu voce bună, ajunsă apoi judecătore, și au devenit crainici TV. Văzându-ne așa slab dotați, dintre cei consemnați în **Actul constitutiv** au șters-o repede, inclusiv de la „organizare”. Aceasta era: Director-textier-publicitate – Marin Dumitru, redactor-textier – Poamă Alexandru, ilustrație muzicală – Crișan Dan, redactor-textier-prezentator-operator – Marin Daniel Cernat, director adjunct tehnic – Aniței Valeriu, regizor – Șerban Ștefan, tehnician de sunet – Avram Grigore, asistent tehnic și regie – Marin Sergius Lucian. Se mai învârteau pe acolo alți câțiva care întindeau fire, aduceau vin, bârfeau sau băgau „fitile”.

Lumini proaste, spațiu neantifonat (se auzea când trăgea cineva apa la WC), fără mijloace de comunicare (telefonul meu de acasă), în jur oameni care credeau că mai bine ne-am duce

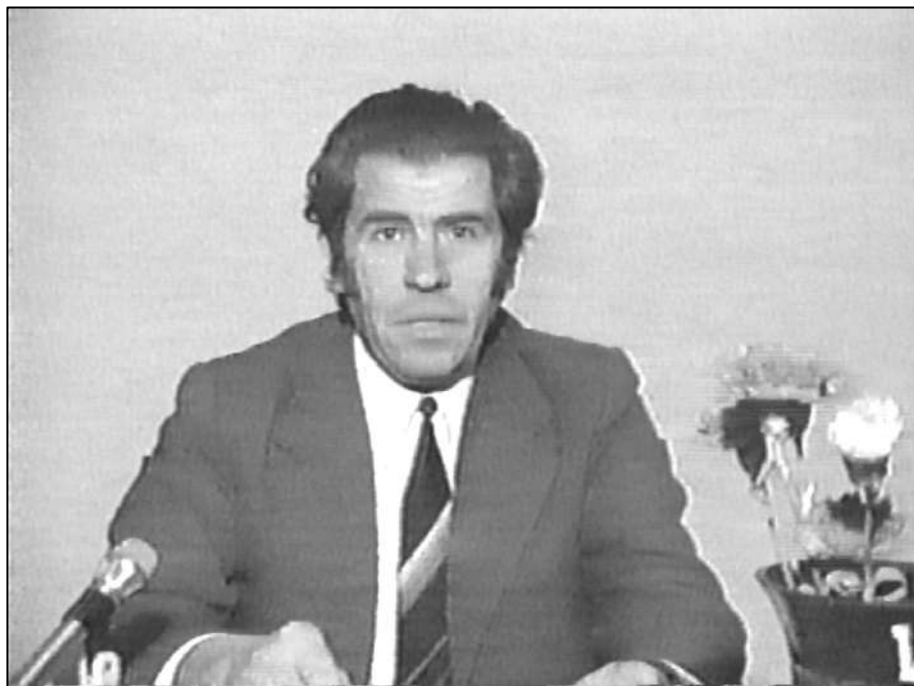
la crâșme, decât, oameni serioși, să ne ținem de prostii. Chiar prestigiosul publicist de la (micul) Adevărul – (VS), Teodor Pracsiu sau/și Constantin Jomir, prof. Ioan Baban ș.a. n-au crezut în „intreprindere” și s-au făcut dispăruți.

Mai ales că totul se făcea fără bani (de unde?), cu fonduri personale, cu „dotare” (fără), cu adversari tari. Așa că, repede, am plecat la hotelul de lângă Copou și de acolo la Casa Armatei de unde, în iulie 2002, am zburat în str. Ștefan cel Mare 59 pentru câțeva vreme. Studioul de la ap. 1, bl. 92, în centrul civic al Vasluiului a fost al 5-lea amenajat și apoi autorizat de CNA, cu emițător profesionist, după o încercare cu unul rusesc adus de la Baikonur (de la rachetele rusești). Sabotajele... nu lipsesc nici astăzi!

**Emițătorul TV
dezmembrat din sistemul de ghidare a rachetelor**

Prima emisiune a fost frământată zdravăn, numai pentru un conținut unitar, vreo 7 ore, pentru că eram toți foarte egali și foarte deștepți la presupuneri. Primeam pe oricine și rămânea cine rezista la dușmăniile ce se manifestau și aici în acea perioadă de schismă națională. Pentru cele 43 de secunde ale cuvântului de salut l-am „chinuit” pe prefectul Th. Tărnăuceanu peste 3 ore, ca să frecăm bine casetele și... pentru celelalte intervenții. Am lucrat 29 de ore pentru 46 de minute de emisie.

**Dumitru V. MARIN la prima emisiune Tv.V.,
24 dec. 1990**

Când am anunțat că **STUDIOUL DE TELEVIZIUNE VASLUI EMITE**, în Ajunul Crăciunului din 1990, ora 07.00, cred că ½ dintre vasluienii cu televizoare erau treji pentru că

anunțasem și prin „Adevărul” lui Pracsiu și, mai ales, din om în om, într-un fel de campanie electorală. Caseta era dusă la emițătorul de la Căprioara–Bârlad, dez-dimineată. (Câte-am pățit și cu asta...!)

Pentru că am reușit o emisiune bună și TVR nu avea prea multe ore de emisie, cei de la DRTV Iași ne-au permis, prietenește, să reluăm în prima zi de Crăciun (deci pe 25 decembrie 1990). Am stabilit că facem emisiune „în direct”(?!), caseta noastră, în fiecare duminică dimineată.

**Dan Marin și Carmen Matieș –
Prezentorii primei emisiuni Tv.V**

Repede s-a dus vestea și, pentru că emisia era de pe stația statului, eram recepționați în Republica Moldova, în Suceava, Vrancea, Bacău, total 14 emițătoare. Am primit

semnale și mesaje de felicitare din toată Moldova, dar nu și sprijin financiar, pe care nu-l prea ceream din cauza certurilor dintre noi, pentru că ceilalți veneau ca inspecitori, unii se țineau de petreceri iar „la vătălă” rămâneam eu, Daniel Marin, Sandu Poamă și Grigore Avram, înlocuit apoi de Florin Muștiuc, Florin Dărăngă, până s-a stabilizat LUMINIȚA LĂZĂRESCU (nu știu de ce și-a zis Lidia Lascăr). Plecau pentru că nu puteau fi plătiți și era nevoie de scule și casete (aveam salariu la catedră 1500 de lei și o casetă era 4500 lei). Cel puțin Luminița v-a oferit imagine atâția ani, plătită fiind doar după 1 an!

Pe 17 decembrie 1990 ne-am reunit 15 persoane, dintre care pe unii cu semnătura fudulă nu i-am mai văzut pe-acolo.

Duminică 23 decembrie 1990

Interviu la Radio Iași, timp 5-6 minute cu precizarea intrării în emisie luni, ora 07.30

La rugămintea directorului s-a făcut din nou anunțul după amiază în legătură cu devansarea orei de emisie de la ora 10.00, la ora 7.30

Încheierea tare plăcută: Succes prieteni!

(MSS - arhivă/1990)

Luni 24 decembrie 1990

ora 07.30: EMISIUNE apreciată, felicitări etc.

Diferența dintre canalele 5 și 7 cam de 2'30", mai bună la Epureni decât la Tanacu (erau montate 2 casete, posturile nu comunicau)

ora 20.30: Postul național de televiziune (TVR) a anunțat intrarea noastră în atenția publică.

Fără să pot reproduce: ...Astăzi în Ajunul Crăciunului între orele 07.30 - 08.30 a intrat în emisie Studioul teritorial

de televiziune Vaslui... A difuzat știri, obiceiuri și colinde de Crăciun etc. „Directorul Studioului local Vaslui, prof. Dumitru Marin adresează tuturor telespectatorilor urări de sănătate și fericire”.

Mi s-a părut excepțională această prezentare.

(MSS - arhivă 1990)

Sumarul emisiunii II (din memorie), 31 decembrie 1990

- Plugușorul - Vutcani, Oșesti
- Rândurile Buda
- Informații
- Momentul Chișinău
- Desene animate
- Circulația
- Desene animate
- Muzică populară
- Cântăreață de la Vaslui
- Fâstâci - Delești

(MSS - arhivă 1990)

Spre surpriza noastră ne vine felicitarea de la Televiziunea Națională Moldova.

„O veste minunată, în ajunul Revelionului a fost pentru mine știrea despre deschiderea unui Studiou de Televiziune la Vaslui. Vă felicit, iubiți consângeni, cu ocazia acestui eveniment. E a doua petală a presei electronice pe pământul vechii Moldove. Vă asigurăm concursul și colaborarea necesară.

În speranța unei conlucrări fructuoase,

Constantin Pârțac
Directorul Televiziunii Naționale Moldova
28 decembrie 1990” (MSS - arhivă 1990)

Reală plăcere a fost *Festivalul Umorului* care, din 1992, a fost foarte bine mediatizat, cu invitații cei mai valoroși din țară, cu audiență de invidiat. Înființarea postului de radio *Unison* (Licență și funcționare – 20 octombrie 1993), inaugurat cu fast pe 14 iunie 1994, cu prezența specială a ambasadoarei Marii Britanii, a unui ministru, a prefectului, președinți de toate felurile, a însemnat completarea fericită a peisajului mass-media (cu merite de excepție pentru av. Daniel-Cernat Marin, directorul).

Era lipsă totală de reporteri și tehnicieni. „Arta” asta nouă se făcea după ureche și cu totală independență. Așa s-a născut o adevărată școală de presă cu aderenți în toate categoriile sociale atât pentru tv cât și radio, din 1996 – ziar. Peste 500 de tineri au încercat, au creat, au fost vedete de o clipă. L. Pârvoiu, M. Ursu, Cătălin Lența, Cătălin Striblea au ajuns vârfuri și-i vedeți în frunte azi pe posturile naționale. ȘCOALA de PRESĂ a fost o situație reală, concretă și adevărată (a se vedea *TVV-15... explozia... 556 pag.*)!

Vorbind doar de anii 1990-1998, cu campaniile electorale și cu bătălia pentru independența posturilor, putem constata că n-a existat niciun alt mijloc media mai puternic și mai cu atâta aderență la populație! (vorba lui Gelu Bichineț, la Tv.V. se dădea ora exactă în județ!)

După cum n-a putut exista alt mijloc de presă care să poarte imaginea pozitivă a unui județ necăjit mult, peste fruntariile țării.

Putem vorbi acum de începuturile *Curentului Cultural-Informational* întrucât „presarii” au crescut, autorii au răsărit cu tot felul de cărți, au apărut și alte câteva mijloace de presă, era atmosfera emulativă în teritoriu. Și existau cele 3 mijloace mass-media care au promovat cu obstință LOCALISMUL CREATOR.

2 DECENII de televiziune în Vaslui înseamnă 3 perioade destul de bine conturate ca valoare, adică densitatea și consistența activității, audiența la public și plusul de autoritate față de celelalte mijloace de presă și mass-media. Acestea se determină ținându-se cont și de măsurile luate de guverne și de evoluția societății românești spre capitalism. Dar, dincolo de orice altă considerentă – aportul în viața spirituală a comunității, cea mai importantă contribuție fiind în domeniul culturii, dar și a vieții sociale și economiei.

Prezența în viața națiunii române prin înființarea UNTP (Uniunea Națională a Televiziunii Private) la Baia Mare, reportaje, interviuri, emisiuni speciale din toate marile orașe ale țării (Sibiul – capitală culturală a Europei – atenție specială și prezență meritorie), Craiova (Festivalul de Teatru, Festivalul „Maria Tănase”), Târgoviște, Suceava, Baia Mare, Cluj s.a. și mai ales București.

Cu toate mijloacele financiare precare, prezența în Europa a fost de invidiat: Strasbourg, Viena, Geneva, Paris etc., etc., multiple prezențe culturale. Putem observa încă de pe acum: Dumitru V. Marin a relatat pentru mijloacele Grupului de Presă din 32 de țări, din 4 continente.

Nicăieri reprezentanții Tv.V. – Unison – Meridianul n-au fost în excursie, ci la muncă!

B. ÎNCEPUTURILE

În prima linie a muncii, 5 decembrie 1990 – iunie 1994

Inițierea și materializarea inițiativei s-au consumat doar în câteva zile (5 - 24 dec.) cu o hotărâre rarisimă, efect unic.

Prima emisiune din Ajunul Crăciunului (ora 6:45 - 7:45) a fost pe emițătoarele statului pornite special pentru noi (care nu trebuia să dea impresia că avem vreo legătură cu TVR, ci că suntem chiriași pur și simplu), și a stârnit curiozitatea foarte multor vasluieni deși se emitea în toată Moldova (reacții imediate și de la Bârlad). Caseta 0 (zero) s-a difuzat de la antena DRTV Iași de la stația de la Căprioara, de lângă Bârlad, afară fiind un pospai de zăpadă. Abia la a șasea emisiune s-a putut transmite de la Vaslui – Căprioara – pe canalele V și IX dar în toată Moldova, adică 14 stații, dintr-un circuit astfel construit, ca un întreg.

TREBUIE să reproduc articolul din Opinia Studențească, ca laudă și recunoaștere a unor realități dintr-un oraș fără universitate, fără teatru, fără industrie și fără pătură intelectuală, cu scop de afirmare

Un loc de muncă pentru George Marinescu

- televiziunea care nu va fi atacată niciodată de teroriști -

„Cum, n-ați auzit? Este televiziune la Vaslui. Dacă ajungeți odată în Vaslui și vreți să vă convingeți, n-are rost să căutați pe la toate clădirile mai înalte de unsprezece etaje, mai bine luați-o de la gară pe jos, spre centru, și după ce cu greu veți găsi, pe partea stângă, o mică firmă ieșită dintr-o casă, pe care scria MTTc, vă opriți. Acolo este Întreprinderea de Transporturi Auto. Nu vă mirați, acolo e și Televiziunea.

Căutați pe cineva de-al casei care să vă îndrume prin niște cotloane, ajungeți în fața ușii de placaj, bateți și vi se va deschide. Nu sunt nici bilete de intrare, nici soldați de pază, nici capcane de sârmă care-ți prind picioarele. Televiziunea din Vaslui nu este obiectiv sub incidență militară.

Studioul este de fapt o sală de ședințe, cu o masă ovală la mijloc, pe care sunt două televizoare color, două videocasetofoane, un mixer cam vechi cu șase canale și un magnetofon Kashtan. Mai au două camere video și cam atât. De mare importanță pentru televiziunea din Vaslui este pistolul de lipit, mai ales la montaj, când se mixează și pe video și pe magnetofon și e nevoie să se schimbe mufele de la cabluri.

Sigur, ar fi mai ușor să se folosească mai multe cabluri pentru fiecare aparat, dar pentru asta trebuie ca vreun cumnat să fie găsit acasă, să aducă el un cablu mufă-mufă, sau vreun alt cunoscut să nu-l fi împrumutat altcuiva tocmai atunci.

Să moară Rațiu și ai lui

Numărul celor care lucrează aici nu poate fi stabilit exact. Unii s-au pierdut pe parcurs, alții au venit mai de curând, în fine, să spunem că ar fi vreo zece-cincisprezece și fiecare o face fără plată, în timpul liber, pentru că studioul nu are nici o sursă de venit. Pentru ora de emisie săptămânală la care au dreptul în fiecare luni dimineață de la ora zece, prefectura plătește cei 3500 de lei, până când vor începe să primească anunțuri publicitare, ca să poată plăti singuri.

Până atunci, trebuie să-și facă vad și de aceea acum îi preocupă exclusiv calitatea. Calitatea informației – nu se hazardează în comentarii politice, ar putea fi și periculos la un moment dat, calitatea tehnică – o desincronizare la una din emisiuni a stârnit o mică furtună între realizatori și cei de la

releu, calitatea profesională – fiecare face mai ales emisiuni legate de meseria sa de bază, directorul muzeului se ocupă de emisiunile cu caracter istoric, directorul Casei Artelor de manifestările culturale, un profesor de engleză, care a lucrat pe vremuri și la Radio Iași, ia interviuri străinilor care mai vin cu ajutoare. Materialele se adună la sfârșitul săptămânii și stabilesc în comun ce intră și ce nu. Prima emisiune, pe 24 decembrie, a avut colinde și obiceiuri de Crăciun, un reportaj de la centenarul liceului Mihail Kogălniceanu, imagini de la mitingul aviatic din vară, muzică, desene animate, un interviu cu prefectul județului, accidente de circulație și, în final, prezentarea comitetului de inițiativă.

*Cu toate necazurile legate de dotarea tehnică, oamenii sunt încă optimiști, poate și pentru că dorințele lor nu ajung până la Betacamuri, ci doar la un cablu mufă-mufă și la încă vreo câteva casete. Cred însă că partea cea mai mare din optimismul lor se trage din faptul că **au făcut și ei ceea ce numai în România se poate face: un bici care, pe deasupra, să mai și pocnească.***

Sorin AVRAM
(OPINIA STUDENTEASCĂ, I, ianuarie,
1992, an XVIII, serie nouă, p.3)

Despre studioul local TV

D-na Maria Popa, din Vaslui, pensionară, după ce ne face urările de bine la începutul acestui an, dorindu-ne să scriem articole cât mai bune și... adevărate, face două propuneri pentru nou-înființatul studioul local TV. Schimbarea mirei actuale cu stema județului sau a Moldovei (?! n.n.) și a

doua pe care o transcriem: „Prezentatorii să aibă o dicție perfectă iar atunci când el greșește, pe ea să nu o apuce râsul, cum s-a întâmplat luni, 7.01.1991. În rest așteptăm îmbunătățiri ale programelor cu interviuri printre oamenii muncii(...). În orice caz, urăm succese studioului TV Vaslui și Mulți ani”. În primul rând vă mulțumim pentru urări și vă asigurăm că vom încerca să fim la... înălțime. În al doilea rând, credem că propunerile privind studioul local TV trebuiau trimise chiar celor ce se ocupă de el. Sediul se află la Casa Artelor. Oricum, la televiziune li se întâmplă și profesioniștilor să mai greșească. Pentru amatori, nu ajunge numai bunăvoința.

(Adevărul-Vs, An II, nr. 125, 15-17 ianuarie 1991)

Obținerea Licenței (sept. 1992) 001/ TV (eliberată pe 6 ian. 1993) a limitat aria de transmisie întrucât emițătorul propriu de 100W asigura o rază de emisie de circa 58 km.

BAIKONUR – la Vaslui! Așa putem interpreta faptul că emițătorul de la Tv.V. a fost componentă a stațiilor de urmărire și legătură a sateliților sovietici de la cosmodromul Baikonur. Firma care ne-a adus aceste „utilaje” a avut actele necesare, pe baza cărora am obținut autorizația tehnică. Și antena era de o construcție curioasă: niște coarne din fier beton și aluminiu în zig-zag; ba, aveam și ceva asemănător cu o lopată imensă (2 m) ca rezervă. Inspectoarea Tălmăciu, venită la autorizare (foarte severă), râzând că alcătuirea noastră scotea puterea și calitatea cerută, exclama: „dacă-mi dați semnalul care trebuie, puteți emite și cu mătura”.

Multe întâmplări legate de autorizare și... tehnică. Dar conta ce recepționau oamenii pe antene și ceva mai târziu pe telecablu: semnal și conținut. În legătură cu semnalul:

totdeauna am avut sabotaje, chiar și când am cumpărat emițătorul italian modern cu antena performantă, am fost „suntați” măcar pe anumite sectoare din oraș.

Conținutul a fost preocuparea de bază: textieri buni și foarte buni, la tehnic Luminița Lăzărescu, sufletistă de excepție și rezultate pe măsură.

Personalul, mereu cu probleme: au lucrat în Tv.V. până la 66 de persoane în același timp, (mai) toate necalificate (nici n-aveam de unde), destui cu pretenții, mulți cu democrația în cap, vorbind de rău patronul, pe șefi și propria activitate!

Ca reacție s-a ivit postul Antena 1 - Benone Helfoeur și Lili Trifu, obținând înființarea stației locale aparținătoare de București, cu avantaje considerabile (**asta după 8 ani!**, Decizie autorizare, 1998). De curând s-a mai „născut” Total TV (doar pe telecablu), între ele fiind studioul mai vechi (numai pe telecablu), Impact TV al familiei Popa Mara și Vasile, care au lucrat la TV.V.). La Bârlad a apărut Media TV, apoi T.L.M. devenită în 2009 EST 1, disparută (Hușul n-are televiziune), ca și celelalte orașe, doar telecablu; în 2015, se mai recepționează în eter TVR1, TVR2, Trinitas.

Ar putea crede cineva că pur și simplu un profesor de română (fie, el, cu grade didactice și rezultate de excepție) s-a trezit cam dintr-odată să facă televiziune în Vaslui...

Să izbândească, avea nevoie: 1) de destulă autoritate în profesie; 2) de grup, cât de cât priceput și intuitiv; 3) de sprijinul autorităților; 4) de NOROC.

AUTORUL POVESTEȘTE:

Copilul de țăran din Giurgioana (sat răzeșesc atestat de la 1528), singurul absolvent al Liceului, dintre 93 plecați la gimnaziu+liceul din Podu Turcului, mare consumator de literatură (mai ales sovietică, erau anii până în 1959), ca învingător în diverse – concursuri literare, chiar în compania lui Fănuș Neagu, deprins cu munca fizică și opinteala cărții și cu destulă voință insuflată de părinți (tatăl, Vasile Marin își tăia cămașa la poale să-i facă guler lui fecioru-său) a fost un luptător și un avid de cunoaștere.

Liceul „Alexandru Vlahuță”, Podu Turcului

Studentul la Iași (zi + fără frecvență) petrecea multe, multe ore să parcurgă fondurile S la Biblioteca Academiei Române (în toate vacanțele) și să-și construiască o „carieră” de etnolog. A fost sprijinit de Adrian Fochi – folclorist, Ovidiu Papadima, Ovidiu Bârlea, Mihai Pop – etnografi, Gh. Vrabie,

folclorist, Iorgu Iordan (academician), Șerban Cioculescu, academician, director Biblioteca Academiei) ș.a.

I-a frecventat pe scriitorii C. Chiriță, Laurențiu Fulga, Marin Preda, Nichita Stănescu, Eugen Barbu, Valentin Silvestru dar și pe academicieni de mare autoritate și prestigiu ca Ștefan Milcu, Grigore Moisil, Iorgu Iordan, pe artiști plastici, Ion Bârleanu, Sabin Bălașa (lucra la tabloul - Luceafărul/Univ.Iași, p.21), Dan Hatmanu și mulți alții, nume grele ale momentului. (De la Iași, pe C. Ciopraga ș.a.)

Luceafărul Eminescu - S. Bălașa

„Pe academicianul Iorgu Iordan l-am văzut mai întâi în jurnalele de dinaintea filmelor prin anii '60. Socrul (meu) Vasile Cernat ne-a spus că era un mare boier și că el i-a fost șofer. Am ajuns la el acasă prin bunăvoința secretarei de la

Academie care i-a dat și telefon și mi-a asigurat primirea „ca tecucean”. Avea peste 80 de ani, era sătul de comunism, nu comenta politică, s-a înviorat când i-am arătat lucrul la monografia lui Tudor Pamfile, mi-a povestit cum Cernat i-a salvat viața într-un accident provocat de altcineva (încercare „socialistă”).

Avea o cameră mare (la bloc) amenajată țărănește cu grinzi, lăptar, cuier pentru vase, măști, covoare tradiționale și o bibliotecă „înfrigorată”, adică numai cărți de valoare cu destule străine și cu Gramatica sa (2 ediții) la loc de cinste.

L-am întrebat despre Tudor Pamfile, multe lucruri, în cele aproape 3 ore s-a destăinuit cu câte ceva... „lui Pamfile nu i-a venit timpul”, „Cercetările mele n-au fost perturbate...”, academicianul nu era politic dar era cultivat ca valoare națională.

Era cu sufletul la Tecuci, însingurat în București”

Ca folclorist (D.V.M.) a fost cooptat în juriul Festivalului de *Muzică Populară „Maria Tănase”* (vezi autograful lui Florin Firan) Craiova (primele 2 ediții, cu promovarea Ionelei Prodan), a susținut comunicări în județele Caraș Severin, Târgoviște, Galați, Bacău, București, Iași, Vaslui, a colaborat la peste 30 de publicații ale vremii.

Înainte de 1989 a strâns mâna lui Nicolae Ceaușescu de 3 ori în împrejurări diferite (la Vaslui, în fața lui pledând pentru transformarea unui magazin alimentar în Muzeul de azi, la o Plenară și la Casa Scânteii, când a prezentat și susținut forma actuală a grupului statuar Ștefan cel Mare de la Băcăoani, Vaslui).

Statuia ecvestră a lui Ștefan cel Mare de la Podul Înalt

A efectuat numeroase cercetări de specialitate și anchete folcloristice de teren în județele Iași, Vaslui, Bacău, Suceava

(jocurile dramatice cu măști), Galați (Țepu, Munteni, Berheci ș.a.) și în Leova (Republica Moldova).

Mulți ani a fost singurul profesor doctor în științe filologice din județul Vaslui. Fost sportiv de performanță (lupte libere) era privit cu respect și de golarii târgului (sau elevii buclucași), poate pentru că a fost vicecampion național, apoi arbitru de fotbal. A fost și antrenor la fotbal, lupte libere, oină, box la Liceul de construcții și Liceul de chimie.

Primul interviu scris l-a realizat, la Vaslui în 1970, cu interpreții de muzică populară Ion Cristoreanu și Maria Butaciu, la spectacolul Ansamblului Ciocârlia, el însuși conducând, apoi, în Vaslui formații artistice sau de dansuri.

După 1989 – membru fondator al Mișcării Ecologice din România, 6.I.1990 consilier local sau județean, conducător de partid la nivel de județ, 28 de ani.

A cunoscut aproape toată redacția de la Europa Liberă care a venit în țară (Noël Bernard, Alexandra Polizu, Neculai Constantin Munteanu, Emil Hurezeanu – intervievați), și de la B.B.C. (unde a fost invitat special la Londra), și o parte de la Deutsche Welle și Vocea Americii.

Cu toți marii ziariști din România s-a întâlnit și interviuat, în diverse împrejurări, invitat special la Tele 7 (și Mihai Tatulici) și alte posturi din București, Iași, Piatra Neamț, Baia Mare etc.

Când s-a emis ideea TV Vaslui, 29 noiembrie 1990, Dumitru V. Marin nu era deloc un necunoscut în viața culturală și socială a județului Vaslui (de pe 6 ianuarie 1990 ales președinte de partid la ecologiști, cu sediu, consilieri și adepți), iar cercurile și cenaclurile literare conduse (Mugurel '74) i-au asigurat și o anume legendă, notorietate și autoritate în teritoriu. Editase Monografia Liceului Mihail Kogălniceanu,

scosese revista Vlăstarul, nu publica la foițele de scandal, avea studii publicate.

Faptul că fostul reporter la Radio Iași, Alexandru Poamă, prof. Dan Crișan, ing. Valeriu Aniței, ziaristul Theodor Pracsiu și Ștefan Șerban îl susțin în demersul inițial chiar și în fața prefectului însemna recunoașterea calităților (autorității) sale.

„Norocul a fost în repetate rânduri de partea noastră: arestarea și eliberarea la Leningrad, vizita papei, excursia în Franța, sprijinul familiei... și unii... OAMENI.

Pe Ing. Nicolae Pascu, pesedist neconvins l-am cunoscut după ce a ajuns prefect deși, auzisem de ceva invenții ale sale la Fabrica de izolatoare.

Mi s-a părut de o mobilitate spirituală excepțională, pricepea foarte repede, asocia imediat, argumenta „legal” și decidea iute. Faptul că era prea deștept, l-a pierdut.

Organizația locală a PSDR -> PSD l-a lucrat în flori de viță lăsându-l să alerge (au venit la Vaslui miniștri, ambasadori, intreprinzători etc.) dar l-au destituit, când părea a dobândi prea multă influență prin prețuirea sa de către miniștri, sforarii bucureșteni sau chiar Iliescu. A inițiat o intreprindere a vinului „Vinburs” (am pierdut destui bani acolo) menită să acapareze piața vinului. Gândul, intenția și tovarășia cu cei de la Chișinău, tot la faliment au dus.

A devenit un intreprinzător ferit de ochii presei în Vaslui.

Tv.V. îi datorează o piatră din temelie independenței sale!

Teodor Tărnăuceanu, fost viceprimar la oraș, a ajuns prefect pentru că era un tip echilibrat și calm, bun administrator. Nu știu cine l-a propus dar a ieșit repede din

grațiile PSD care a făcut legea, fără întrerupere în județ, de la Revoluție încoace!

Pentru că era un tip constructiv (ne)-a încurajat, moral și material noul post de televiziune.”

Desigur, în jurul echipei întreprinzătoare era multă lume, unii veneau să spioneze și să bârfească, alții să se minuneze că se poate face televiziune la Vaslui, câțiva să fure câte ceva, alți câțiva să mai bea câte un pahar de vin, erau și dintre cei puși special să-l enerveze pe director.

Au fost câțiva care, pentru că au venit două-trei seri să privească, s-au considerat întemeietori (Iancică Dobriță), unii au contestat zgomotos, cu mânie proletară, încercarea inițiatorilor (un ziar local și poreclitul ziarist bolnav Daniel Grosu), dar tineretul școlar a fost din ce în ce mai atras, mai vocal, mai activ. În toate liceele și școlile generale se comenta aprins noul eveniment cu pronosticurile cele mai neașteptate.

Este puțin probabil să se poată sugera măcar, atmosfera încărcată a momentului cu presiunile politice inevitabile, cu colegii (cei) mai rău intenționați (momiți să facă TV cu altcineva, cu bani și posturi), cu lipsa fondurilor și lipsa minimei dotări tehnice. Pentru conducere era un ritm de muncă infernal, cu totul stresant, cu eforturi supraomenești și rezultate confuze. Amenințările telefonice cu moartea, telefoane familiei cu indicarea unor puncte... erotice, tăiatul cauciucurilor la mașină și multe altele.

Nu era deloc ușor și oricine altul ar fi renunțat de mult.

În ordinea eforturilor personale, cei care realizau televiziune în condițiile impropriei dintr-un studio improvizat erau Dumitru V. Marin, Daniel Cernat Marin, Luminița Lăzărescu, Valeriu Aniței (hărțuit rău de colegii de la Automoment), Alexandru Poamă, Dan Crișan și apoi alți

câțiva după cearta dintre inițiatori. A fost o mare fluctuație de personal din cauza lipsei de profesionalism.

După autorizarea legală, adică obținerea LICENȚEI 001/TV, în ianuarie, 1993 au început dezvoltările tehnice (de fapt, vai mama lor) și profesionalizările câtorva împătimiți... pentru televiziune. Simultan, pentru radio, apoi din 1996 pentru ziar și revistă.

Era, însă, o altă etapă a bătăliei pentru televiziune la Vaslui.

Câteva momente ale ieșirii în COMPETIȚIE GLOBALĂ:

– Interviu cu **Francois Mitterand**, la Iași, în 18 februarie 1991, la un mare eveniment pentru România, prima vizită de după Revoluție a unui șef de stat din Apus, ca o încurajare pentru intrarea într-o nouă etapă a țării: re-instaurarea capitalismului. Mare eveniment national taxat ca atare și în presa internațională. A fost un fel de primă ieșire a noastră, a TVV, oricum, atunci, singura televiziune privată din România, deci din spațiul românesc, oarecum un fel de consacrare pentru TVV. Luasem ființă cu doar două luni mai înainte, cu oameni nepregătiți pentru televiziune, și, cu o dotare tehnică de plâns, dar cu un curaj de admirat. Ca la 1475...

– Interviuurile cu **Mircea Snegur**, președintele Republicii Moldova, începând din primăvara anului 1991, la Vaslui, la Chișinău, la Costești (jud. Iași), Huși, dar și o mulțime de alte înregistrări la Chișinău, Cărpineni, cu mari personalități de atunci (Gr. Vieru, Aldea Teodorovici, Ioan Dedi, etc.) au netezit calea spre o recunoaștere națională. Cel

puțin momentul în care i-am dat imagini TVR, personal lui Tatomir, cunoscutul redactor de știri, după întâlnirea șefilor de stat Iliescu – Snegur la Huși (ian.1992), cu menționarea noastră pe post a fost și mai benefic. De altfel TVR a fost un partener neîncrezător dar loial în relația cu noi, așa cum au fost mai apoi Tele7 ABC, PRO TV, Prima TV ș.a. cu care am colaborat la nivel național.

– Legăturile frățești cu Ministrul Culturii din Chișinău, Ion Ungureanu, un mare, mare luptător pentru Unire, alți miniștri, în special cel al învățământului, cu ecologiștii academicianului Ioan Dediu, colegialitatea lui Ioan Iachim, scriitor și profesor la Cărpineni, unde făcusem excursii cu grupuri de copii cu ani înainte (1984), ajuns și ministru al învățământului, apoi comunicarea acceptabilă cu Nicolae Dabija, Mihai Cimpoi, Valeriu Matei ș.a, ș.a. toate acestea însoțite de donații de cărți românești la Biblioteca Națională din Chișinău și în școlile pe unde am poposit, spun, toate acestea au avut importanța lor culturală, reciprocă. Noi, TVV ne făceam meseria, ne manifestam ca patrioți, ne susțineam ca personalități de care ei aveau nevoie. Ne receptau în direct până în 1994, ne-am întâlnit apoi de foarte multe ori. Ne-a fost alături și academicianul Ion Hadârcă, ajuns deputat de Vaslui, până în 2020.

– A apărut o televiziune privată la Chișinău, numită Catalan (după numele calului lui Ștefan) și datorită întemeietorului ei am colaborat aproape 2 ani până ce Frumuzachi a fost... distrus. Am colaborat îndeajuns cu Televiziunea Națională din Chișinău și cu Biblioteca Națională (care ne-a pus la dispoziție Arhiva folcloristului Tudor Pamfile), căreia i-am donat ziare, reviste, cărți românești și personale.

– Legătura culturală cu Republica Moldova s-a accentuat prin venirea Zinaidei Julea, Nicolae Botgros, Ion Rusu, Ion Palade și, iarăși, foarte mulți alții, să cânte în Moldova românească și în țara mamă. Înregistrările noastre sunt martore clare și...vivante! Le păstrăm.

– Un aspect important al ieșirii noastre la suprafața apelor internaționale îl reprezintă interviurile cu alți șefi de stat ai Basarabiei, Lucinschi, Voronin, Smirnov și cu prim miniștri ca Druc, Muravski, Sangheli, Tarlev, care împlinesc lista celor 16 prim miniștri intervievați de noi.

Curajul de a intervieva înaltele fețe bisericești ne-a servit... autoritatea.

– Am efectuat multe deplasări în străinătate (totdeauna finanțări personale) pentru material de televiziune-radio-ziar, iar noutățile de pe acolo ne asigurau autoritate și interes constant. Probabil mențiunea că am transmis în direct din 32 de țări poate deveni obositoare, dar e reală.

– August 1999, în Franța, Deplasare pe Valea Loarei și în multe alte localități, unde nu se prea auzise de România, dar-mi-te de vreo televiziune privată. Poate o să revenim, dar inserăm aici o parte dintr-un articol din ziarul La nouvelle Republique, din 20 august 1999, nr. 16667, în care se face cunoscută înfrățirea unor localități din Județ, respectiv, Miclești, cu Neuille Pont Pierre de lângă orașul lui D-Artagnan, Tour: „le tout etant filmee par Dumitru Marin, le directeur de TVV canal 36, de la television de la province Vaslui” (p.37 R).

– Alte înregistrări în Kiev, alte localități din Ucraina (Cernăuți, Lwow, graniță), precum și cele din Turcia, Transnistria, Italia, Grecia, apoi, Moscova, Londra, Paris, Budapesta etc.,etc., au sporit autoritatea noastră, dar au

însemnat și o modalitate de a pătrunde noi și valorile noastre în spațiul European.

– Multele înregistrări din Canada și SUA, urmare a celor 3 vizite la Montreal și împrejurimi, ne-au prilejuit prietenii de valoare cu mulți români stabiliți în tot continental Nord American. În 2021 bunele relații s-au concretizat prin primirea prof. dr. Marin ca membru ASRAN (Asociația Scriitorilor din America de Nord).

Stimate coleg, Profesor dr. Dumitru V. MARIN

Felicitări! În unanimitate, membrii Comitetului Executiv au votat pentru primirea dumneavoastră în ASRAN.

Bine ați venit în Asociația Scriitorilor Români din America de Nord. Va dorim succes în activitatea dumneavoastră.

PREȘEDINTE ASRAN,

Alex Cetateanu

C. ÎNFIINȚAREA POSTURILOR RADIO UNISON

Înființarea unui post de radio presupunea fonduri, personal, sediu, investiții în aparatură. Nu prea existau, dar am participat la concursul de Licențe la CNA, astfel că, deși emiteam pe un emițător radio din octombrie 1993, am deschis public cu Licența 146/1993 primul post de radio Unison Vaslui, pe 14 iunie 1994, Daniel Cernat Marin și apoi inginerul Sergius Lucian Marin au pus la punct primul post privat și apoi rețeaua UNISON RADIO.

Un „nou-născut“ în mass-media locală

UNISON Radio Vaslui

Săptămâna trecută, în spațiul cultural vasluian a avut loc un eveniment cu totul și cu totul deosebit: pe calea undelor a fost recep-

recepție la care au participat: ing. Nicolae Poșcu, prefectul județului, prof. Constantin Alexăndru, președintele Consiliului Județean, d-na

ti pentru prima dată postul UNISON Radio Vaslui.

Pentru marcarea evenimentului, colectivul redacțional al noului post de radio a oferit joi, 19 mai 1994, la restaurantul hotelului VLAD, o

Norma Reel, reprezentanta cu probleme culturale a Ambasadei Marii Britanii la București,
Ioan TODERAȘCU

(continuare în pag. a 2-a)

**D.V. MARIN, Ambasadoarea Marii Britanii la București,
reprezentanta BBC, Dan MARIN –
15 mai 1994, Vaslui – inaugurarea postului**

Nu am făcut împrumuturi în bănci așa că întotdeauna am progresat prin... achitarea datoriilor.

Unison Radio Vaslui a avut o erupție violentă acoperind sfera de interes a vasluienilor 24 din 24 de ore într-un procentaj care rămâne unic 67% audiență, în timp ce posturi din Bacău ajungeau la 3,5%, Radio Iași cel mult 38%, Radio București 3-5 %. Elevii de clasa a X-a Lucian Pârvoiu și Cătălin Striblea au ajuns mari vedete locale (apoi naționale) prin emisiunile lor cu totul de excepție atunci.

Tineretul se îngrămădea la noul job cultural. Politica echilibrată a conducerii a asigurat susținere financiară, profesionalizare, calitate și... îndrăzneală.

Când, cam târziu, „s-a descoperit” emisiunea în direct în același timp la TVV și la radio, chiar „ora exacta se dădea la Vaslui” cum zicea G.Bichineț.

D. ZIARUL „MERIDIAN” INTRĂ ÎN PIAȚĂ

Datorită afluenței, pe de o parte, a știrilor și informațiilor pe de altă parte, a absolvenților de liceu către „noua meserie” (cei cu facultate fugeau în marile centre sau în străinătate) și mai ales a nevoii de consemnare în scris a știrilor difuzate, după 15 septembrie 1996 ne-am gândit la ziarul grupului de presă (CVINTET TE-RA), și pe 24-26 am bătut Bucureștii binisor pentru editarea, colaboratorii și asistența la ziarul MERIDIAN care a ieșit în piața liberă în dimineața zilei de 26 septembrie 1996. O întreagă, altă, epopee pentru că în municipiu nu existau condiții de tipărire, nu existau ziarști profesioniști, nu exista nici bunăvoință. Nopti și zile de nesomn, de eforturi, de visuri – dar apoi sute și sute de colaboratori și subiecte valabile și pentru audio-video.

Joi, 26 septembrie 1996 Anul I Nr. 1 300 lei 39/96

VASLUI - BĂRLAD

INDEPENDENT • IMPARTIAL

Telefoane pentru cititori:
31.29.23 • 41.94.94

Un Meridian-Vaslui? Pot dovezi ca „proba” scrisă cu acest Meridian există. În afară de Greenwich nici n-am reușit să descopăr vreun alt loc pe glob și am străbătut mai toate meridianele, de la Tokyo la Lima în care mă simt cu atita acuitate că gândirea și sufletul mi sînt străpuns, de la Nord la Sud, de o aneaca cu care se creștează timpul rotii planetei.

Era intru-n decembrie uncat și geros de pris anii '70. Demnii-voastre, vaslieni, veți fi de acord că nimic nu poate fi mai deprimat decît o seară de decembrie solenar prin oraul nostru. Urcam de la gară spre centru, străda și fără rost. Distr-odată, cîstaru-gerului a fost străpuns de asordările orologului abia montat în tîrziu cu euzmă atîțată de Penes Curcoului e Palatului

ACEST MERIDIAN

Un ziar care vede, aude și reproduce realitatea spre corectă informare a populației de țară. Echidranță, obiectivitate în egală măsură, comprehensiunea pentru neajăsurile soartei vor fi amestecate.

Un haionadar cu prea puțină politică dar cu știri, informații, divertisment și - ce ar mai fi înșă - cititorii care se poate adresa ca la cel mai bun prieten.

Doamr ca MERIDIAN-VASLUI să nu poată fi decît ilustrata activă în crederea în izbândă MUNCĂ!

Vineri 27 septembrie la București va avea loc consfătuirea candidaților, pentru Senat și Camera Deputaților ai Uniunii Naționale de Centru.

Cu acest prilej candidatul Uniunii Naționale de Centru pentru Presedinția României, domnul Profesor Doctor Docent Ioan Pop de Popa, își va depune oficial candidatura la Biroul Electoral Central.

Vor fi prezente listele candidaților pentru Senat și Camera Deputaților pentru a fi valabile, semnate și stampilate de delegația Permanentă a Uniunii Naționale de Centru. Vor fi stabilite actiunile și modalitățile de abordare a campaniei electorale a U.N.C. pentru fiecare județ.

Ioan Pop D. Popa

Succesul este în funcție de valoarea și depinde de credibilitatea. Te activitatea mea de ziarist, încrederea este reprezentiv de marțial și deplină ca rezultat în privitor după activitatea mea de ziarist.

ȘTIRI

Pensionarii vaslienii apelează tot mai des la serviciile CARP

De la începutul anului și până în prezent, 2700 da membri ai Casei de ajutor reciproc a Pensionarilor Vaslui au solicitat împrumuturi de 138 milioane lei, împrumuturile acordate se diferențiază în funcție de funcțiile înscrise în cartelele de membru, de la 50.000 lei la 300.000 lei, cu o dobândă de 25%, ce vor trebui achitate în 4-5 rate, funcțiile de pensibilitate fiind acordate la fiecare. Păi Luca

● Duminică 22 septembrie, conducătorii Uniunii Naționale de Centru Ilia Vaslui, s-au deplasat în comuna Sărvești, Lunca Banului

NICIODATĂ NU A LIPSIT PAGINA CULTURALĂ
chiar când ziarul a devenit cotidian, trisăptămânal,
bisăptămânal apoi, în ultimii ani, săptămânal.

Niciodată nu a fost întrerupt sau să lipsească din lupta
zilei.

„Nu ați făcut ocolul pământului degeaba!”

Joi, 28 aprilie, orele 15:30, în sala mare a Palatului Administrativ din Vaslui s-au desfășurat lucrările simpozionului național intitulat „Marin 70”. La manifestare au participat numeroase personalități din diverse domenii, din județ și din țară. Amintim pe: Prefectul de Vaslui, Levente Csaba Szekely, vicepreședintele Consiliului Județean Vaslui, Corneliu Bichineț, prof. dr. Alexandru Ionescu, membru al Academiiilor de Științe din New York, Illinois și Chișinău, Adi Cristi, vicepreședintele Uniunii Scriitorilor, filiala Iași și în același timp, vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor din România, prof. dr. ing. Avram D. Tudosie, prof. dr. N. Ionescu, dr. Laurențiu Chiriac, directorul Muzeului Județean Vaslui, Mihai Apostu, prof. Mihai Cornea, Direcția Județeană de Cultură, Mihaela Manu, ziarist, Ion Chiriac, cantautor, scriitori, artiști, muzicieni, poeți, profesori, doctori și cadre didactice vasluiene. La eveniment au mai fost prezenți elevi și copii de la școlile vasluiene, un grup de la Palatul Copiilor Vaslui, condus de prof. Alin Bulboacă, corala „Voces” a Casei Corpului Didactic Vaslui, fanfara „Rotaria” condusă de prof. Romică Tălmăciu, cântăreți de muzică populară și ușoară, îndrăgita Denisa Ciobanu, reprezentanți ai mass-media Vaslui și mulți alții care au umplut sala CJ Vaslui până la refuz.

Scopul principal al simpozionului a fost acela de a sărbători pe unul dintre cei mai importanți oameni ai județului nostru la împlinirea vârstei de 70 de ani, prof. dr. Dumitru V. Marin! Cu acest prilej au fost lansate și două interesante volume. Este vorba despre „TVV-Vaslui-România-Europa” al d-lui prof. dr. Dumitru V. Marin și de volumul intitulat „Jucându-ne cu iluzii...Trișerii” al prof. dr. Alex. Ionescu, București. Cei prezenți au ținut să participe la această sărbătoare, să transmită felicitări și urări de bine. Complexa personalitate a prof. dr. Dumitru V. Marin a mai fost prezentată pe larg în paginile ziarului nostru (mai precis al Domniei-sale!), iar astăzi ne propunem a ne limita doar la prezentarea discursurilor unor personalități care au dorit să adreseze cuvinte calde pentru sărbătoritul nostru, de unde este ușor de văzut întreaga desfășurare a simpozionului cultural.

Prof. Gelu Voicu Bichineț, directorul Bibliotecii Județene Vaslui, a fost și moderatorul acestui eveniment cultural, funcție de care s-a achitat la modul în care este bine-cunoscut: carismatic, flexibil, concret, jovial, cunoscător și cu umor fin! În deschidere, domnia-sa a afirmat:

„Suntem la Consiliul Județean Vaslui, într-o sală încărcată de istorie, într-o sală în care s-au pregătit numeroase evenimente culturale, bine ați venit astăzi, 28 aprilie 2011, un an care este încărcat de evenimente de tot soiul. Ne-am propus în mai multe rânduri să cinstim oamenii locurilor și împreună cu o mână de inimoși, în urmă cu ceva ani l-am sărbătorit într-un cadru festiv pe Geo Alupoai, la câțiva ani pe Gigi Ilașcu, tot la fel, cu multă dragoste, l-am sărbătorit pe nea Nicu Bălan la 70 de ani de viață și acum, pe 3 aprilie, la Biblioteca Județeană, o surpriză aparte, tot la 70 de ani, pe un bun prieten și un om cu o aplecare totală asupra

culturii, prof. Dan Ravaru. În 1941, pe meleagurile moldave, undeva în comuna Podu-Turcului, se naște Dumitru Marin, 1941 este și anul de naștere al prof. Dan Ravaru, probabil a fost un an mănos, un an ploios, că iată, acești doi oameni au găsit un mediu propice de afirmare în domeniul cultural, nicăieri în altă parte decât în județul Vaslui. Probabil malițioșii și tendențioșii ar spune că de ce trebuie să facem un astfel de eveniment. Facem un astfel de eveniment, pentru că e un eveniment, din mai multe motive. În primul rând sunt 70 de ani de viață și nu sunt puțini, în al doilea rând, o mare parte din acești ani, activitatea profesorului Marin a marcat într-un fel sau altul viața culturală a județului nostru, și nu în ultimul rând, pentru că prin activitatea sa, prof. dr. Dumitru V. Marin încearcă și de multe ori reușește să creioneze, să jaloneze drumul unor oameni, care, iată, astăzi îi sunt alături pentru a-i spune „La mulți ani”, pentru a-i întinde o mână și pentru a-și arăta bucuria de a fi alături de el atunci când împlinește 70 de ani. Sunt alături de noi domnul prefect al județului Vaslui, domnul Levente Csaba Szekely, domnul vicepreședinte al Consiliului Județean Vaslui, Corneliu Bichineț, domnul prof. dr. Alexandru Ionescu, un bun și apropiat prieten al sărbătoritului, Adi Cristi, vicepreședintele Uniunii Scriitorilor, filiala Iași și în același timp, vicepreședinte al Uniunii Ziaristilor din România și un condei ascuțit în lumea presei moldave și nu numai, domnul prof. dr. ing. Avram D. Tudosie, care a venit cu la fel de multă dragoste lângă prietenul său Dumitru Marin și foarte, foarte mulți alții care am convingerea că nu au venit forțați, ci au venit la aniversarea celor 70 de ani de viață. Salut în primul rând copiii, care vor avea de îndurat ceva timp și sper ca acest efort să fie încununat de bucurie sufletească.”

Prefectul de Vaslui, Levente Csaba Szekely: *Ca reprezentant al Guvernului în teritoriu, permiteți-mi ca în numele instituției pe care o conduc și în numele meu personal să urez multă, multă sănătate, la mulți ani, d-lui profesor! Trebuie să recunosc că nu am avut experiență de viață, așa cum povestiți d-voastră, eu îl cunosc de un an de zile, de atunci când a venit la Prefect și a spus să-l primesc, că dacă nu „mă face praf!” Nu m-a făcut praf, dar recunosc faptul că noi colaborăm bine și de aceea îl felicit, îl îmbrățișez și-i doresc multă, multă sănătate și succes!”*

Corneliu Bichineț, vicepreședintele CJ Vaslui: *„Trebuie să recunosc și eu, nu m-a forțat nimeni ca să vin aici, vin în calitate de om, de colaborator ... Domnule profesor, iată, se împlinesc 70 de ani de viață, eu vă urez La mulți ani, să vă bucurați de tot ce v-a dat Dumnezeu pe acest pământ, n-ați făcut ocolul pământului degeaba. Aveți 70 de ani, și Dan Ravaru are 70, el a marcat în alt stil această frumoasă vârstă. O săptămână să mergeți la Paris, să veniți acasă, să mai scrieți un articol în Meridianul, în altă săptămână să plecați la Londra, bucurați-vă de ce este pe acest pământ și să nu doriți să fiți cel mai bogat om din cimitir, indiferent unde ar fi. Vreau să vă spun că nu mi-am pregătit discursul. Ați scris, unii contestă ce ați scris, să fie sănătoși, ei sunt prezenți și acum în sală și sper să aibă decența să se abțină pentru o perioadă. N-aș putea spune că suntem prieteni, pentru că n-am apucat dar avem timp de aici încolo. Domnule profesor, iată, aici oameni care au făcut ceva în viață, Măcnea, Cârjă, copiii care au venit aici, toți au venit ca să vă spună un „La mulți ani” și să acceptați că cei mai mulți o fac în mod sincer. Închei prin a reaminti ceea ce, probabil, nu ați fost atent la ceea ce am*

transmis: bucurați-vă de tot ce mai este înaintea dvs. ca timp căci morți sunt cei muriți. La mulți ani și multă fericire !”

Prof. dr. ing. Avram D. Tudosie: „Am venit la acest simpozion și la acest mare sărbătorit, pentru că îl consider nu numai un OM, o împlinire ci și o instituție națională. De ce spun asta ? Pentru că în D.V. Marin este istorie, este cultură, este literatură, este ziaristică, radio, televiziune și toate aceste compartimente ale culturii și ale omenirii. Am spus treaba aceasta pentru că de cel puțin 30 de ani de când ne cunoaștem, este omul care a fost foarte receptiv, la orice sesizare pentru ridicarea unui obiectiv. Domnul Marin, Val Andreescu, care este lângă el, întotdeauna știu să umble în tot județul să caute valori pe care le-au scos și le-au adus în fața unui festival național care se schimba cu festivalul vinului. Aș vrea să spun că a avut și noroc de o familie și de o doamnă foarte înzestrată și spun treaba aceasta pentru că femeia reprezintă cea mai mare jumătate a omenirii, dar... eu aș spune că nu numai femeia, ci mai ales bărbatul...”

Simpozion MARIN 70 - Gelu Bichineț, D.V. Marin, Levente Csaba Szekely, Alexandru Ionescu, Adi Cristi, Corneliu Bichineț

Prof. dr. academician Alexandru Ionescu: „Mă aflu într-o postură din care nici nu știu cum am să ies, credeam că mă invitați să vă vorbesc despre cartea aceasta a mea! Cele câteva cuvinte care am să le spun sunt dedicate zilei de naștere a acestui om. Ce-am avut de scris despre domnia-sa am tipărit în cartea pe care o veți primi, probabil la cerere, din partea d-lui profesor cu autograf. Am scris ceva care m-a dus pentru câteva clipe în Univers. Am crezut că ceea ce a făcut domnia-sa pe pământ e de fapt o umbră pe pereții universului. Și iată c-am s-ajung și la cartea mea, am adus-o și totodată, această prezentare o dedic d-lui profesor!”

Scriitorul Ion Măcnea: „Stimate doamne, domnișoare, stimați domni, dragi copii, permiteți-mi să vă salut. Vin de la o distanță destul de mare, de la Vetrișoiaia, pentru a mă întâlni cu Dvs. și în special cu sărbătoritul de astăzi, domnul prof. dr. Dumitru V. Marin. Cine nu-l cunoaște pe domnul profesor Marin? După mine, el este o comoară a județului Vaslui și nu numai, și o spun cu tărie, cu inima plină, îl cunosc de peste 20 de ani, este un om mare, o enciclopedie este ... pentru mine, Dvs. luați-o cum vreți. Cred că toți cei prezenți din această locație, am venit cu mare bucurie să ne întâlnim cu această mare personalitate. Domnia sa nu este numai om de știință, este în primul rând om de omenie, un suflet foarte mare și bun, aparent pare ca un căpitan, în schimb inima și sufletul domniei-sale este mare. Este și un mare și bun politician, dar invidia, știți Dvs., cu piatra în pomul fără roade nu aruncă nimeni, într-un salcâm de exemplu, aruncă tot într-un pom! A făcut într-așa fel ca domnia-sa să fie invidiat de diferiți oameni, poate cu minți... mai înguste. Să vă dea la toți Dumnezeu sănătate și la cei dragi, o spun din suflet, am venit cu inima plină și cu bucurie să mă întâlnesc cu Dvs. și domnul

prof. dr. Dumitru V. Marin. Să ne trăiți domnule profesor, să vă dea Dumnezeu sănătate !”

Poetul Mihai Apostu: *„Vorbesc în numele colegilor din Asociația Culturală Poesis Moldaviae și a cenaclului cu același nume, și chiar în numele colegilor redacției Ecouri Literare. Domnule profesor, aveți un călduros „La mulți ani” din partea noastră și este timpul să vă răspundem la o întrebare pe care ați lansat-o acum vreo 2-3 luni, când ați întrebat când avem noi întâlnirile de cenaclu. Noi ne întâlnim joia la Biblioteca Județeană Vaslui, așa că dacă doriți să participați cum v-ați lansat acea întrebare, vă așteptăm cu drag la ora 17:00. La mulți ani călduroși din partea colegilor mei.”*

Prof. Cristin Ciubotaru: *„Participăm alături de prof. dr. Dumitru Marin la împlinirea vârstei de 70 de ani, o vârstă a împlinirilor, cu Corala „Voces” a Casei Corpului Didactic Vaslui pentru a aduce un moment de încântare și pentru a omagia pe dl. prof. D. V. Marin. Programul nostru începe cu două piese cântate de colegul nostru, Romică Brunchi.”*

Mihaela Manu, ziaristă: *„Nu eram pregătită să vorbesc dar, cu siguranță că cei care au rămas aici, îl respectăm cu adevărat pe domnul prof. Dumitru V. Marin. L-am apărât pe domnul profesor, l-am judecat și am fost tare supărată pe el, mult timp. Astăzi îl iert din tot sufletul și îl iubesc și-i mulțumesc pentru că, m-am gândit în tot acest timp cât am stat aici, datorită lui cu adevărat eu am acest aparat de gât, am trăit cele mai frumoase momente din viața mea la Unison Radio, 7 ani, eram de douăzeci și ceva de ani, eram slabă, eram îmbrăcată modest, la studio, și așa l-am cunoscut eu pe domnul profesor. Ar trebui să vorbesc mai frumos dar, am să vorbesc ca de obicei, simplu, așa cum sunt, vă mulțumesc din*

suflet și cândva mi-a propus să lucrez la televiziune dar, din păcate, oamenii sunt cei care ne întrerup uneori drumurile și visele, după ce am adunat și eu pe umeri ani, nu-l mai judec pe domnul profesor. Știu că poate în viață este important să ne alegem oamenii cu care avem o echipă pentru că pot influența în bine sau în rău. La mulți ani, și vă mulțumesc pentru tot, din suflet.”

D.V.M: *„Sunt gesturi care impresionează, înduioșează, înflăcărează. Dați-mi voie să vă spun acum, când a apărut pe scenă Denisa Ciobanu, că eu am intuit talentul de acum „n” ani, observați ce domnișoară frumoasă și ce voce frumoasă are, are o voce excepțională, dar pe mine mă înduioșează gestul tatălui Denisei, care este foarte bolnav și totuși a venit astăzi aici, domnule Ciobanu, vă mulțumesc pentru bunăvoința dumneavoastră.”*

Credem că cele de mai sus demonstrează cu prisosință că în sala mare a CJ Vaslui a avut loc un adevărat eveniment cultural, că prof. D. V. Marin a fost sărbătorit așa cum se cuvine, că discursurile unor veritabile personalități prezente în sală și cele 78 (nu numai 70 câte sunt în volumul omagial „Marin 70”) de prezentări, aprecieri și felicitări ale unor ilustre nume din cultura, știința, arta, politica și administrația românească sunt elocvente și contracarante pentru cei care din diverse motive nu-l prea au la inimă! Este cunoscut faptul că prof. dr. D.V. Marin este o persoană și o personalitate complexă, fără complexe, un om care a știut, a vrut și a putut face ceva din viața sa, a cucerit lauri în mai multe domenii, fie ele din presă, cultură ori afaceri profitabile care l-au propulsat printre oamenii bogați și material ai județului. Un caracter vulcanic, foarte harnic și riguros cu sine, inventiv și neastâmpărat a știut să cultive prietenii trainice dar este dotat

și cu „arta” de a-și atrage contestatari, detractori și chiar dușmani. Poate că cele de mai sus, expuse fără comentarii, întreaga manifestare filmată în care se pot urmări pe site-ul nostru TVV.ro și cuvintele pline de căldură ale altor oameni de cultură prezenți la eveniment și adresate sărbătoritului vor schimba unele dintre părerile voit răutăcioase. Respectăm dreptul fiecăruia de a avea părerile sale, aprecierile și dușmăniile sale față de oricine și sugerăm pentru cei care nu gândesc cu propria lor minte și-l percep pe prof. dr. D. V. Marin după spusele unora și altora câteva date biografice prezentate pe coperta patru a volumului omagial „Marin 70”!

Adresăm și din partea redacției ziarului „Meridianul” sincere urări de „La mulți ani!” și viață lungă și rodnică!

Val ANDREEESCU

(Meridianul, an XIII, nr. 18 (887), joi, 5 mai 2011)

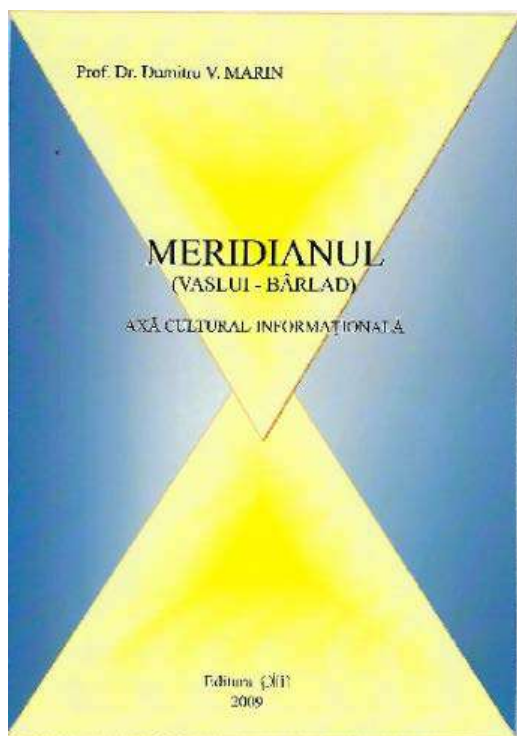

E) AUTORITATEA, VÂRFUL:

Prima poziție în media, 1994-2007, aproape 15 ani.

1. LOCALISMUL CREATOR

Cu iunie 1994 – inaugurarea cu fast a postului *Unison Radio* (deși, s-a emis încă din decembrie 1993, de sărbători) se afirmă și mai mult activitatea cultural-socială și economică a întregului Grup prin completare cu transmisiile radio, iar din 1996, cu consemnarea evenimentelor în ziarul *Meridian Vaslui - Bârlad* (din martie 2000, bisăptămânal, trisăptămânal, cotidian, bisăptămânal, săptămânal), (vezi „*MERIDIANUL - Axă culturală...*”, 2009, 416 pag.).

Constatări succinte:

– N-a existat eveniment cât de cât important în viața județului, fără a nu fi fost consemnat. Președinții de stat, miniștri, ambasadori, regele (în 3 rânduri), oameni de afaceri, politicieni, intriganții locali, personalități cultural-artistice, festivaluri, concerte etc. dar și viața simplă a locuitorilor, toate și-au găsit reflectarea în aceste mijloace de presă.

– Deplasările în străinătate (numai și numai prin mijloace proprii) au conferit un plus de sentiment al apartenenței la comunitatea europeană. Conducerea Grupului a transmis (de regulă, și în direct) din 17 țări europene (rectificare la zi: 32).

– Perspectiva unei meserii cerute și moderne, jurnalistică, a determinat afluență de tineret către TV.V. în special, deși, unii, stăteau rău, rău cu gramatica. Aproape tot ce există pe profil în județul Vaslui a trecut pe aici, la Tv.V., noi spunem că peste 500 (care se pot nominaliza) dar au fost mult mai mulți. Se susține astfel afirmația: ȘCOALA de PRESĂ!

– Acțiune culturală de apostolat chiar pentru că încurajarea talentelor locale a fost literă de evanghelie. Poate și datorită profilului șefului (profesor de limba română) poate creatorilor în domeniu. Ziarul *Meridianul* este doar mărturia scrisă că majoritatea dintre cei peste 150 de autori au fost descoperiți sau încurajați, prin popularizarea operelor lor.

E greu de crezut că fără acest aport s-ar putea vorbi de *Curentul Cultural-Informațional Vasluian*, ca fapt indubitabil!

Presa ca martor al devenirii, adică al trecutului și prezentului, poate susține sau nu menținerea acestui CURENT UNIC, dar nu cotidienele care apar azi, mereu opozante.

E dificil de catalogat valoarea câtorva jurnaliști și cu oarecare realizări literare și/sau cu funcții oficiale. De pildă **Prof. Teodor Pracsiu**, 20 de ani redactor și șef la *Vremea Nouă*, fost inspector școlar, autor a două volume de cronici teatrale și alte studii interesante, care a rămas mai tot timpul ca autoritate de referință cu prezență în manifestări literare, **Gruia Novac**, intelectual rasat dar și prezentator de spectacole comuniste, un tip de comunicare deschisă, **Dumitru V. Marin**, directorul singurului grup de presă din județ, editorialist, deci de decenii în atenția provinciei, așadar mereu expus analizei publice „în balanță” cu **Petru Necula**, autor al Dicționarului personalităților vasluiene împreună cu **Mihai Ciobanu** sau **altul** cu romane mediocre, – care n-au nici o prezență, dar absolut nici o prezență publică vizibilă în viața Cetății. Sau **Marina Costea** care-și adună volume de maculatură drept pedestal pentru... poetă, sau **Constantin Jomir**, **Constantin Slavic** care erau oameni la locul lor, meseriași la ziarul comunist pe care l-au slujit, dar cu talentul în curs de afirmare, ca prozatori, la bătrânețe. Poetă cu adevărat, **Daniela Oatu** își face datoria de profesoară și atât; altă poetă mare, **Adina Huiban** revenită la Vaslui, după București, un timp redactor TV... **Roxana Vasile**, poetă, a dispărut, prozatorul și epigramistul **Daniel Dragomirescu** e un distins profesor de liceu, **Ștefan Boboc-Pungeșteanu** e din aceeași categorie.

Așa că o principală calitate a cărții de față va fi, cu altă interpretare întărirea SEMNALULUI, ierarhizările mai corecte rămânând, poate, pe mai târziu, datorită criteriilor oarecum volatile relativ la personalitățile locale și valoarea lor pe plan național mai puțin cunoscută. Bazăm afirmațiile pe documente.

Martor la evenimentele de orice fel în arealul vasluian din 1970 până azi (un azi... cât mai lung) nu putem trece peste ce a însemnat fiecare ca ziarist, ca prezență în vârtoarea vieții (la Vaslui sau altundeva) ce a mai realizat peste „meseria” de la vreo publicație sau alta și mai ales cât reprezintă ca model pe plan local numele respectiv. Câteva exemplificări: Poetul **Ion Iancu Lefter** a lucrat la ziar 7 ani, dar era poet și înainte și mai ales după ce a fost dat afară de la *Vremea Nouă*, ziarul P.C.R.

Mircea Coloșenco, autorul unei monografii consacrată lui **Ion Barbu**, a fost un gazetar de mare merit; mazilit pentru indisciplina față de partid, nu față de meseria pe care o știa bine. Director politruc, **Vasile Avram** a condus ziarul 17 ani. E o ilustrare a autocenzurii pe care și-o propuneau angajații de la *Vremea Nouă* care-l aveau cu „aprobare” și pe **Petru Necula** cu „bun de tipar” (vestitul T) în buzunar. Regretatul **Ion Al. Angheluș** era un poet în toată puterea cuvântului cu care am realizat Cenaclul Județean (Asociație a Creatorilor Vasluieni) dar a murit de tânăr (a fost și un bun ziarist). **Theodor Codreanu**, tânăr profesor la Sârbi, a ajuns la Huși unde a dat opere fundamentale pentru literatura și critica literară. **D. Hușanu** era un tip activ care-l eclipsa în fața lumii pe **Mihail Harea** (mare critic de artă), **Cătălin Ciolca** era mare poet și când scria la ziar, iar **Coriolan Păunescu**, azi profesor universitar la Galați, era echilibrat și înțelegător, dar aspru la condei. Prea multe legături cu Vasluiul nu a avut profesorul universitar **N. Crețu** (n. la Bârlad) de la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, dar el reprezintă sigur, ca mulți alții, o valoare inițial locală afirmată în context național.

Buchetul „mândriei provinciale” cu cei reușiți pe podiumul național, după Revoluție, include fără îndoială pe

acad. **C.D. Zeletin** – om de știință (medic) și autor a 45 de volume cu producție literară, **Laurențiu Șoitu**, ajuns universitar ieșean de mare notorietate națională, pe **Marcel Guguianu** (sculptor de talie mondială), pe **Theodor Codreanu** (critic literar recunoscut), **Ioan Baban**, **Dan Ravaru** monografist cu prezență activă la mari manifestații culturale și literare, **Dumitru V. Marin** (etnolog, singurul vasluian în Dicționarul etnologilor români, în Dicționarul presei române și alte 11 dicționare), **Corneliu Bichineț**, **Cristian Simionescu**, **Simion Bogdănescu**, **dr. Valeriu Lupu**, **Avram D. Tudosie** ș.a.

Aproape fără excepție toți aceștia și-au câștigat pâinea la ziar sau la catedră și și-au păstrat creațiile în sertar, știind că fără ode, cui trebuia, nu se putea reuși.

Ar fi fost de mare mirare să nu fi ieșit ca ghiociei (sau alte flori) imediat după 1989.

Nu vrem să provocăm un bal al ipocrițiilor sau o listă a uitării, ca să apară firoșii să se dea măreți, sau mai modeștii, să se vadă ei înșiși mai mari. Așteptăm reacțiile cele mai diverse, totuși. Înțelegem să combinăm percepțiile noastre, valoarea, autoritatea, prezența (nu numai fizică) în bătălia intelectualilor.

Pentru presa locală de după Revoluție doar o idee: în (cele) peste 63 de publicații școlare identificate, și, mai ales în **MERIDIANUL**, se observa avântul curentului cultural-informațional ca expresie a localismului creator.

Cartea – document – apărută în 2006, despre care au apărut mai multe cronici, analizează ceva mai în detaliu momentul.

2. „TV.V.-15... EXPLOZIA...”

PETRECERE CU VORBE

Peste o mie de nume, sute de informații în premieră și zeci de fotografii-document se regăsesc în cartea „TVV-15... explozia...”. Autorul, Dumitru V. Marin, crede că prin acest demers, lucrarea capătă valoare de document de epocă, reprezentând „atestatul de noblețe materială și spirituală a unui timp”. Cartea dovedește faptul că TVV a atins vârsta maturității depline, devenind un vector de imagine respectat. Momentul lansării a adunat aproape 200 de tineri și mai puțin tineri. Printre ei o parte dintre oficialitățile locale, cum ar fi primarul Victor Cristea și președinte C.J., Corneliu Bichineț. Cei doi au rămas până la finalul manifestării, dovedindu-și atașamentul față de cei care trudesc la instituția media aflată în sărbătoare: TV Vaslui. Nu au lipsit nici o serie de conducători de instituții, care au subscris la succesul acțiunii, prin intervenții scurte, menite să încununeze viața zbuciumată a primului post de televiziune privat din zona Moldovei. „Era aproape imposibil să nu pun mâna pe această carte, fiindcă repezintă cu adevărat un document al acestor vremi”, a spus Sorin Popoiu. „Am dorit să fiu prezent la acțiune din respect față de profesorul Marin, care reprezintă deschizătorul de drum pentru media locală. A existat cu adevărat o explozie informațională odată cu apariția postului TVV”, a mai spus primarul Victor Cristea. „Școala noastră are încheiat un parteneriat pe viață cu TVV, ca semn de prețuire pentru ceea ce face, spre folosul comunității”, a afirmat Victor Ailioaie, directorul Gimnaziului nr. 6 „Mihai Eminescu”. Tinerii, proveniți de la o serie de gimnazii și licee vasluiene, au dorit

să fie părtași la eveniment, considerându-l inedit și o premieră pentru viața culturală vasluiană. Unii l-au asemuit pe autor cu Alexandru Mironov, care are ceva aparte, autentic, în a transmite mesaje scrise viitorului. „Cred că era nevoie de așa ceva. Într-o sâmbătă destinsă, ce putea să fie mai frumos decât un act cultural de înaltă ținută”, a spus o elevă de la Gimnaziul nr. 2. „Domnul profesor scrie într-un stil aparte. Seamănă un pic cu stilul domnului Mironov. Îl pot numi deschizătorul porților Vasluiului către UE”, a declarat un elev de la Liceul „Emil Racoviță”. „Suntem mulțumiți că avem în oraș oameni de acest gen. Este prima mea experiență de genul ăsta și a fost benefic pentru mine”, a spus Ilinca Munteanu, elevă de la Gimnaziul nr. 5 „Ștefan cel Mare”. Dumitru V. Marin a dorit să facă din această carte un ceaslov al timpului, care să illustreze mediul și momentul unei urbe cu ceva tradiții, mereu în căutarea identității de sine, dar care a avut parte de o „explozie” mediatică, odată cu actul de naștere al Televiziunii Vaslui.. „În primul rând mă bucur că am reușit cartea. Cine crede că e un lucru sfânt și rar a scrie o carte este în marele lui avantaj spiritual. Al doilea aspect este legat de consemnarea unor realități, uneori mai spectaculoase. În al treilea rând este ilustrarea unei idei clare: școală practică de jurnalism la Vaslui. Cartea în sine este cartea Televiziunii Vaslui, avându-mă pe mine autor, și în plus reprezintă reflexia unui timp într-un mediu pe care l-am trăit”, a spus Dumitru V. Marin, autorul cărții. „Fantasia” lui Vasile Negură i-a îndemnat pe cei prezenți la lectură, iar Rotaria, condusă de Romeo Tălmăciu a dat tonul la distracție. Nu trebuie uitați copiii Denisa Ciobanu și Isabela Nițică coloritul melodiilor dezmerdând asistența după o serie de șarje culturale. La înălțime s-au aflat și membrii cenaclului „Valentin Silvestru”,

epigramele rostite aducând zâmbetul pe chipurile oamenilor „însetați” de frumos. În cei 15 ani și ceva de existență, TVV se poate lăuda cu sute de personalități care au trecut pragul postului, dar și cu șase președinți de stat, care au acordat în exclusivitate interviuri pentru Vasluieni. Sunt dovezi grăitoare că TVV înseamnă dintotdeauna „Prietenul de care aveți nevoie!”

Gheorghe SOFIANU
(Meridianul, an VIII, nr.14 (640),
joi, 6 aprilie 2006, pag.9)

**DUMITRU V. MARIN – „TV.V. 15 –
EXPLOZIA CULTURAL-INFORMAȚIONALĂ
A JUDEȚULUI VASLUI”**

Mărturisesc din capul locului că n-am făcut o greșală să citesc această carte „lungă” de 556 de pagini, format mare, și greu de 1.54 kg, pusă pe cântar. Este vorba de foarte multe aspecte, fapte, probleme, capitole; de foarte mulți oameni, începând cu autorul, continuând cu colaboratorii cei mai apropiați, lărgind aria la colaboratorii din mai toate domeniile de activitate ale județului și terminând, dacă se poate spune așa, cu șefii statului român, cu șefi ai altor state, cu personalități dintre cele mai mari și mai diverse, ca domenii de activitate și specialități în care-și desfășoară munca din județ și de pe aiurea. Se poate afirma că este vorba de un amalgam bine structurat, organizat și așezat în pagină, cu tentă și scopuri bine și precis alese, cum de altfel, la fel de bine și de precis sunt orânduite... pentru a putea pune în relief, cu mari câștiguri spirituale și morale, numeroase fațete ale

perioadei pe care D.V. Marin o numește... explozia cultural-informațională din județul Vaslui. Și are dreptate deplină autorul atunci când zice EXPLOZIE, întrucât cu adevărat este vorba de o autentică și gigantică dezvoltare cultural-informațională într-unul din locurile în care, amintiți-vă, în alte epoci (trecute)... nu se întâmpla nimic. Că fi-vor zone în care explozia asta diferă, ca adâncime, ca profunzime, ca forme de manifestare, da, desigur, pentru că nici una din zonele României nu s-a născut concomitent cu celelalte.

Trecând însă peste toate acestea, pot afirma, cu mâna pe inimă, că volumul reprezintă, așa cum autorul zice pe coperta a patra, depoziția unui martor și actant, pentru atestatul de noblețe materială și spirituală a unui timp, a unor persoane, chiar pentru generații viitoare... Pentru că, din acest volum, încheie autorul optimist, mulți își vor procura devenirea nobilă, pentru ei și pentru urmașii lor.

Încât, vă invit: citiți dragi vasluieni, cât mai mulți dintre dumneavoastră, această carte, aceste izvoare de inteligență și înțelepciune!

Constantin SLAVIC
(Meridianul, joi, 19 octombrie 2006,
an VIII, nr. 42 (668), pag.10)

LUMINAȚI-VA FAȚA: IMAGINE, SUNET, CARTE

Stau și mă întreb, câteodată, drăgăliță, Doamne, cum ar procedat hâtrul Ion Creangă în anul de grație 1990, dacă ar fi avut posibilitatea să deschidă o „afacere”, respectiv un post de televiziune, la Târgu Neamț sau aiurea...

În „Junimea“ maioreșcian-ieșeană, atunci când se discutau textele apte pentru a fi publicate în revista „Convorbiri literare”, năstrușnicul Vasile Pogor (gazda) se oprea la paginile mai deochiate și-i întreba pe comilitoni: „Dar duđuca de la Vaslui ce va zice?”...

Consemnez, relativ târziu, o **carte specială, rară: TVV - 15 în explozia cultural-informațională din județul Vaslui**. Autorul ei este prof. dr. Dumitru V. Marin, fondator (în decembrie 1990), martor și actant al studioului de televiziune Vaslui, dascăl cunoscut și în ipostază de condeier (între altele, monografia despre Liceul centenar „Mihail Kogălniceanu”, precum și scrierile dedicate folcloristului antebelic Tudor Pamfile).

Masivul volum cuprinde documente, fotografii, reacții (de toate felurile, de la președinții României la texte diverse, publicate în presa locală), cu gândul, explicit, de a lumina temeinic, un timp, o instituție nouă în era informațională, atât de discutată și de disputată, dar atât de utilă în demersul ei mai puțin conjunctural (chiar dacă se află într-un fel de competiție cu telefonul mobil, internetul și sfânta carte)...

Dumitru V. Marin constată că orașul Huși „n-a ieșit în evidență de pe vremea lui Dimitrie Cantemir”, Bârladul a excelat la începutul secolului al XX-lea „prin acea mișcare literară și culturală menită să se integreze în evoluția națională”, iar Vasluiul „zvâcnește puternic, impunându-se atenției prin mari realizări”. Astfel, triumghiul TVV - UNISON Radio (Vaslui și Bârlad) - publicația MERIDIANUL sunt, incontestabil, un reper în sensul mass-media ca „amvon”.

Repere ar fi (situate pe alte paliere) și reușitele regizorului Cornel Porumboiu, evoluția unor voci scriitoricești precum Teodor Pracsiu, Ioan Baban, Corneliu

Bichineț, Adina Huiban, Daniel Dragomirescu, dar și, să zicem, mișcarea fotbalistică a „plăieșilor” lui Dorinel Munteanu... Toate acestea exprimate într-un spațiu creștin prin excelență, revitalizat de Episcopia Hușilor (unde tatăl meu a fost seminarist, în anii 20 ai secolului trecut), episcopie care cuprinde 5 protopopiate (Vaslui, Bârlad, Huși, Negrești și Fălciu).

Cu toată sărăcia ținuturilor ștefaniene, susține autorul (incisiv și bine argumentat), județul și municipiul Vaslui „sunt astăzi și altceva decât locuri unde nu se întâmplă nimic”. Inclusiv, adaugă profesorul, un fost deputat de Vaslui este acum președintele țării...

Prin alcătuitoarea ei vrednic, monografia a apelat la varii tipuri de documente, pentru a lumina cât mai bine întregul travaliu: mesaje de sărbătoare (Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Nicolae Văcăroiu etc.), un scurt istoric al Vasluiului (monumente, biserici, școli etc.), acte constitutive privind „Comitetul pentru radio și televiziune locală”, fragmente din emisiuni, bilanțuri contabile, autografe pe cărți, impresii din Londra, interviuri, anchete, polemici cu asociații („Bine, domnilor colegi, să presupunem că după o filmare cineva a dat o friptură. 500 de lei. E afacere?”), turism ecumenic, personalități invitate (de la Mircea Snegur la Jonathan Scheele și gimnasta Andreea Răducan)....

Dincolo de inevitabila factologie discursivă, volumul dă seama, cu asupra de măsură, despre un substanțial efort, despre o fertilă „punere în pagină” a Vasluiului (cu oamenii și problemele lor), purtând semnătura lui Dumitru V. Marin, personalitate sobră, pasionată, inspirată.

Distinse Domn, Dumitru V. Marin,

„În sfârșit, m-a învrednicit bunul Dumnezeu și am consemnat CARTEA, în ziarul „Lumina”, cotidian de inspirație creștină (proiectul, vechi, al actualului Patriarh al României)”

**Cordial, Lucian VASILIU,
marți, 11 decembrie 2007**

Încercăm o preasuccintă detaliere a Curentului Cultural-Informațional pentru care, pretențioși, am cere „ideologie artistică”. De fapt, neomodernismul acesta, mereu supapa analizelor și criticii actuale, nu există ca ideologie. Și totuși, dorința de libertate, alergătura după avere, invaziunea pornografiei în limbajul artistic ar fi caracteristice și pentru autorii vasluieni. „Suma” de tendințe estetice, caduce, până la urmă, nu poate fi decât forțat evidențiată (dar se poate vorbi pe această temă). Vis-a-vis de un program structurat de cineva sau promovat de o revistă (care nu există), ori altă publicație, iarăși este superfluu să tot discutăm. Și aici (în arealul județean) s-au manifestat exact aceleași tendințe din literatura națională, poate cu ceva mai puțină forță artistică expuse. Absolut cert, însă, nu lipsesc personalitățile care susțin cam aceleași idei acceptabil structurate și destul de bine articulate.

Să presupunem, totuși, niște criterii de evaluare pentru a sugera mai exact dimensiunea personalităților creatoare care vor fi adesea pomenite:

1. Să fi publicat mai mult de o carte sau/și articole în ziare și reviste;
2. Suprafață socială prin funcție sau natura muncii;
3. Operă tipărită sau alte contribuții majore în reviste naționale de specialitate;

4. Impact social al creației care ține și de natura relațiilor cu mijloacele de presă ori revistele literare.

5. Măsura de MODEL, individualitate, noutate, cel puțin într-un domeniu abordat.

Putem astfel vorbi de o GENERAȚIE ACTIVĂ, nu numai în domeniul presei (vezi *MERIDIANUL - Axă cultural - informațională*, 2009), ci, chiar în câmpul valoric stabilit prin OPERA tipărită și valoare într-un areal mai mare decât cel județean.

Rămânem surprinși, astfel, de gradualitatea incluziunii sociale a atâtor personalități (care au posibilități de afirmare adesea, cu totul vitrege dar demonstrează caracterul luptător al celor în chestiune). Desigur, și inegalitatea realizărilor în domeniul literar, cultural sau de presă.

Putem ușor nominaliza câțiva romancieri în frunte cu Ioan Baban, Ion Gh. Pricop, N. Ariton, Maria Cozma, ș.a. cu, să-i zicem, romanul greu, de la pământ, cu teme diverse și profundă analiză psihologică. Un anonim are romanul - joacă, adică pare că jonglează ușor cu expresia și metafora, D.V. Marin îmbină erotica și analiza psihologică, Ion Măcnea reface lumea satului natal, Corneliu Bichineț îmbină realul cu fantasticul dar adevărata valoare a prozei sale stă-n farmecul limbajului, Dr. Iorgu Gălățeanu (Bârlad) recompune un univers stabil și personal într-o notă particulară, alt medic, Nicu Botezatu (+) a activat neobosit de peste 1/2 de secol ... Nu merită să uităm de Constantin Slavic(+), Brândușa Dobriță, Val Andreescu și nici de proza lui Vasile Arhire ș.a.

Mai productiv este domeniul poeziei, unde Dorin Cozan violentează expresia laxă, obținând efecte artistice interesante, Simion Bogdănescu e un metaforic și un inventiv, amator de lexic nou, Mihai Apostu, continuator al lui Ion Iancu Lefter și

mai ales al lui Ion Enache, stăpânește bine sufletul poeziei, adică metafora (ajutată de sugestie), Leonard Ciureanu mișcă un vers greu de încărcătură stilistică (un poet al însingurării în decor sătesc). Un poet autentic este Val Andreescu, mânuitor al metaforei pasagere într-un text ce se reține multă vreme în memorie. Cap al acestei liste ar trebui să fie Ion Mâcnea, prin îndelungata (și victorioasă) luptă cu cuvântul, cel care preferă ideea, exprimarea ei, în defavoarea ritmului perfect, Marina Costea, mare căutătoare de metafore (care pierde mult prin supraaglomerare) ș.a. Bârladul are încă un număr neidentificat de creatori, prezenți sau nu la Academia Bârlădeană, dintre care merită amintiți: Oltea Râșcanu Gramaticu, Serghei Coloșenco, Petruța Chiriac, M. Constandache, Nicu Botezatu, iar din Vaslui, Cătălin al Doamnei, Cosmin Preda, D. Pânzaru, R. Dumitriu, E. Leuștean, V. Vecinu, C. Manea, E. Tomozei, C. Țintea, cu mențiuni speciale pentru epigramistul Ion Toderașcu și poeta Adina Huiban. Considerăm ca pe cel mai mare poet vasluian și al Moldovei pe Lucian Vasiliu (n. la Puiеști), stabilit la Iași.

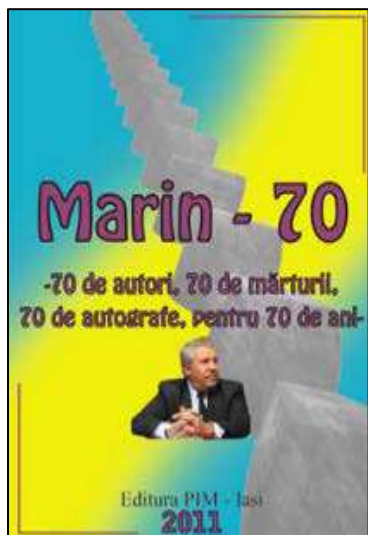
Monografii s-au înmulțit, de un timp, existând o listă cu autorități în materie: Avram D. Tudosie reface istoria unui grup școlar („Dimitrie Cantemir”) și momente din dezvoltarea viticulturii românești, Dan Ravaru sintetizează informații istorice la vreo câteva comune, Costin Clit se axează pe reconstituirea istoriei unor lăcașuri de cult, Vicu Merlan se ocupă de istoria Hușului (și alte cercetări istorice), Dumitru V. Marin face istorie culturală în 16 cărți, Laurențiu Chiriac se ocupă de Tutova deci, Bârlad și împrejurimi, Ion N. Oprea reface istoria Bârladului (și o parte din Moldova, Traian Nicola a editat Valori TUTOVENE etc. etc. Probabil că acesta este sectorul cel mai productiv și autoritar valoric ilustrat.

Grafica este apanajul lui Nicolae Viziteu, pictura impresionistă a lui Năstase Forțu, pictura suavă a lui Nelu Grădeanu, Georgel Pascu ș.a., în pictura bisericească, Silviu Crăciun ș.a.

Sculptorul Marcel Guguianu realizează câteva capodopere de valoare mondială (excepțional bustul lui Mihai Eminescu la Bârlad), Gh. Alupoaiie are șansa unui monument (reprezintă tot pe Mihai Eminescu) în Canada, Cristi Pântea, cu realizările memorabile (busturi, Al.I. Cuza, Mihail Kogălniceanu, D.V. Marin etc.).

Eseistica și critica literară au dat lideri autoritari: C.D. Zeletin, Theodor Codreanu, Cassian Maria Spiridon, recunoscuți și răscunoscuți pe plan național, la care poate fi adăugat Theodor Pracsiu (poate, și Gruia Novac). Dramaturgia: Daniel Dragomirescu ...

Ar trebui (poate) analizat mai bine resortul intim și colectiv care a prilejuit explozia creativă a atâtor conjudețeni (desigur, libertatea cuvântului...) dintre care noi amintim pe prea puțini (vârfurile). Răsunetul Revoluției din decembrie 1989 încă nu și-a găsit creatorul local (de talent), dar e vizibil prin cele peste 500 de cărți apărute și noi am exemplificat pe baza autografelor lor doar aprox. 70, în volumul omagial „**MARIN 70**” (2011) dintre cei peste 150.

Presă scrisă nu trebuia să lipsească. Avântul acesteia s-a concretizat prin apariția cotidiene-
lor Monitorul, Obiectiv (nu mai

există în 2021) și Vremea Nouă (un timp sub titlul de Adevărul) și săptămânalele Meridianul de Vaslui-Bârlad-Huși, respectiv, un timp, Bârladul. Vorbim de ceea ce exista AZI. În media au existat 16 licențe pentru Vaslui dar Tv.V -> V24, inserția Antenei 1, Media TV, EST 1 (Bârlad), au fost posturi locale „în eter”; numai pe telecablu, Impact TV, Total TV; la radio, Unison Radio Vaslui (> V24 FM), Unison Radio Bârlad, Vip Bârlad și Smile FM sunt cele locale. Celelalte frecvențe sunt pe retransmițători plantați în orașe pentru posturi naționale.

Subliniem că și reacția la ceea ce a promovat **D.V. Marin** se încadrează în tendința dezvoltării presei locale (prin negare). La data editării acestei cărți, vârfurile Curentului Cultural-Informațional din presă sunt Cătălin Striblea (realizator TV la *BI TV* București – de exemplu, a avut în direct pe mulți prim-miniștri după ce l-a difuzat pe președintele Traian Băsescu), Lucian Pârvoiu, realizator de telejurnale la *TVR2*; la nivel de județ, Aurina Petrea fiind ce mai activă și penetrantă. Aceștia obțin efectul jurnalistic maxim... Poate și corespondentul Mediafax, Theodor Istrati, ziaristii Cristi Lapa, Sorin Saizu, Mihaela Zărnescu. E un prilej de satisfacție existența unui mare număr de ziarști descoperiți de Tv.V., chiar dacă la Grupul de Presă mai sunt destul de puțini, în prezent. Sunt însă, câteva zeci de lucrători în presa locală, toți trecuți pe aici.

Mai subliniem că peste 3 decenii, mai ales prin acest trust media s-a păstrat entuziasmul specific și necesar breslei, că și interesul, ori entuziasmul telespectatorilor s-a conservat (cu urcușuri și coborâșuri) tot prin existența unui pilon al presei locale pentru referințe, comparații și critici! Pârghiile

permanenței tot (de) aici se sprijină și pot fi ușor demonstrate, chiar în acești mulți, mulți ani de criză.

De ani buni, constatările (și previziunile noastre) din editoriale s-au dovedit foarte exacte, fapt afirmat de observatori externi care consemnează „profunzime în reliefaarea relațiilor cauzale; sobrietatea în expresie; responsabilitatea aprecierilor” (vezi „**MARIN 70**”, 2011, p. 90).

Un alt efect al răsunetului activităților din presă și din cadrul Curentului Cultural-Informațional este volumul „**MARIN 70**” cu **70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe pentru 70 de ani** (2011, 210 pag.).

2006, Cu Corneliu Porumboiu, în studio

Filmul lui Corneliu Porumboiu, premiat la Cannes, regizor de pe aceste plaiuri, explicitează „revoluția la Vaslui” în filmul „**A fost sau n-a fost**” (2006), plecând de la apriga

dezbatere pe Tv.V.a lui D.V.M. cu invitați și telefoane în direct consacrat aniversării a 10 ani de la Revoluție; ziarul (central) Evenimentul Zilei consacră un număr special dezbaterii respective și directorului acestui grup de presă (ca și filmul). Este filmul consacrat lui D.V.Marin.

Presă locală este (și) un capitol greu de analizat din cauza penuriei de ziaristi adevărați în sens de scriitură, coloană vertebrală și moralitate. Pare pățimaș(?) să afirm că la un cotidian sunt numai șantajisti și lipsiți de caracter, la altul, un grup care-și urmărește interesele cu tot felul de mijloace incorecte, cel de-al treilea având doar un singur ziarist (cu îngăduință, doi), restul fiind smângălituri pe hârtie sau care prelucrează comunicatele oficiale.

Ar urma întrebarea: numai la Grupul Cvintet TE-RA sunt ziaristi competenți și chemați pentru această meserie?

Și, nu cumva eu sunt nedrept din cauza „luptei” cu foștii mei angajați?

I-am încurajat pe câțiva constant, consistent cu bani, afectiv chiar, crezând în steaua lor, în puterea lor de sinteză... Din păcate în presa acestui timp, nu există nici prețuire, nici recunoștință, nici corectitudine.

Se confirmă și astfel ce spunea Nicolae Iorga: ești pierdut dacă te aștepți la recunoștință (pentru că ea nu există).

Până la...un final, din cauza atâtor greutăți, a lipsurilor pe care le suportă fiecare, indiferent dacă lucrează în media sau presa scrisă, toți trebuie să trăiască și ei, și toți se vând pentru blidul de linte „cerut de meserie”. Conchid cu vorbele cronicarului, „cumplite vremi căzură asupra oamenilor...”.

Efectul: din ce în ce mai puțini ziaristi, și asta o scrie președintele Uniunii Ziariștilor Profesioniști din județul Vaslui și decanul de vârstă...

II. DIMENSIUNEA NAȚIONALĂ

Dimensiune națională pentru un post local... e mult prea greu de realizat. Ar fi trebuit să fi intrat, spre exemplu, pe o structură de telecablu și cu o astfel de organizare, aspect imposibil de obținut fără susținerea financiară necesară (pentru că C.N.A. a acordat licențe dar numai pentru puteri mici, deci stații locale care nu puteau concura cu mamuții naționali. Ni s-a propus să intrăm pe rețeaua **Astra**, dar ideea a căzut).

Totuși, furnizarea atât și atât informații, filmările în țară și cu mari personalități ale neamului cu profilurile cele mai diferite dar și cele mai interesante, poate conferi o astfel de „dimensiune” deși, de regulă, conta interesul pentru populația locală și folosul acesteia. Zecile de emisiuni duminicale „casetă cu prieteni”, dezbaterile în direct cu tot felul de invitați (sau vizitați la ei acasă) de pretutindeni susțin ideea. Autografele de pe sutele de cărți și înregistrările video întăresc ideea de televiziune recunoscută (poate și medalia de la Craiova și alegerea lui D.V. Marin ca vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști ar fi elemente definitorii).

Rubricile de cultură, economie și politică au fost permanente. A trebuit să alergăm spre capitală (ceva mai puțin spre Iași, Bacău, Galați) pentru publicitate și subiecte. Am dus și informații despre Vaslui, am adus informații despre foști vasluieni, despre personalități din prim-planul momentului pentru că s-a declanșat alergătura după IMAGINE și se știa de apetența publicului spre posturile locale.

S-a încercat crearea Uniunii Televiziunilor Private din România care să se opună monopolului TVR. Statutul acestei organizări a fost conceput 80% de prof. Dumitru V. Marin.

CONSFĂTUIRE A TELEVIZIUNILOR PRIVATE DIN ROMANIA

În perioada 9-11 septembrie a.c., la Baia Mare, în organizarea postului local de televiziune „CINEMAR”, se desfășoară consfătuirea Uniunii Televiziunilor Private din România. Reprezentanții celor 10 posturi de televiziune din țară, prezenți la această acțiune, au avut în prima zi un larg schimb de idei pe marginea Proiectului legii audiovizualului și a Proiectului de stat al Uniunii Televiziunilor Private din România, urmând ca în zilele următoare să adopte, în formă finală, statutul U.T.P.R., să facă vizite de documentare în Maramureș, să poarte discuții pe teme profesionale.

Pornind de la situația nou creată, în care televiziunile locale sunt în imposibilitatea de a emite din cauză că Radiodifuziunea Română a monopolizat benzile de frecvență pentru emisia acestora, consfătuirea Uniunii Televiziunilor Private și-a propus adoptarea unui protest adresat Guvernului, la care ne raliem și noi, ziariștii din presa scrisă, de la cotidianul „Graiul Maramureșului”.

**(Graiul Maramureșului, serie nouă,
anul III, nr.545, 10 septembrie 1991)**

Aproximativ 6 luni emisiunile noastre au fost rulate în circuit național, dar ideea s-a topit... Ca beneficiari de inventar ar fi colaboratorii lor *TVR 1, Radio România* (atestare ,cu diplome).

În data de 27.11.1991, ora 14.00 a fost difuzat un scurt reportaj în cadrul telejurnalului TVR Național, „150 de ani de învățământ public la Vaslui”, realizat de prof. Dumitru V. Marin, imagine Gr. Avram și Al. Poamă.

Realizarea unor reportaje în principalele orașe ale țării nu însemna decât greutatea transportului, de regulă cu Dacia personală pentru că toată lumea se repezea să apară pe sticlă, în special bucureștenii. Documentarele noastre chiar aveau conținut (și interviuri de la fața locului): Grădina Botanică din Cluj, Facultatea de Agronomie Timișoara (unde Dumitru V. Marin a fost admis, student în 1961), Teatrul Național din Craiova și Festivalul „Maria Tănase”, Parcul Bibescu din Craiova; Mărțișor (Casa lui Tudor Arghezi) + Academia + Biblioteca Academiei + zeci și zeci de interviuri cu miniștri în București etc. etc.

Pentru că au fost prinși de politică și eminente în diverse alte domenii era ușor pentru noi, toți redactorii... și pentru că Dumitru V. Marin deținea o funcție politică importantă (vicepreședinte) la ecologiști.

O somitate ca dr. Ioan Pop de Popa, candidat Uniunea Națională de Centru la Președinție, ne-a acordat interviu + autograf, dar Marin era invitat de zeci și zeci, printre care M. Cintează, S. Oprescu ș.a.m.d. sau de miniștrii culturii (aproape toți), reprezentanți ai Academiei, membri de frunte ai partidelor politice în frunte cu Eduard Gugui, Alexandru Ionescu, Ion Diaconescu, Radu Vasile, Dan Voiculescu, Antonie Iorgovan, Dinu Patriciu, Mugur Isărescu etc.

A fost amuzant când premierul Adrian Năstase și-a amintit la Vaslui că a rămas cu interviul neterminat pe scările Casei de Cultură din Bălți (Republica Moldova, înainte de separația Transnistriei) pentru o declarație a lui Snegur. Tot acolo am stat din nou față în față cu primul secretar al Republicii transnistriene Igor Smirnov, cu câteva zile înainte de alegeri și de războiul cu Republica Moldova.

Dacă sprijinul pentru viața spirituală din județ se subînțelegea în obligațiile noastre, alergătura după MODELUL național putea fi escamotată mai ales că era costisitoare, presupunea autoritatea reporterului, alte elemente organizatorice. Funcția politică a directorului de la Tv.V. a înlesnit comunicarea cu președinții statului și marile personalități interviewate. Un prieten statornic a rămas prof. dr. Alexandru Ionescu, fost președinte al Federației Ecologiste din România, conducător la Ecomondia, București (+2020), prețuitor și colaborator prof. dr. Mihai Miron, președintele Uniunii Ziariștilor Profesioniști, care au și publicat în MERIDIANUL, ca și jurnalistul și scriitorul Alexandru Mironov, ori Adi Cristi (de la Iași), academicienii Răzvan Theodorescu și Eugen Simion, scriitorul și economistul Varujan Vosganian, inclusiv cât a fost ministru al Economiei, acad. C.D. Zeletin, alte numeroase personalități ale vremii.

Ar trebui stăruit (poate) asupra lansărilor de cărți ale prof. dr. Alexandru Ionescu (București) sau ale scriitorilor de la Iași, Bacău și mai ales ale celor din județul Vaslui, unde, de regulă, se adunau și prestigioase personalități naționale. Acțiunile publice interjudețene au fost foarte numeroase și în toată Moldova.

Asemeni, ar trebui (poate) istorisită întâlnirea de la Iași cu Henri Coandă (cu soția, în ultimii ani ai vieții), cu fostul ministru de externe Mircea Malița (o carte interesantă, AURUL CENUȘIU, și ce întâlnire ne-a organizat la reședința sa de la Văleni de Munte), cu Victor Surdu, candidat al Uniunii Naționale de Centru și fost ministru al Agriculturii, cu Mugur Isărescu în mai multe rânduri (candidat al Convenției Democratice la președinție dar și ca Guvernator al Băncii Naționale a României) asistat de jurnalistul Adrian Vasilescu,

întâlnirile și consfăturile de la Craiova (Primarul A. Solomon, în deschiderea Festivalul „Maria Tănase”, a înmânat plachete și diplome), Herculane + Drobeta Turnu Severin, Cluj, Oradea, Baia Mare, Bistrița, Suceava, Constanța și Callatis / Mangalia etc. etc.

Se poate lesne observa că de-a lungul unor ani buni am acoperit spațiul de emisie cu informația cea mai diversă, utilă, actuală, de la fața locului și aproape tot spațiul național.

A fost unică atmosfera de la Mănăstirea Cozia cu întâlnirea dintre premierul Radu Vasile și „răsculatul” sindicalist Miron Cozma, momentul înfrângerii revoltelor minerești (după Confruntările de la Costești și bătălia de la Pitești) și apoi întemnițării liderului minerilor. Evident, că am fost acolo ca întotdeauna, în mijlocul evenimentelor! Cum s-a întâmplat și cu mineriadele din 13 - 15 iunie 1991, care au dus la căderea premierului Petre Roman (și am scăpat greu de bătăia minerilor, pe 14 iunie, într-un autocar cu elevii mei, în drum spre Grivița-Bulgaria).

Ar mai trebui să povestim de întâlnirile cu Dan Voiculescu, omul care a reușit un imperiu media plecând de la fondurile Securității, unde a deținut funcții de comandă și a știut să exploateze totul în favoarea sa. Fondator al Uniunii Naționale de Centru (alături de Victor Surdu și Antonie Iorgovan între timp decedați, primul în aprilie 2011, al doilea de cancer, în urmă cu câțiva ani), Dan Voiculescu stârnea antipatia și prin figura sa rece, și prin dispozițiile totdeauna clare pe care le dădea, și prin vocea sa deranjantă la urechi. Deși a fost agent al Securității, senatorul nu și-a spus încă ultimul cuvânt chiar dacă acum face închisoare condamnat la 10 ani cu executare.

Individualizând... putem spune că ne-a interesat tot ce era valoros în țară, dar nu puteam rata momente când poposeau mari personalități în fieful nostru. Doar un exemplu:

RUGINĂ LA VASLUI

Dumitru V. MARIN și Anghel RUGINĂ

Academicianul Anghel Rugină a primit titlul de cetățean de onoare al municipiului Vaslui. Distincția a fost înmănată de către viceprimarul Vasile Pavăl. El s-a aflat preț de câteva ore și în mijlocul elevilor de la liceul care-i poartă numele, unde a semnat în cartea de onoare a colegiului vasluian. Ultima vizită a lui Rugină la Vaslui a fost în urmă cu aproape 5 ani. În prezența a numeroși invitați, viceprimarul Vasile Pavăl i-a înmănat academicianului Anghel Rugină, stabilit de mai mulți ani în SUA, titlul de cetățean de onoare al

municipiului Vaslui, pentru contribuția la dezvoltarea învățământului vasluian. De asemenea, directorul Muzeului Județean, Ioan Mancaș, i-a înmănat o medalie de elită anul trecut, cu ocazia împlinirii a 500 de ani de la trecerea în neființă a domnitorului Ștefan cel Mare. În vârstă de 92 de ani, academicianul a spus că este o zi mare pentru el, după care a început să depene din amintirile sale. Anghel Rugină a spus că în urmă cu 12 ani a vrut să ajute economia românească prin ideile sale, dar că un singur om s-a opus. „Eu credeam în miracolul economic al României. Nu pot să-i dau numele acelei persoane, pentru că îmi este rușine. De atunci, eu i-am spus Rasputin”, ne-a spus Anghel Rugină. Marele Academician a povestit și despre întâlnirile pe care le-a avut cu fostul președinte al României, Ion Iliescu. „Niciodată n-a spus nu. Tot timpul zicea să vedem ce se poate face. Și nu s-a făcut nimic”, a mai adăugat Anghel Rugină. După eveniment, academicianul s-a deplasat la Colegiul Economic care îi poartă numele, unde s-a întâlnit cu cadrele didactice și cu elevii. La final, a scris o jumătate de pagină în Cartea de Onoare a Colegiului pe care l-a susținut în mai multe rânduri prin diferite donații. Cristi Lapa

**(Meridianul, an VI, nr. 35 (610),
8-14 septembrie 2005, p.6)**

Rândurile de mai sus ar fi doar o exemplificare dintre sutele de interviuri, portrete, note etc. despre personalitățile de talie națională și mondială.

A. Tv.V. ȘI POLITICA

Ar fi un capitol extrem de interesant pentru urmași. Presupunem că toate se vor așeza, repede și alegerile, adică acele campanii electorale pe bani mulți cu tot felul de analfabeți - candidați, se vor încheia.

Imediat după Revoluție au fost înființate... peste 300 de partide cu tot felul de oameni. Era unul care cuprindea doar familia unui smintit împins la vedere de o bunică.

Alegerile din 1992 au limpezit cumva apele dar reducerea la câteva partide s-a realizat după introducerea pragului electoral (1996), 5%.

Fișec, patronul TV.V. s-a avântat în vâltoarea aceasta la ecologiști, care încet-încet s-au tot stins. În 2008 fostul Federația Ecologistă Română unită cu Acțiunea Populară (a președintelui Emil Constantinescu) a fuzionat cu P.N.L.

Tot așa de fișec toate mijloacele de presă proprii au promovat diversele candidaturi ale celor înscriși în competiție ca Victor Cristea, Constantin Constantinescu, Jan Ciupilan și a lui Dumitru V. Marin (probabil unic și prin durată - aproape 3 decenii, și prin diversitatea candidaturii lor: consilier local, județean, Primăria Vaslui, pentru Senat și Camera Deputaților și închipuiți-vă tăvăleala care a fost...). La 67 de ani, în 2008, P.N.L. a considerat să-l propună candidatul formațiunii (la sacrificiu, pentru că avea într-adevăr cea mai mare notorietate din județ dar și cea mai mare notorietate negativă pe care, într-o lună n-a fost posibilă... răsturnarea imaginii). Pentru că, chiar membrii P.N.L. locali l-au sabotat, rezultatul a fost cu totul modest. Rămâne de menționat că a avut un sprijin viguros de la centru, inclusiv prim-ministrul Tăriceanu, dovadă a suprafeței de reprezentare dobândite.

Înainte de a exemplifica, trebuie spus că restul presei scrise s-a coalizat împotriva candidatului Dumitru V. Marin și a înnegrit tot ce era în legătură cu el, pentru că nu a „cotizat” și pentru că avea presa lui, adică tot grupul de presă la dispoziție.

**PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
AFIRMA CA SOLUȚIA CEA MAI BUNA PENTRU
VASLUI ESTE MARIN DUMITRU**

Președintele Camerei Deputaților, Bogdan Olteanu, a declarat, la Bârlad, că așteaptă de la PNL pentru alegerile locale din iunie să obțină cel mai bun scor pe care partidul l-a realizat din 1989 înapoi.

„În 2004, am obținut la alegerile locale 15,99% din voturile românilor și miza este acum să obținem mai mult la alegeri. Avem candidați serioși care au avantajul faptului că s-au aflat 4 ani la guvernare, iar mesajul lor trebuie să se axeze pe prezentarea realizărilor Guvernului liberal”, a declarat Bogdan Olteanu. În ceea ce privește orașul Vaslui, Olteanu afirmă că vasluienii trebuie să aibă încredere în candidatul PNL la funcția de primar al orașului, deoarece Marin Dumitru are puterea, priceperea și voința să facă ceva bun pentru ei.

„Soluția propusă de noi pentru Vaslui este profesorul Marin Dumitru. Un vasluiian care cunoaște cel mai bine problemele cetățenilor. Un om care de-a lungul anilor a demonstrat că poate. Acum a venit timpul să demonstreze din nou acest lucru. De aceea cred că vasluienii care s-au săturat de minciuni, și acum sunt nemulțumiți de ceea ce se întâmplă în orașul lor, vor alege soluția propusă de noi liberalii și anume Marin Dumitru”, a declarat președintele Camerei

Deputaților, Bogdan Olteanu. El a spus că, pentru PNL, faptul că nu mai face parte din alianța D.A. nu este un handicap. Referitor la alianțele pe care partidul său le va face pe plan local după alegeri, Bogdan Olteanu a declarat că PNL va fi deschis către orice colaborare dacă aceasta este în beneficiul cetățenilor.

„Vom chem alături de noi pe cei cu care suntem compatibili. Diferențele sunt mari, de la o localitate la alta, există viziuni diferite privitoare la administrația locală și cred că partidele trebuie să aleagă pe plan local cum și cu cine colaborează. Nu există un partid cu care PNL nu trebuie să colaboreze, deoarece în Consiliul Județean și în Consiliul Local se face administrație și nu politică”, a mai spus Olteanu.

Sorin SAIZU

**(Meridianul, marți, 20 mai 2008,
(supliment campanie electorală))**

**2008 - Interviu cu președintele Camerei Deputaților,
Bogdan Olteanu**

●

„VASLUIUL TREBUIE SA SE SCHIMBE!”

**Interviu cu ministrul Internelor și Reformei Administrative,
Cristian David**

Eu cred că, în toți anii care au trecut în acest mandat 2004-2008, liberalii au demonstrat responsabilitate și angajament față de vasluieni. Chiar dacă este un județ cu foarte multe nevoi, și trebuie să recunoaștem cu sinceritate acest lucru, județul Vaslui are nevoie de mare sprijin și ajutor din partea guvernului pentru a reveni pe linia de plutire, ei bine, noi, în acești 4 ani, am avut și șansa de a reprezenta județul Vaslui în Parlament, fiind și membru al Cabinetului, și în această dublă calitate am putut canaliza și dirija resurse suplimentare pentru județ. Județul a beneficiat în această perioadă de sume considerabile care au fost dirijate fie către infrastructura din mediul rural, fie către sistemul sanitar, fie către școlile din județ. Se vede, de bună seamă, faptul că s-au făcut lucruri dar că încă mai sunt foarte multe alte lucruri de făcut. Așa cum am făcut-o pentru mediul rural și cred că toate comunele din județ sunt o probă, sunt o garanție și o dovadă vie a faptului că ce ne-am angajat am făcut; așa este și cazul municipiului Vaslui care trebuie să devină principala unitate administrativ teritorială a județului nu doar din punct de vedere administrativ pentru că nu este suficient să fie capitala județului și să gestioneze prefectura și instituțiile de nivel central la nivel județean.

Faptul că profesorul Marin Dumitru este candidatul PNL la Primăria municipiului Vaslui reprezintă o garanție pentru sistemul de învățământ din municipiu, pentru toți părinții și elevii care sunt angajați în procesul educațional, că această grijă pentru copii, pentru pregătirea lor, pentru

viitorul carierei lor, pentru siguranța lor în școli va fi, pentru profesorul Marin Dumitru, principala preocupare. Garanția că profesorul Marin Dumitru își va ține promisiunile față de vasluieni constă în faptul că este un om care-și respectă promisiunile și care are alături de el o echipă gata să îl susțină. Noi am propus aceste proiecte cu care ne-am angajat în fața vasluienilor și l-am desemnat pe Marin Dumitru, în calitatea lui de primar care urmează a fi ales așa cum sunt absolut încredințat că se va întâmpla, să le ducă la bun sfârșit. În spatele profesorului Marin Dumitru va sta o echipă de oameni profesioniști și responsabili ai PNL atât în plan local cât și la nivel central. Prin ceea ce afirm acum nu vreau decât să pun în evidență, să susțin și să subliniez faptul că profesorul Marin Dumitru, aflat în fruntea municipiului Vaslui, va beneficia de întregul sprijin al Guvernului pentru realizarea obiectivelor pe care le-a propus în viitorul mandat de primar.

Dacă ar fi să fiu realist și să ies din această retorică electorală aș spune că este greu de crezut că în 4 ani se pot recupera cei 17 dar, sunt absolut convins că, în 4 ani, se poate pune pe o traiectorie ireversibilă soarta municipiului Vaslui. Eu sunt absolut încredințat că acest viitor mandat reprezintă o imensă responsabilitate și, dintr-un anumit punct de vedere, aș putea spune chiar o povară administrativă pentru viitorul primar, pentru că are, într-adevăr, de recuperat timpul pierdut. Timpul nu așteaptă. Oamenii nu au nevoie de vorbe goale, nu au nevoie de promisiuni și de ani care să treacă pe lângă ei fără să li se întâmple nimic. Oamenii au nevoie ca, în acești 4 ani, să li se asigure un viitor mai bun.

Eu cred, dragi vasluieni, că singurul om de care aveți nevoie în acest moment, garanția viitorului dumneavoastră prosper în municipiul Vaslui, este profesorul Marin Dumitru.

Profesorul Marin Dumitru nu vine singur, vine alături de o echipă liberală care îl va susține în toate proiectele pe care vi le propune. Profesorul Marin Dumitru vine alături de ceilalți colegi din echipa guvernamentală a actualului cabinet care au făcut atât de multe pentru județ și pentru care vor să facă multe în continuare și pentru dumneavoastră, locuitori ai municipiului Vaslui.

*(Meridianul, an X, nr. 19 (748),
joi, 22 mai 2008, pag.3)*

**PRIMUL MINISTRU CĂLIN POPESCU TĂRICEANU
ARE ÎNCREDERE ÎN MARIN DUMITRU**
Stimați cetățeni ai Vasluiului,

**Prim-ministrul Călin Popescu Țăriceanu
și prof. dr. D.V. Marin, 18 mai 2008**

I iunie marchează un moment important în acest an: Vom avea alegeri locale. Cred că Vasluiul, ca și alte orașe din țară, are nevoie de o schimbare, care să fie adusă de oameni cu credibilitate și onestitate, care să propună proiecte în folosul comunităților lor.

Actuala administrație locală, condusă de atâția ani de PSD, ne-a arătat ce poate face. De aceea, vă propun să îi acordați încrederea dumneavoastră profesorului Marin Dumitru, un om care provine din comunitatea vasluiană și care știe foarte bine ceea ce ar trebui făcut pentru Vaslui.

Vasluiul trebuie să intre în categoria orașelor dezvoltate ale României, unde să se poată trăi ca în urbele din vestul României sau în alte orașe dezvoltate din Europa.

Trebuie făcute investiții importante în infrastructură și, mai mult decât atât, trebuie create locuri de muncă, condiții pentru investitorii români și străini.

Luăți exemplul altor orașe din țară precum Sibiu, Arad, Baia Mare sau Satu-Mare, sau dacă vreți alte orașe din țară care au reușit să atragă investitori străini, chiar din sudul României, precum Călărași și Giurgiu.

Aceasta este soluția pentru bunăstarea dumneavoastră și sunt convins că votându-l pe Marin Dumitru veți avea la conducerea Primăriei un om care să asculte problemele dumneavoastră și să le aducă cea mai bună rezolvare.

*Eu am încredere în domnul profesor Marin Dumitru și vă recomand și dumneavoastră să îl susțineți!
prim-ministru,*

**Călin POPESCU TĂRICEANU, Președinte PNL
(Meridianul, an X, nr. 19 (748),
joi, 22 mai 2008, pag.5)**

●

***Președintele Camerei Deputaților, Bogdan Olteanu,
îl susține pe Marin Dumitru***

De 17 ani în Vaslui profesorul Marin Dumitru are dreptate, iar ceilalți greșesc. De 17 ani acest lucru se vede în Vaslui, în pierderea de posturi, a locurilor de muncă, în sărăcie și în dificultățile oamenilor de acolo. De 17 ani, Marin Dumitru are soluții. Astăzi vine să vi le ofere.

Aveți încredere în Marin Dumitru, așa cum și eu am încredere în profesorul Marin Dumitru și îl susțin la Primăria municipiului Vaslui. Am intrat pe ultima sută de metri a campaniei. Acum e vremea ca dumneavoastră să alegeți. Să alegeți între cel care spune adevărul de 17 ani în Vaslui, profesorul Marin Dumitru, și cei care au condus prost Vasluiul timp de 17 ani, care l-au dus, din păcate acolo, unde este astăzi.

Sunteți în momentul în care puteți decide! Puterea e în mâinile dumneavoastră! Alegeți Marin Dumitru!

**Bogdan OLTEANU,
Președinte Camera Deputaților
(Meridianul, an X, nr. 19 (748),
joi, 22 mai 2008, pag.5)**

●

Numai împreună putem!

„Vă îndemn să nu ezitați duminică să faceți un gest de responsabilitate, de civism, de democrație și de a merge la vot pentru a da votul dumneavoastră celor care credeți că vă reprezintă cel mai bine, celor care credeți că vă pot aduce o schimbare în viața de zi cu zi, celor care credeți că vă pot rezolva problemele cu care vă confrunțați. Prin urmare,

aceasta este recomandarea mea: mergeți în număr cât mai mare la vot pentru că în puterea dumneavoastră stă schimbarea!”, a declarat, marți, 27 mai, la Vaslui, primul ministru, Călin Popescu Tăriceanu.

*(Meridianul, an X, nr. 20 (749),
joi, 29 mai 2008, pag.1)*

Până la urmă, DIMENSIUNEA NAȚIONALĂ a însemnat promovarea valorilor românești cu accent pe reprezentanții de origine vasluiană, dar și prezența noastră la manifestări în țară și peste hotare (vezi, vol. Meridianul...).

B. M.C.R.

**De la stânga la dreapta: Val Andreescu, Anca Moldoveanu, Mihai Batog-Bujeniță, Cornelia Ursu, Dumitru V. Marin, Valeriu Lupu.
1 Februarie 2015 - La „nașterea” M.C.R.**

Pe 1 februarie 2015, am hotărât să ne întrunim în Redacția de la Vaslui, str. Frunzelor nr. 2, cei care am pus bazele Revistei **Meridianul Cultural Românesc**, după ce, eu

am condus un timp alte reviste locale: Vlăstarul, 1990, ONNYX în 2013-2014. **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, conform procesului verbal de la 1 februarie 2015 a avut ca director și finanțator pe D.V. Marin, ca membri în Colegiul de redacție pe Mihai Batog Bujenița, Val Andreescu, d-na Cornelia Ursu, dr. Valeriu Lupu și ca economist pe Anca Moldoveanu. A sărit repede de partea noastră și grupul băcăoanilor condus de dr. ing. scriitor și poet Dumitru Brăneanu.

Imediat am început cooptarea celorlalți din Comitetul de Redacție și colaboratori așa că chiar la primul număr 1/1015 sunt 92 de semnatori, pentru 160 de pagini tipărite, acoperind 22 de rubrici, de mare varietate. Lista semnatărilor și calitatea acestora este mult, mult peste rând. Valoarea lor a rămas și astăzi... crescută(!).

Oricum, e de mare uimire ce s-a reușit într-o lună pentru excelența ieșire în lume a acestei expresii a jurnalismului cultural. Includea efortul de ilustrare a valorilor prin publicarea în pagina culturală a ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, de zbatere pe variate paliere a întemeietorului TVV și posturilor de radio Unison, a calității ziarului din grup.

Unul dintre academicienii colaboratori și prieteni, reacționează la primirea revistei noastre:

O REVISTA DE ALEASA TINUTA INTELECTUALA:

„Ca fiu al ținutului Vaslui am urmărit îndeaproape apariția, evoluția și calitatea revistelor publicate în acest colț de țară, începând de prin 1870, în orașele Huși, Bârlad și Vaslui. Din fiecare am aflat despre viața literară, culturală în general, desfășurată timp de un secol și jumătate în această zonă, despre vechimea școlilor primare, gimnaziale și liceale

(începând din 1832), despre colegiile naționale „Cuza Vodă” din Huși (care în acest an va fi sărbătorit la vârsta centenară), „Roșca Codreanu” din Bârlad și „Mihail Kogălniceanu” din Vaslui la care se adaugă Colegiul Național Agricol „Dimitrie Cantemir” din Huși, toate cu reviste proprii.

După revistele hușene „Prutul” și „Lohanul” în anul 2015, apare la Vaslui revista „Meridianul Cultural Românesc”, având-l ca director fondator și editor pe profesorul Dumitru V. Marin, doctor în filologie, un valoros și entuziast scriitor vasluian, care și-a făcut studiile primare, gimnaziale și liceale la Podu Turcului, avându-i ca profesori și pe doi dintre colegii mei biologi Mircea Varvara și Valeriu Zanoschi.

Revista fondată de prof. dr. Dumitru Marin a ajuns la numărul 13, iar competentul ei editor, la vârsta de 77 de ani; deci, de două ori un sincer „La mulți ani”! Am fost onorat, în chiar anul apariției, de invitația făcută de domnul director, de a așterne câteva gânduri și aprecieri pe paginile cu numărul III al Revistei. În câteva numere am publicat și eu câteva articole în domeniul biologiei precum, și două articole dedicate unor colegi septuagenari și octogenari.

Ceea ce impresionează este calitatea Revistei, varietatea subiectelor inserate, diversitatea zonelor din care provin cei ce scriu, ca și diversitatea preocupărilor lor intelectuale. Articolele publicate reușesc să capteze atenția unui larg public dornic de cunoaștere, iar numărul autorilor a întrecut cu mult așteptările: peste 100, marea lor majoritate fiind colaboratori cu o bogată operă scrisă în domeniul lor de activitate (știință, literatură, educație, religie, politică, ș.a.).

Uimitoare este capacitatea editorului de a atrage colaboratori din toată țara noastră (din zeci de orașe) dar și

din alte țări europene în care trăiesc români. Prin tot ce se scrie, se atinge scopul Revistei: păstrarea și promovarea culturii vasluiene și naționale, revista fiind densă în conținut și bogată valoric, trezind interesul cititorului iubitor de frumos și dornic de informații.

Cât despre directorul fondator al Revistei la care m-am referit mai sus: Domnul prof.dr. Dumitru Marin este o prezență vie în publicistică, istoria culturală, istoria jurnalismului, este deopotrivă filolog și etnolog, cu o bogată operă scrisă mai cu seamă în ultimele două decenii, după publicarea tezei sale de doctorat (în 1998). Este inițiator și strălucit organizator de reuniuni culturale și științifice în diferite localități din Moldova, din județul Vaslui îndeosebi, deopotrivă orașe și sate. Participă activ cu intervenții pertinente la diferite întâlniri cu caracter educativ, mai cu seamă în școli, muzee și case de cultură.

Numărul impresionant de volume publicate, mai cu seamă în perioada 1998-2018, trădează pe scriitorul cu har, implicat în prezentarea unor evenimente și personalități din țară și nu numai, de pe meleaguri vasluiene mai cu seamă.

La frumoasa vârstă de 77 de ani, domnul prof. dr. Dumitru Marin ni se prezintă în același timp ca dascăl și educator, ca ziarist și scriitor de valoroase volume din domeniul literar și al istoriei culturale, un adevărat și prețuit om de cultură. În ultimii ani l-am văzut prezent la simpozioane, biblioteci, muzee, lansări de cărți, expoziții, serate literare, având intervenții deosebit de interesante, bine documentate, atractive deopotrivă pentru tineri și vârstnici.

Acesta este prof. dr. Dumitru Marin, scriitorul, omul de televiziune, având în sarcină un ziar local, studiourile vasluiene de radio și televiziune, conducând cu competență și

răspundere revista Meridianul Cultural Românesc. Pentru toate aceste realizări și trăsături, pentru calitățile dovedite în timp îi urez un sincer la „La mulți ani” și sănătate deplină la împlinirea vârstei de 77 de ani.

Academician Constantin TOMA – Iași

NOTĂ:

La atâția colaboratori... n-au lipsit aprecierile din ce în ce mai substanțiale, chiar de la primul număr.

C. M.C.R. INTRĂ ÎN PIAȚA

Aria de răspândire a ziarului, revistei, TvV online.

AZI.

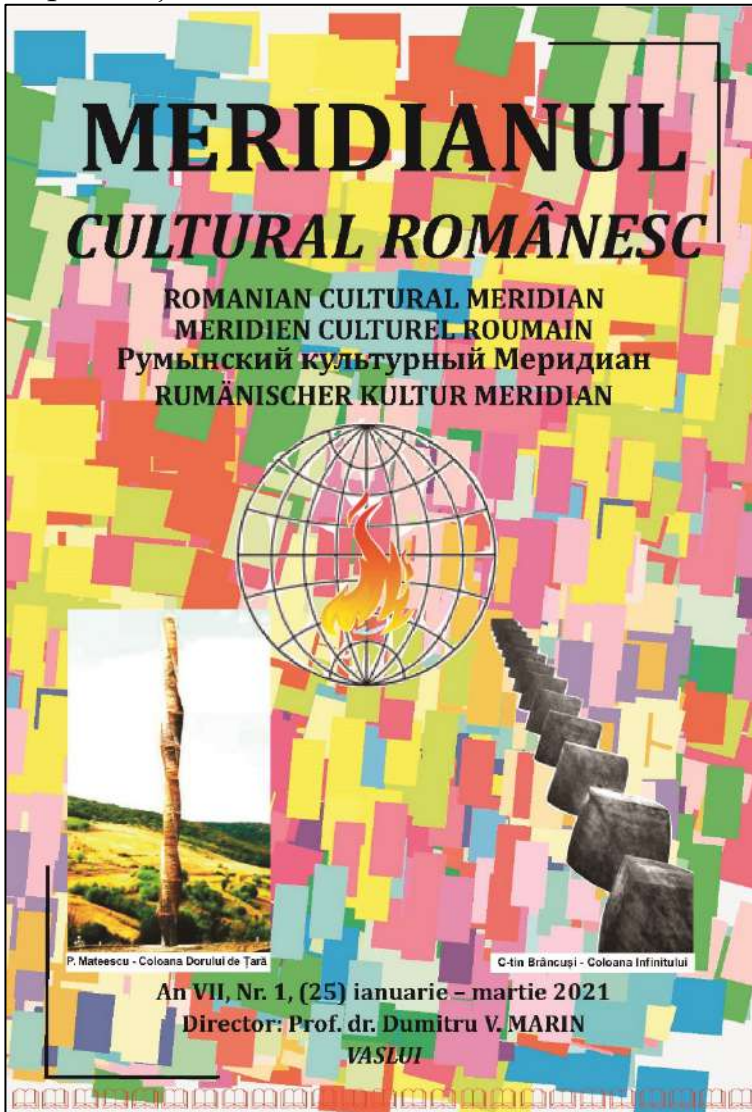
E de presupus că se poate include țara, regiunea, obiectivul filmat și difuzat pe posturile vasluiene (Tv-Radio-Ziar), dintre care sunt prea puține mențiuni în fragmentele de mai sus, dar dacă încercăm să ne circumscriem doar împrejurul Vasluiului, facem cea mai gravă greșală, pentru că am călcat pe mai multe continente, mai multe țări, regiuni, orașe și am fixat pe bandă mii de persoane, personaje, personalități, cu scop clar ca să facem material de presă și pentru celelalte mijloace de presă. Puterea era Tv.V, celelalte făceau știri și emisiuni radio întregi, pagini speciale. Ne-am străduit să „ieșim” afară și pentru învățăturile care se puteau extrage, și pentru audiență (pe radio am avut 67% la un moment dat, cifre neverosimile astăzi, dar consemnate oficial, atunci, în special emisiunile lui Lucian Pârvoiu). Desigur filmările prin Caraibe, Saint Thomas, Saint Martens, Statele Unite sau, mai ales Canada, ori alte localități exotice pe unde am trecut în cadrul excursiilor în grup nu se mai puteau vedea acolo, dar aveau rolul lor educativ aici, la noi acasă. Iată explicația că aveam totdeauna o audiență bună spre foarte bună, dar și că pentru

asta n-am acumulat averi ci autoritate, prestigiu, respect și considerație. Născut întâmplător, directorul Bibliotecii Județene Vaslui, Gelu Bichineț a spus că mulți ani, ora exactă la Vaslui, se dădea la TVV. Și, încă un fapt, din cauza alergăturii, a preocupării extreme pentru aceste valori imediate în presă și massmedia, ambasadorul Ghanei la București mi-a propus în mai multe rânduri să merg în țara sa și să le organizez Televiziunea Națională Ghaneză; și tot din cauza asta cele mai multe cărți ale mele au apărut în acești ani din urmă.

Nu putem delimita exact rolul fiecăreia dintre aceste mijloace de presă întrucât televiziunea Vaslui a deschis multe bariere, surprinzând prin existență, profesionalism și, mai ales, prin rezultate jurnalistice excepționale pe oriunde promotorul său a pășit cu îndrăzneală (interviuri cu 9 președinți de stat, și cu Johannes 10, nu e de ici de acolo). Nu putem determina exact rolul ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Galați care a pătruns, din 1996, nu numai în zona formată din aceste județe ci în medii culturale, sociale, politice și în multe cercuri, grupuri, cenacluri din lume. A avut permanent pagina culturală în componență și s-a bucurat de bună primire. Inițial ziarul a fost „scripta manent”, documentul nepierisabil pentru ceea ce s-a difuzat prin televiziune și cele 2 posturi de radio, dar și-a avut rolul său distinct în promovarea jurnalismului cultural.

Autoritatea Grupului vasluian s-a consolidat prin îndrăzneala și calitatea revistei Meridianul Cultural Românesc care înglobează astăzi producții spirituale ale creatorilor din 4 continente, 32 de țări și colaborări cu Cercuri și Cenacluri literare din Australia, Canada, Elveția, Italia, Israel, România, SUA, Germania, Republica Moldova, ș.a. Este expresia matură a jurnalismului cultural ca o nișă atractivă pentru creatorii de pretutindeni.

Nu se poate neglija nici opera personală a directorului grupului, care, în afara celor 48 de cărți tipărite, cuprinde îndrumarea publicațiilor, managementul și susținerea logistico-financiară, ca încă o dovadă sigură și reală de valoare, prestanță, autoritate.

●

**LA I.C.R. – București:
MARE IZBÂNDĂ VASLUIANĂ**

INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN din Aleea Alexandru din București a găzduit luni seara, pe 14 octombrie 2019, o manifestare mai aparte la SERATELE „Eminescu, jurnalistul”, organizate de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România.

Pentru Vaslui a fost un real triumf datorită faptului că invitatul serii a fost profesorul dr. Dumitru V. Marin, cunoscută personalitate locală și națională, care a avut o excelentă prestație intelectual-jurnalistică .

Timp de două ore și aproape un sfert cele 51 de personalități culturale din București și din țară au urmărit o manifestare complexă care a cuprins între „Convorbirile jurnalistice” o amplă expunere despre Festivalul internațional „George Enescu” a doamnei Clementina Timuș, foarte documentată și cu ilustrații pe ecranele din sală, dar, după „Prefața” unui jurnalist cunoscut și mult apreciat, Miron Manega: „De la Eminescu cetire...” Astăzi semnalăm evenimentul și urmează să revenim.

O altă parte a întâlnirii a fost „acoperită” de un mai tânăr confrate de la Târgu Jiu cu rol dublu: prezentarea unui mai tânăr ziarist (parte din dialogul generațiilor) și vernisarea unei expoziții proprii de fotografii din Afganistan, unde a „călcat” în misiune fiind trimis de Radio România Actualități, unde lucrează.

Interesant acest Ilie Pinteă reporter, foarte comunicativ și plăcut conviv, cu care s-au legat destule prietenii și modalități de comunicare. Am remarcat că fratele său s-a ocupat de filmarea în întregime a Seratei.

Într-un DIALOG ÎNTRE GENERAȚII s-a înfiripat expunerea amplă a prof.dr. Dumitru V. Marin, din Vaslui, Director Trust Media invitat ca preț de vreo jumătate de oră să înfățișeze auditoriului modalitatea obținerii unor succese uluitoare care să se contureze plecând de la o localitate fără tradiții și fără renume, dintr-un loc „unde nu se întâmpla nimic” (Sadoveanu).

Moderatorul, foarte prestigiosul ziarist Doru Dinu Glăvan, președintele U.Z.P.R., l-a tot stimulat pe profesorul Marin să povestească multe și foarte multe din activitatea sa de „peste 30 de ani”, corectat repede : „de 62 de ani în presă”. Expunerea, întreruptă de câteva întrebări, a fost urmărită cu mult interes și mai ales cu mare mirare de cei vreo 6 generali și atâția titrați din cultura românească, oarecum șocați de aceste mari reușite, cu mijloace proprii, dintr-un oraș fără cine știe ce însemnătate.

Ca întotdeauna profesorul vasluian a captat repede publicul, a declarat că se simte onorat de asemenea selectă audiență și s-a grăbit să afirme că a călcat în cele 32 de țări de pe 4 continente dar „nu să mănânce și să bea ci să învețe și să le comunice la ai săi ce a văzut pe acolo”, adică să fie de folos comunității din care provine.

Discutând despre a 34-a sa carte „111 valori naționale pentru Vaslui”, ed. Pim, 2019, 512 pag. autorul a afirmat că dintotdeauna valorile locului, creierele cele mai productive au fost atrase de Iași, de alte mari orașe și de lumea care le-a absorbit, deci el a simțit că trebuie să aducă valori intelectuale, științifice, artistice, politice, economice etc. în acest județ năpăstuit, pentru a compensa într-un fel pierderile naturale. Mai mult, prin volumul emblemă „101 vasluieni pentru 100 de ani” (Pim, 2019, 404 pag.) a înfățișat tuturor fața reală a „lumii” de pe aceste meleaguri, cunoscută din presa momentului ca raiul

violatorilor, al bețivilor, al tuturor relelor. Trăind acolo, nu poate fi de acord cu discreditarea acestor oameni.

Reacția celor prezenți a devenit fremătătoare și afectivă când a fost înfățișată Revista Internațională MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, aflată la nr 19, dar în pragul unui alt record mondial: 556 de colaboratori din toată lumea. 556(!?). Drept care cei prezenți au „pulverizat” stocul de pliante „Recorduri, recorduri, numai... recordurile” și ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, în încercarea de a se crea o colaborare cât mai fructuoasă cu liderul presei vasluiene.

Desigur, n-au lipsit întrebările despre sprijinul autorităților locale, a presei, despre care D.V. Marin a spus că lipsește cu desăvârșire, dar nu lipsește sabotajul, fără a da alte lămuriri.

Profesorul vasluian s-a ales cu două Diplome onorante: ÎNSEMN DE MULȚUMIRE/ Domnului Dumitru Marin/ pentru contribuția adusă la împlinirea programului Seratei din 14 octombrie 2019/ Cu prețuire/ Doru Dinu Glăvan, București, 2019”.

Cea de a doua o aveți /și și în facsimil, DISTINCȚIA CREDINȚĂ ȘI LOIALITATE/ se acordă Domnului profesor

Doctor Dumitru V. Marin/ pentru devoțiunea, perseverența, străduința și puterea de a sluji actul jurnalistic și publicistic de-a lungul unei bogate cariere./ ss Doru Dinu Glăvan/ București, 14 octombrie 2019”.

Desigur, se cuvin mulțumiri conducerii UZPR și bunului nostru coleg și Președinte, Doru Dinu Glăvan care este invitatul nostru de onoare la Simpozionul Național OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE, ediția a VI-a, joi, 24 oct. 2019, la Biblioteca Județeană Vaslui.

Notă: cu această ocazie s-au realizat mai multe interviuri cu mari personalități, printre care și generalul Mircea Chelaru...

**Meridianul Iași-Vaslui-Bacău,
Nr. 41 (1922) de joi 17 octombrie 2019**

●

**PROFESORUL DUMITRU V. MARIN
A PRIMIT DISTINCȚIA
„PRESTAȚA ÎN JURNALISM” A UZPR**

„Jurnalismul a fost clipa mea de libertate întreaga viață”

La împlinirea a fix 30 de ani de când Dumitru V. Marin pornea prima televiziune din România după Revoluție la Vaslui, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România a organizat un eveniment online de omagiere, în cadrul căruia profesorului și jurnalistului cu o impresionantă carte de vizită i-a fost acordată distincția „Prestață în jurnalism”.

„Am vrut să deschid lumea mare pentru vasluienii mei”

Parcursul în presă al lui Dumitru V. Marin începea în anul 1957 și, în timp, chiar dacă televiziunea a căpătat prim-planul activității sale jurnalistice, nu a uitat de prima dragoste, gazetăria. Alături de zecile de ziare și reviste la care a colaborat, Dumitru V.

Marin a inițiat și două publicații pe care le-a susținut în paralel cu televiziunea și care au acumulat zeci de articole, de la sute de colaboratori din țară și din străinătate. Imediat după Revoluția din 1989, la Vaslui, un jurnalist decidea „să aducă lumea la ai săi”, cum a spus în cadrul evenimentului UZPR. Pas cu pas, pornind de la aproape nimic, mai precis de la cele mai rudimentare mijloace – „un televizor, o cameră de luat vederi și câteva becuri cu lumină albă” – a fost edificat un difuzor de anvergură care a reușit să se mențină neîntrerupt în atenția publicului pe care l-a slujit. „Am realizat sute de interviuri, inclusiv cu Papa Ioan Paul al II-lea, cu patriarhii României, am stat de vorbă cu peste 1.000 de personalități, printre care nouă președinți de stat, 14 prim-miniștri, nenumărați oameni iluștri din toate domeniile. Am făcut toate acestea pentru că am ascultat o chemare. Într-un fel, jurnalismul m-a găsit”, mărturisește Dumitru V. Marin.

Doru Dinu Glăvan, președinte al UZPR: „Forța redutabilă de a aduna și păstra detaliile unei epoci”

Deschizând evenimentul omagial, președintele Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, Doru Dinu Glăvan, a argumentat marcarea celor 30 de ani de la înființarea primului post tv de după 1989 și omagierea lui Dumitru V. Marin, subliniind că această personalitate de calibru a presei românești „a abordat toate formele jurnalismului și a manifestat o forță redutabilă de a aduna și păstra detaliile unei epoci, pentru contemporani și pentru posteritate”: „Îl onorăm astăzi pe profesorul Dumitru V. Marin pentru impresionantul său drum în presă, pentru contribuția de excepție la patrimoniul mass-media și pentru vocația profesională, care au făcut peren și prețios efortul său de o viață pentru întreaga breaslă și pentru publicul destinat al unor materiale de certă valoare. Ne bucurăm că domnul profesor, care a făcut parte din conducerea centrală a Uniunii noastre la un moment dat, este alături de noi în ziua și la ora la care în urmă cu trei decenii puneau bazele unui mare proiect de presă, care a rezistat și a evoluat neîntrerupt”.

Daniela Gîfu, membru al Consiliului Director: „Un permanent deschizător de idei”

Despre anvergura profesorului Dumitru V. Marin a vorbit Daniela Gîfu, membru al Consiliului Director al UZPR, apropiată de activitatea profesională a celui în jurul activității căruia s-a coagulat evenimentul Uniunii. Remarcând „momentul aniversar, în care se poate face și o frumoasă și consistentă retrospectivă și, de asemenea, de la care se pot proiecta acțiuni viitoare”, Daniela Gîfu a remarcat că Dumitru V. Marin „nu doar aduce publicului evenimentul sau știrea, ci le și tălmăcește, cu o savoare unică a discursului, cu o ținută profesională distinctă și, remarcabil, fiind un permanent deschizător de idei”. Ca o surpriză din partea UZPR, Daniela Gîfu a anunțat apelul UZPR la primarul Vasluiului, pentru a i se decerna lui Dumitru V. Marin titlul de „Cetățean de onoare” al orașului”: „Uniunea consideră că este momentul să fie remarcate calitatea de însuflețitor al presei locale și naționale, implicarea și profesionalismul pe care le-a manifestat, în decenii de prodigioasă activitate, Dumitru V. Marin, aspecte care, în viziunea UZPR, îl îndreptățesc la acordarea titlului de Cetățean de onoare”.

Răzvan Onesa, membru al Consiliului Director: „Pilon de rezistență în fața disoluției”

Pentru a sublinia pentru membrii UZPR din țară, precum și pentru publicul larg, anvergura profesională a celui premiat de UZPR, Răzvan Onesa, membru al Consiliului Director al Uniunii și coordonator al Filialei TVR a UZPR, a menționat că Dumitru V. Marin este, neîndoind, „unul dintre reperele activității susținute în presă, pilon de rezistență în fața disoluției care s-a abătut asupra domeniului”. „Cred că ar fi foarte important pentru jurnaliștii de toate vârstele să ne dezvăluți cum ați rezistat, cu verticalitatea intactă, în această breaslă volatilă și în aceste timpuri pline de provocări pentru mass-media”, a punctat Răzvan Onesa. „Chiar dacă a fost de o mare temeritate, un adevărat act de curaj, a porni o televiziune imediat după Revoluție a fost ceva ce trebuia făcut.

Personal, jurnalismul a fost clipa mea de libertate întreaga viață. Nu am fost un jurnalist comod și nu am avut numai prieteni, dar am reflectat adevărul și oamenii au nevoie de adevăr”, a răspuns Dumitru V. Marin.

Ovidiu Zanfir, secretar al UZPR: „Un creator ce pare veșnic tânăr”

Aducând în discuție impresionanta activitate publicistică a lui Dumitru V. Marin, care a editat peste 40 de volume în care a inclus discuții cu peste 600 de personalități, Ovidiu Zanfir, secretar al UZPR, s-a referit la miile de pagini pe care ziaristul omagiat de UZPR le pune la dispoziția contemporanilor și a posterității, „îmbogățind patrimoniul presei și publicisticii românești”: „Ca un exponent al generației tinere din UZPR, vreau să remarc impactul pe care o operă de un asemenea calibru îl poate avea asupra parcursului în breaslă al celor care decid să facă presă și consider că Dumitru V. Marin este nu doar un exemplu de urmat, ci și un creator ce pare veșnic tânăr și de la care putem învăța că această profesie nu are vârstă, ci doar vocație”.

Evenimentul s-a încheiat cu prezentarea distincției prin care Dumitru V. Marin este omagiat „pentru pentru implicarea sa în viața cultural-publicistică, pentru performanța admirabilă în breasla jurnaliștilor, de-a lungul unei remarcabile cariere, la 30 de ani de la înființarea Grupului de presă CVINTET -TE-RA”.

În acest context, președintele Doru Dinu Glăvan a anunțat că Dumitru V. Marin va fi invitat într-un cadru mai larg, să detalieze toate palierele efortului său constant și apreciabil, care i-a consolidat un binemeritat renume într-o profesie nobilă și frumoasă, dar solicitantă, în care nu pot rezista toți cei care se așază la start la un moment sau altul.

Roxana ISTUDOR
Vicepreședinte UZPR
Meridianul Iași-Vaslui-Bacău,
Nr. 41 (1922) de joi 17 octombrie 2019

III. DIMENSIUNEA CULTURALĂ GLOBALĂ

1. Sunt destule publicații românești care adună în paginile lor, mai mult sau mai puțin valoroase, între 10 și cel mult 50 de colaboratori, pe perioade ceva mai mari decât anii M.C.R.

Nu contestăm valoarea fiecăreia, nu ne exprimăm asupra calității scrierilor.

Noi... am prins nișa noastră, JURNALISMUL CULTURAL și am explicat de ce aceasta este mai atractivă, mai utilă, mai căutată. Ne prezentăm în fața lumii nu numai prin număr ci și prin valoare: înălțimea ideilor, realizare artistică, varietate tematică, apartenență etnică, cuprindere mondială. Probabil că am cuteza și cu mai puține „localizări”, dar când e vorba de 32 de țări, e cu siguranță important și onorant.

Unic, deci, cam totul pleacă de la Vaslui, o localitate care lipsește de pe multe hărți ale României, iar când unii apelează ca „articol de întărire” la localități mari și cunoscute, noi, dimpotrivă, conferim valoare locului de domiciliu. Că astfel, se aude numele fostei comune moldave în Montreal, New York, Oklahoma, Melbourne, Roma, Londra, Passau etc., etc. chiar nu ne deranjează ci dimpotrivă suntem bucuroși că deschidem noi posibilități de cunoaștere a României. Și, chiar e în dezavantaj faptul că numele și activitatea noastră nu se rețin ceva mai clar. Dar, iată, suntem aici, la datoria noastră de viață, bătălia pentru limba română.

2. Scurt „inventar” al colaborărilor și colaboratorilor.

Trebuie să constatăm (ca precizare) că vorbim foarte puțin despre numele mari din arealul românesc și încercăm

relevarea contribuțiilor de peste hotare, chiar dacă acești creatori sunt, în general, tot români... diasporeni (stabiliți definitiv în străinătate). Este atragerea valorilor relevante dintre granițele limbii române, pentru spiritul românesc, ca vajnici luptători pentru limba română, metafora cea mereu ineputabilă și complexitatea sa.

Scriitorii basarabeni pot deschide o listă cu academicieni (Mihai Cimpoi, Nicolae Dabija, Valeriu Matei, Vasile Șoimaru, Grigore Vieru), președinți de stat ca Mircea Snegur, Lucinschi, scriitori recunoscuți de peste Prut ca N. Mătcaș, N. Bulat din Soroca, Ioan Iachim, etc.

Din Canada cu „Destinele (ei) literare” i-am publicat pe Alex Cetățeanu (mare suflet de român), George Filip, Codruța Marin, Valeriu Cercel...

Recent eminescologul Adrian Sahlean și mulți alții de pe cuprinsul Statelor ne arată că prețuirea limbii post materne rămâne icoană sfântă și care alină acel „dor neîmplinit/copil al suferinței”.

Din Australia, Ben Todică răzbate ca un fior tainic și pătrunzător cu selecțiile sale din tot ce i se trimite de pretutindeni. Clipurile sale rămân modele ale genului iar comunicarea cu plaiurile românești este emblematică și greu-greu comparabilă.

Gruppo Scriviammo este de neegalat, pentru că Doamna Daniela Straccamore ne trimite creații și nume de top, mai multă poezie (și poete) a căror traducere e asigurată de Rodi Vinău, a cărei muncă n-o putem aprecia îndeajuns pentru că e complexă, complicată, valoroasă, unică. Colega noastră Gabriela Ana Balan ne ajută mult printr-o legătură strânsă pe net cu acest valoros grup. Această poetă reprezentativă pentru M.C.R. este publicată în Italia, Maroc, Germania ca și mulți alții.

GABRIELA ANA BALAN, POEZII PUBBLICATE ÎN PAGINA SCRIVIAMO, REVISTA L'INCHESTA, ITALIA

34 ♦ **POESIE**

L'INCHIESTA SABATO 22 - DOMENICA 23 MARZO 2014

SCRIVIAMO

Scriviamo sempre, scriviamo tutto e non importa se non sempre lasciamo traccia del nostro passaggio. A volte poche parole impresse su un foglio bianco, che quasi aspetta di essere scritto riescono a donare in primo a noi stessi, tanta serenità. E a chi ci legge anche. Il nostro gruppo facebook conta oltre i 2100 iscritti. Persone che ci seguono da tutto il mondo, grazie al social network. Ciò non può che rendere felici: me, la redazione e i partecipanti. Mantenere vivo un interesse non sempre è cosa facile. Grazie! Ma la poesia può fare miracoli. Vi abbraccio e tuon fine settimana a tutti!

Scrivete a Scriviamo Via Enrico de Nicola 65 03043 (Cassino, Fr) oppure a scriviamo@hotmail.it

A Emma

Sarò foglia morta per indicarti
la direzione del vento,
sulle sabbie so vorrai sapere
dove ha riposato il mare
sarò la roccia a cui aggrapparti
per non lasciarti andare alla corrente
il solco nell'anima dove piantare
i semi della conoscenza
Sarò la sciamano
che consola il tradimento
il buio dentro te:
quando spegnerai lo sguardo
sarò l'abbraccio al tuo ritorno
Sarò solo un uomo nella tua vita
ma sarò tuo padre
promesso.

Fabio Gervasio (Firenze)

Una bianca rosa

Non dimento
questa casa... c'è tanto
amore... l'amore che
non muore... l'amore
che sceglie ogni
durezza... una bianca
rosa ti è nel vaso...
attende che venga
dissetata... è piegata
dalla sofferenza...
ma la sua sarà
una essenza
agreste... calmano
l'uno dopo l'altro
i cancri petali...
senza far rumore.

Flaviana Spacciani Testa
(Frosinone)

Mio padre

Granitico fuori
ma tenero dentro,
negli occhi la terra
da te tanto amata
da te mai scordata.
Il mare divide
le tue aspettative
seguendo quel sogno,
sperando in un cuore
stracciato d'amore.
Hai ora il mio braccio,
ti senti sicuro:
quel poco di vita
che ancora ti resta
sarà sempre festa...

Marinella Ricci
(Bordighera, Imperia)

La voce del vento

Immaginate oltre l'universo,
Un mondo fatto d'amore, di fede
e senza dolore, un mondo di sogni.
L'immaginazione può mostrarvi terre
ben oltre ai cieli del mondo fisico.
Una forte falata di vento soffiato contro
il tuo corpo risvegliando i sensi dormienti.
La voce del vento riporta alla mente
i tuoi ricordi belli e tristi del passato.
Un costante canto sussurra all'orecchio
i tanti sogni della realtà e della vita.
Bisogna ricordare e mai dimenticare
le lezioni che la vita ci ha insegnato.

Anna Balducci Gorgone
(New Jersey, USA)

Serenata Romantica

Ho trascorso
la notte sotto casa
Parole alenti
intinuavano un canto.
Lentamente ritorna la vita
ma non la dolce serenità.
Ti dedico per questo
la mia serenata romantica

Edgardo Giuseppe Cio
(Bologna)

Altro cielo

Non temo che finirà il mondo,
quanto tempo Dio
fa in quei venerdì,
nel mio verso,
Non scavo nei tumuli,
non faccio previsioni.
La passo, mi dà ai,
Sfioro le parole
in forma di pesci.
Lo prendo nel becco,
come fosse un fiore: volò,
scorri tutti quanti,
e se sarò,
inventerò altro cielo
e non modo più.

Gabriela Ana Balan (Romania)

SCRIVIAMO

Carissimi,

ultimamente non abbiamo più un giorno fisso, ma come tutti sapete le riduzioni sono un vulcano di notizie e non si può mai stabilire a priori come sarà il giornale del giorno successivo. Per questo motivo faticiamo ad avere una collocazione fissa. Presto questo problema potrebbe essere risolto, comunque se non si trovano, state tranquilli, forse ci saremo l'indomani. Un abbraccio a tutti, vi lascio alla lettura dei nostri amici.

Daniela Staccamore

Scrivate a: Scriviamo Via Lombardia, 8 03045 Cassino (Fr)
oppure a scriviamo@tin.it

Pioggia

Ti prego parlami
nei miei lunghi
silenzii.

Silenzi stridenti,
interminabili,
simili e onde del
mare
infante sulla
riva e
risucchiate da
violenza risacca.
Ti prego parlami,
quando il mio
cuore,
iraboccante di
emozioni
desidera una ce-
rezza
come luce che illumini
le tenebre notturne,
e...

coa lento e sinuoso cammino
segnò varco nel buio totale dell'anima.
Ti prego parlami
Fa che non sia più sola.
Fa che stringa la prodiga mano
foriera di serenità.

Teresa Comune
(Napoli)

Magia!

Sparisci!
Dalla terra del no
del sipario calato
del giorno qualunque
e l'libero spoglio.
Schiarisci!

La voce dai sensi di
colpa
mentre sbadigliano
stanche
romantiche aurore sfumate
l'attesa è finita.
Scandisci!
Lancette scassate
sul corpo ferito dal tempo
è lunga la marcia
corto il passo che inebria
confuso dall'ultimo gocciolo
distillato comprendo
per gioco...
sparisci!

Giuseppe Carlini
(Bari)

Giuramento
per la mamma

Giuro, che fra anni, chi sa quando,
io sarò la tua luce
e asciugherò la tua
lacrima.

Pregho il buon Dio,
che faccia dondolare
sulla mia faccia,
la luce del tuo viso.
E tu mamma, guarda
alla mattina,
nello specchio gli
occhi verdi,
i tuoi o i miei,
dalle lontananze vedi?
Lacrima di felicità la tua,
di dolore e sofferenza la mia.

Gabriela Ana Bolan (Romania)
Tradotto, Denisa Bălan (Brescia)

A chi amo più di me

A te che ti sei
così rinchiusa in te
stessa
che hai eretto un
alto muro...
tra te ed il mondo
tutto.

Apri finalmente
tutte le porte
di cuor, del cuore e,
soprattutto,
della tua bella mente!
E scoprirai che non c'è
solo cattiveria,
che non tutto è bruttura...
Guarda, ancor mio,
quanta bellezza,
quanto splendore
ci sono oltre la soglia!
Abbati, definitivamente
la cupa, velata prigione
e...vì, fiduciosa, gioiosa,
incoraggiati al mondo,
alla Vita ed all'Amore...
Spolanca le porte...
VIVI e VOI!!!

Mimma Pascazion
(Bari)

Le fresie

Dimmi se son fiorite
le fresie profumate,
nella primavera
allegria,
col calore varia-
to
va fiero
come dipinto,
siformate giardino.
Dimmi se son fiorite
le gialle tue prefe-
re.

ricordi
giunsero
come prezioso pensiero.
Dolce il cuore
Calmo d'amore.
Dimmi se l'insolente odore
Ancora ti accompagna
Nelle lunghe e giule ore.
Se ti giunge il rintocco lento
Trasparato dal leggero vento.
Come vorrei
Poterti avere vicino
In questo incantato giardino.
Le fresie son tutte fiorite
Dimmi sole come scio
Le gialle tue preferie.

Michelino Giannulli
(Roccasecca)

Prima che sia
giorno

Di te non ho che un ricordo confuso
che si aggroviglia in me
come foglie serpeg-
gianti
sulla luce accecante
di giugno
Ancora aspetto segreti
al di là dell'alba
dove il cielo finisce
Prima che sia giorno
fanni trovare il tuo
respiro
sulla diagonale del
cuore.

Michela De Liquari
(Crescentino - VC)

Din Israel ne vin colaborări și direct nouă și datorită unuia dintre cei mai valoroși colegi-colaboratori ai noștri, scriitorul și epigramistul Mihai Batog-Bujeniță. Să nu uităm că acest domn comandor conduce și cenaclul ALPI și revista de umor, dacă nu cumva cea mai bună din țară, Booklook (în Iași). Peste toate, „buclucașul” Mihai e un foarte mare scriitor. Dorel Schor, Adrian Grauenfels, sunt niște scriitori cu totul deosebiți, cu operă, activitate în Agora, conducători de publicații. Martha Eșanu este din Iași, dar la înălțimea acestora.

Din Elveția, genevezul Ștefan Racovitză ne-a însoțit până de curând (l-am pierdut anul trecut) cu mărturii aspre și inconfundabile. Publicația „Căminul românesc” cu cercul de români dimprejur ne rămâne un sprijin și după decesul lui Ștefan, bunul nostru prieten.

Putem continua...

3. Rubrici și rezultate

Dacă le numărăm bine sunt peste 22 de rubrici, aproape număr de număr bine acoperite de creații ilustrative: Studii și istorie literară, poezie, proză, interviuri, eseuri, știință și educație, folcloristică, etnografie, artă plastică, comentarii politice, dramaturgie, istorie, opinii și microfise pentru istorie etc. Suferă doar rubrica de traduceri.

Un rezultat onorant: schimbul reciproc de creații și valori, adică ai noștri au publicat peste hotare, de acolo au venit răspunsuri pe măsură. Vasluieni sunt și la Montreal mulți (vezi și profesoara intervievată de la Școala românească, Otilia Tunaru, plecată din Vaslui), și în Noua Zeelandă (Valentina Teclici) și în Australia (Ben și ai lui), până la urmă... pretutindeni în lume. Faptul că importante grupări online publică „tipografic” în M.C.R., că ne vin studii de valoare

imposibil de negat, toate acestea fac publicația vasluiană și necesară și mai ales respectată.

4. Debuturi și debutanți

Fie și o listă mică, tot înseamnă un număr impresionant de debutanți, chiar din toată lumea și nu e vorba nicicum de cei care „intră” pentru prima dată în publicația noastră, ci că aici și-au găsit consacrară mulți aspiranți la gloria muzelor sau în știință, evident mai numeroși din România.

O listă care să înglobeze reprezentanți din aceste țări nominalizează în jur de 200 de creatori din toate speciile literare.

5. Personalități de pretutindeni

Pare cel mai ușor de nominalizat nume cu renume și mari merite. Glosarul de la sfârșitul fiecărui număr din rev. M.C.R., rămâne totuși oglinda cea mai fidelă: numeric 707, merituoși toți, mulți cu autoritate în literatura țărilor în care viețuiesc. Doar câteva nominalizări dintre cei câteva sute:

Adrian GRAUENFELS – Israel

Ștefan RACOVITZĂ – Rev. Căminul Românesc (Geneva)

Codruța MARIN – Montreal (Canada)

Constantin CLISU – Edmonton (Canada)

Cristina MIHAI – Ottawa (Canada)

Dorel SCHOR – Netania (Israel)

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG – Benissa (Spania)

Georg BARTH – Passau (Germania)

George ROCA – Sydney (Australia)

Georgeta RESTEMAN – Cipru

Ina Simona CÎRLAN – Veneția (Italia)

Leonard CIUREANU – Roma (Italia)

Cenacul „Lumină lină” (New York-SUA)
Luminița SCOTNOTIS – Mannheim (Germania)
Madeleine DAVIDSHON – Haifa (Israel)
Maria Diana POPESCU – Stuttgart (Germania)
Mihai CIMPOI – Chișinău (Republica Moldova)
Valeriu CERCEL – Hamilton (Canada)
Valeriu GORINCIOI – Călărași (Rep. Moldova)
Victor CORBUT – Cleveland (S.U.A.)

Zoltan TERNER – Tel Aviv (Israel), doar în primele 3
numere, apoi ș.a., ș.a.

Dacă ne potrivism, ajungem la 707 printre care în jur de
200 nominalizați din 21 țări.

6. Cuvinte, note, aprecieri

Înainte de toate apreciez că începuturile sincronizării cu
lumea culturală, sau măcar vise de acest fel (în condițiile
comunismului în dezvoltare) datează din 1970, când, la Vaslui,
s-a organizat prima ediție a Festivalului Umorului, în care a
fost actant și DVM, iar după 1990 acesta a fost susținut media
de tot grupul de presă condus de profesor. Niciodată, însă,
acest mod al oficialităților de a împrăști aiurea sume
importante ca festival, n-ar fi putut atinge puterea de
culturalizare a vasluienilor și de disipare a creației, ca
televiziunea, ziarul, revista, radioul, din Grup, și n-ar fi
mobilizat atâtea valori culturale naționale și străine; din peste
1080 doar puține sunt incluse și în recentul volum **Bătălia
pentru Vaslui/222 printre noi/ istorie culturală**, Iași,
2020,740 de pagini.

Să dăm cuvântul unor oameni care au avut ce spune în
context global, din mai multe colțuri ale lumii:

Alex CETĂȚEANU – Montreal (Canada):

„Drag prieten și coleg, Felicitări pentru MERIDIANUL... și pentru apropierea cu sufletul de ASRAN – ca membru de vază. Mă bucur enorm să avem un așa coleg cu atâtea merite pe altarul culturii! Toti membrii din Comitetul executiv al ASRAN au fost deosebit de încântați! Uniti suntem puternici.

Sărbători fericite! La multi ani cu sănătate!

Cu toata stima,

Alex”

Vineri, 25 dec. 2020

Primirea în ASRAN (Asociația scriitorilor români din America de Nord) s-a comunicat prin email de poeta Cerasela Tofan (secretara) pe 28 ianuarie, 2021, ora 04.55, cu textul confirmativ. Între timp DVM a participat la mai multe întâlniri ale acestui Cenaclu Mondial din Montreal numit Destine literare. De asemenea mai mulți scriitori ai ASRAN sunt publicați în M.C.R.

Melania Rusu Caragioiu, Canada:

„Cu multe mulțumiri, vă dorim și noi, mult stimatelor domnule Prof.Dr. Dumitru V. Marin, Crăciun Fericit și Anul Nou 2021 Fericit!

Cu deosebită stimă, ing. Melania Rusu Caragioiu, Canada”

Joi, 24 decembrie 2020

●

Ben TODICĂ, Melbourne (Australia): Despre **Bătălia pentru Vaslui/222 printre noi/istorie culturală:** „**EXTRAORDINARĂ!!!**

O adevărată Biblie Intelectuală, Culturală, Politică, O Colectie Enciclo-pedică a Esentei Copacului Vasluian, CERTIFICĂ și Legalizează evoluția locurilor și a Neamului Românesc. Domnul Prof. dr. Dumitru V. Marin sculptează Istoria Locurilor, însănătoșește, împuternicește și crează o deschidere în fereastra viitorului.

Felicitări Maestre și Erou, Gospodar, Generator de lumină, Aer de Primăvară și Vin Dulce în zâmbet de Învârtite, Hore, Colăcei.

O CARTE BIBLICĂ IDENTITARĂ, O ROMÂNIE! Ben Todica, Massmedia Melbourne, Australia.”

Miercuri, 16 decembrie 2020

●

Daniela STRACCAMORE – Italia (Roma) – Grupul Scriviamo: „Dragi prieteni, apare iarăși caruselul festiv al lui „Scriviamo...” (Să scriem), prieteni autori au colorat poezia cu o mie de nuanțe, întotdeauna sunt atât de mulți care își doresc să fie prezenți pe aceste pagini... La noi în Italia unde grupul trăiește, aceasta a devenit o întâlnire prestigioasă, atât de mulți, poate prea mulți, ar dori să-și pună semnătura sub poemele publicate! Se știe că acest lucru nu este posibil pentru toți deodată. Din nou mulțumim editorului pentru spațiul acordat, noi, din partea noastră, încercăm să oferim ce-i mai bun. O lectură plăcută! Ne veți citi atât în italiană, cât și în

română. *SCRIVIAMO* se extinde cu fiecare zi mai mult. Vă îmbrățișez și pe curând.”

(traducere în lb română: **Rodi VINAU**)

(M.C.R. nr.11/2017, p. 22)

Vasile ȘOIMARU – Republica Moldova:

„La mulți ani cu mult noroc, profesor drag”

Joi, 31 decembrie 2020

Mircea SNEGUR, primul Președinte al Republicii Moldova:

„Dl Dumitru V. Marin se grăbește să trăiască din plin, cu demnitate cât și ce i-a hărăzit bunul nostru Dumnezeu. Este mereu ocupat, în mișcare, multiplicând faptele bune.[...] Ca și mai înainte, se bucură de mult succes și sunt căutate lucrările dumisale care-i reflectă înalta pregătire științifică – e un eminent savant, doctor în filologie.”

Georg BARTH – Passau (Germania):

„Renumitul Albert Einstein, născut la ULM – deci pe malurile Dunării – spunea: „Încearcă să fii un om de valoare și mai puțin un om de succes”

Cu o astfel de gândire, am avut ocazia să cunosc și eu, un adevărat om de valoare culturală! Vorbesc despre Dl. Prof. Dr. Dumitru V. MARIN din VASLUI, Director–Fondator al

Revistei “MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC” – în lb. germană: RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN”

SCRISOARE DIN BAVARIA

Du bist so etwas Besonderes,
Du bist der Beste,
drum feiern wir heut zusammen
zu Deinem Feste.

Happy Birthday und moege Dein Tag, so werden wie Du, ein Unikat.

Stimate D-le Director general, Prof. Dr. Dumitru V. MARIN

Cu ocazia zilei dvs. de naștere, am început această scrisoare cu unele versuri în lb. germană. Astfel am considerat eu, că meritați pe deplin, respectul nostru – alături de urări de bine, la care se mai adaugă tradiționalul românesc „LA MULȚI ANI”!

A fi ceva deosebit,
a fi cel mai bun,
iață motivul ptr. care
sărbătorim împreună cu dvs.

La Mulți Ani și să fie ziua unică precum și dvs. un unicat !

Deci, am făcut tot posibilul ptr. a traduce textul din lb. germană în lb. română. De ce folosesc în ambele limbi cuvintele „deosebit, cel mai bun, unicat”?? Fiindcă (și) sunteți... acesta este adevărul sau altfel spus „situația actuală”! Este o confirmare din partea mea, este o dovadă în plus a înaltului spirit cultural românesc, dar și de mult profesionalism jurnalistic și organizatoric, de care dați dovadă zi de zi, precum și în fiecare săptămână, totul, de foarte mulți ani.

Cred că mai trebuie să adaug ceva.
Vă doresc în aceste vremuri grele – MULTĂ, MULTĂ SĂNĂTATE!

Cu deosebită stimă și foarte mult respect

Georg BARTH – Germania – aprilie 2020

Georg BARTH,

22.02.2017,

Passau, landul Bavariei, Germania

Adrian GRAUENFELS – Israel:

„...prin grația netului l-am cunoscut pe domnul D.V. Marin care în meseria mea de inginer este acronimul nelipsitului instrument Digital-Volt-Metru. În cazul editorului

din Vaslui, electronica este înlocuită cu o vastă activitate intelectuală, publicistică, didactică, posturi de radio, Director în presă etc... iată o biografie impresionantă și bogată la extrem.”

Cu amiciție, Adrian GRAUENFELS, ASILR – Israel

7. Se impun concluzii?

Dacă trebuie să fie scurte, iată-le și simple: a existat un om care să sfințească locul; a fost șansa „locului unde nu se întâmpla nimic” să se făurească o bună autoritate culturală conferită de mari personalități care au contribuit la sincronizarea etapelor (sincronismul în sens lovinescian), s-a înfrânt spiritul provincial și grupul comunistoid. Că Vasluiul nu va ieși vreodată din hemoragia seculară a materiei cenușii de pe aici către alte zări, este o altă păcătoasă realitate.

RĂSTIMP DE O GENERAȚIE, TVV (și „derivatele sale”) și-a făcut datoria culturală și educativă cu rezultate peremptorii, autoritate publică și deplină competență. **Niciodată atât de puțini oameni nu vor putea face atât de mult pentru atât de mulți concetățeni ai lor.**

Fără îndoială, elementele de patrimoniu înregistrate în această perioadă, în acest colț de țară, vor rămâne ca eșantion în patrimoniul național dacă nu chiar în Pantheonul românimii.

IV
ANTOLOGIE... COLABORĂRI

SPAȚIUL MIORITIC ÎN EXIL

Și azi când simt mirosul de drob de miel îmi aduc aminte de colinele noastre, de văile și munții plini cu turme de oi și stâne. Mergeam la cules de fragi și căpșune sălbatice care creșteau din abundență în pământul îngrășat de oi, apoi dădeam de câte o colibă în care intram și observam curios lucrurile și obiectele trebuincioase la cele de zi cu zi și la prepararea produselor din lapte. De araci stăteau atârinate una lângă alta brânza, urda și cașul din care se scurgea zărul. Mama întotdeauna mergea dis-de-diminează la piața de peste drum de blocuri ca să cumpere urdă proaspătă și smântână. Primăvara, când se topeau zăpezile și răsăreau ghiociei apăreau ciobanii în piață ca să vândă miei. Era o nebunie pentru un copil ca mine tot acest spectacol în care se intersectau vocile oamenilor cu glasuri de animale ori ciripit de păsărele. Era zarvă mare și toți se târguiau, ca în final să vezi oameni cu fețe fericite și împăcate pentru câștig, pentru o masă îmbelșugată de Paște și provizii pentru ciobani, fluiere și opinci noi, bundițe și podoabe pentru ciobănițe. [...]

În balada *Miorița*, ciobanul care nu răspunde la violență cu violență dă dovadă de mare maturitate și înțelepciune umană, dă dovadă de continuitate ombilicală din etern și înspre etern, deslipindu-se de ceilalți doi care nu sunt decât păpușile artificiale ale timpului trăit, lipsiți de etern și divin. Această maturitate se vede în diaspora în casele noastre, ale emigranților români prin fotografiile părinților și bunicilor noștri, în port și loc, în zâmbetul și sclipirea din priviri, în cântecul și îndeletnicirile noastre, în atitudinea față de cei din jur, în creativitatea și contribuția noastră în societate, în gândurile și rugăciunile noastre.

Spațiul mioritic este în fiecare cuvânt românesc care îmi iese din gură și în acel moment mă simt ocrotit. Sunt acasă împreună cu părinții mei. Spațiul Mioritic este legea divină a creației și continuității vieții și neamului. [...]

Dacă nu ar fi fost limba română aș fi murit de mult în exil.

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 3 (11), iulie - august - septembrie 2017**

Adrian George SAHLEAN – California, SUA

**HAINELE ÎMPĂRATULUI
DE CE ESTE EMINESCU (CEL PUȚIN ÎN LUMEA
ANGLOFONĂ) CEL MAI NECUNOSCUȚ MARE POET
NAȚIONAL EUROPEAN?
(fragment)**

Scriu acest articol cu strângere de inimă, știind că se vor găsi destui care să-l interpreteze ca pe un atac la adresa celorlalți traducători eminescieni. Dar înțeleg abia acum, după peste trei decenii trăite în America, de ce traduceri în engleză elogiata de-a lungul timpului în România n-au avut niciun impact internațional și de ce Eminescu este practic necunoscut în lumea anglofonă.

[...] Să ne imaginăm acum că românii li se oferă un prim volum cu mostre din poeziile acestui poet, declarat în țara sa drept „ultimul mare poet romantic european”. Deschidem cartea și dăm peste o poezie de dragoste care se numește... „Și dacă ramuri...” Traducerea sună astfel:

„Și dacă ramuri-n geam **izbesc** / Și plopii **oscilează** / E să mă facă să gândesc/

Că **vii la mine** iară”/... „Și dacă stele-n lac **lovesc** / Și **fundu-i luminează**... „, Ș.a.m.d.

Ce impresie credeți că ar face „poezia” de mai sus dacă ar fi într-adevăr o traducere din limba engleză în română?

Este clar că orice poezie tradusă poate să ia forma unei creații la nivel literar sau al unui caraghioslâc! **Vorbitorul nativ al oricărei limbi reacționează exclusiv prin prisma denotațiilor și conotațiilor cuvintelor alese în traducere.** Ce să înțelegi despre un „geniu literar” ca Eminescu când citești poeme care se compară cu formulările hilare traduse în engleză de japonezi sau de chinezi pentru servicii hoteliere? [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An VI, Nr. 4 (24), octombrie - noiembrie – decembrie 2020**

GINGĂȘIA CUVÂNTULUI

Cu versurile doamnei Vasilica Grigoraș am făcut cunoștință prin

Revista „Logos și Agape”, alte reviste, mai ales din spațiul virtual și prin prezentarea lor pe pagini din Facebook. Versurile și gândurile sale, Vasilica Grigoraș, le așează în felurite modele de poezie și ele toate reflectă realitatea așa cum o simte un suflet atent și sensibil.

Ce este de subliniat este și faptul că Vasilica Grigoraș, cel mai adesea, „leagă” versurile ei de o imagine. O imagine care poate fi foarte reală, din realitatea imediată, sau din vis, transfigurată. De multe ori versurile cuprind și stări foarte intime, tresăriri în duh.

Personal sunt impresionat de respectul creator cu care Vasilica Grigoraș tratează „cuvântul”. Pentru ea „cuvântul” are înțeles și stare reală, în același timp. Pentru ea „cuvântul” își păstrează mereu înțelesul și semnificația lui, dar Vasilica Grigoraș și-l include, îl coboară în ființa ei intimă și astfel „cuvântul” este șlefuit, transfigurat, prezentat gingaș, alinător. Acest respect pentru „cuvânt” și puterea lui, dovedesc o profundă înțelegere a lumii și rostului ei. Pentru a fi mai clar am să mă refer la modul creștin de a înțelege „cuvântul” și asta în credința că astfel tratează Vasilica Grigoraș „cuvântul”. „Și Cuvântul S-a făcut trup și s-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.” (Ioan 1;14)

În acest text ni se arată adevăruri esențiale. În primul rând că Fiul lui Dumnezeu, „Cuvântul”, s-a întrupat și s-a sălășluit între oameni. Ni se mai spune că oamenii au văzut „slava Lui”, Mărirea Lui. Iar a vedea „Slavei” înseamnă a cinști, a respecta, a da ascultare. [...]

Frumusețea cuvintelor folosite, eleganța exprimării, din capul locului înseamnă bună cuviință și responsabilitate. Respectul pentru limba vorbită înseamnă și respectul pentru cele din jur și pentru Cel care le-a adus în ființă.

Aceste lucruri le mărturisește Vasilica Grigoraș, încet, dulce, în freamăt. „Cuvintele” Vasilicai Grigoraș fac lumea mai frumoasă, mai bună, mai blândă, și nu întâmplător, căci toate, prin Cuvânt s-au făcut.

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An VI, Nr. 4 (24), octombrie - noiembrie – decembrie 2020**

se instalează gigantică orgă/ noaptea...

în rochii tulburoase și lungi...
cearceafurile ei
albe albe/ acoperă cartierele

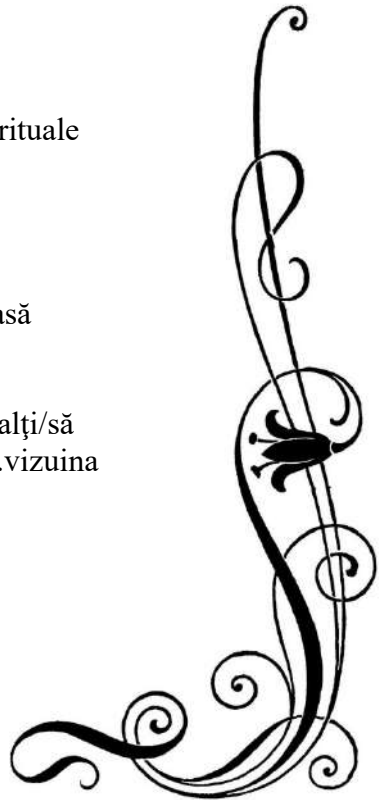
și...cineva de peste lume te strigă/ are
nevoie de tine...oricine ai fi ești puțin și
celălalt/ stelele scobesc pământurile și tu încă
te zbați să inventezi poezia
privind în gropile șantierului de la metrou

la capătul de negură al numerelor/obiecte rituale

dezesperările îți spală cămașa albastră
apa lor e mereu mai adâncă atunci
vorbele
mici ale unui copil/ te fac să-ți fie luminoasă
ziua de ieri

te ascunzi în încăperi să nu te găsească ceilalți/să
nu te caute/infernul lor ambulant/ să nuvizuina
ta precară /vai
nu poți să spui nimic despre ea/ memoria
fiară feroce
te caută prin toate casele în care ai trăit
și te găsește mereu...

trece prin tine tot frigul statuilor
carcera ta de silabe se-ncuie definitiv

UN ICONARIST: SCULPTORUL VALERIU CERCEL

„Un talentat sculptor în lemn.

Valeriu Cercel, împreună cu soția și două fete minore, au trecut oceanul și s-au stabilit în Cleveland, Ohio, în anul 1980 (actualmente cu domiciliul în Canada - N.N.). Prețul plecării din țara subjugată l-au plătit scump: în 1969, o condamnare de un an închisoare, la Turnu Severin, pentru încercare de trecere a frontierei; 3 luni închisoare, în anul 1978, 10 Decembrie, „Ziua internațională a drepturilor omului”, când a făcut o demonstrație de protest împotriva guvernului comunist. Un act de mare curaj. A așteptat trei ani pentru pașapoartele legale, care, în orice țară civilizată se obțin în câteva zile. A vărsat o lacrimă în clipa când se desprindea de pământul patriei pe care a iubit-o, după cum o iubim toți. [...]

L-am întâlnit în vara anului 1985, în Pennsylvania, la Mănăstirea de la Elwood City cu ocazia sfințirii unei minunate troițe, lucrată chiar de el, la comanda Maicei Alexandra și închinată memoriei patrioților români, morți în închisorile din România, în lupta lor pentru libertatea națională și respectarea credinței strămoșești. A fost o măreață sărbătoare, la care a participat mitropolitul Teodosius, IPS Nathanael și toată preoțimea din regiune.

Auzind că troița a fost lucrată de un tânăr român, nu a fost greu să dau de el. Era înconjurat de lume, la o masă lungă pe care se aflau expuse zeci de lucrări sculptate în lemn: tripticuri, rame, cruci de mână, troițe în miniatură și candelă. Repede am intrat în vorbă. Un om extrem de vioi cu ochi adânci, negri și cu o voce caldă, duioasă, de moldovean strămutat în Muntenia.

Mi-a spus povestea lui, refulându-și sentimentul de durere și suferință, ca să nu umbrească splendoarea sărbătorii și peisajului aproape carpatin în care străjuiește mănăstirea. O Sinaie în Munții Appalachianii ai Pennsylvaniei, loc pe care numai un suflet de român îl putea descoperi și destina unei mănăstiri.” [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 2, aprilie - mai - iunie 2015**

La nostra meta

Non sei l'unica ad essere affetta
ormai dalla dimenticanza,
e giorno dopo giorno
peggiora il tuo vivere.

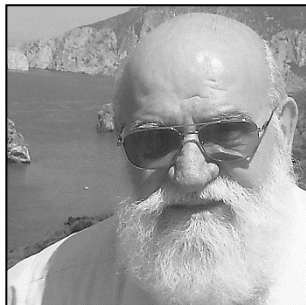
Vacillano i tuoi passi nel dolore
e nell'incertezza, deambuli
lentamente verso la fine,
ed io sono qui con te.

Ti prendo per mano ed insieme
ci avviamo verso il tramonto,
non importa quando e come
arriveremo, basta esserci.

L'importante è di essere insieme,
mano nella mano, passo passo
raggiungeremo quella meta
a noi predestinata.

La tua mano stretta forte nella mia
ed il tuo sguardo fisso nel vuoto,
Ti sorreggo nei tuoi passi incerti
verso la fine della strada.

Con tanta confusione nella tua mente,
forse non ricordi neanche chi io sia,
ma la cosa più importante è,
che io sappia chi sei tu!

Ținta noastră

Nu ești singura afectată
astăzi de uitare
cea care zi de zi
îți agravează trăiul.

Tremurându-ți pașii în durere
și incertitudine, mergi
încet spre final,
și eu sunt aici cu tine.

Te iau de mână și împreună
ne îndreptăm spre asfințit,
nu contează când și cum
vom ajunge, e suficient prezenți să fim.
Să fim împreună,
mână în mână, pas cu pas
așa vom ajunge la ținta
predestinată.

Mâna ta strânsă puternic în mâna mea
și privirea ta fixată în gol,
Te sprijin în mersul tău cu pași incerti
spre capătul drumului.

Atâta învălmășeală în mintea ta,
posibil că nici măcar nu-ți amintești cine sunt,
dar faptul cel mai important este,
că eu știu cine ești!

(versiune în limba română
Rodi Vinău)

Încă o dimineață

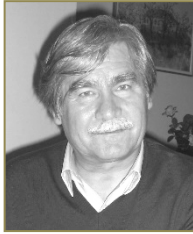
Münchenul cântă
pe o singură strună
Isar

Moliendo café
sună ca o declarație
de dragoste
generală

Ivan Hachek
încă vrăjește trecătorii
cu muzica lui
mereu răvășită
și abisală

Mergi pe străzi
ca ieșit din oul dintâi
Mihail Crama înaintea
tu după el
ca-ntr-un ritual inițiativ
înveți ecuațiile
și apocalipsa
proorocului Daniel

Pe struna Isar
poți cânta o viață de melodii
și melodii de-o viață
așa cum ai șapte dimineți
într-o săptămână
și după aceea
încă o dimineață

Mor și nu mor

Nu știu dacă Adam
a apucat să numească
toate lucrurile
să are întreg universul
să are și să aibă
ce nu ari nu ai
do ut des
dacă vrei apele pustiei
să-ți fiarbă
ca semn
că între mulți chemați
ești cel ales

Nu știu dacă cerurile strălucesc
în cuvântul meu
dar eu strălucesc
în al lor
așa mi s-a dat
de aceea mor
și nu mor

În inima tăcerii Cuvântul
în inima Cuvântului tăcerea
ca furtuna ce adapă setea pustiei
ca strigătul ce sparge veșnic
eonii
așa vine peste noi
Învierea

Dumitru ICHIM – Kitchener, Ontario, SUA

GUMĂ DE ȘTERS

Am fost han
drumului
ducând spre nicăieri;
la răscruci -
același castan la cerșit
și-o mulțime de ieri.
Cămilarii
pustiul din mine-au băut
și s-au ascuns după oala de lut.

Chiar și umbra lor
a murit.

Într-o seară
le-am strâns chiuiturile,
dar și geamătul greu,
și am deschis o gară
ca să-L aștept pe Dumnezeu.

...parcă-L și văd cum coboară
pe scara ultimului vers.
Mă voi topi în brațele Lui
ca luna plină în alb de cais:
– Doamne,
deși nu mi-ai promis,
pentru nașterea mea,
nu cumva ai uitat să-mi aduci
tot ce-o moarte întreagă-am
cerut?

O gumă de șters.
Nimic altceva...

GOMMA PER CANCELLARE

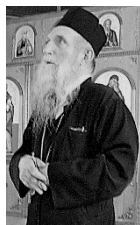
Sono stato l'ostello
della via
che non portava da nessuna parte;
all'incrocio -
lo stesso castagno a elemosinare
e un cumulo di ieri.
I cammellieri
hanno battuto il deserto dentro me
e si nascosero dietro un'olla di terraglia.

Persino la loro ombra
è morta.

Una sera
ho raccolto le grida di gioia,
anche il gemito greve,
e ho aperto una stazione ferroviaria
per attendere Dio.

... sembra di vederlo come scende
sulla scala dell'ultimo verso.
Mi scioglierò tra le sue braccia
come la luna piena nel bianco dell'albicocco:
– Signore,
anche se non me l'hai promesso,
alla mia nascita,
ti sei scordato per caso di portarmi
tutto ciò che avevo chiesto durante una morte
intera?

Una gomma per cancellare,
Nient'altro ...

Versione italiana: Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An VI, Nr. 2 (22), aprilie – mai – iunie 2020**

DIVA VIRGINIA ZEANI LA 95 DE ANI SPRE 105!

În anul 1925, pe 21 octombrie, se năștea în comuna Solovăstru (la 7 km de Reghin) o fetiță care a fost botezată... Virginia. Oare bănuia cineva că acea fetiță de la țară va deveni cea mai mare și cea mai frumoasă soprană a Planetei? Așa a fost să fie, și pentru România, este o mândrie națională, așa cum a fost și este Emma Albani (1847-1930) pentru Québec (considerată „fleur nationale”). Mă consider un mare norocos că, acum vreo 20 de ani, am avut șansa să cunosc așa personalitate de talie mondială și chiar să ne împrietenim. Anul acesta, pandemia m-a împiedicat să mai merg în Florida la căldură și la prietenii mei dragi – Virginia Zeani, Netuța Matasa, Ted Herrmann (dentist foarte cunoscut și apreciat în Miami) și la Costel Răuță (om de știință la NASA și... condamnat la moarte în RSR), care m-a invitat să locuiesc la el acasă, în Hallandale, pe malul lacului ce comunică spre Ocean. Dragul meu prieten Costel a plecat spre Eternitate pe 12 iunie 2020. Ce rău îmi pare că nu l-am mai revăzut! Am dezbătut împreună subiecte foarte interesante mulți ani, față în față, ultima oară în 2019 și prin el și cu generalul Mihai Pacepa. Dumnezeu să-l țină printre arhanghelii sau serafimii Lui! Am pierdut ocazia să o vizitez și anul acesta pe draga mea prietenă Virginia, dar am vorbit la telefon de mai multe ori și, bineînțeles, am sunat-o să-i spun cele convenite pe 21 octombrie. Iată cum s-a desfășurat discuția:

– *La mulți ani și sănătate, de la Alex din Montreal, scumpă prietenă!*

– *Alex..., mă bucur să te aud. Dar de unde știi că-i ziua mea?*

– *Vorbește lumea... am glumit eu. La mulți ani, Virginia! Te îmbrățișez cu drag, de aici, de la Montreal!*

– *Nouăzeci și cinci de ani... frumoși!*

.....
**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An VI, Nr. 4 (24), octombrie – noiembrie – decembrie 2020**

**A MEETING – UNPLANNED – ON THE STREETS OF DEVA
WITH BLAKE, THE EX-LOVE-OF-HER-LIFE**

„Hi.”

„Hi.”

„What are you up to? What have you become?

How *are* you?”

„I’m well... Nothing to say, I suppose.”

He shifted uncomfortably from a foot to the other, meaning to say something to her. „I wanted to tell you...”

„Why?” she brusquely cut in. „Why, or more accurately, what in the world are you still searching for? You have a perfect life, by all standards: friends, alcoholic parties, a girlfriend. There’s nothing missing in your life.”

„I’m missing you.”... „I love you.”

[after a short pause]

„I don’t. Not *anymore*.”

„But have you ever loved me? There’s some famous guy out there that used to say that love is the only thing that never dies. And if something comes to an end, it wasn’t love....”

„That kind of love he’s talking about doesn’t die, that’s true. You’d find it in me, and everyone around you. But the kind you’re asking for - it’s another kind...”

„Can we walk?” He takes her hand, she jumps.

„So after all, you still feel *something*.”

She thinks for a moment, then looks searchingly in his eyes. In the end, she breaks herself free from him - it demands quite an effort of her. With her eyes in his eyes, she says:

„I’ve wanted this touch so many times... and at this moment, I cannot accept it anymore.” She turns her head right, gazes into the distance.

(fragment din roman)

MINIATURI

Zilele omului se sting, rând pe rând
ca lumânările; să găsim lumânări
care să ardă un timp cât mai îndelungat.

*

Misterele lumii sunt concentrate
în două semne de punctuație:
cel al exclamării și cel al întrebării.

*

Între lumea din noi și lumea din afară,
conflictele au porți deschise.

*

Atunci când rupem ultima filă
dintr-un calendar
aflăm că a mai trecut un an.

*

Bătrânii își reazemă
povara anilor
în baston și... în amintiri.

*

Umbra care ne urmează nu trebuie alungată,
ne-am pierde identitatea.

*

În viața cuvintelor,
dacă nu picură Dumnezeu lumină,
acestea sunt sortite pieirii...

*

Binele plecat în lume cu daruri nu uită drumul;
se întoarce sporit la casa de unde a plecat.

*

Dincolo de aparențe,
găsim de cele mai multe ori, neprevăzutul...

Multe idei ne rămân,
ca niște bagaje
uiteate prin gări fără nume.

*

La porțile Timpului,
fără să dea semne de neliniște,
așteaptă uitarea.

INTRADUCTIBILUL DOR DE LA CAPĂTUL PĂMÂNTULUI *Interviu cu cineastul Ben Todică din Melbourne, Australia*

Pe Ben Todică l-am cunoscut prin intermediul internetului. Așa i-am ascultat emisiunile de radio, în limba română, așa am conversat și tot așa, i-am citit cartea.

Cred că ceea ce impresionează la Ben este franchețea trăită cu ochii și sufletul mari, deschiși, spre un final fericit. Viața lui este una de film hollywoodian, o viață aninată între lumea minerilor și cea a poveștilor pe celuloid, o viață împărțită între lumea comunistă și cea capitalistă, între emisfera nordică și cea sudică. Vă propun să-l descoperim împreună pe acest neobosit truditor pentru păstrarea unei identități românești în Australia, fără ca să sufoce nicidecum deschiderea lui și a noastră, spre marea lume care ne înconjoară.

.....
Cristina Mihai: De unde a apărut dragostea ta pentru film?

Ben Todică: Dragostea pentru film a început în sala cinema. La început, aveam două în Ciudanovița, unul vechi într-o baracă, peste râu de vechea Poștă, lângă cazarma pompierilor unde mergeam cu părinții când apărea câte un film renumit adus din Rusia și, unul nou, în Casa de Cultură construită din cărămidă dublă. Lumea stătea frumos la rând. Intrau mai întâi civilii, apoi câte un pluton militar și foarte rar, puscăriași. Eram pentru prima dată în viața mea într-un mare amestec de oameni, care stăteau cu fețele țintite spre ecran, râzând sau plângând în funcție de cum se derulau imaginile pe ecran. În acel moment, am fost sedus de magia filmului, de acea forță care avea puterea de a face omul fericit. De aici, a început călătoria mea, urmând razele de pe ecran prin vizete în cabina de proiecție. Dacă stau să mă gândesc, de fapt filmul m-a ales pe mine. Au trecut câțiva ani și, la scâldat, am descoperit ceva sclipitor pe fundul râului. Erau bucățele de film în culori de 35 mm, aduse de ape. Am pornit în susul râului, căutând noi bucăți, până am ajuns în spatele cinematografului, în locul unde operatorii aruncau resturile de film. [...]

Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 1, ianuarie - februarie - martie 2015

DUALITATEA FIINȚEI UMANE

Dintotdeauna omul a năzuit să cunoască realitățile din afara lui și să se cunoască pe sine. Nu de puține ori, am sperat să mă pot apropia de răspunsul unei întrebări: „Care sunt eu cu adevărat, Doamne?” Întrebări de felul acesta îmi vin uneori, când îmi pare că forțe lăuntrice mă împing să fac ce nu e în concordanță cu ceea ce cred că sunt. Încercând să deslușească condiția umană, marii gânditori ai lumii au dat răspunsuri în felul lor, dar concluzia este aceeași: omul este ființă duală.

Citez un mare filosof, Blaise Pascal, din „Cugetări” în „Scrieri alese”: „Ce himeră mai este și acest om? Ce noutate, ce monstru, ce haos, ce îngrămădire de contradicții?! Judecător al tuturor lucrurilor, imbecil vierme de pământ; depozitar al adevărului; îngrămădire de incertitudine și de eroare; mărire și lepădătură a universului”.

Următorul citat, un fragment din poezia „Pax magna” aparține poetului Lucian Blaga: „Pesemne – învrăjbiți/ de-o veșnicie Dumnezeu și cu Satana/ au înțeles că e mai mare fiecare/ dacă-și întind de pace mâna. Și s-au împăcat/ în mine: împreună picuratu-mi-au în suflet/ credință și iubirea și-ndoială și minciună...”

Iată și punctul de vedere al unui influent propagator al metafizicii, Neville Goddard:

„Dualitatea este o condiție inerentă a vieții. Tot ce există e dublu. Omul este o creatură duală cu principii contrare, încastrate în natura lui. Ele se războiesc înlăuntru și prezintă atitudini față de viață ce sunt antagoniste. Acest conflict este căutarea veșnică, războiul din ceruri, lupta nesfârșită a omului...”

Așadar, trebuie să mă împac cu mine însămi, fiindcă dualitatea umană, această pereche de stări opuse, este inerentă vieții. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 2 (14), aprilie – mai – iunie 2018**

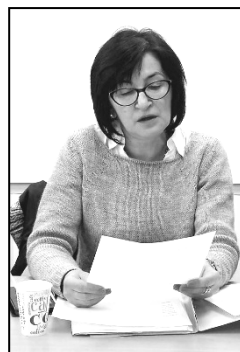
Rodica BRAD PĂUNA – Calgary, Canada

trezește-te și umblă. Scrie

ieri e celălalt
timp

și unui pictor i-ar trebui mai multă inimă să poată picta timpul
mai mult dor să încerce pânza zilelor
și o prea-adorată
adormită între brândușe.

toată siguranța privirii care întâlnește lucrul de privit
și toată acea spaimă că în inimă
nu mai ajunge sângele tău
în loc de acea siguranță și spaimă
mai bine o inimă aruncată la câini
lămpi pe câmpii oarbe
gura sărată de mare
trezește-te și umblă, scrie

svegliati e cammina. Scrivi

ieri è l'altro tempo
anche a un pittore servirebbe più cuore per dipingere il tempo
più desiderio per provare la tela dei giorni
e una più adorata
addormentata fra i crocus

tutta la sicurezza dello sguardo che incontra l'oggetto in vista
e tutto quello spavento di non arrivarci più nel cuore
il tuo sangue
anziché la sicurezza e la paura
meglio avere un cuore gettato ai cani
lampade sulle vallate cieche
la bocca salata di mare
svegliati e cammina. Scrivi

versione italiana di Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 3 (15), iulie – august – septembrie 2018**

O LECTURĂ INCITANTĂ

Acordarea premiului special „Maneki Neko” acordat la concursul internațional „Art and Life” Japonia 2018, la secțiunea Reportaj Literar, reprezintă o recunoaștere a valorii cărții doamnei Milena Munteanu „Din Țara Soarelui Răsare”. De altfel, nu este singurul premiu obținut de autoare pentru acest volum. O selecție de miniaturi din carte au luat premiul întâi la Concursul Internațional de Poezie, Eseu, Proză Scurtă și Dramaturgie „Memoria Slovelor”, 2016.

Pasionantele și interesantele note de călătorie ale scriitoarei Milena Munteanu ne deschid ferestre spre orizonturi culturale, spre locuri, oameni și fapte captivante. Japonia este, fără îndoială, una dintre marile atracții turistice ale lumii, ce fascinează și te fascinează, te atrage, așa că îți doresti să o vizitezi - o țară plină de mistere și o cultură greu de pătruns. Citind cartea Milenei Munteanu, simți nevoia să vezi cu ochii tăi și să surprinzi cu adevărat tot ceea ce este descris. Pasiunea firească a autoarei pentru călătorie ne poartă în locuri unde putem cunoaște oameni și descoperi fapte demne de luat în seamă. Autoarea ne invită să ne îndreptăm spre Țara Soarelui Răsare. Scrisă într-un ritm alert, captivant, cu numeroase date istorice, artistice, informații arheologice, Milena Munteanu observă, surprinde, emoționează, analizează, compară și sintetizează, ajungând la esențe.

Călătoria, cum este și firească, începe cu capitala Tokio, urmată de Kyoto, fosta capitală a Japoniei pentru o perioadă de aproape unsprezece secole și e continuată cu o impresionantă excursie pe muntele Fuji; Se vizitează apoi Nikko, Kamakura, Nara, foste capitale și suntem invitați să cunoaștem orașul Kanazawa și Matsumoto, cu renumitul său castel unde locuiau samurarii. Sunt prezentate popasuri fermecătoare cărora li se adaugă lumea plină de pitoresc a acestor capitale de o atracție irezistibilă, accentuând în fiecare oraș menținerea farmecului fostei glorii. Nu în ultimul rând, se vizitează Hiroshima – o descoperire a durerii japoneze ca urmare a detonării primei bombe atomice asupra unei populații civile. Traseul este încheiat cu revenirea la Tokio. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An VI, Nr. 4 (24), octombrie – noiembrie – decembrie 2020**

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE...

Mă conectez,
La Internet; nu mă forțez
Să judec, să analizez,
Ci doar pe alții îi citez,
Forwardez, forwardez.

Doar mă distrez,
De câte ori mă conectez
Eu creierașul nu-l forțez,
Ci doar pe alții îi citez,
Forwardez, forwardez.

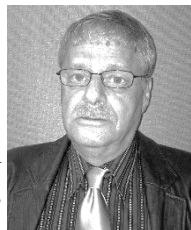
Ca canadez,
Italian sau olandez,
Francez, elvețian, englez,
Eu doar pe alții îi citez;
Forwardez, forwardez.

Mă relaxez –
Aș zice chiar că vegetez –
Și intelectul menajez,
Că doar pe alții îi citez,
Forwardez, forwardez.

Realizez,
La cap, că lumea o pisez;
Pe foarte mulți, știu, nervez;
Dar asta am eu ca și crez;
Forwardez, forwardez...

DEFINIȚIA FAMILIEI

Referendumul cel nou
Spune că, la o adică,
Un pândalnic de popou
Este tot o păsărică.

EPIGRAMA

Epigrama e o strofă
Izvorâtă dintr-un gând
Ce, cu ultimul ei rînd,
Bagă cititoru-n cofă.

CUM ORDONAȚI, SĂ TRĂIȚI!

Cum ne dăscălește popa,
Domnu-a dat porunci, fix, zece;
Da' de mii de ori le-ntrece
Ce ne dete Europa..

ILIADA EUROPEANĂ

Homer, în viață de-ar mai fi,
O nouă epopée-ar scri,
Căci Europa, an de an,
Ne bagă câte-un cal troian.

ȚIDULA DE REVOLUȚIONAR

Certificatul ăsta rar –
De-l ține tata înrămat –
Am vrut să-l cer, ș-am renunțat...;
Aud că-l fac ereditar.

BINECUVÂNTARE DIVINĂ

Când vedem ce-i azi prin lume, gloanțe, bombe și omor,
Cui, papucii mei, de glume îi mai arde, sau umor?!
Ca și-acum, îmi amintesc ce mult sânge a vărsat
Neamul nostru românesc, când cu turcii a luptat,

Iar, de n-aveam un Ștefan, sau un Mircea, un Mihai,
Purtam toți și azi turban, pe al nostru mândru plai...
Mai aveam noi datini, oare, ca români adevărați,
Cu năravuri milenare, buni creștini și botezați?!

Căci, mă-ntreb, dacă eram cuceriți de-atunci de ei,
De sarmale mai știam, mămăligă sau mujdei?!
Mai știam de șpriț, rachiu, cârciumă, sau bar, vreodat'?
Mai vedeam noi vr'un chefliu tăvălit spre casă beat?!

Nici nu ne dădea prin minți să-njurăm ca pe ogor,
De Cristos, de cruci, de sfinți, aveam noi așa folclor?!
Sau, ceva cu mult mai trist, auzeam noi de-un bărbat
C-ar fi fost el, familist, la vreo fufă noaptea-n sat?...

Nu tu țeapă, nu tu șmen, nu puteam ciordi un ac,
Nici pe blat să mergi pe tren, vai de-al nostru cozonac!
Iară hoții, evident, votau liber, nu forțați,
Doar cu-o mână-n parlament, de cealaltă fi'nd scurțați,

Și apoi, cu-a mea belea, Doamneee, ce amar și chin!
Mă gândesc, român sadea, să nu fi fost eu creștin...
Iarnă, vară, noapte, zi, ce terorizat eram!...
Aveam io șapte soții, dar și șapte soacre-aveam!

**Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 1, ianuarie - februarie - martie 2015**

TOAMNĂ TÂRZIE

Plâng spaimele în bradul din grădină,
Ulucile bătrâne strâng din umeri;
Sunt știrbe, de nu poți ca să le numeri,
Dar se ascund sub streșini de cătină...

Un corb întreabă zarea de rășină:
De ce-a trimis rugina peste lume?
Dar geamătul uiiind dinspre genune?
Și când veni-va iarăși tihna plină?

Din ramurile grele de-alumină
Se scutură semințe de tăciune
Si-n graiul lor s-ar zice că enumeri

Secunde fără cântec, în surdină
Când gongul bate a amărăciune
Și bradu-și zboară acele în pulberi...

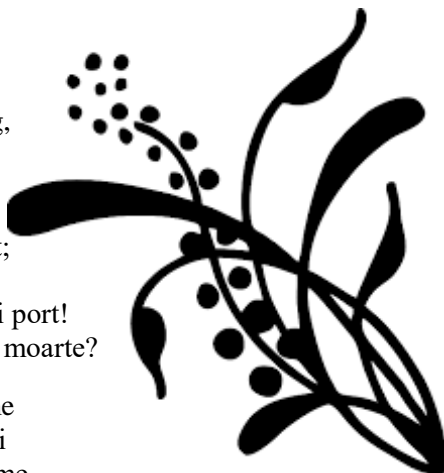
FILM ÎN ALB ȘI NEGRU

E iarăși poezie în sfera de lumină
Ce înconjoară malul prea jos ca să-l ating,
Doar dacă se dilată pădurea, sau e plină
De scânteieri și jerbe ce-n ape se preling.

S-a răsucit un curpen peste un șarpe mort;
O pasăre privește cu capul într-o parte:
Să-l creadă? Ori, mai sare? Că are același port!
Sau dureros, să-și plângă dușmanul după moarte?

În scorburi seculare se zvârcolesc fantome
Ce-și cheamă întuneric peste-nroșiții ochi
Si-ncalecă fantasme din plâsmuirii de forme...

Când plouă de sus ziua și noaptea, uniforme
Figuri de geometrie, carbune de deochi,
Tot mai arar se-arată a versului simptome...

O SUTĂ DE ANI-UNIRE

acum... când ANI-UNIRE ai o sută
și porți cunună demnă cât Carpații,
slăvită Țară – Țara te salută;
în ROMÂNIA oamenii-s ca frații.

din somnul lor profund ne privesc dacii
și lespezi mari de timp le dau de-oparte
văzând că pe la noi – bogați... săracii
și-au poleit destinu-n sfânta carte.

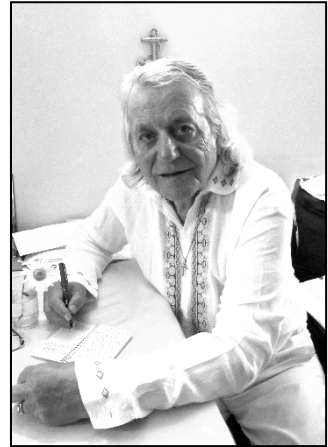
sunt sfinți românii plaiurilor sfinte
când aur pun pe-a Țării visterie,
sunt sfinți străbunii noștri din morminte
și sfântă e Măicuța-ROMÂNIE.

prea sfintele cuvinte doina...dorul,
cum altele nu sunt prin lumea mare;
trecutul și prezentul – viitorul
nu le-o afla pe veci asemănare.

noi ne iubim în Limba Românească
eroii ni-i slăvim pe românește.
harnici suntem – sub pronia cerească
și Tricolorul veșnic ne unește.

UNIREA-i elixirul devenirii.
unite-s fluvii... Marea și Carpații.
e ȚARA ca o Horă a UNIRII
și puții-acestei țări se au ca frații.

...în ROMÂNIA bravi ne sunt bărbații.
slăvită Țară - Țara te salută.
tu porți cunună demnă cât Carpații
acum - când ANI-UNIRE ai o sută!

DOR

Dor... mie-e dor de glasul mamei
Și de toți ce-mi sunt departe,
Dor de plumb în piept mi-apasă
Când primesc de-acasă carte.

Toți îmi spun că-s bune toate
Dar eu știu că plicul minte
După-o lacrimă prelinsă
Peste bieteile cuvinte.

Știu că maica e bătrână
Și-o să urce-n cer ca mâine,
Știu că doina nu mai sună
Și că Țara n-are pâine.

Dor... mi-e dor de maica Țară,
Doine, fluvii, munți, fecioare;
Arză-l focul pe-l de bate
Românul, cu-nstrăinare!

Luminița SCOTNOTIS – Mannheim, Germania

ILUZORIU

Picioarele orelor se depăneau,
ducându-mi căderea în iluzoriu.
La răscrucea drumurilor carnale,
nepieritorul ideal,
înfrunzind copacul de aur.
Ca un ghem de mătase
ce-mi absoarbe cerneala clipei,
în asfințitul vieții,
mă încălț terestru...
tot cu timpul meu...
zvâcnirea obscură
descifrând dreptatea unui muritor.

Încă mai foșnesc întrebări cenușii,
în grădina nemărginirii,
fără să le găsesc sensul,
dezamăgind un rost puritan.

Degetele... da, degetele, sărmanele!
Cad firesc în linii paralele,
să mă pot furișa
sub pielea pământului.
Mai devreme sau mai târziu,
pe spinări himerice vor trece
în ritm cadențat,
ca niște elefanți sacri
aducând odă ridurilor,
iar în talia oglinzilor se vor așeza
licuricii sunetelor mele...
îndepărtata-mi prezență.

Ancora

Sssssssst!
Fă liniște în nebunia mea!
Încerc să respir halucinații obsesive...
Vreau să rup firul legat de
nevinovățiile mele,
apoi să reconstruiesc pe fiecare urmă
albă
un soi de univers, undeva, sub mine,
pentru fiara rănită în cap, ca ecoul
urletului ei.

Fac ordine în lumea centrală cu ochi'n tavan.
Mă poți ferici cu îndoielile tale!
Să mă desprind de trup,
să dau liniște întunericului,
înainte ca fiara să moară...

Reperul meu e înălțare...
Nu pot umple golul dintre spații
c-o singură bătaie de gând
și mă preling îndurare prin gaura
neagră
sau mai limpede...prin scorbura groasă
secătuită de orice mișcare.

Sssssst!
Vreau liniște în nebunia mea,
s-o pot asculta
înainte ca rana să doară.

Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 1, ianuarie - februarie - martie 2015

DERBEDEII CARE AU VIOLAT CONSTANT ȘI BESTIAL CONSTITUTIA SI LEGILE ȚARII

Un sfert de veac de crasă nesimțire politică și un tablou supraréalist, extrem de dureros și de ofensator: hoții și șpăgi de miliarde, nepotism, evaziune, corupție care face istorie și căruțe de bani puși la adăpostul băncilor străine; salariile lor nesimțite, de zeci și zeci de mii de euro pe lună, într-o economie abia pîlpînd, de care trag toți veneticii cu dinții printr-o criză financiară, anume inventată ca să poată fura în voie, cînd poporul e ținut în sărăcie, exploatat și înhămat la sute de taxe din salarii de Guineea! Derbedeii care s-au prefăcut a conduce Țara au violat constant și bestial Constituția și legile ei, au încasat enorme salarii ilicite și nemeritate, ca să aibă de unde îi mitui și plăti pe cei care i-au ajutat să ajungă în funcții. „*Eu vreau să schimb totul!*”, scrie Klaus Iohannis în cartea sa „Pas cu pas”. Totul, însemnînd, probabil, în viziunea unui scriitor neofit, nu doar politica, ci și traiul românilor și toate fețele care și-au făcut sfertul de veac de teroare și nesimțire la cîrma fără timonă a Țării. Dacă vreți cu adevărat să vă exercitați dreptul la schimbare, începeți cu latura socială și etică, domnule președinte. Dați-i afară pe toți dușmanii Patriei Române! Creați locuri de muncă, măriți umiltoarele salarii și pensii ale românilor, eradicați sărăcia, eliminați ilegala taxă radio-tv, încasată de trei-patru ori cetățeanului, electrificați satele și gospodăriile României, care încă mai orbăcăie în întuneric, dați-i afară din Țară pe bancherii care sfidează națiunea română, bancherii-cămătari care au abuzat în mod revoltător milioane de români, stîrpiți rețelele de crimă economică, dați afară din Țară exploataorii, corupții, gangsterii, deviații-sexual care nu se adaptează credinței milenare a poporului și conceptelor sănătoase de viață ale românilor, dați afară afacerile murdare ale corporațiilor americane și redați suveranitatea României! [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 1, ianuarie - februarie - martie 2015**

AM VISAT O ALTĂ LUME

prin seceta vieții
am rătăcit
mi-s tălpile crăpate
obosită le-ascund
în balta albastră
umplută de lacrimi

îngenunchiată ascult
clopotul pământului
cum bate neîncetat
cu sunete aspre...

scădere de timp

vezi tu
timpul atotștiutor
în spatele cortinei de nori

simți tu
degete ruginii cum trec
cu unghii uscate peste ferigi

auzi tu
suflarea pământului
cum crește în cer și tace

Pini scoțuroși se învâluie-n ceață

Poezia este...

tăcerea albă dintre rânduri.
Cuvintele sunt greieri,
culeși de pe câmpia imaginației.
Silabele - urmele pașilor lor,
trecuți prin cerneală.

cuvinte scrise în alb

cerul prevestește toamna
dar în mine e soare
roua sclipește pe verdele fraged
al muschiului
ce-a încolțit peste cicatrici

mă simt ușoară
în dimineața ce-a venit
ca o domnișoară cu plete ude
voioasă că a îndrăznit să înoate
prin noaptea înecată în ploi

Laura SCHUSSMANN – München, Germania

Căutarea căprioarei

Adulmea în mersul ei cuminte
căprioara
umbra firavă a unui fir crud de verde
în dansul lui ireal
de iarbă tăcută sub lacrimă de stea.
Luna plină și rotundă, revelație în alb,
în ochiul transparenței
albastru de atâta claritate, se oglindea.

Privirea ei,
catifelată în căutarea ei atât de inocentă,
m-a găsit
pe mine cum stăteam așa de gânditoare
pe țărmul pietros
al unui vis pierdut în inconștiență,
liniștită,
dar tresărind
la fiecare ecou al vântului în mișcare.

Ne-am privit
strălucirile din suflet, dincolo de întuneric,
căutându-ne aceeași simțire
în inimile noastre ce băteau cu putere
de teama
vânătorilor de iluzii răstălmăcind iubire.

Cu urechile ciulite, și eu și ea,
ne doream,
dincolo de șoaptele frunzelor,
să auzim mesajul divin
despre care stelele strălucesc a taină.
Nimic,
se auzea doar respirația universului,
dar doamne,
ce sete de răspunsuri la întrebări vinovate
ne mai era.

**Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 4 (20), octombrie – noiembrie – decembrie 2019**

80

Manche Leute feiern ihren 80. Geburtstag.

Manche Leute feiern 80 Jahre Gästebuch.

Manche Leute feiern mit 80 die Herausgabe ihres ersten Buches.

Manche Leute feiern die Herausgabe ihres Buches mit der Nummer 80!

Die Frage stellt sich; wer ist diese Person?

Antwort: Prof. Dr. Dumitru V. MARIN aus Vaslui in Rumänien.

Kurz vor seinem 80. Geburtstag (geboren am 28. April 1941), möchte der o. g. Autor und Kulturschaffende (ist ein Sammelbegriff für alle die Kultur gestaltende Personen) dieses Ereignis feiern. Eine Herausgabe und Buchveröffentlichung ist halt immer eine aufregende und emotionale Reise für jeden Autor.

Weshalb wir diese Nachricht auch der Öffentlichkeit bekannt machen.
Zusammenarbeiten!

Unii oameni își sărbătoresc 80 de ani.

Unii oameni sărbătoresc 80 de ani de carte, sau primirea a 80 de oaspeți.

Unii oameni sărbătoresc lansarea primei cărți la 80 de ani.

Unii oameni sărbătoresc lansarea cărții lor cu numărul 80!

Se pune întrebarea; cine este această persoană, la 80 de ani, cu mult mai multe realizări?

Răspuns: Prof. Dr. Dumitru V. MARIN din Vaslui – România.

Cu puțin înainte de a 80-a aniversare (născut la 28 aprilie 1941), OMUL de mai sus, autorul și lucrătorul cultural (este un termen colectiv pentru toți oamenii care modelează cultura) poate sărbători acest eveniment.

Va fi o carte specială „Marin 80” și un număr omagial din Meridianul Cultural Românesc, publicație internațională; fiecare este întotdeauna o călătorie emoționantă și emoțională pentru autor.

Motiv pentru care facem cunoscută, public, această veste.

SĂ colaborați!

**Meridianul Cultural Românesc,
An VII, Nr. 1 (25), ianuarie – februarie – martie 2021**

Iubire nu va mai fi

Un copil proaspăt ridicat pășește cu talpa piciorului
plânsul unui mort

câte o singură pasăre se așează lângă mine din apă –
marea tăcută nu vede amurgul scurs dintre stele
în care fluturii amuțesc de grija vântului.

iubirea nu va fi decât un strop
din mănăstirea sfântă fără umbre -
scriu de atâtea ori rostul acestor cuvinte minuscule
și șterg

iubitul ascuns ridică laș pereții din umăr
fără uși fără ferestre -
atâta timp cât există o ploaie
n-ar fi unicul drum spre adâncimile lui

ridicată din noapte măcar de-aș avea odih:
pledului de umbră uitat fără remușcări
pradă luminii

sufletul logodit îți tace-îndărătnic

TRAUMA LAMDA

Mai nou, de când cu globalizarea, răsar teorii noi despre limba pe care o vom vorbi cu toții într-un viitor previzibil. Deunăzi îmi pică în mână un articol în care se afirma că așa-zisele limbi-pitice ale planetei – adică cele vorbite de comunități mai reduse decât 10.000 de persoane – sunt pe cale de dispariție. Dar noi, în calitate, sau mai bine zis în cantitate de români, n-avem probleme, că doar suntem peste 23 de milioane. Nu încă, aș adăuga eu, dar mai bine-mi înghit limba...

Concret, la fiecare două săptămâni, se stinge din viață una din limbile vorbite pe Pământ. Pentru început doar cele pitice, dar le vine lor rândul și celorlalte. Cel puțin așa reiese din calculul statistic. Lingviști sprinteni aleargă cu casetofonele prin jungle, tundre, taigale și pampasuri încercând să înregistreze măcar ultimele cuvinte ale câte unui supraviețuitor purtător de limbă în curs de dispariție. Să râdem sau să plângem? Avem de-a face cu un efect neașteptat al globalizării. Mor limbile, oameni buni! Ne pierde graiul! Ce să mai întoarcem vorba în gură: ni se ia piuitul!

Închid ochii și deja văd ca prin vis cum un pitic lingvistic mic-mic, căruia pe frunte îi e scris „ROMÂN”, fuge mâncând pământul, de frică să nu-l prindă acușica monstrul globalizării și să-l înfulece cu silabe cu tot... Bătu-l-ar vina, să-l bată, de monstru ce este el!

Nu cumva ne temem de globalizare cam așa cum s-au temut muncitorii din fabrici când s-au inventat mașinile electrice?

Firește, mă sperie gândul că într-o bună zi aș putea scrie articolul de față – prin care comunic părerea mea despre lume, Dumneavoastră, cititorii mei deloc pitici, capabili să descifrați limba română – iar Dumneavoastră, în loc să-mi trimiteți aprecieri sau înjurături, după cum vă place, v-ați dovedi incapabili să-l înțelegeți, din simplul motiv că nu stăpâniți acest idiom rar. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 3, iulie - august - septembrie 2015**

APOCALIPSA

Râul cândva șoptitor
licărind printre ierburi a dispărut.
Umbrele peștilor
Într-un sfâșietor tic-tac
deschid gurile și le închid
în spasmodic infern.
Peste toate și tot
curge râul însângerat
cu verzi cianotice scilipiri
Doamne ce vaiet
ce pustiu și ce frig.

VIS

Pe plajă briza
Îmi răsfira părul
Brațele tale mă înfășoară
Razele soarelui
pictează valurile cu aur
Ce perfect moment
Dar un val se sparge
venit dinspre zare
Primii stropi și
visul ca vis
a dispărut
Stau pe plaja de aur
Eu, marea, nisipul
Și razele asfințitului
Tu ai rămas în vis
Doar inima și gândurile
hălăduiesc pe coclurile lumii
căutându-te până la infinit.

BÂJBÂI

Împotriva a toate și tot
împotriva șuvoiului otrăvit
întunecat mocirlos
bâjbâi poteca
Spre mugurii zării
spre zorii de lumină
Un licăr mai caut
cu sufletul tremurând
în întunericul ce cuprinde pământul
Ghiarele hulpave
ale marelui dragon de cenușă
înhață tot ce-mi dădea
speranță, bucurie și pace
Împotriva a toate și tot
mă încăpățânez
să lupt și să sper.

Erika BLOJ - Milton Keynes, Anglia

origami

aruncată în iadul cuvintelor tale
fără niciun cer să mă agăț
noaptea de păsări se rupe în mine
luna sfâșie lupi de singurătăți
orașul topește îngeri de zăpadă
pe buzele unei frunze sărut
cafeaua mi-e îndulcită cu ceață
și picură rai din lacrimi de lut
e frig peste mine
ning zăpezi de origami în noi
o inimă strânge un ghem de suspine
și țese iluzii din îngerii goi
în iadul cuvintelor tale
frigul mă arde pe piele
cum rupe din oase uitare
hârtia cuvintelor mele
te strig
când luna în mine răsare
și plâng origami de stele

origami

gettata nell'inferno delle tue parole
senza alcun cielo a cui aggrapparmi
la notte dei corvi si rompe in me
la luna sbrana i lupi dalle solitudini
la città sta sciogliendo gli angeli di neve
sulle labbra di una foglia scioglie il bacio
la nebbia addolcisce il mio caffè
sta colando il paradiso dalle lacrime di terra cruda
fa freddo su di me
la neve di origami nevicava in noi
un cuore raccoglie un mucchio di sospiri
e tesse illusioni dagli angeli nudi
nell'inferno delle tue parole
il freddo brucia la mia pelle
come sta strappando dalle ossa l'oblio
la carta delle mie parole
ti chiamo
quando la luna sorge in me
e piango origami di stelle

versione italiana Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An VI, Nr. 4 (24), octombrie – noiembrie – decembrie 2020**

transparență

prindeți lebedele și fluturii albi
tundeți pomii înmuguriți
dintre zidurile trupului meu
culegeți crinii înfloriți
să nu se confunde anotimpurile
lăsați-mi verdele pădurilor
rădăcinile ierbii

ce frumos ning cuvintele-n cimitirul
florilor de gheață

mi-e teamă de puterea iernilor calde
ce-mi topesc literele sub streșina
minții

mi-e mâna prea aspră și rece
soarele a făcut țurțuri
ce seamănă cu pleoapele mele

atunci când mușchiul moale-mi
învește trupul
când rădăcinile plopilor mă
înjunghie
lăsați fluturii albi să zboare
și lebedele
să nu mai confund anotimpurile

trasparenza

prendete i cigni e le farfalle bianche
tagliate i boccioli degli alberi
tra le pareti del mio corpo
raccogliete i gigli fioriti
per non confondersi le stagioni
lasciatemi il verde delle foreste
le radici dell'erba

che bello nevicano le parole nel
cimitero
dei fiori di ghiaccio

ho paura del potere degli inverni
caldi
che mi sciolgano le lettere sotto
gronda della mente

la mia mano è troppo ruvida e
fredda
dal sole pendono ghiaccioli
che assomigliano alle mie palpebre

quando il muschio morbido mi
circonda il corpo
quando le radici dei pioppi mi
trafigano
lasciate volare le farfalle bianche
e i cigni
per non confondere le stagioni

Versione italiana: Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An V, Nr. 1 (17), ianuarie – februarie – martie 2019

murmur stelar

timpul
se joacă în buzunarul pământesc
al existenței

ca un modigliani
își alege tușele mai delicate
sau mai puternice pentru portrete

ieri
a înflorit nuferi
în colțul ochilor
tuturor prietenilor din copilărie

astăzi a pus pe chipul
fiiței mele
prima tușă

iar mie mi-a făcut un crochiu nud
pe care l-am așezat
pe o frunză arzândă de toamnă

mâine o să dezleg frunza de râu
și o să o las să plutească liniștită
spre mare

mormorio stellare

il tempo
sta giocando nella tasca terrena
dell'esistenza

come un modigliani
sceglie i suoi tocchi più delicati
o più forti per i ritratti

ieri
ha aperto i fiori di loto
nell'angolo degli occhi
a tutti gli amici d'infanzia

oggi ha messo sul volto
di mia figlia
il primo tocco

e mi ha fatto un abbozzo nudo
che ho posato
su una foglia che bruciava d'autunno

domani slaccerò la foglia dal fiume
e la lascerò fluttuare lentamente
verso il mare

Versione italiana: Rodi VINAU

Manuela MAGI – Serra San Quirico, Ancona, Italia

AUTUNNO

Luna,
confondimi le idee tu che sai
e arruffami i capelli con la notte
- fammi male se riesci ad abbracciarmi -
perché non ho più costole e freni
in questo spazio angusto del mio corpo.
- non voglio che il suo silenzio, infranga il mio pensiero-
Ho lavato le brutture delle parole scomposte
quando piovevano acide sulle preghiere
e gli inverni, giacevano sotto la neve che attutiva ogni mio dolore
- sento adesso, le stordite rondini migrare mute-
sono ombre nere acquattate oltre la coltre del cielo
e ho guardato tanto dove l'infinito scolora
ma, il nulla si prodiga e colma
-questo vuoto sospeso a mezz'aria-
forse, non merito il tocco dell'alba
dopo il buio deriso dai sogni,
dove vola ciò che resta di me
e dei nodi stretti, il vigoroso laccio.
Il mio debole fiato,
traduce l'incomprensione dei ruoli

ed eccomi qui, donna ferita e sconfitta dentro,
detriti ignorati dalla stagione arresa,
immobili e brulli dove il sole non sorge.
Forse, le radici hanno rifiutato la pioggia.
per morire sole,
come abbandonati sterpi.

Manuela MAGI (Serra San Quirico, Ancona, Italia)

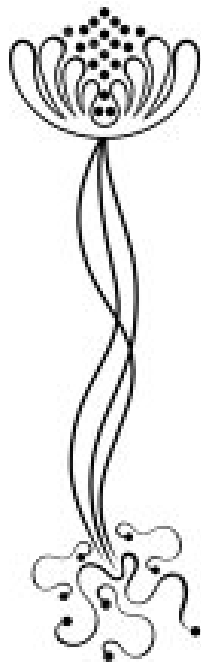
Meridianul Cultural Românesc,

An VI, Nr. 3 (23), iulie – august – septembrie 2020

Atât de fragedă

Mi s-a-mpietrit tăcerea pe buze
Și pe coapse,
Parcă și picioarele-mi pășesc
tot mai adânc frământând în tăcere,
Tăcerea-mi.
Cuvintele-au rănit chiar până dincolo
de mlaștini
și de moarte
Acolo unde ,
Atat de fragedă,
Îmi tac
în muțenie
tăcerea.

Così soave

Si è petrificato il mio silenzio sulle labbra
e sui fianchi,
sembra che anche i miei piedi stiano camminando
sempre più a fondo impastando nel silenzio,
Il mio tacere.
Le parole hanno ferito pure fino al di là
delle palude
e della morte.
Là dove,
così soave,
taccio
nel mutismo
il mio silenzio.

Versione italiana di Rodi Vinau

Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 3 (15), iulie – august – septembrie 2018

Lucian Victor BOTA – Bristol, UK

vechile noastre umbre
s-au risipit
rochia aceea de seară
care-ți umplea trupul lăsându-ți umerii goi
stă undeva spânzurată pe un umerăș
uitat în lume

știi roșeața ta din obraji
s-a dus
odată cu tine

doar eu am rămas spânzurat în același umerăș
într-un oraș în care nu mai circulă nimeni

*

poemul coboară în surdină
simt că nu te voi mai pierde și de data aceasta
printre degetele mărunte
ale cuvântului

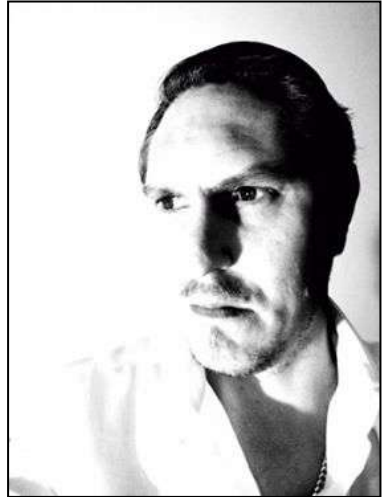
chiar dacă noaptea poartă rochie
neagră tu ești acolo
îmi voi închipui mereu ziua aceea
ca și cum aș fi fost un tânăr plin de șarm
spânzurat de lună

*

am văzut-o
era foarte neagră
se plimba singură pe străzi
nu se vedea la lumină
nici la întuneric

așa e dragostea
uneori

ca o lebedă care trece printre trestii
să se culce

*

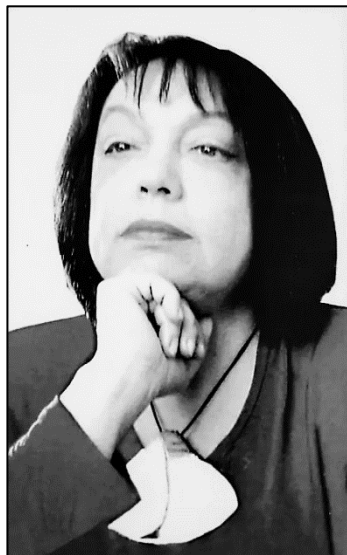
mă doare un ochi
nu e o cauză nobilă

mă doare ochiul orbului
ca și cum ar fi al meu

**Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 3 (19), iulie – august – septembrie 2019**

poetas sanctos appellat

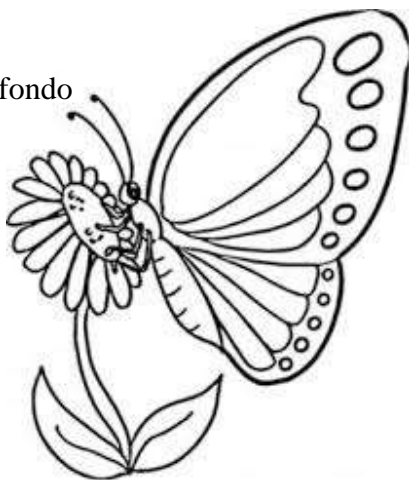
drumuri deschise, arborescente
schimbă fața lucrurilor
mărturisindu-le
fapta memoriei sapă tot mai adânc
malul drept malul stâng
cineva sapă acolo, tot sapă
albie unui râu de-odinioară
pierdut
apele sparg deodată
timpanele morilor rare
prisosindu-și
taina imperiului de sudoare
trece de zare

poetas sanctos appellat

strade aperte e arborescenti
cambiano il volto delle cose
nella confessione
l'atto della memoria scava sempre più a fondo
riva destra riva sinistra
qualcuno scava lì, sempre scava
il vecchio guado di un fiume
perso
le acque sfondano in un colpo
i timpani dei mulini dispersi
abbondante
il mistero dell'impero del sudore
passa al di là dell'orizzonte

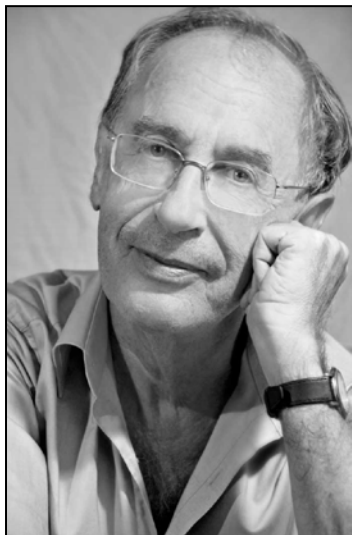
versione italiana Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,
An VI, Nr. 4 (24), octombrie – noiembrie – decembrie 2020

CU DEGETUL PE RANĂ

- Cel mai mult îi plac florile celui care le vinde.

- Și cei din Comuna Primitivă își aveau primitivii lor.
- Când ai dreptate, mai toți imparțialii sunt de partea ta.
- Vai, ce simplu era totul înainte de mi-au explicat...!
- Cum aş putea să-mi interiorizez sentimentele exterioare?!
- Cel mai frecvent, punctele de vedere se bazează pe ce auzim.
- Nu există satiric care să nu fi fost, pe vremuri, liric.
- Calitatea ecoului depinde și de cea a sunetului original.
- Oh, de câte ori cumpărăm tabloul numai

pentru că ne place rama.

- Aș vrea ca necrologul meu să-l scrie strănepoții...
- Prea multă minte strică, dar și prea puțină.
- Nu prea sunt bărbați fără antecedente și femei fără antecedente.
- Prostia e internațională dar are elemente de specific local.
- Uneori mă întreb cum de reușesc fotbalistii să alerge cu viteza cu care vorbește crainicul.
- Vrei să pui degetul pe rană? Spală-ți, mai întâi mâinile!
- Cine nu te aprobă nu este neapărat contra ta.
- În viață totul se plătește. În afară de munca voluntară.
- Vai ce bine că s-a trecut la orarul de vară. În orarul de iarnă era un frig cumplit.
- Chelnerița ne-a adus supa. Era grasă și indispusă...
- Decât o celebritate locală, mai bine un anonim universal.

**Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 1, ianuarie - februarie - martie 2015**

CINEVA a aprins radioul...

cineva a aprins radioul în noaptea asta fierbinte
este o decădere a ciripitului, o inflație de artificial abundent
de când mă uit pe geam la Pluto devin indecis
în ale astronomiei
se văd flăcări de gheață. cristale tăcute. cascade împietrite
curg în noi, în jur, sub pielea făcută găină, pun Mozart și mă culc

în fiecare zi sunt ultimul cu mine
ăla de ieri a dispărut
acum beau altă cafea, am alte riduri, mă transform și
părăsesc carapacea. iau cu mine pene de păun și vijelie.
voi trăi.

dansul, vioara, telescopul
cartea, trompeta englezească, pompa de aer
carul cu boi, statuia conducătorului
apa de ploaie
nu mai există

voi trăi cu tine pe geamantane
radical și decis
nebărbierit, docil oriental,
gata de o săritură imensă
cosmică și de aceia nemișcată
simulată de nedragostea
netrăită la negativ
nonsens poetic al unei ere
hrănită cu ură, cu flori de mirare.

OTRAVA rațiunii

au mai fost nopți
au mai trecut caravane
și cum nu găseam apă
am stat neputincioși
am ascultat cumiști
vocea conducătorilor
intelenți
înțeșată
înșelătoare
nefiltrată
descriind gunoaiete,
zilele rele
ce vor veni plutind
ca apele...

Ierusalim

M-am apropiat prea mult de ghetuțele depozitate la Muzeul Yad Vashem

mi-e imposibil să mai ridic privirea
rămân agățată de detalii, de nume de lumini
pâlpâitoare:

sunt milioane de Nume (z"l) ca o Niagară
Toți trebuie pomeniți, cei arși, gazați... împușcați,
masacrați
de bestii!

există o durere a foamei

a foamei... a foamei...

unii își înghițeau transpirația în loc de apă...

în drum spre Auschwitz

m-am apropiat să număr ghetuțe, cărți...

numai trupurile lipseau, aveau doar un Nume.

ce nume să dăm copilului Nostru?

Între armă și armă

Pentru mine vara e mereu vară
nu număr anii, nu număr banii, nu negociez
lumina lunii,

negoț aruncat peste umărul tânăr

nu întorc cuvintele pe dos

construind sau furând cuvinte

puse în slogane,

nu ascult sfaturile altora,

încăpățânații,

doctori în filozofii mărunte.

îi privesc în ochi o singură dată

și oftez știindu-i doar de la prima privire

chiar dacă fumul de țigară

ceața ușoară le acoperă pălăria.

veri prelungite sub tirul katiușelor

tratate de pace intră în vigoare

MONOLOG DESPRE ÎMBOLNĂVIREA UNUI LUCRU SĂNĂTOS...

– De când mă știu mi-a plăcut să râd. De aia am căutat râsul în toate formele lui – în povestiri, în literatură, la radio, televizor, la cinema – peste tot unde am simțit că-mi dă ceva... Că se lipește de mine firesc. În același timp, am avut și mai am, cred, și darul de a-l „depista”; iar atunci când vreau să-l găsesc și nu-l găsesc, încerc să-l provoc din proprie inițiativă... S-ar putea să sune cam lipsit de modestie, dar, credeți-mă, am dovezi!...

Pe scurt – fiind un fan al râsului, l-am căutat nu numai în viața de toate zilele (misiune nu ușoară!), ci și în formele lui sus amintite, care și ele – depinde de noi – pot fi de toate zilele... Așa am procedat eu și continui, asta aducând calității mele de... UNU', un plus! Bravo mie! (Scuzați-mi din nou lipsa de modestie! Nu e! E doar un fel de...umor...).

Monologul de azi este rezultatul nemulțumirii mele (de mai multă vreme) de felul cum sunt folosite azi satira și umorul, de așa zișii producători ale acestora. Nemulțumit până într-atât că... nu mai râd. Să fiu chiar atât de depășit de puterea înțelegerii lui, datorită schimburilor de generații? E și asta, fără doar și poate, un motiv, deși eu consider că nu mi-am pierdut acest spirit atât de încuibat în mine... Și mai ales că, simt că vreau să râd! Dar pentru asta – s-o spun popular – trebuie să fiu gâdilat! Și majoritatea celor care se erijează în producătorii râsului – referirea fiind la cei de la televizie, care-i "șuk"-ul (piața) cea mai mare unde se vinde marfa asta – nu prea știu exact cum s-o facă. D-aia, ei nu mă gâdilă!

Nu mă fac „Moișe Grois” (care știe tot), dar mă consider, cât de cât, cunoscător la acest capitol; să nu creadă cei pe care-i critic că nu am habar. Ei, pur și simplu, nu știu ce se face cu râsul!

Da, eu vorbesc ca unu' care a citit mult umor, avându-l pe Shulem Aleichem al nostru pe primul plan. Saă nu uitam că el a poruncit (poate – a 11-a porunca!) : "Râdeți, râsul e sănătos! Doctorii ne îndeamnă să râdem!"

.....

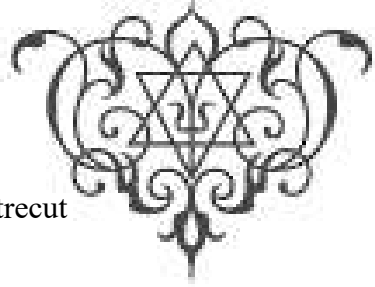
**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 4 (12), octombrie – noiembrie – decembrie 2017**

NINGE CU ÎNGERI

Ninge cu îngeri, Dumnezeu
Șterge praful în bibliotecă
Lustruiește aura cuvintelor
Te rog să nu folosești cuvântul ca armă
Voi folosi tăcerea drept scut

Am văzut în vis, se făcea că și în secolul trecut
Tot cu cuvântul m-ai învins
Rana de sabie se vindecă
Nu și rana lăsată de cuvinte pe suflet

Nu folosi cuvântul ca armă în iubire
Nu aș putea să mi-l scot, ca pe un glonte
Din minte, zăpada ar arde
s-ar așterne noian de ispite
cuvântul tău m-ar ține pironită pe cruce

الملاك مع الملاك

الأفعى مع الملائكة، الله
يحذف الغبار في المكتبة
بريق هالة من الكلمات
من فضلك لا تستخدم كلمة كسلاح
وسوف تستخدم الصمت كدرع

رأيت ذلك في الحلم، وقد تم ذلك في القرن الماضي
أنت أيضا ضربني بكلمة
السيف الجرح يشفي
ليس الجرح تركت الكلمات على الروح

لا تستخدم كلمة كسلاح في الحب
لم أستطع الحصول على تشغيله مثل رصاصة
خارج العقل، فإن الثلج يحرق
سيكون هناك فكرة الإغراء
سوف كلمتك تبقي لي على الصليب

MIHAIL EMINESCU ÎN LIMBILE EBRAICĂ ȘI IDIȘ

Încep prezentarea cu o amintire. În urmă cu mulți ani am avut o conversație cu un prieten israelian, originar din Polonia, mult mai în vârstă decât subsemnatul, venit în Ereț-Israel de copil, în anii 30 ai secolului precedent. Numele lui era Iacov Lavy (Lozowski); trebuie să adaug: fie-i amintirea binecuvântată, deoarece nu mai este printre noi. Intelectual de elită, conferențiar universitar de filosofie, om cu o cultură generală vastă, dar necunoscător al limbii române. Vorbeam despre literatura franceză și m-am referit și la literatura română. Reacția lui a fost: Eminescu. Intelectualul israelian cunoștea și iubea poezia lui Eminescu datorită traducerii ei în limba ebraică în care o citise.

Mihail Eminescu a beneficiat de traduceri numeroase, în circa 60 de limbi diferite. Printre care și în limbile ebraică și idiș. Traducătorii erau iubitori ai operei lui, care stăpâneau limba română, aveau cultură românească și cultură filosofică – și care stăpâneau limba ebraică și cunoșteau Biblia Ebraică și Talmudul, sau limba idiș și gândirea evreiască est-europeană. Eminescu nu a fost primul poet român tradus în limba Biblică și în limba vorbită de evreii așkenazi. El a fost precedat de Vasile Alecsandri, tradus sub formă de poezii izolate în „*Anuar pentru Israeliți*”. La început, Eminescu a fost tradus de asemenea sub formă de poezii izolate în periodice sau în volume generale de poezie românească tradusă. O asemenea traducere ebraică a apărut la Viena la sfârșitul secolului al 19-lea; deocamdată nu am putut-o identifica. Tot la Viena a apărut o traducere în limba idiș a poetului botoșănean Solomon Segall, în antologia sa intitulată: „*Antologye Segal: rumeniședikhtung*”, în anul 1922. Alte câteva traduceri ebraice de poezii izolate au apărut în perioada interbelică; printre traducători se pare că s-au aflat poetul Eliahu Meitus și scriitorul Idov Cohen. După cel de al doilea război mondial, traduceri din poezia lui Mihail Eminescu au început să apară în Israel. Sub formă de traduceri de poezii izolate, am identificat pe cele făcute de poetul Ieruham Lurie, apărute în suplimentul literar al ziarului „*Yedioth ‘Aharonoth*” în numărul din 15 noiembrie 1974. Este vorba de poeziile „*Și dacă...*” și „*La steaua...*”

.....
**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 1 (13), ianuarie – februarie – martie 2018**

DIVORȚ

Nu știi cum sunt alții, dar eu când aud de un divorț mă înspăimânt.

Mă întreb atunci, oare cât de serioase pot fi motivele care duc la ruperea unei legături bazate pe dragoste și încredere, la desfacerea unei căsnicii cu vechime, copiii ce vor rămâne marcați pe viață. Probabil, de vină este educația mea conservatoare și ideile învechite, căci în zilele noastre divorțul, e cel mai banal lucru cu puțință, ba chiar la modă.

Desigur și în căsnicia mea, ca și în oricare alta, au existat certuri. Cu timpul m-am lămurit, că de fapt, motivele cele mai mici dau naștere la certurile cele mai mari. Câteva exemple, în sprijinul spuselor mele, pot aduce pe loc.

El: - De ce ai consumat toată apa caldă din boiler, fără să te gândești și la celălalt? Poate că și eu doresc să fac un duș după o zi de muncă.

Ea: - N-ai decât să apeși pe buton. Apa se încălzește într-un minut.

El: - Aprinde-l tu! Tu ești aceea care ai folosit-o fără să-ți pese de altul.

Ea: - Eu nu-l aprind, sunt deja în pat. Dacă îți trebuie, aprinde-l, dacă nu, nu. O astfel de discuție poate dura la nesfârșit.

Doriți poate un alt exemplu? Vă servesc cu plăcere.

Ea: - Copilul are astăzi oră la stomatolog.

El: - Eu l-am dus săptămâna trecută, acum e rândul tău.

Ea: - Bine, dar eu lucrez astăzi după amiază!

El: - Ei și? I-ați zi liberă. Nici n-ai idee ce scandal a putut face băiatul tău în cabinetul medical. Toată policlinica s-a adunat acolo să-l vadă.

Ea: - Ce înseamnă băiatul meu? Al tău nu-i ? S-a temut copilul asta-i tot. Dacă nu vrei, nu trebuie să-l duci. Lasă-l să sufere că doar nu-ți pasă. Știi ceva? Poate chiar nu-i copilul tău.

El: - Tot ce se poate. Tu știi cel mai bine.

Mai doriți exemple? Am la îndemână fără de număr. Le pot scoate la comandă, exact la fel ca un scamator scoate panglici din pălărie. Dar oare acestea pot fi motive întemeiate de divorț? Într-una din zile, după ce ne-am certat eu și soțul meu ca doi cocoși înfuriați gata de luptă, am hotărât aproape instantaneu: „*Ce-ar fi să divorțăm?*”

IMPRESII DE LECTURĂ

„Imnul cucuvelelor” de Mihai Batog-Bujeniță

[...] Am citit cartea lui Mihai Batog-Bujeniță „Imnul cucuvelelor” căzând în toate capcanele întinse de acest maestru al condeiului. Într-un an și jumătate, l-am întâlnit de numai patru ori. Nu știu absolut nimic despre viața lui personală cu care e superdiscret. Dar îi cunosc sferile de interes, modul de gândire și abordare a prezentului și viitorului. Când am aflat că a fost Comandor în Aviația Militară Română am rămas bouche bée. Discuțiile noastre pe tărâm literar, istoric-geografic, politic, religios, educativ, lingvistic și nu numai, mi l-au creionat ca pe o personalitate renascentistă plurivalentă. Dar, în fapt, e chiar mai mult decât atât. A condus avioane și s-a înălțat deasupra pământului și deasupra muritorilor de rând.

Romanul său e conceput din opt capitole. Cel introductiv, intitulat „Cu milenii în urmă, imnul cucuvelelor”, se petrece în trecutul ținând de epoca faraonilor, iar cel care încheie cartea „Peste milenii, ultimul imperiu”, într-un viitor îndepărtat unde lumea e condusă de un Împărat tiran de nuanță comunist-asiatică. „Viitorul și trecutul, ale lumii două fețe”! Acestea au ca punct comun imaginea cucuvelei ca simbol al trimisului din Cer pe Pământ pentru a-i pedepsi pe păcătoși. Despre cucuvea există prejudecata că ar vesti moartea prin cântecul său nocturn, dar și că ar fi posesoarea unei inteligențe superioare. Se poate specula mult pe tema alegerii titlului care este incitant.

Celelalte capitole, „În glorioasele noastre vremuri”, urmează drumul Creatorului divin care a plămădit lumea în șase zile, odihnindu-se în a șaptea, după ce a conceput omul.

Personajul principal este Profesorul Toader Manea pensionat de la Facultatea de rezistența materialelor, căsătorit cu Sabina, tot profesoară universitară, dar încă activă. Căsătoria lor a ajuns într-un stadiu de rutină, ei fiind „un cuplu peste care trecerea timpului a presărat cenușa focurilor de altădată” pe „drumul către indiferență”. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 3 (11), iulie - august - septembrie 2017**

VIAȚA ÎN FRAGMENTE

Omul duce o existență fragmentară. Ființarea sa terestră se scurge în fragmente de viață și de neviață. Momente de bucurie și de întristare. Clipe de entuziasm, de extaz, de triumf. Trecutul și-l amintește tot fragmentar: Scene, chipuri, întâmplări, pățanii, vise.

Și istoria omenirii e scrisă pe baza fragmentelor salvate, ca prin minune, din lanțul multimilenar neîntrerupt al războaielor și al cataclismelor naturale.

Toate cele prin care trecem și ne petrecem viața sunt fragmente ale trăirii. Cu alte cuvinte, trăim și facem mereu „câte ceva”. Una după alta, ceva și altceva. Și tot așa, zi de zi. Cât trăiește, fiecare om face „câte ceva” iar când se duce în veșnicie lasă „câte ceva” nefăcut. Nici o viață omenească nu se încheie fără rest. La plecare, întotdeauna mai rămâne ceva de spus, ceva de făcut, ceva de gândit sau de răzgândit, ceva de sperat. Unii lasă în urma lor opere neterminate, schițe de tablouri, proiecte mărețe, cioturi de capodopere neduse la capăt, câte o frază esențială dintr-o idee mare, volume ultime ale unui roman, capitole nescrise de carte începută, gânduri negândite până la capăt. Omul trăiește totuși cu năzuința de a fi întreg în orice face. Se zbate să iasă din fragmentarism silindu-se ca în orice faptă a sa, să fie ceva întreg, ceva care să se refere la Totul, să oglindească Totul. Într-un fel, partea să fie întregul. Oricum, orice ființă umană, pentru a fi cu adevărat om, se cade să fie întreg în ceva. Unii visează să trăiască viața și încă ceva. Vor totul și încă ceva. Întregul, plus încă ceva. Pentru omul prost, ceea ce este, este. Zice: asta-i, și gata ! Asta-i situația ! Zehu ze ! Sunt simple constatări care nu constată nimic. Marii gânditori și creatori de artă au înțeles, demult, că nimic nu e doar atât cât e. Că dincolo de întreg mai e totdeauna ceva. Câte un om strigă: „Vreau totul plus încă ceva !” La asta visa și Valery: „L'exces sur le tout”. Blaga exclama și el, într-un vers: „Vreau totul încă o dată !”

Din păcate, din câte știm și înțelegem, o singură viață e tot ce i se dă omului. Dacă i se ia, i se ia totul. Ceea ce se întâmplă, în lume, la scară mare, zilnic.

**Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 1 (9), ianuarie - februarie - martie 2017**

Altare

Uită-te la moștenire:

Altar de presiuni

La fiecare anotimp și vârstă

În fiecare mediu sau uliță.

Presiunea în artere anunță o explozie.

Presiunea în vene anunță stand-ul.

Presiunea în piept anunță îngrijorare.

Presiunea în burtă anunță dureri.

Presiunea în gât anunț-o sufocație.

Presiunea la ochi anunță o scurgere.

Presiunea în spate anunță culcarea.

Presiunea în picioare anunță oprirea.

Presiunea în plămâni anunță nedormire.

Presiunea la inimă anunță un vas care a cedat.

Uite soluția:

Altar de pastile,

Aranjate după ore, după zile.

Pastila albă,

Un sfert de pastilă albastră,

O jumate de pastilă verde,

pastilă portocalie.

Seringa.

Punga cu lichide.

Estompa.

Nu există pastile negre

Numai nopți neterminate.

Altare, altare trec și se petrec

În fața imaginilor tale.

Altar cu copil de adormit,

Altar cu zestre, cu moșteniri,

Altar cu aspirații,

Altar cu inele de aur,

Și de speranțe.

Altar cu eforturi, preocupări

Altare cu pastile

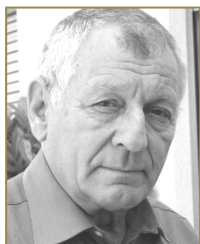
Și, la sfârșit, altar de liniște... **An II, Nr. 2 (6), aprilie - mai - iunie 2016**

Letiția OPRÎȘAN – Acrobați

Meridianul Cultural Românesc,

ECOLOGIA IN ODĂJDII

În jurul a tot ce ține azi de ecologie, de ingineria genetică și de alte fațete ale științelor aplicate, de industria și comerțul legate de produsele alimentare, s-a creat azi o adevărată isterie colectivă a cărei prima cauză este ignoranța, fără să uităm unele convingeri ideologice, și ele prioritare. Am auzit un militant ecologist afirmând ritos că manipularea genetică este tot atât de periculoasă ca manipularea informației.

Transgenie, manipulare genetică, clonare, mutant, inginerie genetică, OMG (organisme modificate genetic), alimente modificate și altele sunt termeni blestemați, care provoacă frica, dacă nu chiar panica. Ei au căpătat o conotație înfricoșătoare care trimite direct la mitul lui Frankenstein dacă nu la ceva și mai și. Savanții și cercetătorii lucrând în acest domeniu științific de vârf sunt priviți ca niște ucenici vrăjitori sau chiar ca personaje malefice pregătind omenirii cele mai negre și de nemărturisit abominații.

Încet, încet, în jurul comercializării produselor conținând soia sau porumb, principalele plante OMG, dar și alte câteva, supuse din rațiuni economice, experimentelor de inginerie genetică, ia amploare o psihoză colectivă, dacă nu chiar un adevărat delir obscurantist. OMG este o nouă, rău venită și absurdă apelație care de aici înainte va trebui să figureze pe toate ambalajele alimentare care conțin astfel de produse sau, chiar mai rău, doar urmele lor. Conceptul este absurd pentru că, după cum vom vedea, astăzi nu există decât alimente preparate din organisme modificate genetic. Amenda pentru nerespectarea acestei prevederi legale poate ajunge, în Marea Britanie de exemplu, la deloc neglijabila sumă de 5.000 de lire sterline. Elveția i-a călcat pe urme: cea mai mare rețea de distribuție de produse alimentare din Elveția, celebra cooperativă MIGROS, prima firmă comercială a țării, de fapt o uniune de cooperative, care cedând modei, a hotărât să nu mai comercializeze produsele conținând OMG. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 2, aprilie - mai - iunie 2015**

**Mărite Ștefane,
venit-am să mi te-nchin!**

Văzutu-ți-am Vasluiul, Doamne!
Văzutu-ți-am pădurile și glia, mumă,
Văzut-am și simțit iubirea moldovenilor
Pentru tine, slăvite,
Și-am înțeles că, a lor dragoste e-ndreptățită
Și nu-i o glumă!
Este o mare iubire și-un enorm respect,
Ce s-a împământenit și-a trecut
Din mumă în mumă,
Dintr-un aspect al tău, în alt aspect.

Chiar dacă-s vlah sau ardelean, Mărite Ștefane!
Genunchiul în țărână îl proptesc,
Dreapta-ți sărut și ...
Doamne, îți spun, că moldovean mă simt și eu,
Pot să-ți jur acum, că te iubesc, iubite-voi mereu!

Vasluiul îl simt ca pe-un oraș ceresc
Și-oștenii tăi, îi văd în tot și-n toate,
C-o mare iubire și respect
Pentru o pace infinită,
Pentru frumos și plaiul strămoșesc.
Mărite Ștefane, drept și sfânt!

Vasluiule, iubite dragă...
Și voi, copiii ai Măriei sale...
Vă iubesc! Vă iubesc! Vă iubesc!
Vă port în inimă și-n gând,

Letiția OPRIȘAN – Fata cu pășări

De dragul vostru, m-am pomenit
plângând!
Să ne trăiești, Măria-Ta!
Și tu, Vaslui... Oraș al îngerilor, sfânt!
Am să vă port mereu în inimă și-n gând!

**Meridianul Cultural Românesc,
An II, Nr. 1 (5), ianuarie - februarie - martie 2016**

„CRUDA TAINĂ” EXISTENȚIALĂ EMINESCIANĂ

Dacă e să-l surprindem pe Eminescu într-o imagine – sinteză, într-un

chip – sumum, am putea recurge la diferite poezii; relevantă este, întâi de toate, „panorama deșertăciunilor” Memento mori, în care poetul „ascultă cu adâncime glasul gândurilor sale” și „uriașa roată a vremii înapoi o întoarce”. Firește, finalul marelui poem ne aduce, în cheia obișnuitului mod metapo(i)etic sub semnul desfășurării legii

dinamice a contradictoriului (în sensul lui Ștefan Lupașcu), mărturia unei edificări piramidale a gândurilor (a „popoarelor de gândire” – supradimensionare hiperbolică ce sugerează hybrisul meditației), dar și „a unui grăunte de-ndoială” care se mestecă în adevăruri și risipește în vânt „popoarele de gândire” punându-l pe poet în fața Zadarului. Se leagă aici, încă o dată, nodul tragic al cugetării eminesciene, străbătute de vânturile reci și devastatoare ale dialecticii – „Ca s-explic a ta ființă, de gândiri am pus popoare,/ Ca idee pe idee să clădească pân-în soare./ Cum popoarele antice în al Asiei pământ/ Au unit stâncă pe stâncă, mur pe mur s-ajungă-n ceruri./ Un grăunte de-ndoială mestecat în adevăruri/ Și popoarele-mi de gânduri risipescu-se în vânt”.

Răspunsurile stăruitoare la obsesivele și fundamentalele întrebări „de tine” („Cine ești?”, „Care este chipul tău?”) devin mute, se relativizează, se pun sub semnul neantizator al zădărniceii ecleziastice: „Cum ești tu nimeni n-o știe. Întrebările de tine,/ Pe-a istoriei lungi unde, se ridică ca ruine/ Și prin valuri de gândire mitici stânce se sulev;/ Nici un chip pe care lumea ți-l atribuiește ție/ Nu-i etern, ci cu mari cete d-înger, de ființă o mie./ C-un cer încărcat de mite asfințești din ev în ev”. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 1 (9), ianuarie - februarie - martie 2017**

VIII ÎN VII

De vii în vii cu viii
Dacă vi-i dor de vii
Învie cu cei vii
Când vie-n vie vii.

Și tu să vii cu viii
În vie tu să vii
Cu viii și neviu
Atunci când tu re'nvii.

Veniți în vii cu viii
Unde cu toți-s vii
În vie-nviind viii
Vi-i dau mereu de vii.

Să vi se spună-n vii
Că doar viii sunt vii
Reînvie și neviu
În vie când revii.

Când viii învie în vie
Și tu vii să reînvii
Înviind ca și via
Spre mine tu să vii.

ȘASE SAȘI ÎN ȘASE SACI

Șase sași în șase saci,
Au strigat lozinci
Unul a spus „Jos Guvernul!”,
Și au rămas doar cinci.

Cinci sași în cinci saci,
Au plecat la teatru
Unul a căzut în fosă,
Și au rămas doar patru.

Patru sași în patru saci,
Erau rotofei
După cura de slăbire
Au rămas doar trei.

Trei sași în trei saci,
sunt viță de soi
Unul se trage din daci,
Și-astfel rămân doi.

Doi sași în doi saci,
Se jucau cu tunu'
Unul s-a pitit în țeavă
Și a ramas doar unu'.

Un sas întru-n sac,
A zăcut un pic...
A băut un ceai de tei
Și n-are nimic

Ninge între noi cu diamante

Azi ninge între noi cu diamante,
Necercetând cărările cu pasul.
Doar umbre moi - sfielnicele-amante
În trupul cast al serii își fac masul.

Solfegii sparte-n crengi de lemn tivite
Cu chiciuri reci - ce muzici ancestrale,
Din două lumi cu doruri surghiunite
În jăriștea secundelor sacrale.

O lume-a ta cu bolți de gânduri sure
Și ochi de gheață cu priviri mirate,
Crini degerați ce-au înflorit pe zgure,
Voind din ei să își înalți cetate...

Și-o alta-n care ierburile-nvie
Cu maci nuntiți pe ruguri de candoare
Cu râuri limpezi, revărsând sub ie
Nesăgetate lacrimi de floare.

Simt răsuflarea fulgilor, ninsoare,
Logodnă-n solilocviile-andante
Cu unduiri de gând aromitoare
Când ninge între noi cu diamante.

Să-mi furi sărutul

Să-mi furi sărutul prefirat în doruri
În noaptea rece-n care stai de veghe
Cu gândul tras printr-un inel de zeghe
Încarcerat în tristele decoruri -

Bolnavele parfume din priveghe.
Eu n-am să vin să îți aduc onoruri
Când vise risipești printre amoruri
Și hoinărești la mii și mii de leghe.

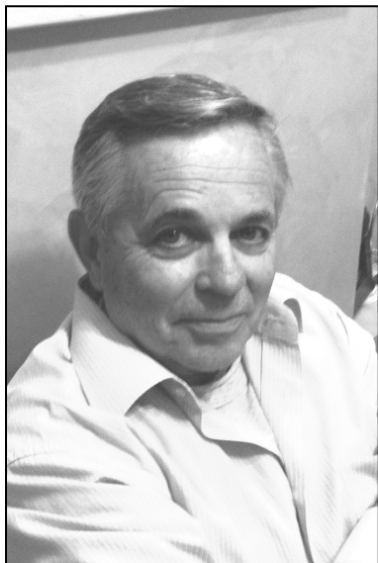
Să-mi furi sărutul strecurat prin tihnă
De știi să lupți, îl vei avea odat' .
Îmbălsămând trudită-ți neodihnă,

Sărutul meu e binecuvântat -
Iubirea-i flutur, bobul de odihnă
Din albul pur de crini, neîntinat.

**Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 1, ianuarie - februarie - martie 2015**

BUCURIE CU BOOKLOOK!

Când deschizi paginile ingenioasei reviste cu titlul de scandal,

„Booklook”, imediat îți dai seama că publicația e pusă pe glume, astfel încât cearta înțelepților cu lumea să aibă alte culori decât cele cu care suntem obișnuiți și deformați. În astfel de momente încerc o stare aparte de euforie și parcă mintea prinde a se iuți. Firește, de câte ori admir pe unul sau pe altul dintre semnatarii acestei inteligente reviste umoristico-satirice, mă gândesc și la înaltul demers moral, elegant și de bună ținută, al echipei de realizatori. Și, în primul rând, la Mihai Batog-Bujeniță, directorul revistei. Printre altele, el a știut să transforme această publicație într-o revistă internațională, cu condeieri și

cititori din țară și de peste hotare. Ne este oferită, prin urmare, o revistă cu largă viziune multiculturală, cu înalte valențe estetice, ceea ce ilustrează și forța universalității scriitorilor de aici. Direcțiile tematice, selecția ideatică și calitativ literară sunt de nivelul celor mai bune publicații din istoria presei românești de acest gen. Față de directorul și echipa de creație de aici, cu plăcere și admirație, îmi scot pălăria.

Am în față o carte cu poza lui M.B.B. - aia cu pălărie (și parcă-mi zâmbește, imitându-mi gestul de salut și prețuire). Ce să vă spun?! Îmi place nonșalanța lui și, cu toată ușoara ironie amicală a lui Dorel Schor, care mă citează într-un calup de „ziceri” de-ale lui cu: – „Jos pălăria” – Roni Căciularu – ei, da!, chiar că-mi scot figurativul meu Borsalino! Da, mă-nclin în fața acestui vajnic comandor de Academie literar-artistică „Păstorel” ca și al revistei „Booklook”! [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 4 (16), octombrie–noiembrie–decembrie 2018**

DESPRE UMOR

Umorul este o problemă individuală și de gust. Umorul negru în mod special nu poate fi gustat de oricare persoană. Adesea întâlnim persoane care refuză a da ascultare unor glume „negre,, sau să lectureze un astfel de umor. Alții, dimpotrivă îl gustă cu plăcere. Deoarece nu aş dori să generalizez subiectul la diverse grupuri din societate, mă voi referi la un mănunchi de prieteni. Aceştia au obiceiul să-şi petreacă concediul într-un grup închis, grup care se întruneşte, de regulă, la sfârşitul săptămânii. Rareori sunt invitaţi şi câteva perechi pentru a întregii societatea.

E drept, sunt unii dintre prieteni care în cursul săptămânii muncesc din greu, cercetători, profesori la care efortul intelectual se completează cu acela manual. Deoarece toată energia intelectuală şi fizică le sunt concentrate în această direcţie, jocurile din perioada vacanţei le ușurează traiul, într-o măsură oarecare. Încordarea de zi de zi îşi găseşte doar acum un echivalent.

S-a constatat de altfel, într-un studiu despre umorul negru că este folositor ca un liant al unor societăţi precum al poliţiştilor, al grupelor de salvare ambulatorii, a unor persoane care duc o muncă dublă: intelectuală şi fizică.

Umorul negru permite indivizilor care fac parte din grupări de muncă intensivă (intelectuali sau alte grupări) să caute momente de reculegere spirituală. Viaţa în condiţii de muncă grele, ***obositoare, adeseori periculoase pretinde, fac bine unei destinderi momente de relaxare.***

Umorul negru este una din căile reale de a înlătura pentru scurtă vreme, problemele deficitice, a scoate mânuşile şi a te îndepărta câteva momente de la preocupările zilnice.

După prof. Keisi M. Henrig, care se ocupă într-un material despre umorul negru al stendapiştilor, rezultatele asistării la astfel de spectacole au un rol pozitiv. Profesorul susţine că în majoritatea cazurilor unor astfel de spectacole, nu au existat intenţii negative. Cei ce vor critica aspru un astfel de umor ar trebui să gândească mai adânc la semnificaţia, adresa acestuia. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 2 (18), aprilie – mai – iunie 2019**

Aliyah DAdA - un film despre emigrarea evreilor din România

Anul acesta s-a prezentat în principalele orașe din Israel filmul documentar de lung metraj „Aliyah DAdA”, realizat de OANA GIURGIU, o producție a casei de filme „Libra Film” din București. Este un film de o mare originalitate, prezentă însăși în titlu. Abordează povestea emigrării evreilor din România în Eretz Israel cu mijloace ale mișcării artistice DADA, de la a cărei întemeiere se împlinesc anul acesta 100 de ani. Punctul de plecare sunt primii emigranți care au plecat în anul 1882 din Moinești în Palestina. Din Moinești-ul unde s-a născut în 1896 Samuel Rosenstock, care se va face cunoscut ca poetul Tristan Tzara, unul din fondatorii mișcării avangardiste DADA. Filmul se încheie la Ein Hod, satul artiștilor de lângă Haifa, înființat în 1953 de pictorul Marcel Iancu, partenerul lui Tzara la întemeierea mișcării Dada...

Autoarea filmului a pornit de la zero. Nu avea absolut nici o cunoaștere în domeniu. A pornit, așa cum mărturisește, să facă acest film, acum șase ani, într-o incursiune personală, muncind enorm, cu dragoste pentru subiect și mult profesionalism. Și-a plecat urechea la poveștile descendenților din generația a doua și a treia a emigranților, a folosit memorii și, în mod foarte reușit, a recurs la colaj, unul din mijloacele de exprimare introdus de artiștii plastici avangardiști. [...]

În film sunt prezentate dificultățile enorme cu care s-au luptat primii emigranți, cei care au pus bazele celor două așezări înființate de cei veniți din România - Roș Pina și Zichron Yakov. Perioada Holocaustului este bine prezentată, cu pogromurile din București și Iași, deportările din Transnistria și toate persecuțiile la care au fost supuși evreii. Despre aceste evenimente a povestit scriitoarea Nava Semel, fiica conducătorului sionist originar din Siret, Itzhak Artzi, citând volumul autobiografic al tatălui ei, dar și Mimi, soția lui Artzi, o supraviețuitoare a lagărelor naziste. Andrei Călărășu, renumitul regizor de film a povestit despre pogromul și trenurile morții de la Iași. Meir Rosenne, originar din Iași, fost ambasador al Israelului în Franța și S.U.A., a povestit cu umor despre contribuția originarilor din România la realizările Israelului. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An II, Nr. 2 (6), aprilie - mai - iunie 2016**

Pontius Pilatus

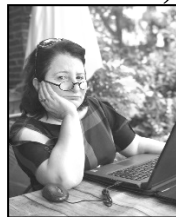
De la Pilat încoace
Se tot spală omenirea
Pe mâini
Se săpunește bine
Se desinfectează
Din țesătura istoriei
Își face ștergere
Să șteargă bine toată vinovăția
Din când în când
Se ivește câte un virus
Și strigă:
Nu te-ai spălat bine
Mai spală-te odată!

Greutatea viselor

Am șezut la răspântie
Mi-am numărat visele
Înțelg că unele intră în realitate
Unele se pierd în văzduh
Cele mai multe se fac grele de tot
Ca pământul, ca piatra se fac
Tocmai pe astea le port veșnic în spate

Partaj

I-ați drumul și umblă
Dacă tot ți s-a făcut de ducă
Drumul l-ai făcut ghem
L-ai împachetat frumos
Amintirile trecute și viitoare
Deja le-ai uitat
Planurile, visele și toate cuvintele noastre
Le-am dat la împărțit și curățat
Ție jumătate, mie jumătate
Doar iubirea nu se lasă împărțită
Și nici să moară nu poate

Numele

Numele tău
Se duce în lume
Să te reprezinte
Nu se întoarce înapoi
Să spună ce-a dres și-a făcut
Numele tău pentru alții vorbește
Pentru tine el rămâne mut

Amar

Amară străinătate
De plecat tot ai să pleci
Tu îți ei drumul
El te poartă
Tu n-ai stare, el hotar
Pe amândoi vă suflă vântul
Gustul lui e amar-amar

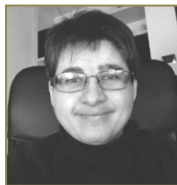
Vise preistorice

Peștii străvezii preistorici
Cară marea în spinare
O aduc cu trudă la mal
Și visează să le crească picioare

Un cuore ferito

Il lento respiro di acque cristalline
scivolano su tracciati
del mio cuore;
divelto è l'esistenza
anteposta su ramoscelli
imbevuti d'aroma,
ella fuggiasca riverbero
dei meandri del cuore
si erge come carezza
ponendo un fiore;
il sole accarezza le alture
innevate di bianco vestito,
scivolano gli occhi sui selciati polverosi,
il buio canalizza i pensieri
le parole or son vento,
la foglia nutrita di clorofilla
si agita nei sottili raggi
che furtivamente penetrano i fitti boschi,
lasciami or penetrare quel soffio
nel vento agitato di foglie inerte
non ingannare i raggi
nelle tue buie stanze
area di vento fresco;
un sorriso di un bambino
accende il tuo
ora guarda il sole e sorridi
aprendo le braccia al vento
libra nella libertà del tuo pensiero
sei armonia nei petali di un fiore.

O inimă rănită

Respirația lentă de ape cristalline
alunecă pe urmele inimii mele;
smulsă, e existența
dispusă în ramuri
îmbibate de aromă,
ea fugară reverberație
a meandrelor inimii
se înalță ca o mângâiere
punând o floare;
soarele mângâie înălțimile
înzăpezite de-o rochie albă,
alunecă ochii pe caldarâmuri prăfuite,
întunericul canalizează gânduri
cuvintele sunt vânt acum,
frunza nutrită de clorofilă
se agită în razele subțiri
care pe furiș penetrează îndesite păduri,
lasă-mă să pătrund acel suflu
în vântul agitat de frunze amorțite
nu amăgi razele
în camerele tale întunecate
tărâm de vânt proaspăt
zambetul unui copil
arată-l pe-al tău acum
privește soarele și zâmbește
deschizând brațele vântului
cumpănă în libertatea gândului
ești armonia în petalele unei flori.

**Versiune în limba română:
Rodi VINAU**

**Meridianul Cultural Românesc,
An II, Nr. 2 (6), aprilie - mai - iunie 2016**

„Învățăm democrația prin dezbateri”

„Profesia didactică are o dimensiune umană extrem de puternică, fapt care implică nu doar cunoștințe și competențe, ci și atitudini, valori, etos, într-un cuvânt o conștiință profesională”¹. Cadrul didactic nu este doar un agent care se supune unui sistem de norme, ci și un actor, care investește în ceea ce face, conferă semnificații, trăiește activitatea cu elevii, având un indice de intervenție personală importantă.

Activitatea profesorului nu poate fi în întregime canonizată și redusă la norme și reguli rigide, la standarde profesionale care, deși necesare, nu pot acoperi întreaga arie a situațiilor în care se află profesorul.

Cadrul didactic funcționează într-un spațiu de relativă incertitudine, de urgență și chiar de risc, un spațiu în care coexistă două tipuri de situații:

a) situații repetitive și ritualizate pentru care cadrul didactic dispune în repertoriul său profesional de competențe necesare pentru a le aborda și soluționa rapid și eficient;

b) situații didactice noi, adesea neobișnuite, creative, care cer soluții noi și pentru care cadrul didactic nu dispune de competențele necesare pentru abordarea și soluționarea lor rapidă. Aceste situații îl obligă la un timp de reflectare și de explorare, la anumite ezitări.

Adevărata importanță psihopedagogică a tipului de formare care combină metodele pedagogice tradiționale cu cele la distanță ține de potențial.

Acest tip de formare este o oportunitate în a crea experiențe care pot furniza tipul de predare -învățare - evaluare potrivit într-un anumit moment, loc și pentru un anumit formabil și nu numai în cadrul instituției de formare, ci și acasă sau la serviciu. Acest tip de dezvoltare a competențelor profesionale ar putea deveni global, ar putea transcende granițele formale ale țărilor și ar putea aduce împreună grupuri de cursanți din culturi și meridiane diferite. [...]

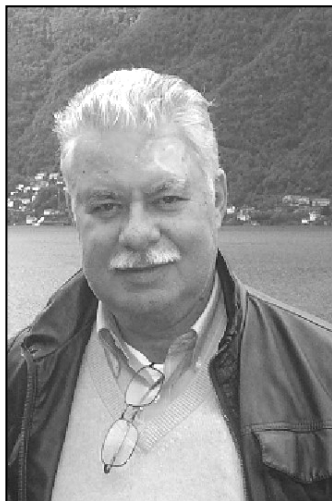
**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An I, Nr. 2, aprilie - mai - iunie 2015**

¹ Prof. Paleu Mariana

Walter SCARSELLA – Isola Margarita, Venezuela

ULTIMA SPIAGGIA

Dal fondo dei miei occhi,
ti parla il mio tramonto,
pieno di note antiche,
di lotte furibonde,
ricordi accartocciati,
come castagne secche,
avvolte in un giornale.
Lo sguardo all'infinito,
racchiude la mia vita,
una supplica velata,
un'aria di mistero...
Parole senza suono,
portate via dal vento,
senza alcun peso ormai,
un grido nel silenzio.

ULTIMUL ȚĂRM

Din adâncul ochilor mei,
apusul îți vorbește,
plin de note desuete,
de lupte furioase,
amintiri boțite,
ca niște castane uscate,
înfășurate într-un ziar.
Privirea ridicată la infinit,
îmi capturează viața,
o rugă învăluită ,
un aer de mister ...
Cuvinte fără sunet,
departe purtate de vânt,
fără nici o apăsare în fine,
un strigăt în muțenie.

Versiune în limba română: Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 1 (13), ianuarie – februarie – martie 2018

Vocile

Deschid fereastra verii.
Florile soarelui din picturile lui Van Gogh
devin râuri, revărsându-și galbenul
în poala câmpului.

Îmi imaginez pictorul la celălalt capăt
pictând neobosit pe pânza uriașă a zării,
urcând și coborând mii de ori
treptele infinitului.

Uneori urmând vocile culorilor
și-ale nuanțelor cântând armonia.
Urmând altele vocile
din mintea și urechile lui
cum strigă, șoptesc, se contrazic.

Ea, fără rochia ei de prostituată,
Pare îmbrăcată cu spectrul luminii
E acolo cu el...dar atât de departe.
Himeră care-l atinge și cheamă
de la celălalt capăt al zării.

Vocile se intensifică.
culorile-și schimbă numele,
devin sentimente cu trăiri de fiare.
Puterea lor e ascuțită
ca lama cuțitului.
Dragostea pentru Ea
devine o corabie
despicând râul de floarea soarelui
drept în inimă, precum securea
sufletul copacilor.

La celălalt capăt al zării
ea ține în mâini
una din urechile pictorului
vibrând de vocile
care continuă să strige

Nu-mi ferec zborul

Nu-mi ferec zborul
Pentru că tu nu poți zbura
Chiar de-ți împrumut aripile.
Când ating crestele vântului
Și curcubeul îmi sărută umerii,
Euforia zborului, stare de spirit
Îmi invadează sângele
Și-albastrul înflorește.

Nu repet cuvintele
La nesfârșit, ca să le-auzi.
Când ești prea adâncit
În dialogul cu furtunile
Și uraganele minții.

Însă pot în zborul meu
Să scriu *Cartea tăcerii*,
Balsam pentru zbucium
Și te pot purta duios,
Pe-aripa stângă.

Fac orice pentru tine,
Dar nu-mi ferec
Zborul și visurile.

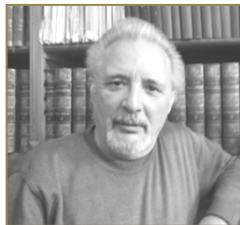
LIMBA ÎNVINGĂTORULUI

În clopotnița sufletului meu
Sobor de preoți
în strae lejere
Cădelnițează-un parastas
prin tămâiatele
unghere
Mă îmbrac și eu în negru
ca un corb
dungă de berna
îmi trag peste gură
încleștând-o de parcă
cine știe ce morb
din măduvă mi-ar roade
întreaga făptură

- Cine v-a murit ?
mă-ntreabă curioși
și din politețea lor vecinii
privind cum biserica
o invadează
busuiocul limbii materne
și crinii
- Încă n-a murit nimeni
răspund supărat
și glasu-mi aproape dogit

MAICĂ SFÂNTĂ

Răstignită
Între Carpați și Mare
Neagră
Ești de îndurare Maică
Prea frumoasă glie
tot mai crezi
în omenie

FRONTIERA

Din Țara de Sus
înspre Țara de Jos
lacrimi se rostogolesc
ca bolovanii din munte
și gardul de sârmă ghimpată
de-a lungul căruia stai de pază
tu, grănicerule,
nu le poate opri
căci firele lui au fost trase
prin ochii noștri
pentru a le împăingeni privirile
și prin inimile noastre
pentru a le sfâșia dorurile
și prin visele noastre
pentru a le reteza aripile
La ce bun arma ta, grănicieriule,
înfipt ca un ghimpe
între soră și frate,
între mamă și tată
de aici și de dincolo,
de dincolo și de aici.
E timpul să știi
că o frontieră strâmbă
ca aceasta
fi-va mereu violată
de lacrimi și vise...

**PROMOTORII UNIRII:
SEXTIL PUȘCARIU ȘI ISIDOR BODEA**

Voluminoasa lucrare *1918 la români. Documentele Unirii* a reușit să apară până în anul 1989 la București în 10 volume, fiecare volum conținând peste 600 de pagini de documente. Spre surpriza noastră, în aceste volume, nu am depistat nici un document despre aportul marelui lingvist Sextil Pușcariu și al medicului Isidor Bodea la înfăptuirea Marii Uniri din 1918. E încă o dovadă că pentru istoriografia românească de pe vremea dictaturii comuniste de până la 1989, totul ce ținea de teritoriile ocupate de sovietici era un tabu. Deși în ultimele decenii s-a publicat mult despre evenimentele cruciale din 1918 pentru România, inclusiv legate și de unirea Bucovinei cu Patria-Mamă, există încă zeci și sute de documente inedite care se referă la această perioadă crucială pentru soarta și istoria țării noastre.

În rândurile ce urmează vom reliefa câteva aspecte mai puțin cunoscute din activitatea lui S. Pușcariu și I. Bodea – două personalități complexe, cu preocupări multiple și un aport incontestabil de valoros în înfăptuirea unirii Bucovinei cu România.

Sextil Pușcariu (foto) a sosit la Cernăuți în 1906, după ce și-a luat docența la Universitatea din Viena (1904) și devenise membru corespondent al Academiei Române (1905). Profesorul universitar s-a alăturat chiar de la început tinerilor bucovineni de la *Junimea Literară*, revistă în fruntea căreia se aflau Ion Nistor și George Tofan. [...]

Alături de medicul Isidor Bodea (foto) în 1918, Pușcariu a avut un rol hotărâtor în pregătirea apariției ziarului *Glasul Bucovinei*, „întâiul crainic și cel dintâi vestitor al primăverii” din Bucovina. În mod deosebit trebuie să evidențiem legăturile ce s-au înfiripat între bănățeanul (din Oradea) Isidor Bodea și ardeleanul (din Brașov) Sextil Pușcariu, cu care, după cum menționa academicianul Cornelia Bodea, nepoata savantului, „a devenit prieten de suflet și cauză românească”. Trăinicia acestei prietenii se lămurește și prin faptul că soțiile lor, brașovence, erau prietene de copilărie. [...]

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 1 (13), ianuarie – februarie – martie 2018**

LA STEJARUL DIN CODRII COSMINULUI

Aici un clopot în pământ răsună
Vestind de gloria oștenilor ștefani,
Ce-au stat de veghe plaiurilor noastre
Scriind povestea sutelor de ani.

Aici un dangăt din adânc ne cheamă,
Iar Voievodul Sfânt cu al său har
Îmbracă codru-n mantie domnească
Mai poposind lângă al său stejar.

Aici azi orice talpă de ciubotă
Apasă țărna gliei peste moaște,
Și în văzduh miroase mirul păcii
Căci suntem în a doua zi de Paște.

Aici, înălțătoare rugi spre ceruri
Azi preoții trimit de pomnire,
Noi ne rugăm ca Voievodul Țării
Să vină în a doua Sa venire...

OARE-I PĂCAT?

Oare-i păcat că azi, de Înviere,
La tine m-am gândit ca în trecut?
Nu dragostea-i credință și putere
La care ne rugăm neînterupt?...

Oare-i păcat că te iubesc și-acuma
Chiar dacă anii s-au cam perindat?
Și ce să fac, eu nopțile cu lună
Nici până-acuma nu le-am arhivat?

Când cerul cu pământul se unește
Iar moartea moare-n faptul absolut
Și stihul vieții iarăși se citește,
Spre tine mă grăbesc, ca la-nceput...

DE CE?

De ce zburăți din nou spre constelații?
Mai bine stați aicea, pe Pământ!
Iubirea-i consfințită în creații
Și ne e dată de la Duhul Sfânt.

Și nu mai încercați adâncul mării,
Căci deranjați acvatice poieni.
Aici, iubirea-n necuprinsul zării
Pulsează încă de la corinteni.

Și dacă totuși marea vă e visul
Sau zborul către cer și către aștri,
Zburăți sau scufundați-vă-n adâncul
Și nesfârșitul ochilor albaștri.

Regina hună

Când au intrat în Râm pe uliți,
portretul ei - ca pe-o icoană
ce i-l duceau lăncerii-n suliiți -
a pus cohortele pe goană.

La frumusețea ei barbară
ce și-o purta ca pe-un delict,
cezari și regi îngenunchează
și-ncă și-un papă, Benedict...

De mult e praf oastea-i vitează,
de mult cenușă-i acel jar,
dar și-azi cea țară-și mai botează
pruncii cu numele-i barbar...

Crochiu

Părul tău pe umeri, seara,
îți cădea ca Niagara.
Păr de oarze și de grâie,
cobora pân-la călcâie.

Urmăream, prin frunza crudă
cum ieșea din pleata udă
umărul tău de zăpadă:
precum luna din cascadă.

Ochii tăi când, sub pleoape,
câpătau licăr de ape,
sărea luna ca o iadă
din cascadă în cascadă...

Din când în când ...

Din când în când
presimt o floare,
blând, veșnicia zădărând;
îs fericit din întâmplare,
mai sunt și trist,
din când în când.

Din când în când
înot sub gheață
și nu mă părește-un gând
că s-ar putea produfu-n ceață
să nu-l găesc,
din când în când.

Din când în când
m-ascund de moarte
în câte-un vers, în câte-un rând
convins că dânsa-n altă parte
cosește-atunci...
Din când în când

îmi este dor, ce dor de tine,
și de te uit,
din când în când,
crește-un alt soare pe coline,
curg alte veacuri pe pământ...

LA 98 DE ANI AI ACTULUI UNIRII DE LA CHIȘINĂU

Departa de gândul de a mă „lustrui”, vorba Poetului nostru Absolut, dar găsesc de cuviință să spun mai întâi, că sunt român basarabean, basarabean nu „moldovean”, expulzat în Martie 1974 de la Chișinău „**pentru naționalism românesc și propagare a culturii occidentale la radio și televiziune**”, precum și ca „**dușman al poporului moldovenesc**”! Deși un astfel de popor nu există!...

Doresc să se mai știe că ceea ce am a spune în continuare are ca titlu „**98 de ani ai Actului Unirii de la Chișinău**”. Comemorare ce nici de data asta nu ne dă prilej de euforie, ci de doliu național!...

Deși, prin traco-geto-daci, prin Doina și Miorița, basarabenii se află acolo unde se afla de când lumea!

Drept care, din punct de vedere istoric și național, nu e corect, normal și cu atât mai mult, românește, să-i băgăm pe basarabeni, nord-bucovineni și herțeni în categoria „**românilor de pretutindeni**”!

Un lucru e cert: Reîntregirea teritorială a României în granițele ei firești de la 1600 și 1918 nu se face, cum se zice, din cauza rusofonilor și rusofililor de la Chișinău, în frunte cu zișii președinți și premieri de zisă țară!... Plus cei 101 ziși deputați!... Ca să nu zic „paraziți sociali”, cum se zice! 101, la câteva milioane de locuitori!

Rostesc cuvântul **Reîntregire** și, pentru nimic în lume, nu mi s-ar învârti limba să zic „**Republica Moldova**”, ca un al doilea stat românesc!... Nici „**Muscalii de-a călare**”, cum le zicea rușilor Eminescu în nemuritoarea-i Doină, cu „**De la Nistru pân-la Tisa**”, n-au îndrăznit de-a lungul a 106 ani de ocupație să-i zică Basarabiei... „**Moldovă**”, ci, „**Bessarabscaia Gubernia**”!

De unde, încă și încă o dată, **protestul categoric** al Asociației Mondiale „**Pro Basarabia și Bucovina**” contra lipsei totale de românism a guvernanților bucureșteni în problema problemelor românești: **readucerea la țara-mamă România a Basarabiei, Nordului Bucovinei și Herței Dorohoiului!**...

**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An II, Nr. 2 (6), aprilie - mai - iunie 2016**

Poți să mă faci orfan de chipul meu

Ce trist: orfan de mamă și de tată
Și dureros - de frate și de soră!
Dar cum să fii de flama tricoloră,
De imnul Țării, toaca-n piept să-ți bată?

Să fii lipsit de munte și de mare,
De Putna, Dealu, Strunga și Prislop
Ori, urgisit de groaznicul ciclop,
Să fii orfan de Țara ta cea mare?

Cu ce-am greșit bunetei Tale eu?
Poți, Doamne, să mă schimbi în pic de ceară,
Să trec prin ac cămilă,-n cușcă leu,

Paiată-n bâlci, de răs și de ocară,
Poți să mă faci orfan de chipul meu,
Dar niciodată nu - orfan de Țară!

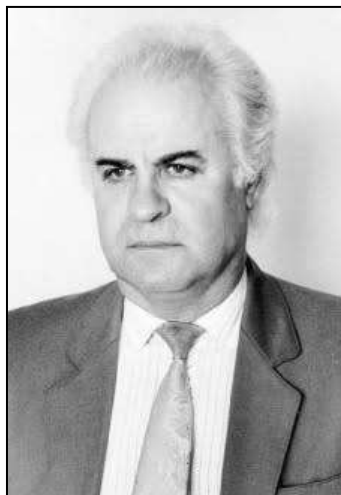
N-aș fi, Doamne, sacrileg

Unu-am fost și fost-am una:
Marea, munții, Țara, muma,
Și mai fost-am, pe-al meu plai,
Doar un neam cu-același grai.

Unul s-a făcut că plouă
Și m-a sfârtecat în două:
Două țări și două neamuri,
Două limbi și două hamuri.

Mă usucă stibla plânsu-mi
Că-s vecin cu mine însumi.
Cum se-mparte, mă crucescu,-n
Două graiuri Eminescu?!

N-aș fi, Doamne, sacrileg,
De m-aduni iar în întreg.

Canari și noi, vânduți pe trei parale

Legat în lanțuri cobză de catarg
Să nu mă fure cântul de sirene,
Sub trilurile tale indigene
Și munți de fiare-aș fi putut să sparg.

Acum te zbați ca apele-n avene
În colivie,-n doping un La Fargue,
Doar glasul tău răsună ca în larg
De dor de zbor, de boarea din morene.

Canari și noi, vânduți pe trei parale,
În țarc închiși ca morții-n țințirim,
Doar cântul nostru sfânt de dor și jale
Ne-a ajutat să supraviețuim.

Și liberi azi, arîpile ni-s pale,
Orbecăim, dar Țara n-o găsim.

Meridianul Cultural Românesc,

An VI, Nr. 4 (24), octombrie – noiembrie – decembrie 2020

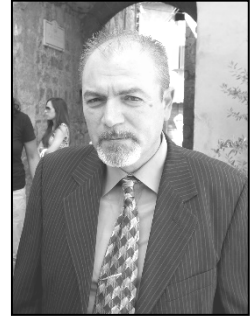
Franco De ANGELIS – Castro Dei Volsci, Frosinone, Italia

Paese Mio

Abbarbicato sulla collina
come edera alla sua chioma,
passano le nuvole più belle
e si tocca il cielo con un dito
aria fresca ad ogni respiro
io giocavo da bambino
e conosco ogni suo gradino.
Il mio paese è bellissimo
ci sono nato e ci vivo,
case di grandi sassi
appoggiate l'una all'altra
si sorreggono come in un
Abbraccio.

Atorniato da uliveti secolari
tutto'intorno il silenzio della natura,
rivivi la storia di un passato
e di un tempo lontano.

La mia vista ammira nella quiete
Ardenti aurore e purpurei tramonti
e la mia anima vola lontano,
dall'alto della sua cima
una mamma veglia sovrana
sui suoi figli.

Satul meu

Zgăibărat pe collină
ca iedera pe coama sa,
trec norii cei mai frumoși
și se atinge cu un deget cerul
aer proaspăt la orice suflare
copil fiind eu mă jucam
și-i cunosc în parte treptele, pe fiecare
Satul meu este frumos
în el m-am născut și trăiesc ,
case de piatră
se sprijină una de alta
se susțin reciproc ca într-o
Îmbrățișare.
Înconjurat de livezile străvechi de
măslini
totul învăluiește tăcerea naturii,
retrăiri din povestea trecutului
și a unei vremi îndepărtate.
Privirea mea admiră în liniște
arzătoare aurore și apusuri purpurii
și sufletul meu zboară departe,
de pe înaltul crestei
o mamă veghează suverană
asupra propriilor fii.

**versiune în limba română
Rodi VINAU**

**Meridianul Cultural Românesc,
An VI, Nr. 2 (22), aprilie – mai – iunie 2020**

Michelina GIANNITTELLI – Roccasecca, Frosinone, Italia

Teniamoci per mano

Teniamoci per mano
E il nostro sogno non sarà invano
Dolce il calore della mano mia nella tua,
prende volo la fantasia.
Sembra sigillato
Il lavoro sacrificato.
Teniamoci per mano
Lasciarsi andare per in momento
Ad un leggero sentimento
Ad una strana felicità
Che nel cuore parla con sincerità.
Lasciarsi andare
Con la mente sognare
La forza di un sostegno
Di una persona senza impegno
Coraggio dona alla tua vita
Sicurezza pronta ed infinita
Teniamoci per man
Insieme cantiamo
Un inno di pace urliamo
Di rispetto e di amore
Per sempre il tuo calore
Nella mia mano reșterà
Come calda carezza ci accompagnerà
Teniamoci per mano.

Să ne ținem de mână

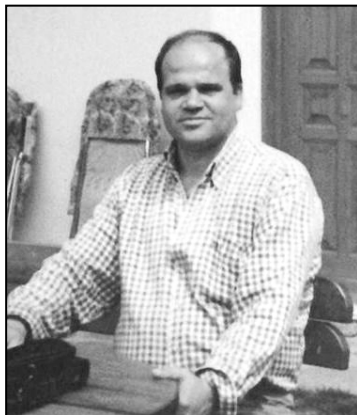
Să ne ținem de mână
Iar visul nostru nu va fi în zadar
Dulce căldură a mâinii mele în a ta,
prinde zbor imaginația.
Pecetluită pare
îndeletnicirea dăruită.
Să ne ținem de mână
Un moment duși să ne lăsăm
De-un lejer sentiment,
O fericire nebună
Care cuvântează sincer în inimă
Să ne lăsăm duși
Cu mintea să visăm
Forța unui sprijin
A unei persoane, fără fâgăduieli.
Curaj dăruiește vieții tale
Siguranță imediată și infinită
Să ne ținem de mână
Să cântăm împreună
Un imn de pace strigăm
De stimă și iubire
Pentru totdeauna căldura ta
În mâna mea va rămâne
Ca o caldă dezmierdare ne va însoți
Să ne ținem de mână.

**Versiune în limba română:
Rodi Vinau**

**Meridianul Cultural Românesc,
An II, Nr. 2 (6), aprilie - mai - iunie 2016**

TRAMONTO

Sono stanco dentro
Cammino verso il tramonto
Ascolto il lamento del vento
Ho solo poche energie
Si sono accese tutte le spie
Mollo
Tutto è fuori controllo
L'andamento è lento il cuore è spento
Di passi ne occorrono più di cento
Faccio fatica
Cammino dentro la mia vita
La mia storia è finita
Cammino,
cammino il tramonto è vicino
Ognuno ha il suo destino
Non mi guardo alle spalle
Tramonto insieme al sole
Per sempre
Si sente un applauso finale
Non se n'e' sentito
mai uno uguale
Il tramonto è fatale.

APUS

Sunt obosit pe dinăuntru
Merg către apus
Aud al vântului plâns
Doar puțină energie mai am
Luminile mele clipeșc
Cedez
Totul este în afara controlului
Mersul este lent, inima-i stinsă în piept
Este nevoie de mai mult de o sută de pași
Mă lupt
Mă plimb prin viața mea
Povestea mea s-a terminat
Merg, mă deplasez, apusul soarelui este aproape
Fiecare are destinul lui
Nu mă uit înapoi
Apun împreună cu soarele
pentru totdeauna
Se aude un aplauz final
N-a mai fost unul întocmai
Apusul este fatal.

Versiunea în limba română:

Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An III, Nr. 3 (11), iulie - august - septembrie 2017

Pensare te

In un momento di quiete
la voce del mio cuore
mi esorta di pensarti.
Amore,
dove sei mi chiedo?
Vorrei essere la lancetta
di un orologio
per poter fermare
lo scandire delle ore
ed assaporare
più a lungo questo momento.
Com'è bello vederti,
pensarti,
sentirti,
incontrarti!
Incontro all'amore
vado con passo leggero,
pensare te
è come volare
in un oceano di felicità,
sentire te
la mente mi si inebria,
vedere te non so cos'è.
Una domanda
per mille risposte,
una risposta per mille domande,
risposta non trovo.
Che importa?
L'amore mio per te
è limpido e puro
come l'acqua di una sorgente
e fiume diverrà
nel corso
del suo natural cammino

Păstrându-te în minte

În acest moment de liniște
vocea inimii
mă îndeamnă să-mi amintesc de tine.
Iubire,
mă întreb unde ești?
Mi-aș dori să fiu limba
unui ceas
pentru a opri
cadența orelor
și pentru a gusta
îndelung această clipă.
Cât de frumos e să te văd,
să mă gândesc la tine,
să te aud,
să te cunosc!
În întâmpinarea iubirii
merg cu pas ușor,
păstrându-te în minte
e ca un zbor
într-un ocean de fericire,
auzindu-te
mintea mi se îmbată,
văzându-te nu mai știu ce este.
O întrebare
cu o mie de răspunsuri,
un răspuns cu o mie de întrebări,
nu găsesc lămuriri.
Cui îi pasă?
Dragostea mea pentru tine
este limpede și pură
ca apa unui izvor
și va deveni un fluviu
în răstimpul
mersului său curgător.

Versiune în limba română Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,
An II, Nr. 3 - 4 (7 - 8), iulie - decembrie 2016

Navigante Amore

O' faro della mia vita, non spegnerti mai.
Il buio non mi fa paura,
ma nel buio accadono tante cose
a cui noi altri non siamo abituati,
perché vissuti al cospetto della tua luce.
O' faro della mia vita, non spegnerti mai.
La vita, come il mare, è imprevedibile ...
illumina la mia rotta, dammi i riferimenti
perché la stella Polare, ahimè,
già caduta dal firmamento non vedrò più
solo tu mi resti O' Mamma, non spegnerti mai.

Navigatoare iubire

O, far al vieții mele, să nu te stingi.
Întunericul nu mă sperie,
dar în întuneric se întâmplă multe lucruri
cu care nu suntem obișnuiți,
pentru că am trăit doar în contornul luminii tale.
O far al vieții mele, să nu te stingi.
Viața, ca și marea, este neprevăzută ...
luminează-mi ruta, dă-mi coordonatele
pentru că steaua Polară, din păcate,
căzută de pe boltă, deloc n-am s-o mai văd
îmi rămâi doar tu O, Mamă, să nu te stingi.

Versiune românească: Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 1 (17), ianuarie – februarie – martie 2019**

Soffio d'amore...

(l'amore non ha bisogno di parole...)

Delicatamente sfiorasti la mia vita
come un alito di vento carezza dolcemente il mare
Mi inchino d'innanzi alla fecondia del tuo silenzio
le parole non han più disegno
ma come piume nella brezza si lasciano trasportare
nella leggerezza della dimenticanza
Non v'è lemma che non leggi negli occhi miei
nessun verbo può dire il sentimento che ho dentro
e che ancor non ha fine...

Adiere de iubire...

(Iubirea nu are nevoie de cuvinte ...)

Ușor mi-atinseși ființa
ca o adiere de vânt ce mângâie suav marea.
Mă închin în fața elocvenței tăcerii tale
cuvintele nu mai au contur
și ca niște fulgi în vânt se lasă transportate
în neglijența uitării.
Nu există cuvânt să nu-l citești în ochii mei
nici un verb nu poate să exprime simțământul ce
port înăuntru
și care încă nu are un sfârșit ...

Versiune în limba română: Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,
An II, Nr. 3 - 4 (7 - 8), iulie - decembrie 2016

Angela MALLIMO – Imperia, Liguria, Italia

Indelebile

Imprimendo i piedi sulle stesse orme
calpestate insieme e ripercorrendo strade
passate e già vissute,
mi accorgo, ora più che mai,
che tu resterai per sempre
tra la pelle e il cuore,
indelebile come tatuaggio.
L'aria ha lo stesso profumo
che aveva con te, le emozioni
s'intensificano e diventano
suono come d'arpa melodiosa.
Sulle cicatrici delle ferite rimaste
ricamo preziosi intarsi che ricoprirò
d'oro e lapislazzuli e forse un giorno
te ne farò dono perché tu
non dimentichi mai ciò che sei stato per me.

Indelebil

Apăsând pașii pe aceleași urme
călcate împreună și repetând drumuri
trecute și iarăși trăite,
îmi dau seama acum, mai mult ca oricând,
că vei rămâne pentru totdeauna aici
între piele și inimă,
indelebil ca un tatuaj.
Aerul are aceleași parfum
care-l avea cu tine, emoțiile
se intensifică și devin
sunet de harpă melodioasă.
Pe cicatricile rănilor rămase
brodez incrustații prețioase pe care le acopăr
cu aur și lapis lazuli și poate într-o zi
ți le voi dărui pentru ca tu
să nu uiți niciodată ce ai însemnat pentru mine.

Versiune în limba română: Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An II, Nr. 2 (6), aprilie - mai - iunie 2016

Anna NARDELLI – Firenze, Italia

DANZO NEL TUO AMORE

Danzo tra la luce
dei miei lontani ricordi,
che tra le pieghe della mia memoria vivono
e palpitano con forza nel cuore mio.
Una dolce carezza mi avvolge l'anima
appena il volto tuo si ferma negli occhi miei.
Con sguardo dolce
mi sfiori le guance ormai cresciute,
e torno bimba nel sol abbracciare
la tua amorevole essenza
che ogni giorno mi cinge,
mi protegge e forte mi solleva.
Il tuo sorriso coinvolgente
dona gioia al cuore mio.
In poco tempo mi hai donato l'amore
per tutta la vita mia.

DANSEZ ÎN IUBIREA TA

Dansez prin lumina
îndepărtatelor mele amintiri,
între pliurile memoriei ele trăiesc
și-mi bat puternic în inimă.
O mângâiere dulce mă învăluie
îndată ce chipul tău rămâne în ochii mei.
Cu o privire caldă
îmi atingi obrajiiii deja crescuți,
și redevin copilă în îmbrățișarea
esenței tale iubitoare
ce mă cuprinde în fiecare zi,
ce mă protejează și cu forță mă ridică.
Zâmbetul tău atrăgător
mă încântă.
Într-un așa de scurt timp mi-ai dăruit iubire
pentru viața întreagă.

Versiunea în limba română: Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An III, Nr. 4 (12), octombrie – noiembrie – decembrie 2017

INCANTO

Ali di fantasia
Come fogli di cartapesta
sottile e impalpabile amore
Groviglio di animi infuocati,
passione incalzante sei tu.
Attimi desiderati
roventi gli occhi tuoi
Labbra asetate d'amore
che impazzisce allo sguardo
e assapora miele di desiderio.
Sogno o realtà?
Apri gli occhi all'amore,
Oggi siamo solo noi.

ÎNCÂNTARE

Aripi de fantezie
Ca niște foi din pastă de hârtie turnată
subțire și impalpabilă iubire
Încălcire de spirite înfocate,
pasiune provocatoare tu ești.
Clipe dorite
arzători ochii tăi
Buze însetate de iubire
care înnebunește privind
și savurează miere de dorință.
Vis sau adevăr?
Deschide-ți ochii să iubești,
Astăzi suntem numai noi.

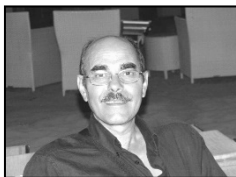
Versiune românească de Rodi VINAU

PENSIERI

Nel buio di una notte
che non ha mai fine,
inseguendo mille pensieri
che nella mente
viaggiano veloci.

Pensieri
che come comete
lasciano la scia
di tenere emozioni
che di energia
li hanno caricati.

Pensieri
che portano a sognare,
che trasportano lontano
a rincorrere ricordi
nell'anima rimasti
dopo aver palpitato
in un cuore innamorato.
Nel buio di una notte
che non ha mai fine,
in un cielo simili a stelle,
brillano i pensieri
senza mai più fine.

GÂNDURI

În negura unei nopții
care nu se mai termină,
urmărind mii de gânduri
care în minte
se deplasează rapid.

Gânduri
ca niște comete
lasându-și dâra
înlănțuind emoții
care de energie
le cuprind.

Gânduri
ce poartă la visare,
ce duc departe
fugărind amintiri
în suflet rămase
ce au bătut cândva
într-o inimă îndrăgostită.
În negura nopții
care nu se mai termină,
într-un cer, asemănătoare stelelor
strălucesc gânduri
fără de sfârșit.

Versiunea în limba română **Rodi VINAU**

Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 2 (10), aprilie - mai - iunie 2017

Chi sono io?

Sono un menestrello del cuore
mascherato da poeta,
un cantore dell'anima mia
che va scrivendo
della lacrima versata,
dei baci delle labbra
e
di carni arse di passione...
Sono l'eco di un fremito,
la scia di una carezza
sono il vento,
il peccato
e
una musica per danzare...
Sono la notte
la luna
e le stelle,
sono il mare
e
la sua onda
che spumosa s'infrange
laddove la parola
non basta
e
l'amore solo
mi sostiene.

**Poesia ispirata a delle parole
del poeta Phil Sine Die**

Cine sunt eu?

Sunt menestrelul inimii.
Deghizat în poet,
rapsod al sufletului meu
cel care umblă a scrie
despre lacrima vărsată,
despre sărutări ale buzelor
și
trupuri arse de pasiune ...
Sunt ecoul unei frământări,
urma unei dezmierdări
sunt vântul,
păcatul
și
o muzică de dans...
Sunt noaptea,
luna
și stelele,
sunt marea
cu
unda ei
care spumoasă se frânge
când cuvântul
nu-i de ajuns
și
iubirea doar
mă susține.

**Poezie inspirată de cuvintele
poetului Phil Sine Die**

**Versiune românească:
Rodi VINAU**

URLA DELL'ANIMA

Quelle come me non dormono
la notte..

Hanno bisogno di imprimere
sui fogli di carta gli urli dell'anima!

Quelle come me custodiscono
una luce velata di melanconica tristezza...

Un dolore sottile, che bussa
alla porta del cuore...

Un intenso dolore. Che ti prende
e ti consuma! Dove nulla più ha il suo colore .

Un macigno che si chiama vita!

STRIGĂTELE SUFLETULUI

Cele ca mine nu dorm
noaptea ..

Au nevoie să imprimeze
pe foi de hârtie strigătele sufletului!

Cele ca mine păstrează
o lumină acoperită de tristețe melancolică...

O durere subtilă, care bate
la ușa inimii...

O durere intensă. Care te cuprinde
și te consumă! Unde nimic nu are culoarea sa.

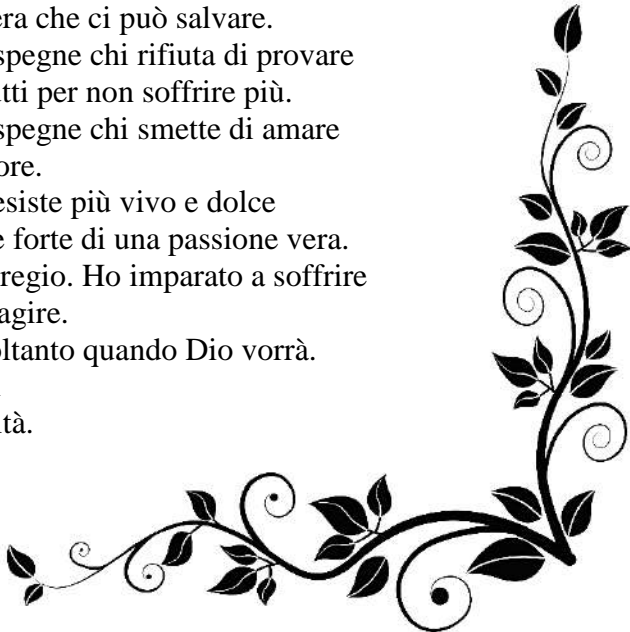
O piatră grea numita viață!

Versiune în limba română: Rodi VINAU

LENTAMENTE SI SPEGNE

La Vita ci dona un'infinità di cose
ma con la stessa veloce frequenza
tante altre ci toglie.
Spesso arrivano gioie immense
o profondi dolori
quando noi ignari non ci pensavamo.
E' facile gioire
sentire il cuore scoppiare nel petto
s'è colmo di felicità.
Quando ad arrivare sono forti dolori
sofferenze immense
lentamente si spegne la nostra esistenza.
Imparare a soffrire è assai complicato
ma è un'arte vera che ci può salvare.
Lentamente si spegne chi rifiuta di provare
chi allontana tutti per non soffrire più.
Lentamente si spegne chi smette di amare
deluso dall'amore.
Eppure niente esiste più vivo e dolce
di un'emozione forte di una passione vera.
Io ho un gran pregio. Ho imparato a soffrire
soprattutto a reagire.
Mi spegnerò soltanto quando Dio vorrà.
senza rimpianti
in pace e serenità.

Non è più il tempo

Non è più il tempo
in cui spensieratezza mia
saltava a un piede solo
inconsapevole del precipizio,
poiché la vita era anche il volo
o forse il volo era la vita

Non è più il tempo dei sogni illogici
sebbene ancora non riesca a credere
che altri brividi non bramerò

Ormai il passato s'è fatto prato
e quel che colgo è ciò che avanza,
non sazia né disseta
eppure basta.

Nu mai este timpul

Nu mai este timpulul
în care lipsa mea de griji
sărea într- un picior
fără conștiința prăbușirii,
pentru că viața era zborul
sau poate zborul era viață

Nu mai este timpul visurilor fără logică
deși încă nu pot să cred
că nu voi dori intens alte emotii

Oricum, trecutul s-a facut pășune
și ce culeg este ceea ce rămâne,
nu îndestulează nici adapă
totuși îmi ajunge

Versiune românească: Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 1 (17), ianuarie – februarie – martie 2019**

L'ELETTO

Disceso fra noi
da quale mondo lontano,
confondi le menti
e mi assicuro alla tua mano.
Scruti nel vuoto
gli altrui pensieri,
mentre sfuggi al mio io
incompreso nei tuoi gesti veri.
Dove arriva la tua voce
genio ribelle,
fa che l'ascolti
prima che ritorni fra le tue stelle.
Ti ho accolto
come dono divino,
perché tu mi hai scelto
fra gli animi tracciando il mio destino.
C'è qualcosa di sovranaturale
nel tuo incedere,
dipani amore e bellezza
e di te mi disseto, meraviglioso essere.

ALESUL

Coborât printre noi
din care lume îndepărtată,
încurci mințile
și mă asigur de mâna ta.
Scrutezi în gol
gândurile altora,
în timp ce dezertezi eu-lui meu
neînțeles în gesturile tale limpezi.
Unde ajunge glasul tău
geniu rebel,
dă-mi voie să-l ascult
înainte să te întorci printre stelele tale.
Te-am întâmpinat
ca pe un dar sfânt,
pentru că m-ai ales pe mine
dintre suflete trasându-mi destinul.
Există ceva supranatural
în pasul tău măiestos,
depeni dragoste și frumusețe
și din tine îmi potolesc setea,
minunată ființă.

Versiune în limba română:

Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 1 (13), ianuarie – februarie – martie 2018

ridică-te femeie

e timpul
ridică-te femeie
leapădă întunericul din tine
sărută lacrima prin strunga buzelor
sfârtecate
arse de prea mult sau prea puțin

e timpul
încă n-ai apus
doar malul înghețat
momentul zero
flutură mătasea unui steag înfrânt
în iriși negri
apoi mulțumește-i

mulțumește-i pentru ce ai fost
pentru ceea ce ești
cum n-ai iubit înainte de ora h
delirul timpului oprit în timpul lui

mulțumește-i femeie
bărbatului care ți-a înghețat ușa
și te-a ținut în stare de veghe

ridică-te
îmbracă-te cu armele luminii
și pleacă

alzati donna

è il tempo
alzati donna
scaccia via l'oscurità da dentro
bacia la tua lacrima attraverso l'adito
delle labbra
sbranate
incenerite di ciò che è troppo o troppo poco

è il tempo
non sei ancora tramontata
solo la riva è ghiacciata
l'istante zero
sventola la seta di una bandiera disfatta
nelle iridi nere
quindi ringrazia a lui

ringrazia per ciò che eri
per ciò che sei
come non avessi mai amato prima di ora h
il delirio del tempo fermo nel suo tempo

ringrazia donna
all'uomo che ha congelato la tua porta
e ti ha mantenuto nello stato di veglia

alzati
indossa le armi della luce
e vattene via

**Versione italiana:
Rodi VINAU**

SENZA TEMPO

Piume al vento sei,
ondeggiando a stento
tra i pensieri miei
nel turbinio d'un momento.
Ne' tuoi occhi io volo
e al tuo sospiro tremo
sognando il bacio
che condannò il mio tempo.
Ballo, sospeso dal vento
nell'incanto a stento
d'un momento
sconvolto
per te
senza tempo.

DINCOLO DE TIMP

Ești penaj în vânt,
abia plutind
printre gândurile mele
în vârtejul unei clipe.
În ochii tăi eu zbor
și când suspini eu tremur
visând sărutul
ce-mi încătușează timpul.
Dans, suspendat de vânt
în vraja răpusă
a momentului
zbuțuit
pentru tine
dincolo de timp

Versiune în limba română Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 3 (15), iulie – august – septembrie 2018**

LASCIATI ANDARE

Lasciati andare
dalla prima percezione
di una nuova emozione.
Lasciati trasportare
dall'incoscienza innocente
di un semplice bacio.
Lasciati sedurre
dalla bellezza e dal calore
di un profondo abbraccio.
Lasciati guidare
da quella luce accecante
di un piacevole sorriso.
Lasciati travolgere
dall'amore quando arriva
perché male non può farti.

LASĂ-TE DUS

Lasă-te dus
de prima percepție
a unei noi emoții.
Lasă-te transportat
de inconștiența nevinovată
a unui simplu sărut.
Lasă-te sedus
de frumusețea și căldura
unei îmbrățișări profunde.
Lasă-te ghidat
de lumina orbitoare
a unui zâmbet plăcut.
Lasă-te copleșit
de dragoste când vine
pentru că rău nu-ți poate face.

Versiune românească de Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An IV, Nr. 4 (16), octombrie–noiembrie–decembrie 2018

Lettere d'autunno

Ho scritto il cuore sulle foglie d'autunno
spedite lettere ai nidi di rondini
attendono le Tue primavere ad aprirle in petali

e non ho più i palpiti

ho scritto l'animo ad ogni stagione
a cui Ti ho affidato nelle preghiere di averti
non ho più parole
da quanto al cielo ho urlato il Tuo nome

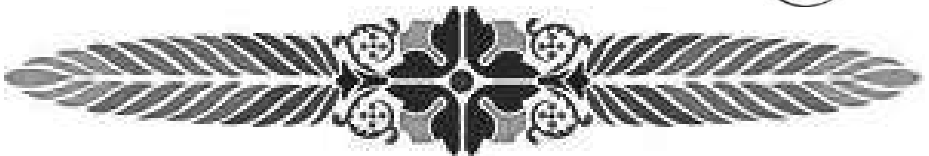
non ho più lacrime
da quante piogge ho indossato per sentirti dentro

Ho scritto sui muri il sangue d'attese

il mio corpo in carne di poesia si è scomposto
da quanti versi ho strappato alle labbra
e non ho più voce

Mi è rimasto a scriverti il silenzio della mia pelle
come ricordo mai vissuto

sospesa nel vento come lettera d'autunno
attendo le Tue primavere ad aprirmi in petali
...invano.

Pesante come l'universo

Ho visto un bimbo
ai bordi di una strada
indossava un abito
fatto di terra
e due scarpe
di polvere,
aveva fame
aveva freddo
ed era solo al mondo
dai suoi occhi
gonfi e arrossati
uscì una lacrima,
allora raccolsi quella
goccia e volli pesarla
ma fu impossibile
perché era pesante
quanto tutto l'universo.
Mi voltai di scatto
il bambino era sparito
rapito in volo
dal primo alito di vento
così rimasi solo
ed incominciavi a piangere
ed ogni lacrima
che cadeva al suolo
faceva un rumore assordante
che mi faceva scoppiare i timpani
provocando in terra
delle voragini enormi
e fu lì
proprio in quell'istante
che compresi per la prima volta
quanto pesa una lacrima
versata in questa terra,
è solo una goccia
ma è pesante
quanto tutto l'universo.

Grea cât universul întreg

Am văzut un copil
la marginea unui drum
purta un veșmânt
de pământ
și doi pantofi
de țărână,
îi era foame
îi era frig
și era singur pe lume
din ochii lui
umflați și înroșiți
ieși o lacrimă,
atunci culesei acea
lacrimă și vrui s-o cântăresc
dar era imposibil
pentru că ea cântărea
cât întregul univers.
mă răsucii brusc
copilul dispăruse
răpit în zbor
de prima adiere a vântului
așa rămăsei singur
și începu să plâng
și fiecare lacrimă
ce cădea pe sol
făcea un zgomot asurzitor
care-mi perfora timpanele
săvârșind în pământ
spărturi uriașe
acolo
în acel moment
înțelesei pentru prima dată
cât cântărește o lacrimă
vărsată pe acest pământ,
este doar o picătură
dar este grea
cât universul întreg.

Versiune în limba română
Rodi VINAU

Terra dell'anima ...

La terra
è la prima a cui apparteniamo ...
il dio che vediamo ogni giorno...
quello che non rispettiamo...
a prescindere dai comandamenti .
Essa è lo scrigno
della meraviglia e dello stupore ...
tutto ciò che essa subisce,
lo pagano i suoi figli.
E' pregna
del sangue innocente dei morti...
e del sudore di contadini
che l'hanno amata e odiata da mai ...
abitata , usata , resa fetida...
l'amore non è contato mai...
e restiamo lì come
una foglia gialla
che ha perso il suo ramo ...
e che sporcherà un marciapiede
solo di pestate .

Pământul sufletului ...

Pământul
este primul căruia îi aparținem...
dumnezeul pe care îl vedem în fiecare zi ...
acela pe care nu-l respectăm ...
indiferent de porunci.
Este scrinul
fascinației și al mirării...
pentru tot ceea ce el suferă,
plătesc copiii săi.
Este impregnat
de sângele nevinovat al morților ...
și de sudoarea țăranilor
care l-au iubit și urât ca niciodată ...
locuit, usat, făcându-l fetid ...
iubirea nu este nicidecum calculată ...
și rămânem acolo ca o frunză galbenă
care și-a pierdut ramul...
și care va murdări trotuarul
doar de umblet.

Versiune în limba română

Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An II, Nr. 3 - 4 (7 - 8), iulie - decembrie 2016

Enza ARMIENTO – Bari, Italia

Bisogna che si impari la solitudine
la si studi senza temerle distanza e tempo
come la strada senza un'alba e un atteso tramonto
la si misuri a passi
E non si spostino sassi
non si eviti terra e fango
tutto vive nelle cose scansate
o che per timore si scansano negli angoli più tristi
che la notte lamenta.
Si studi per sapere
di ogni me e te
di fede dimenticata in videogiochi
perché nascere orfani è così usuale
nelle morti a macchie sulle vie
che ci muoiono
Non lo sappiamo.

Se cuvine să înveți singurătatea
s-o studiezi fără teama depărtării și a timpului
la fel ca drumul fără răsărit și fără apusul așteptat
să fie măsurată în pași
Și fără a se mișca bolovani
fără a se ocoli pământul și noroiul
deplinul trăiește în renunțări
ori că de înspăimântare lucrurile se descarcă în cele mai triste colțuri
de care noaptea se plânge.
Studiezi pentru a ști
despre fiecare mine și tine
despre credința uitată în video games
pentru că a te naște orfan este atât de obișnuit
în moartea peticită pe străzi
că se moare
N-o știm.

Versiune românească de Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An IV, Nr. 4 (16), octombrie–noiembrie–decembrie 2018

Poem

Te-au ținut în colivie, rob trist,
ca pe o pasăre rară,
pasăre ce a zburat peste câmpiile Iordanului
ai încercat să scapi de puține ori
spre nerozia oamenilor
nu ai încercat să te întorci niciodată
singură la cuib,
singură în colivie
pasăre fără ură

oamenii răi te-au sugrumat la Dablin
îți păzeau prin oceanul
puștii, grațiile, te voiau moartă.
de fiecare dată
oamenii răi reușesc
ceilalți merg.

ciudată-i ființa din noi

Poema

Ti hanno tenuta nella gabbia, schiava triste
come fossi un uccello raro,
uccello che ha volato sui campi della Giordania,
Hai cercato di scappare poche volte
sulla stupidita del mondo
non hai cercato di ritornare mai da sola
nel nido,
sola nella gabbia
uccello senza odio

le persone cattive ti hanno strangolato
alla Dublino
stavano guardando attraverso
l'occhio del fucile
le tue grazie, ti volevano morta

ogni volta
le cattive persone riusciranno
gli altri caminanno

strano è l'essere dentro di noi

(traducere în italiană,
Evra GART)

Tăcerea din rame

Stăm aici, la masa tăcerii,
rotundă ca o rostogolire perpetuă.
S-a făcut frig și ne lipsește
blânda ta nesiguranță
rămasă să ne vegheze
din rame de argint.
Se lasă roua peste neclintirea nopții
și ne-am întins în aer gândurile
ca arcuri de oțel
să slobozim săgeți de foc peste întuneric.
Dar ne e tare dor de glasul tău
bolnav de neastâmpăr și beție.
Vino! Am așternut din nou pe masă
ștergarele cu râuri roșii
și dorul de viță se aburcă din pahare!

Il silenzio dai quadri

Stiamo qui al tavolo del silenzio,
rotondo come un tombolare perpetuo
Si è fatto freddo e ci manca
la tua dolce incertezza
rimasta a vegliare su di noi
dalle cornici d'argento.
La rugiada si posa sulla stasi della notte
e abbiamo steso nell'aria i nostri pensieri
come archi d'acciaio
andiamo per lanciare frecce di fuoco sulle tenebre.
Ma ci manca la tua voce
malata di frenesia ed ebbrezza.
Vieni! Abbiamo messo di nuovo sul tavolo
asciugamani con fiumi rossi
e l'anelito di vigna si arrampica dai bicchieri!

Versione italiana: Rodi VINAU

TRAMONTO

Il mio tramonto
splendente come un arcobaleno
caldo del sole ancora vivo
mi infonde tranquilla serenità
riempiendomi gli occhi
di mille sfumature d'oro
e l'animo
di mille riflessioni gioiose.
Giungerà fra poco
il crepuscolo
a stemperare la luce
per poi introdurre la notte.
Domani
il sole sorgerà ancora
per donarci un altro giorno...

APUS

Apusul meu
intens ca un curcubeu
dogoarea soarelui încă vie
îmi infuzează blajinul senin
umplându-mi ochii
cu mii de nuanțe aurii
si sufletul
cu mii de reflexe jucăușe.
Peste puțin va sosi
amurgul
să înmoaie lumina,
și apoi să introducă noaptea.
Măine
soarele din nou va răsări
pentru a ne dona o altă zi ...

Versiunea în limba română: Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 2 (10), aprilie - mai - iunie 2017

URME

Semnul
Genunchiului tău
Rămas pe zăpadă
O frază-ntârziată
În umbra unui gând.

CONTUR

Un ochi de stea
Conturând infinitul.

EXISTENȚĂ

Umărul meu înflorit
Sub povara infinitului.

În turnuri de lumină
Bat clopote de lut
În fibrele orei
Se scurge tăcerea.

IUBIRE

Aștept
Să mă absoarbă
Ochiul tău.

ÎN AȘTEPTAREA TA

În așteptarea ta
Am plâns
Acest poem de lumină.

TRACCE

Il segno
Del tuo ginocchio
Rimasto sulla neve
Una frase in ritardo
All'ombra di un pensiero.

CONTORNO

L'occhio di una stella
Contornando l'infinito.

ESISTENZA

Mia spalla fiorita
Sotto il peso dell'infinito.

Nelle torri di luce
Battono le campane di terra cruda
Nelle fibre dell'ora
Scorre il silenzio.

AMORE

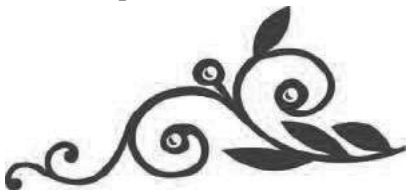
Attendo
Per essere imbevuta
Dal tuo occhio.

NELLA TUA ATTESA

Nella tua attesa
Ho pianto
Questo poema di luce.

ANIMA INQUIETA

Pensieri e sogni
devastano l'intera notte
senza lasciare tregua.
Anima inquieta:
non conosce la luce
e cerca una via che la possa
portare silenziosamente
in un porto sicuro,
lontano dalla cattività
dei buoni... dall'indifferenza
dei "sordi"...
dove possa sentire
parole di persone sincere,
dove possa ammirare estasiata
la natura nel pieno splendore,
dove possa godere della gioia
degli altri abitanti del pianeta Terra.
Anima inquieta:
desidera riprendere la sua vita
senza rimpiangere il passato,
senza desiderare nulla,
senza temere il futuro,
senza programmare
la vita presente.
Anima inquieta:
vuole vedere
un reale cambiamento:
ritrovare per sempre
l'identità perduta.

SUFLET NELINIȘTIT

Gânduri și vise
devastează noaptea întreagă
fără a lăsa vreun răgaz.
Sufletul neliniștit:
nu cunoaște lumina
și caută o cale care ar putea
să-l aducă în tăcere
într-un port sigur,
departe de răutatea
celor buni ... de indiferența
celor "surzi" ...
unde ar putea auzi
cuvinte de oameni sinceri,
unde ar putea admira extasiat
natura în plină splendoare,
unde ar putea beneficia de bucuria
celorlalți locuitori ai planetei Pământ.
Sufletul neliniștit:
vrea să-și reia viața
fără a regreta trecutul,
fără alte dorințe,
fără teamă de viitor,
fără să programeze
viața actuală.
Sufletul neliniștit:
vrea să vadă
o schimbare reală:
să-și găsească pentru totdeauna
identitatea pierdută.

Versiunea în limba română

Rodi VINAU

Depărtându-ne de eu

De ne-am depărta de Eu,
Mulți am fi cu Dumnezeu...
Și în inimi, și în case -
Ne-ar fi zilele frumoase!

Am fi frate lângă frate
Și nimic nu ne-ar desparte;
Nici tu ban, și nici mai bine,
Fiindc'-am ști de unde vine...

Nu ne-am depărta de țară,
Nici ne-am face de ocară!?!...
Căci „străinul nu te crește”,
Ci... mai mult te înrăiește !

Depărtându-ne de Eu,
L-am chema pe Dumnezeu;
Și la vreme de furtună,
Dar și când ni-i viața bună

Allontanarci dall'io

Se ci allontaneremo dall'io,
Molti di noi saranno con Dio ...
Nelle case e nei cuori -
Belli saranno i nostri giorni!

Saremo fratelli e sorelle
E niente ci separerà;
Né denaro, né il meglio del vivere,
Perché sapremo da dove viene ...

Non ci allontaneremo dalla nostra terra
Non saremo nemmeno disprezzati!?! ...
Perché “l'ignoto non ti aiuta crescere”
Ma ... ti peggiora, ti incattivisce!

Allontanandoci dall'io,
Chiameremo Dio;
Sia nel tempo di tempesta,
Sia anche nei giorni della festa.

Versione italiana: Rodi VINAU

VIVI LA VITA

Te ne sei accorto
che il mare ha sempre
lo stesso colore
e le montagne hanno
sempre la stessa
maestosa forza?
Ti sei più fermato
ad accarezzare
i fiori lungo la strada
e ad osservare stupito le nubi
delle rondini nel cielo?
Te ne sei accorto che anche
l'inverno ha i suoi colori e prepara
una nuova primavera?
Te ne sei accorto che la vita continua
anche senza quegli occhi
che ti hanno ferito il cuore?
E allora...Vivi questa vita
è l'unica oportunită.

TRĂIEȘTE VIAȚA

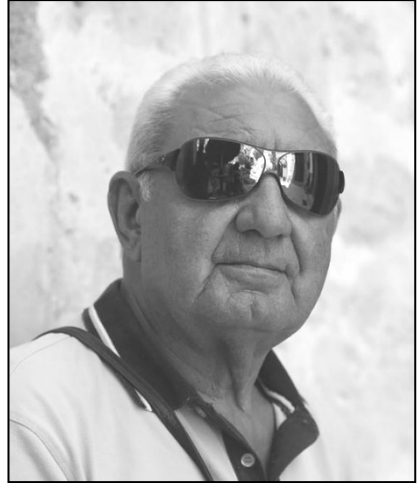
Ți-ai dat seama
că marea are întotdeauna
aceeași culoare
și că munții au
mereu aceeași
putere maiestuoasă?
Te-ai mai oprit
să mângâi
florile de-a lungul drumului
și să observi mirat norii
rândunelelor pe cer?
Ți-ai dat seama că, și
iarna are propriile sale culori și că
pregătește
o nouă primăvară?
Ți-ai dat seama că viața merge mai
departe
chiar și fără acei ochi
care ți-au rănit inima?
Așa că ... Trăiește această viață
este unica oportunitate.

**Versiunea în limba română:
Rodi VINAU**

Giovanni De TOMMASO, Grottaglie Taranto, Italia

Aprile

Remoti pensieri tornano alla mia mente,
mentre corre perso il mio pensare
verso luoghi da me vissuti.
Solerte s'apriva il fiorir di zagare
spargendo tutt'intorno
profumi e fragranze di primavera.
Traboccava il mio cuore alla vista
dei pendenti rami del mio glicine.
Erravano i miei pensieri cullati
dall'altalenante dondolio,
il vento solleticava il mio olfatto
con profumi diffusi.
Il passero s'affacciava dalle tegole
sbattendo le ali
intonando una canzone alla sua sposa
atto al richiamar sollecita attenzione.
Con fare garbato, lei rispondeva
con la punta del becco e un
sommesso sventolio di ali
e subito il volar via.
Non c'era tempo:
il tempo stringeva imperando
per il nuovo nido.
Con sguardi veloci
cercava e sceglieva,
fili dorati e morbidi intrecci di lana.
Tutto era fatto con cura,
come il dissetarsi
alla piccola fontana
messa nel cortile, aspettava
lo scender lento della goccia
beccandola al suo apparire
e subito volava via
nel suo nido appena fatto.

Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 3 (19), iulie – august – septembrie 2019

Quanti Ricordi

Quante volte ho parlato del sole
quanti ricordi versati nel cuore
eppure i risvolti del tempo sono
stati diversi.

Sprofondai nei pensieri del niente
e non ebbi coraggio, mi persi in
vaghe parole tra dire e fare.

Vidi pianti e le sue lacrime cadere
aprivano ferire ancestrali, mentre
il vento portava via tutti i pensieri.

Provai la dolcezza dei sogni in
anfratti nascosti, ebbi fede e piansi
anche io, mentre gemme volavano
e quella carezza era tutta mia.

Dietro le colonne delle tue acque
mi sono perso, ora non sono più
niente, cammino a ritroso e ogni
istante m'avvicino al tuo sogno.

Ora il tempo mi sfugge e passa
tra le mie mani, sembra una anguilla
che si tuffa in uno stagno e non
la ritrovo che in rari momenti.

Câte amintiri

De câte ori am vorbit despre soare
câte amintiri revărsate în inimă
și totuși replicile timpului au
fost altele.

Mă scufundai în gânduri de nimic
și nu avui curaj, mă pierdai în
cuvinte vagi între a spune și a face.

Văzui plânset și lacrimile ei căzând
deschideau răni ancestrale, în timp ce
vântul purta departe toate gândurile.

Încearci dulceața viselor
în ascunse unghere, avui credință și plânsei
chiar eu, în timp ce mugurii odrăsleau
și acea mângâiere era toată a mea.

Dincolo de coloanele apelor tale
m-am pierdut, acum nu mai sunt
nimic, merg înapoi și în fiecare
clipă mă apropii de visul tău.

Acum, timpul îmi scapă și îmi alunecă
printe mâini, pare a fi un țipar
care se scufundă într-un iaz și pe care nu-l
prind decât în momentele rare.

Versiune în limba română
Rodi VINAU

Giuseppe GENOVESE – Palermo, Italia

...Stellì...

Stella stellì
stella d'argento
che brill nel ciel
la più bel delle cinque stelle.
Sempre lì di notte
per dar sogni d'or.
Timida e sfuggente giochi con
nuvole blù
.....luna si avvicina e d'or ti color.
Lascia perder me stasera
e guida quel barcone
dove uomini donne e bimbi
fuggono da un mondo sconosciuto
che nessun sa perchè.
Stella stellì fatti notar
fa calmar il mar
che sei li per lor
e salvar potranno.
Stella curiosa incanti e raccogli
desideri
chi sa quale sarà di quel bimbo
che si è accorto di te
....ti sorride
e tu così brilli
son sicuro che lo salverai.

...Strălucire...

Luceafăr de noapte
stea de argint
care strălucești în cer
cea mai luminoasă dintre cele cinci
stele.
Noaptea ești întruna acolo sus
pentru a da vise frumoase .
Timidă și nesigură te joci cu norii
albaștri
..... luna apare și îți dă culoare.
Diseară să mă lași în pace
ghidează acea barcă
unde bărbați, femei și copii
fug de o lume necunoscută
că nimeni nu știe de ce.
Stea luminoasă, arată-te
fă ca marea să fie calmă
că ești acolo pentru ei
și se pot salva.
Stea curioasă încânți și culegi dorințe
cine știe care va fi soarta acelu copil
care te-a observat
.... îți zâmbește
și tu strălucești așa puternic
sunt sigur că îl vei salva.

Versiune românească
Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 3 (19), iulie – august – septembrie 2019

FAVOLA D'UN SOGNO

La favola d'un sogno
nel cuore ancor mi vive
e quando scende il buio
la storia sua mi narra.
Ascolto nel silenzio,
delle mie notti insonni,
quel filo di pensieri
che m'è rimasto impresso.
Quei giochi d'un momento
che il tempo non ha mai spento.
I giochi d'una sera
nel mar d'una riviera.
Gli occhi tuoi d'amore
e i battiti miei del cuore.
Per una volta ancora
regalami di quel sogno
i suoi momenti lieti
e in quell'andar lontano,
tenendoci per mano,
veder quell'altro mondo
sparire piano piano.
Or che di quel tempo
solo il tuo silenzio sento,
dall'onda di quel mare
mi lascio accarezzare.

POVESTEA UNUI VIS

Povestea unui vis
în inimă încă-mi trăiește
și când întunericul coboară
povestea lui mi-o povestește.
Ascult în tăcerea
noapților mele nedormite
acel fir de gânduri
ce mi-a rămas întipărit.
Acele jocuri de un moment
ce trecerea timpului nu l-a mai stins.
Jocuri într-o noapte
pe malul mării.
Ochii tăi de dragoste
și ale mele bătaï rezezi de inimă.
Pentru încă o dată
dăruiește-mi din acel vis
momentele-i sublime
și în acel zbor îndepărtat,
ținându-ne de mână,
să atingem cealaltă lume
mistuindu-ne încet încet.
Acum diin acel timp
doar tăcerea se aude
și de valul acelei mări
mângâiat mă las pe suflet.

**Versiunea în limba română
Rodi VINAU**

SMOCUL DESCÂNTAT
Scurt tratat de pupilologie

Ale vieții valuri mă împing grațios, dis-de-diminează, pe scara unui tren personal. Buzuindu-mă pe unduire mă ajut și de coate așa încât, depășesc grațios patru damigene, șase saci de cartofi bașca treizeci de oameni care țin morțiș să rămână în posesia lor. Împingerea aceasta scapă de sub control astfel că mă trezesc purtată, salvator, pe o bucățică de banchetă.

N-apuc să fiu politicoasă cu îngerașul plasator că, următoarea creastă de val are cocoțată pe muchie, o matahală înflorată de la batic și până la șosetele supraelastice marca "Barbi". După ce-și termină de așezat vârtejul de fuste, îmi dă de știre că ochelarii mei de soare așezați cam strâmb pe fizicu-mi plâpând la o oră așa de matinală i-au atras atenția.

– Hai să-ți ghâcesc, frumoaso! Hai să-ți spun cine tă iubăște, cine tă dorăște... Da' ce suflă așa greu? Nihăi că te-ai deochet! Pune zăce mii să te descânt că mori dacă a fost întors de trei ori dă la țată!

Gândul că aceasta îmi va fi ultima imagine pe retină nu mă încântă teribil. Hotărâsc să nu scot vreun sunet și-mi așez ochelarii mai aproape de rădăcina sprâncenelor.

– Ce? N-auzi, de ești mută așa? Dă-ți carcaleții aia jos dă pe nas că eu ghâcesc în pupila ochiului și să-ți spun câte mai ai dă trăit, dă chinuit!

– Haoleu! Ești și mută, ești și surdă! Aracan de bafta ta! Ei, lasă că-ți ghâcesc p'în carcaleți, că se vede și pân' părete câte farmece ai pă nașterea mata. Ți-i făcut de urât cu legătoare de la un mort putrezit, vermuț, ț-o fost pusă-nt-o zamă opărită... Adă-ți aminte la cine ai băut o cafe, un suc ceva, că acela te vrea legată la limbă și sub limbă.

Toată lumea din vagon se strânge buluc la ușa compartimentului să mă vadă cât mi-s de legată și la limbă și sub limbă. Simt că ochii mi s-au lipit de partea interioară a carcaleților și în mod clar, asta o ajută pe telepată să citească din mine ca din Sandra Brown.

Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 1 (13), ianuarie – februarie – martie 2018

DE CE?

De ce nețăr murirea mă-nconjoară
Și iar în jurul meu e vânt pustiu?
Îmi desenez corabia pe Mare
Și în lumina umbrelor eu scriu.

De ce mă pierd când lipsa-i mă-nfioară
Și sunt ca frunza ninsă pe-al meu val?
Când noaptea se aprinde visu-mi arde
Și rătăcit departe-s de-al meu mal.

Cea mai frumoasă clipă de ce zboară
Și de pe sfânta viață eu cobor?
O, văd căzând oglinzile în mare
Și zilele plângând în mine mor!

De ce furtuna se agită iară
Și arde pânza vieții la catarg,
Apoi, când bezna rece-n mine-adoarme
Sunt aruncat de soarta mea în larg?

De ce sunt picatura-n marea vieții
Si mă dizolv ca boarea de parfum?
Nemărginirea rece mă-nconjoară,
Iar malul meu demult a ars în scrum.

Letiția OPRIȘAN – Fabulă

METAMORFOZA

Se prefăceau în fluturi
ale tale gânduri.
Erai un vas de albastru în
al meu gând
de tine flămând.
Raze de lună ți se țeseau în plete
prin nopțile desuete.
Păraai statuie de rouă pe mâinile
de lumină
Statuie de marmoră de Carrara în
grădină
Mult ți-am sporit zestrea genetică
aripile de vis
între Hades și Paradis
Ți-am mușcat buzele gândurilor
pân' la sânge.
De inimioara azi mă urlă și
mă plângă
Deliruri înfrunzite am mâncat
Ars de dorul tău suflețelul meu fript
Silabele cuvântului; Agonie am înfipt
în solul unui areal insularizat
Se prefăceau în raze visurile
într-o nebună suferință plutind
prin crudă dorință eresurile
absurde prin van fremătând.

CUTIA PANDOREI

O, Prometeu la Mekone
ai separat pe oameni de zei
deși aducând focul în groapa cu lei
chiar printre secere
și ciocane
nenorocirile din cutia Pandorii
au ieșit spontan
râul pe buze de profan
Să fii tu oare eroul civilizator
să-mi fi pus măcar o aripă
la picior?
Mama ta Themis să descopere
un secret
înfundându-l pe Zeus în
mod discret
Ca să te elibereze din lanțuri
neconștient
Nu știi cum antagonismul
dintre Zeus și Prometeu s-a
conciliat
De ce oare Zeus l-a pus
pe Cronos rege în Elyseu
eliberând Titanii pân' la apogeu ?
Să fie împărțirea de la Mekone
un păcat ?
De ce Deucalion fiul
lui Prometeu
cu Zeus a reconciliat ?
Focul sacru să pună oare
aripi la picioare
Prin frunzele rostogolite în
vânt și țărână-n sala de
așteptare ?

Riabbracciarsi

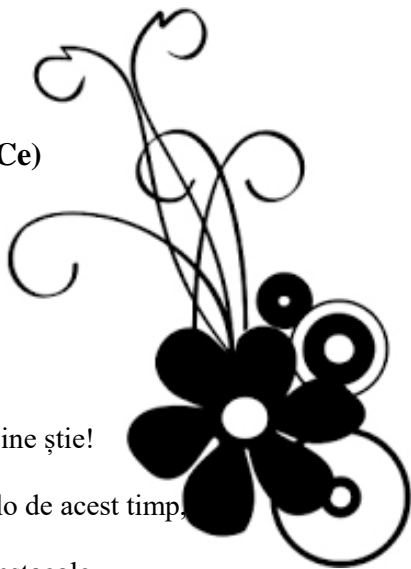
Amarti ancora
come quando il tempo
ce lo permetteva.
Vivere a distanța
è diventato un dramma.
Toccarti, accarezart, chissà!
Forse un domani
se ci sarà speranza oltre questo tempo, i
n un prossimo futuro.
Saltare questo muro di ostacoli
a castello e poterti riabbracciare,
sfiorare i tuoi capelli, baciare le tue labbra
senza barriere e tornare a dormire stretti
senza paura di perderti involontariamente
in questo momento assurdo e irreal.

Luigi PAGANO (Marcianise Ce)

Re-îmbrățișare

Iubindu-te tocmai
ca atunci când timpul
ne-a permis.
Trăind la distanță
a devenit o dramă.
Să te ating, să te mângâi, cine știe!
Poate un mâine
dacă există speranță dincolo de acest timp,
n-urile un viitor apropiat.
Să depășesc acest zid de obstacole
supraetajat pentru a te îmbrățișa din nou,
să-ți ating părul, și a-ți săruta buzele
fără barriere și să ne întoarcem pentru a dormi strânși
fără teama de a te pierde involuntar
în acest moment absurd și ireal.

Versiune în limba română: Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An VII, Nr. 1 (25), ianuarie – februarie – martie 2021

MI DISSETERO' DI TE

Non oso guardarti negli occhi
oggi sono triste e delusa,
abbracciami forte Signore.
Grazie Gesù del tuo amore
non voglio più fuggire da te
perché Tu , sei il mio ristoro.
Mi disseterò di Te
e canterò un ‘ Alleluja,
insieme al mio cuore.
Stringimi forte, fino a farmi male mio Signore.
Voglio sentire la tua presenza sulla mia
attingerò dal tuo sguardo
lo sguardo dell’anima mia
che in questo momento si paca nella Tua gloria
Alleluja, alleluja, mio amato Signore

MĂ VOI ADĂPA DIN TINE

Nu îndrăznesc sa mă uit în ochii tăi,
astăzi eu sunt tristă și dezamăgită,
îmbrățișează-mă puternic Doamne.
Mulțumesc Isuse pentru dragostea ta
nu mai vreau să fug de tine
pentru că Tu ești aperitivul meu.
Mă voi adăpa din tine
și voi cânta un Aleluia,
din toată inima.
Strânge-mă puternic, până la durere Doamne.
Vreau să simt prezența ta peste a mea
voi absorbi din privirea ta
ochii sufletului meu
care în acest moment se împacă în slava Ta
Aleluia, aleluia, iubitul meu Dumnezeu

**Versiunea în limba română Rodi VINAU
Meridianul Cultural Românesc, An III,
Nr. 2 (10), aprilie - mai - iunie 2017**

fără anestezie

pleci puțin, câte puțin
cu cei tăcuți
șoaptele nemișcării
le simnți aproape
mai răsfoiești câte-un fir de gând
mai învelești câte-un suspin
băncile albite din parcul tinereții tale
dorm acum
schelete din trecut,
șovăielnic închizi o frunză
în inimă
ca pe un sărut
ce nu așteaptă iarna
prea crud, prea adevărat
ne prelingem însingurați
în toamne
ce se spulberă
în ochiul înghețat al iernii
neașteptate.

senza anestesia

piano piano te ne vai
insieme ai silenti
i sussurri del ristagno
li senti quasi
ancora stai sfogliando ogni filo di pensiero
ancora avvolgi ogni sospiro
le panchine sbiancate in piazza della tua gioventù
dormono ora
gli scheletri del passato,
indeciso chiudi una foglia
nel cuore
come fosse un bacio
che non aspetta l'inverno
troppo crudele, troppo vero
stiamo colando solitari
negli autunni
che si frantumano
nell'occhio ghiacciato dell'inverno
inatteso.

Versione italiana: Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 2 (18), aprilie – mai – iunie 2019**

Maria Rosa DI DONNA – San Paolo di Civitate, Foggia, Italia

La pace è

La pace non è solo non fare la guerra,
è qualcosa di più bello.

La pace è amore,
è perdono!

La pace è gioia negli occhi,
la pace è un viso rilassato.

È allegria, è armonia
armiamoci or dunque della pace
è quella vera che noi cerchiamo.

La pace è tutto,

La pace è VANGELO

LA pace è Gesù!

Pacea este

Pacea nu este doar să nu faci război,
este ceva mai frumos.

Pacea este iubire,
este iertare!

Pacea este bucuria din ochi,
pacea este un chip domol.

Este bucurie, este armonie
să ne înarmăm oricum de pace
cea reală pe care o căutăm.

Pacea este totul,

Pacea este EVANGHELIE

Pacea este Isus!

Versiune românească Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 1 (17), ianuarie – februarie – martie 2019**

LIBERTÀ

Come erano immensi oggi i gabbiani,
li ho visti sorvolare i cieli
Liberi e maestosi.
Nel mare danzavano con le onde,
nel cielo avvolti dal vento.
Cara la libertà, non ha prezzo,
in qualsiasi istante della tua vita la brami,
ne gusti il dolce sapore.
I pensieri sorvolerebbero liberi
se non si fossero incatenati ai rimpianti,
a lacrime segrete depositate in fondo
al mistero dell'esistenza
dove sfocia la cascata
e ti incanali nei rumori del mondo.
In quell'oasi di felicità nascente
la dove urla il primo vagito
a ricercar i battiti del cuore di tua madre
e quel seno che ti sfamò.
Ecco, dove cozzano quelle sciolte briglie,
dove corrono le mie malinconie...
in quel volto che non vedo in quella voce
che non odo più.
Innanzi a me l'immagine di un carretto
adornato di rose rosse, partiva per il viaggio di ritorno...
ora arenato In una terra sfiorita e nera
ove giace col suo gambo ogni giorno più spoglio
ma nel mezzo, nel cuore dello sboccio
della diletta Rosa a me resta un immenso profumo di lei
che nasce in ogni di dentro me.
Era tanto solitario e nostalgico il cuore mio oggi
ma guardavo rapita i gabbiani, liberi e felici.

Nu se pot ține de mână

Arestul forțat ia sfârșit.

Toate sufletele din țara nimănu
pot pleca oriunde.

Pe Căi Lactee

ori, încărcate în Carul Mare,
să fie duse spre noaptea din noi
fără frică de necunoscut.

Oricum distanța legală e un con lumină,
între sufletul meu

și sufletul pe care îl zăresc printre amintiri
la celălalt capăt de infinit.

În seara asta clopotele bat din turle părăsite,
în biserici, unde, prin usile grele
nu răzbate sunetul ploii.

Înăuntrul caselor de bătrâni, pustii,
doar puful păpădiilor mai dansează în ritm de tango.

Vântul rostogolește stropii grei

Pe caldarâmul orașului în care

„un bătrân și o bătrână, două jucării stricate,”
nu se pot ține de mână, trup și suflet, separate
Fără să aibă vreo vină, se privesc de la distanță,
până dincolo de moarte.

La felicità non è lontana

Guarda quel viso le sue mani
i suoi occhi.
Ascolta le sue parole
e scopri l'infinito!
La felicità non è lontana!
Guardalo con gli occhi della poesia
e scopri brividi di vita
come nelle albe e nei tramonti,
nelle lacrime e nei sorrisi!
Guarda i suoi occhi e le sue labbra
fatte apposta
per dire le parole più belle
quelle che ha appreso
dal mare dall'ebbra primavera
e da questo cielo stellato
sopra di noi.

Fericirea nu e departe

Privește chipul acela, mâinile sale,
ochii săi.
Ascultă-i cuvintele
și descoperă infinitul !
Fericirea nu e departe !
Privește-l cu ochii poeziei
și descoperă tremurul vieții
ca în răsărituri și apusuri,
ca în lacrimi și în surâsuri.
Privește ochii săi și buzele sale
făcute anume
să spună cele mai frumoase cuvinte
cele pe care le-a învățat
de la mare, de la seducătoarea primăvară
și de la acest cer înstelat
deasupra noastră.

Versiunea în limba română de Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An III, Nr. 1 (9), ianuarie - februarie - martie 2017

Libertà

Hai provato a tenerla
stretta, più forte ogni volta
tra le tue braccia,
ma cosa avevi,
solo aria.

Credevi fosse tutto!
possederla, ma non era tua
inseguirla! ma il traguardo
non era mai
sognarla! era solo miraggio

Ti sei chiesto dove fosse
tra tanta gente, tra mille cose
immerso nei desideri,
e mai!, e mai;
l'hai avuta.

E' poi
hai guardato dentro te
hai compreso l'importanza
del cielo, del volo dei passeri
hai capito la forza dei sentimenti
e di un canto leggero.

Nulla era così vicino
un prezioso tesoro
adesso è tutto,
adesso; è Vita.

Libertate

Ai încercat s-o ții
strâns, de fiecare dată mai puternic
în brațele tale,
dar ce țineai,
era doar aer.

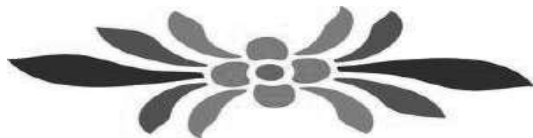
Gândeai că ar fi totul!
s-o deții, dar nu era a ta
s-o urmărești! iar ținta
n-a fost niciodată
s-o visezi! era doar un miraj.

Te-ai întrebat unde era
printre atâția oameni, printre o mie de lucruri
cufundat în dorințe,
și niciodată! și niciodată;
n-ai avut-o.

Atunci
ai privit în tine,
ai înțeles importanța
cerului, al zborului de păsări
ai înțeles puterea sentimentelor
și a cântecului odihnitor.

Nimic nu era așa aproape
o comoară prețioasă
acum este totul,
acum; este Viața.

Versiune în limba română
Rodi VINAU

LACRIME

Son quelle gocce
che non nascondo mai.
Un'emozione, un sentimento,
una gioia, un dolore,
ti addolciscono
ti rattristano.
Quando senti una lacrima
che scende dai tuoi occhi
nasce un brivido che solo il cuore
può spiegare,
anche un sorriso può
essere addolcito da una lacrima.
Tutti devono sempre
avere una lacrima,
è un momento unico,
una lacrima
ha sempre una storia
da raccontare, da ricordare.
Dietro un sorriso
si nasconde sempre
una grande lacrima.

LACRIMI

Aceste picături
pe care nu le ascund deloc.
O emoție, un sentiment,
o bucurie, o durere,
te îndulcește
te întristează.
Când simiți o lacrimă
coborând din ochii tăi
se naște un fior care numai inima
îl poate explica,
chiar și un zâmbet poate fi
îndulcit de o lacrimă.
Toți trebuie mereu
să aibă o lacrimă,
este un moment unic,
o lacrimă
are întruna o poveste
de spus, de amintit.
În spatele unui zâmbet
se ascunde pururi
o imensă lacrimă.

Max PONTE – Villanova d'Asti, Italia

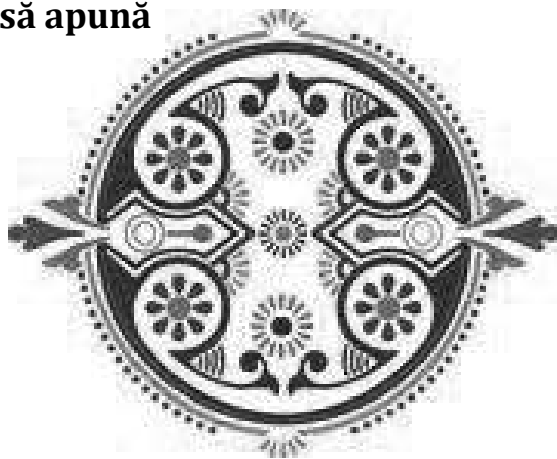
Tutte le poesie imparano a tramontare

Tutte le poesie
all'imbrunire son fatte
della bruma delle colline
finiscono davanti al mulino
del casale con fumi rossastri
sul crinale, è il gran cinema
dell'albero e del pilone
la discesa nei fondali
della foresta che estende
le radici sui fossili dove
c'era il mare, tutte
le poesie all'imbrunire
aspettano i bambini
davanti alle scuole
hanno la forma delle
foglie e imparano
a tramontare

Toate poeziile învață să apună

Toate poeziile
la amurg sunt create
de bruma dealurilor
se sfârșesc la moara
gospodăriei cu fumuri roșiatice
pe creastă, este marele ecran
al catargului și pilonului
în fundul mării coborârea
pădurii extinse
rădăcinile de pe resturile unde
era marea, toate
poeziile la amurg
așteaptă copiii
în fața școlilor
au forma
frunzelor și învață
să apună

**Meridianul Cultural Românesc,
An VII, Nr. 1 (25),
ianuarie – februarie – martie 2021**

Versiune românească di Rodi VINAU

Aspettami

E se, Amore,
continuerai ad essermi
accanto pur essendo
così lontano;

e se pur nel silenzio
riusciremo a sentirci,
parlarci, gioire e piangere
ancora assieme;

se malgrado ogni distanza
sogneremo di donarci
l'un l'altro come un tempo
solo in apparenza passato;

un giorno, ne sono certa,
l'animo mio ti raggiungerà
negli immensi spazi stellati
e canterà col tuo la gioia
d'essere insieme per l'eternità.

Aspettami!

Așteaptă-mă

Și, chiar dacă, Iubire,
vei continua să-mi fii
aproape fiind în același timp
atât de departe;

și chiar așa stând în tăcere
vom reuși să ne auzim,
să ne vorbim, să ne bucurăm și să plângem
iarăși împreună;

în pofida oricăror distanțe
vom visa că ne oferim
unul celuilalt ca atunci demult
doar în aparență trecut;

într-o zi, sunt sigură,
sufletul meu te va ajunge
în imense spații înstelate
și va cânta cu al tău bucuria
de a fi împreună în eternitate.

Așteaptă-mă!

Versiune în limba română

Rodi VINAU

Mirela LEAHU VARGA Genzano di Roma, Italia

...

È o noapte de fondantă
plouă viral,
aerul îndoit de
amarul migdal
pregătește scenei
avanpremiera
diluviului universal,
plouă,
toate pânzele sus
fiecare în propria arcă
în cercul umbrelor strâmt
singurătatea e doar un stil impus,
dansul în ploaie
artă.

...

È una notte fondente
piove in maniera virale,
l'aria piegata
da mandorlo amaro
prepara al palcoscenico
l'anteprima
del diluvio universale,
piove,
tutte le vele alzate
ciascuno nella propria arca
nel cerchio stretto delle ombre
la solitudine è solo uno stile forzato,
la danza sotto la pioggia è
arte.

Versione italiana: Rodi VINAU

**Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 1 (17), ianuarie – februarie – martie 2019**

Illusioni

Volevo essere per te un uragano di emozioni
un incendio divampante nel cuore,
il profumo della passione ,
la tua notte insonne ,
la tua isola felice
un balsamo sulle tue ferite
una carezza gelosamente conservata nel ricordo
non un intermezzo musicale...

Iluzii

Am vrut să fiu pentru tine un uragan de emoții
un foc aprins în inimă,
mirosul pasiunii,
noaptea ta de nesomn,
insula ta de fericire
un balsam pe rănilile tale
o dezmiardare temător păstrată în amintire
și nu un interludiu muzical...

Versiunea în limba română de Rodi Vinau

SEMPLICEMENTE NOI

La notte insegue sempre il giorno
e il nostro legame indispensabile e indissolubile
tutto affronta.
Turbamenti e orgoglio
Supera distanze
Coniuga nel presente
Non siamo come altri ci vogliono
Voltati e vedimi!
Siamo Noi
Semplicemente Noi...

**Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 1 (9), ianuarie - februarie - martie 2017**

Nino CASTROINA San Lazzaro di Savena, Bologna, Italia

Svestimi dalle nostalgie.
Come indumenti lisi dal tempo.
Potrai vedere cicatrici di morsi.
Di strenue battaglie vinte e perdute.
Vestimi del tuo profumo di femmina
E tu, che sei magia, fa ch'io solo, inebri.
Che sia deterrente di bramosie voraci.
In questo mondo affamato di sensi.
Poichè l'ultimo volo voglio sia nostro..
In quel filo d'orizzonte sul mare.
Dove la mia vetusta ingenuità.
Continua a credere che al di la.
Finisce il mondo.

Nino CASTROINA San Lazzaro di Savena, Bologna, Italia

Dezbracă-mă de nostalgii.
Ca de niște haine zdrențuite de timp.
Ai putea vedea cicatrici de mușcături.
De obositoare bătălii câștigate și pierdute.
Îmbracă-mă cu parfumul tău de femeie
Și tu, care ești vrajă, fă doar ca eu să amețesc,
Să fie protector al dorințelor lacome.
În această lume flămândă de senzații.
Pentru că ultimul zbor vreau să fie al nostru ...
În acel fir de orizont pe mare.
Unde naivitatea mea vetustă.
Continuă să creadă că dincolo.
Lumea se termină.

Versiune româneasca de Rodi Vinau

**Meridianul Cultural Românesc,
An IV, Nr. 4 (16), octombrie–noiembrie–decembrie 2018**

prădătorul de alb

cine fură neliniștea orelor
cine fură albul din piatră
când m-am împiedicat
de drumuri ?!

il cacciatore del bianco

chi ruba l'inquietudine delle ore
chi ruba il bianco della pietra
quando mi sono inciampata
sui cammini

versione italiana Rodi VINAU

al margine della sera

ti chiamo per nome
non mi muovo
amo il tuo silenzio
le tue fughe
almeno per una volta sola

la marginea serii

te strig pe nume
nu mă mișc
iubesc tăcerea ta
scăpările tale
măcar o dată singură.

Versiune româneasca de Rodi VINAU

Val,

femeia cu mâinile de paie
abandon de imprudență
senzuri nelămurite
aritmia unui nefrânable strigăt.
Tu taci bătută în cuiul unei raze de soare
eu bătută de fulgere
Sarea unei lacrimi dintre ridurile dimineții
Imaginea unui pact dintr-o bucată de nebulie
picături de deșertăciune
Draga de moarte nu există
ea este

Meridianul Cultural Românesc,

An IV, Nr. 3 (15), iulie – august – septembrie 2018

IL TUO SORRISO

È ancora il tuo sorriso
a darmi il buongiorno!
È ancora la dolce carezza,
dei tuoi occhi su di me,
che mi riempie di dolcezza,
sono i tuoi baci,
che sfiorano l'anima
a rendere gioiosa
la mia aurora.
Amore, amore mio,
sei sempre tu
a fare degna la mia vita.

ZÂMBETUL TĂU

Este chiar zâmbetul tău
ce-mi dă bună dimineața!
Este chiar mângâierea blajină
din ochii tăi pe trupul meu,
care mă umple de fiori dulci,
sunt săruturile tale,
ce-mi ating sufletul
pentru a-mi face veselă
aurora.
Iubire, iubirea mea,
întotdeauna ești tu
cea care îmi face demnă viața .

Versiune românească de Rodi VINAU

Meridianul Cultural Românesc,

An IV, Nr. 4 (16), octombrie–noiembrie–decembrie 2018

VOGLIO AMARTI

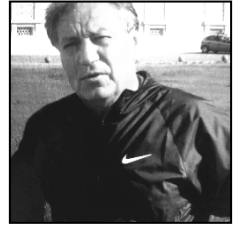
Stavo quasi per scriverti
che mi stai nelle vene
oggi è un giorno diverso
vivo solo
perchè tu vivi in me.
Tutto il resto è nulla
ci siamo solo noi
col nostro amore
gli stessi corpi
che appartengono
a me e a te.
Si! voglio amarti
delirando in silenzio
fino ad annullarmi in te!
Ed il mio corpo
brucia di passione
sussulta.
Come vorrei impadronirmi
dei tuoi pensieri
condurti con me, in paradisi e,
col mio respiro soffocarti
fino
ad annullare la tua volontà.
Vederti sfinita,
estasiata, rapita,
implorandomi chiedere:
ancora....ancora,
ancora amore....!!

VREAU SĂ TE IUBESC

Eram aproape să-ți scriu
că mi-ai rămas în vene
astăzi este o altfel de zi
trăiesc singur
pentru că mă locuiești tu.

Restul e nimic
suntem doar noi
cu dragostea noastră
aceleași trupuri
care ne aparțin
mie și ție.

Da! Vreau să te iubesc
delirând în tăcere
în tine să mă suprim!
Acum corpul meu
arde de pasiune
freamătă.
Cum aş vrea să intru în stăpânirea
gândurilor tale
purtându-te cu mine, în paradisuri și,
cu respirația mea sufocându-te până
la desființarea voinței.
Să te văd sfârșită
extaziată, răpită,
implorând că-mi ceri:
.... încă o dată,
încă o dată iubire!

Oggi e domani

Il gusto rimasto rimane
garante,
in angoli degli occhi
rughe
e in angoli di bocca,
oggi e domani
giorni
diventati accaduto,
qualcosa che passa e rimane ancora
nei toni di rosso sfocato,
non cercare la tracia del mio dolore
colata sulla croce,
su quella che ha indossato il mio corpo
imbalsamato dall'anima.
Cerca il mio sospiro perso nelle piogge,
cerca il mio sorriso arcobaleno
con luce riflessa
su di noi.

Astăzi și mâine

Gustul rămas rămâne
garant,
în colțuri de ochi
riduri
și-n colțuri de gură,
astăzi și mâine
zile
devenite trecut,
ceva ce trece și totuși rămâne
în tonuri de roșu estompat,
nu-mi căuta urma durerii
prelinsă pe cruce,
pe cea care-mi purta trupul
îmbălsămat de suflet.
Caută-mi suspinul pierdut printre ploii,
caută-mi surâsul curcubeu
cu lumina lui răsfrântă
peste noi.

Meridianul Cultural Românesc,
An III, Nr. 1 (9), ianuarie - februarie - martie 2017

C'è VENTO

C'è vento,
quel vento spaventoso impetuoso,
che fischia attraverso le persiane
sembra voglia buttare giù le piante,
persino il tavolo esterno
si vuol portare appresso!
E' irruento, quasi ossessivo,
ulula, porterà via l'autunno caldo,
al quale eravamo affezionati;
spazzerà le foglie
e l'inverno s'insinuerà fra noi,
è sempre lui il vento
che s'interpone
fra una stagione e l'altra;
eppure fa sempre un certo effetto,
non ci si abitua mai,
a questo vento che cambia la stagione,
mi da sempre un non so che di morte,
ma forse è solo la vita che necessita
di tanto in tanto,
di un drastico cambiamento.

ESTE VÂNT

Este vânt,
acel vânt înfricoșător impetuos,
fluierând prin obloane
se pare că vrea să arunce plantele
pe jos,
chiar și masa de afară
vrea s-o ducă cu el!
E impulsiv, aproape obsesiv,
urlă, ne va lua toamna caldă,
la care țineam;
va mătura frunzele
iarăși iarna se va insinua printre noi,
este el vântul întruna
care se interpune
între un anotimp și celălalt;
însă are mereu un anumit efect,
nu te obișnuiești niciodată,
cu acest vânt care schimbă
anotimpuri,
îmi dă neconținut un fel de moarte,
și poate că doar viața are nevoie
din când în când,
de o drastică schimbare.

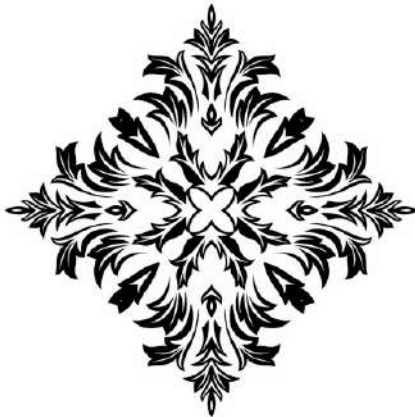
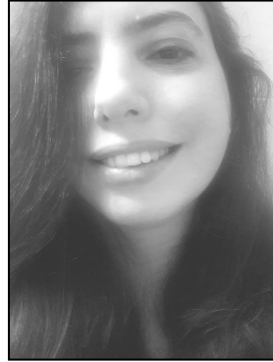
**Versiune în limba română:
Rodi VINAU**

Sento che ci sei

Ci sono giorni in cui non trovo
piú il tempo di una culla,
dove c'è riversato l'amore
dell'universo.

Mi scaldo di te e comprendo
che tu sei l'immenso per me.
In ogni curva del mio viso
sai leggerci gioia o tristezza,
sai riconoscermi anche quando
tra le pagine dei mie pensieri
ci stanno scritti i vuoti,
gli occhi
fissano un punto fisso
e nel silenzio sento la tua mano che
sfiora il viso mio.

Mi rassicuri da tutto e tutti e mi dici
"ci sono io a prendermi cura di te".
Le lacrime fanno capolino
e mi stringi forte e sento che ci sei.
Grazie amore mio.

Simt ca esti aici

Sunt zile când nu găsesc
deloc timp pentru leagănul,
unde-i revărsată iubirea
universului.

Mă încălzesc de tine și înțeleg
că tu ești totul pentru mine.

În fiecare curbă de pe fața mea
știi să citești bucuria sau tristețea,
mă poți recunoaște chiar și atunci când
între paginile gândurilor mele
sunt scrise spații goale,
ochii

se fixează într-un punct
și în tăcere simt mâna ta care
îmi atinge chipul.

Mă ocrotești de toate și de toți și îmi
spui

"Sunt eu aici să am grijă de tine".

Lacrimile îmi apar pe furiș
și mă ții strâns și simt că ești aici.

Mulțumesc, iubirea mea.

Versiune românească

Rodi VINAU

AL TRAMONTO

Immutabile ogni giorno
si racchiude in un tramonto,
in autunno
si raccolgono le ore
in un gomitolu rossastro
di tacite emoziuni...

Al calare della sera
si ravvedonu i pensieri
e nelle sfinite sensazioni
si odono i sospiri
a placare le innamorate anime...

I TUOI OCCHI

I tuoi occhi,
petali di rose sparsi
nella mia solitudine d'amore...
brillanti scintillano
al fiorire del tuo sorriso,
si....bacerò i tuoi occhi,
nel respiro lungo
del mio desiderio che freme...

LA APUS

Imuabil fiecare zi
se închide într-un apus de soare,
către toamnă
se adună orele
într-un ghem roșiatic
de emoții taciturne ...
La lăsatul serii
se pocăiesc gânduri
și în nesfârșite senzații
se aud suspine
întru îmbunarea sufletelor îndrăgostite ...

Versiunea în limba română Rodi VINAU

OCHII TĂI

Ochii tăi,
petale de trandafir risipite
în singurătatea iubirii mele ...
radioși scânteiază
în timp ce-ți înflorește zâmbetul,
da ... îți voi săruta ochii,
în respirația lungă
a dorinței care mă tulbură...

**Versiune în limba română de
Rodi VINAU**

Meridianul Cultural Românesc,

An III, Nr. 3 (11), iulie - august - septembrie 2017

Vasile HATOS – Castiglione di Ravenna, Italia

INCURSIUNE ÎN POEZIILE ȘI POEMELE LUI RADU BOTIȘ

Poeziile și poemele lui Radu Botiș reflectă stările sufletești, care sunt în căutarea credinței adevărate. Prin (în) mrejele sensibilității pure, poetul privește în adâncul sufletului. Cuprins în meditație, privește cu ochii inimii spre universul întunecat al lumii, trăind într-un univers unde spiritul are nevoie de hrană, dar o hrană de cunoaștere metafizică! Vede lumea cu alți ochi, pentru că omul credincios stă departe de vicisitudini, răul nu-l poate străpunge! Meditația, în natură, dă spiritului stări ancestrale, De aceea poezia metafizică se întretaie cu poezia sufletului, pentru că stările sufletului depind de sensibilitate. Cu cât un om este mai sensibil cu atât va pătrunde în universul său interior, unde pulsul vieții este fredonat de melodia cunoașterii intrinsece. De acolo ia naștere intuiția care propulsează sufletul spre cele mai înalte stări de grație. Aici apare revelația, ducând spiritul spre căile întortocheate ale metafizicii, pentru că omul se apropie de Sacru!

Dumnezeu se manifestă în om când spiritul a ajuns la o cunoaștere totală a ființei! Calea cunoașterii de sine este un drum care duce spre iluminare. Nu devii cu adevărat om decât atunci când spiritul îți este pur, ca a unui copil, De aceea poezia metafizică, în general, poezia intuiției (care este foarte greu de scris) duce spiritul spre cele mai înalte clipe de grație, trăite în interiorul ființei, pentru că spiritul este atât de pur încât ființa se manifestă ca un copil: nu mai poate să mintă! Trăind într-un univers aparte, acea ființă trăiește clipe de încântare, ajungând la pacea divină. Clipa veșniciei este sensul oricărui muritor, pentru că este intrarea în moartea ființei! O alternare a simțurilor cu sensibilitatea, dând naștere a ceea ce se cheamă: „stare pură” sau o metafizică pură a ființei, pentru că profanul lasă în urmă răul iar sacral acaparează ființa în sineși. Ceea ce denotă că omul este una cu Dumnezeu! [...]

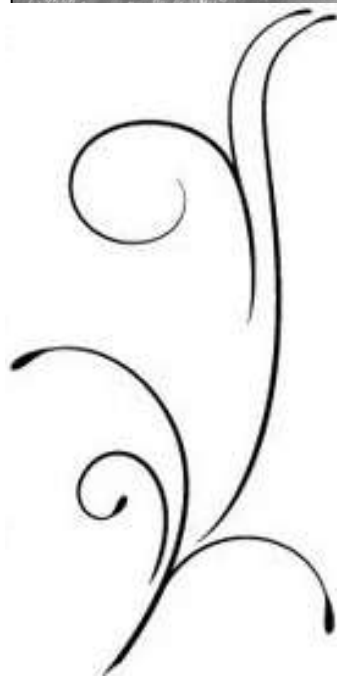
**Integral în Meridianul Cultural Românesc,
An V, Nr. 1 (17), ianuarie – februarie – martie 2019**

Teresa MANCUSO, Matera, Italia

Come un battito d'ali

Mi abbandono al silenzio di una notte
con il cuore ricco di eterni ricordi,
la mia mente costruisce filamenti immensi
e mi perdo al respiro della tua anima.
Ti vedo nei miei sogni ogni notte,
come ieri il tuo sorriso è la mia guida
come un istante eterno, come gocce perlate
che donano forza e speranze tra raggi di sole.
Ascolto la tua voce che riscalda il mio cuore
e come un battito d'ali che riempie la mia stanza,
la mia mente di ricordi di tutta la tua essenza,
come un pentagramma ricco delle sue magiche note,
il fiume della vita colora per ogni istante
quel profumo che sa di te,
e dolcemente assaporo l'essenza
di tutti i ricordi, delle ore,
dei giorni caldi vissuti
con i nostri cuori che battevano
nello stesso istante e nello stesso posto.
Come immortali respiri, come l'azzurro del cielo
che inonda infiniti messaggi
e il cuore custodisce nel più segreto angolo d'amore.
Ti porterò sempre accanto al mio sole,
nelle stanze chiuse del mio cuore,
tu ascolterai il vero suono
della mia anima, sarai tra i miei passi
e ascolterai i miei pensieri celati
tra la luce dei miei occhi,
e nella musica del tempo.
In estasi respiro gocce di inebrianti parole,
immortali, poiché vivono
tra le braccia della mia anima,
e ogni battito resterà per sempre
cicatrice del tempo, affacciato nell'etere
come una rosa candida
che abbraccia il suo sole.

Teresa MANCUSO, Matera, Italia

Meridianul Cultural Românesc,

An V, Nr. 3 (19),

iulie – august – septembrie 2019

Umberto Donato DI PIETRO – Roma, Italia

SERE DI MAGGIO

Tardo quel tempo, ormai sì lontano,
Trascorso nella quiete di silente borgo
Belli i ricordi, che in mente mia allocano,
Serate di maggio, che più non torneranno.
L'usar sedersi della propria casa all'uscio,
A smaltir del giorno andato il caldo
E faticoso diurno operar ne' campi.
Tutto era silenzio, di tanto in tanto, una
Melodia di voci.

In adorne edicole, da cero Illuminate,
Si usava cantar alla Madonna

Un salmo

Soave profumo di ginestre

Da rigogliosa valle saliva

L'incrociar dell'amato

Sguardo, volto arrossiva

Altalenanti, fosforescenti lucciole,

Apparivano

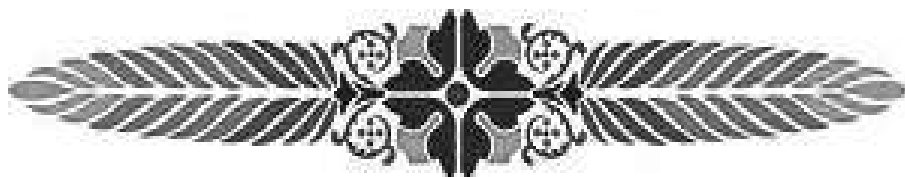
Più nitide sembravano le stelle

E l'ammirar un canto che saliva

In alto

Cuor mio or piange, nel desio intenso,

D'aver ritorno a quel ch'oggi mi manca.

Meridianul Cultural Românesc,
An VII, Nr. 1 (25), ianuarie – februarie – martie 2021

Gruppo "Scriviamo" Facebook

SCRIVIAMO

Un cordiale saluto a tutti, come ogni fine settimana eccoci puntuali in pagina con le nostre poesie. Tra un temporale, un salto in piscina e una capatina al mare, arriviamo noi. Da dove provengono i nostri versi? Come diceva la grande poetessa Alda Merini, "Tutti mi domandano da dove traggio le mie parole, io rispondo: mi basta un'immersione nell'anima e vedo l'universo, tutti mi guardano con occhi spietati e non conoscono i nomi delle mie scritte sui muri...". Noi che non siamo veri poeti diciamo che le parole vengono da sole, basta lasciarsi cullare dall'onda delle passioni e metterle su un pezzo di carta. Ma cosa dico? Sul pc. Buon fine settimana a tutti.

Scrivete a Scriviamo... via Enrico De Nicola 85 03043 Cassino (Fr) oppure scriviamo@hotmail.it

V
ÎNCHEIERE REZUMATIVĂ

**UNIUNEA ZIARIȘTILOR
PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA**

Ordinul Ziariștilor

BREVET

se acordă ORDINUL ZIARIȘTILOR

clasa I — aur

D-lui DUMITRU MARIN

pentru inițiativă și profesionalism în jurnalistică

13 decembrie 2005

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'MIHAI MIRON', is written over the seal.

Președinte

Prof.dr.MIHAI MIRON

30... TVV

25... Meridianul...

6... M.C.R.

- AZI -

IDENTITATE, DEMNITATE, MODERNITATE

Debutul și continuitatea unei perioade culturale grupate în jurul unor mijloace mass-media nou apărute în areal vasluian poate fi de interes în individualizarea particularităților general-românești prin această ridicare a unei zone subdezvoltate (până și astăzi) pe harta culturală a lumii. Explozia culturală și mai ales audio-vizuală în România după 1989 este faptul petrecut sub ochii noștri și... acțiune îndrăzneță chiar în tot cuprinsul fostului lagăr socialist. Fenomenul trecerii la vechiul capitalism a determinat în teritoriul național nu numai explozia inițiativelor de orice fel ci și noi modalități de realizare, negândite în țările Europei de Vest. Ce s-a realizat la Vaslui rămâne, totuși, un unicat.

Pe teren românesc, inițiativa de aici contează ca deschizătoare de drumuri în domeniul inexistent înainte de Revoluție: media și presa.

5 decembrie 2020: ar trebui să fie **mare sărbătoare culturală la Vaslui**, și moment rememorativ în jurnalismul național.

În condiții de aspră pandemie e mare sărbătoare, însă, fie și dacă rezistăm la Covid...

ȘI TOTUȘI: e bine să ne amintim că acum 30 de ani s-a înființat, la Vaslui, prima **televiziune privată din România**, inițiativă pe 5 decembrie, cu prima emisiune difuzată pe ¼ din teritoriul românesc, în dimineața de Ajun, pe 24 decembrie 1990; Licența CNA 001/TV.

: **e bine** să știm că, repede TVV a devenit locul unde se dădea ora exactă în Vaslui, important vector cultural, element de referință în incipientul mediu de... MEDIA. Aici am deschis drumuri noi.

: că **prin TVV**, apoi **Unison Radio**, apoi ziarul **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău** și prin **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** locul acesta a fost pus pe harta culturală a lumii: și ziarul și Revista înregistrează azi colaboratori din 4 continente, numai la MCR – 707(!)

: că acel **Curent Cultural Informațional Vasluian** există cu adevărat prin numărul mare de creatori localnici, prin și mai mare număr de opere de valoare și diversitate, prin modul de a ne afirma în țară și străinătate; în 1990 nu exista nimic peste nivelul târgului de provincie.

: că un **număr extrem de mare de personalități** de excepție (peste 1080) din toată lumea au fost intervievate de reporterul TVV ca modalitate de import cultural, încercare de ardere a etapelor pentru sincronizarea culturii locale cu cea națională, o modalitate de stopare a hemoragiei materiei cenușii spre alte zări. O infuzie culturală inexistentă azi pe plan vasluian. Suplinită, poate, doar de M.C.R.

: cartea **BĂTĂLIA PENTRU VASLUI – RO/222 printre noi/Istorie culturală**” (Iași, 2020, 740 de pagini) nominalizează mari oameni de cultură, știință, artă, sport,

politică etc., doar pe aceștia, când în realitate au fost mult-mult-mult mai mulți acei care s-au constituit în modele culturale și i-au prețuit pe vasluieni.

: **s-a consolidat** (și astfel) **autoritatea marilor creatori locali** în mediul cultural, tipografic, online: Petruș Andrei, Gabriela Ana Balan, Costin Clit, Th. Codreanu, Valeriu Lupu, D.V. Marin, Vicu Merlan, A.D. Tudosie ș.a. care ne reprezintă acum în context național și în lume.

: în plan cultural **nici o altă încercare din țară n-a egalat performanțele pornite prin TVV**: recorduri mondiale (3), naționale (6), județene (26), interjudețene (6), cu efecte benefice pentru județul cel mai defăimat din România: vorbim, azi, de identitate, modernitate și demnitate.

E tare bine că, astfel, eșantionul cultural vasluian al acestei generații, ca patrimoniu, este oricând parte din PANTHEONUL național.

Au trecut 30 de ani... Cine va mai putea repeta vreodată același destin?

Să medităm !!!

ETAPE:

1 - Înființare, căutări, probleme multiple.

În 1989, exista în județul Vaslui o singură publicație, Vremea nouă, cu apariție săptămânală, apoi bi și cotidian cu titlu grăbit împrumutat, Adevărul. Vechea conducere a publicației a făcut cam ce putea face careva neobișnuit cu concurența în noua orânduire socială. Drept care, până la urmă aici s-a instalat un grup speculativ care poate scoate banii prin tot felul de mijloace, evident nerenunțând la rețeta clasică: bani, sânge, femei. Din septembrie 1996 a apărut „un altfel de

ziar” Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, un zonal constructiv și cu caracter multidisciplinar, preponderent cultural.

Apariția unei televiziuni la „comuna Vaslui”, un oraș îmbogățit cu venetici după înființarea județului, putea fi asociată cu încercarea de a ajunge în Australia cu căruța strămoșească. Mai mare uimire nu putea să încapă (cel puțin cei de la Opinia studentească din Iași au considerat că „am făcut din nimica bici, și, mai și pocnește”).

La convocarea lui D.V.M. pe 5 decembrie 1990 s-au strâns într-o sală de la prefectură 11 persoane plus subprefectul, deci 12. S-a lansat un manifest-program, s-au ales conducători care s-au mișcat foarte rapid: pe 10 decembrie 1990, directorul TVR, Răzvan Theodorescu aviza favorabil înființarea noii televiziuni, refuzată de securistul Emanoil Valeriu care avea părul măciucă pentru că 40.000 de șoferi, în grevă, strigau la gardurile televiziunii naționale „Jos Valeriu și Răzvan”.

Prima casetă cu primul program al Studioului de televiziune și radio Vaslui s-a realizat între 17 și 23 decembrie în studioul nou creat prin contribuțiile personale ale unor întemeietori, Marin D., Marin Daniel, Poamă Al., Crișan Dan, Aniței Valeriu, Avram Grigore, fiecare cu câte ceva: cameră video M7, televizor color, becuri, un reostat pentru sunet, hârtie, fire electrice și disponibilitate de a încerca un post TV. (Vezi vol. **Tv.V-Vaslui-România – Europa**, 2011, 258 p. și **25 – TVV - istorie și cultură**, 2015, 322 pag. ș.a.).

Prima emisiune de 45 de minute, difuzată pe stația națională de la Epureni (lângă Bârlad) a fost în dimineața zilei de Ajunul Crăciunului, pe 24 decembrie 1990, recepționată pe ¼ din teritoriul țării și în Basarabia. Am avut o bună susținere în presă și chiar la TVR care a anunțat cu o seară mai devreme

intrarea noastră în emisie, după care am avut mii de telefoane, mesaje, telegrame (nu existau fax, e-mail, telefon fără fir) de apreciere din toată țara și din străinătate, unde am pătruns cam abrupt pentru că nimeni nu auzise de Vasluiul cultural sau de personalități de marcă de pe aici.

Multe probleme: niciunul nu eram oameni de televiziune și am învățat unul de la altul; susținere financiară zero, doar pe contribuția directorului, doar o singură cameră Tv, un singur televizor, 9 becuri... adică **am reușit atât de mult cu atât de puține mijloace**. Din cauza lipsei banilor pentru casete, plata curentului electric, mașină, timp de emisie etc. și a oricărei remunerări, în aprilie 1991, am rămas numai doi să continuăm: DVM și Daniel Marin, și... am continuat, am emis săptămânal, de 2 ori pe săptămână, apoi zilnic și... am reușit!?! În 2010 erau 66 de oameni care lucrau la grupul de presă. Cele mai mari probleme au fost cu dotările, subvențiile și personal calificat. Voi mai preciza o dată: nici un cuvânt transmis de atâția ani, 30, nu s-a difuzat pe acest post fără să-l scriu, verific, știu, sau aprob eu.

TVV, de la Vaslui, a deschis, însă, o nouă epocă culturală cu așezarea de astăzi, în harta culturală a lumii.

Presa în tranziție.

A urmat DECENIUL DUȘMĂNIEI în acest județ și în toată Moldova, pentru că ne-am menținut cât de cât aria de emisie, deși era negarea oricărei valori, a oricărei prietenii, a legăturilor de rudenie, etc. Presa locală e plină de orori din toate mediile sociale. Toată presa românească și cele 3, când 4, locale, au existență bazată pe partide, primării, speculații, șantaj.

Ziarul „Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău” face notă discordantă fiind axat pe articole și știri constructive încă de pe 26 septembrie 1996, când a apărut primul număr, fiind

săptămânal, bisăptămânal, cotidian, săptămânal, tipografic și online. El a fost expresia scrisă a politicii editoriale în TVV, rețeaua Unison Radio, și purtător de cuvânt pentru MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, înființat la 1 februarie 2015. Cititorul poate fi sigur că am surmontat impresionante greutăți și sabotaje de la comunistoizii rămași și azi neînduplecați.

Realizările depășesc așteptările și visurile de atunci.

TVV a deschis drumuri în toată lumea, respectiv, 32 de țări de pe 4 continente prin mirajul aparițiilor pe sticlă, prin autoritate și profesionalism. Am realizat interviuri cu mai mult de 9 președinți de stat, 14 prim-miniștri, Papa Ioan Paul al II-lea, P.F. Teoctist, P.F. Daniel și mulți înalți ierarhi români și din străinătate. Deși mai rezistă doar online astăzi, TVV își păstrează autoritate internațională și națională.

Ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău se difuzează și pe 420 de emailuri de pretutindeni, se difuzează cam 2200 de exemplare tipărite în județele menționate, a avut și are pagina culturală, promovează marile valori ale momentului ca martor al devenirii societății contemporane. E din ce în ce mai greu de realizat tipografic datorită ușurinței și costurilor mici pe internet.

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC reprezintă o unică nișă de exprimare, jurnalismul cultural, foarte bine primit în mediul cultural spiritual, cu peste 707 de colaboratori la această dată. Cele aproape 4000 de pagini tipărite începând de la 1 februarie 2015 rămân ca probă peremptorie în fața celor care mereu vin.

Cei peste 150 de scriitori locali, cu peste 450 de opere din cadrul Curentului Cultural Informațional vasluian reprezintă o entitate care este luată în considerație astăzi la nivel național. Putem gândi că fără mijloacele mass-media

conduse, finanțate, direcționate de patronul acestora, el însuși un autor de merit, dimensiunea culturală reprezentativă ar fi rămas tot la nivelul micilor orașe sau municipii din România, adică nerelevante.

Ca autor, profesorul dr. D.V. Marin, acoperă 16 teme importante, în 48 de volume, în aproximativ 31.000 de pagini, volumele Opera Magna 1, 2, 3, 4 (care vor continua) cuprinzând opera științifică/folcloristica, romanul și alte scrieri în proză, operă de lider cultural. Volumul din noiembrie-decembrie 2020, intitulat **Bătălia pentru Vaslui – RO/ 222 printre noi/istorie culturală** înmănunchează 740 de pagini și reprezintă infuzia culturală realizată prin TVV în acest județ și, evident, florile spirituale naționale la monumentul autorului. De consemnat prezența în mediul online dar mai ales multitudinea manifestărilor de amploare, social-culturale pe întinsul României și în lume. Cel mai recent: Simpozionul Național al UZPR/17.12.2020

PREZENȚA ÎN LUME.

E un moment de bilanț atât pentru televiziunea Vaslui, la cei 30 de ani ai săi, cât și pentru M.C.R. la numărul 24, respectiv 6 ani de apariție. Afirmările tare scurte care urmează sunt acoperite de ceea ce se publică absolut curent în ziar, ce se vede pe youtube, pe facebook, și în paginile MCR., ce fac și ce simt contemporanii noștri din localitate și de aiurea.

Prezența noastră pe continentul american este susținută de Cenacul mondial *Destine literare*, (vezi dezbateră de pe 12.12.20) patronat de Alexandru Cetățeanu, poetul Vasile Filip, jurnalistul Sergius Lucian Marin și alții din Montreal-Canada (și Toronto), de cei din jurul revistei *Lumină lină* din New-York, Adrian Sahlean (California) și alți români din SUA, pe continentul australian de excelentul Ben Todică și ai

lui, adică un grup de consistență intelectual-spirituală în limba română, în Africa de mulți prieteni izraelieni printre care Adrian Grauenfels, Dorel Schor ș.a., și din Maroc, în Europa de mai mulți alții în frunte cu grupul *Scriviamo* condus de d-na Straccamore, din Italia, în Passau-Germania de inegalabilul prieten Georg Barth, de dl. Gavra din Leipzig, de Mihaela Antonovici de lângă Stuttgart ș.a., din Chișinău, dr. Tudor Șoimaru, un excepțional patriot proRomânia, de academicienii Nicolae Dabija, Mihai Cimpoi, Valeriu Matei, de Mircea Snegur ș.a. Am înregistrat 143 de colaboratori din afara teritoriului românesc.

Un calcul simplu: dacă sunt peste 707 de colaboratori, sunt măcar tot atâția cititori sau poate mult mai mulți, dar pretutindeni. Revista M.C.R. este de tip almanah dar reprezintă jurnalismul cultural în acțiune.

Perspective:

Cu asemenea rezultate toți ar trebui să fim optimiști. Dar finanțarea în continuare este de mare actualitate, pentru că n-am dobândit nici un sfaț de la vreo oficialitate (nici abonamente nu fac considerându-se că 80 de lei pe an ar fi prea scump, nesimțiii) colaboratorii nu plătesc și suntem bucuroși să acordăm un drept de autor printr-un exemplar atribuit, deci D.V. Marin rămâne cu plățile.

Am înfățișat foarte succint câteva realizări care-și au punctul de pornire la momentul descătușării spirituale de după 1989, respectiv curajul nemăsurat de a înființa televiziune la Vaslui („pe drumul de costișe..”). În aceste ultime 3 decenii am fost mereu unul contra multora, dar cu toate acestea am

reușit ceea ce poate rămâne cel mai reprezentativ pentru un județ din Moldova-România, un monument creativ ca eșantion dintr-un Pantheon național.

Hotărât lucru, am conferit:

Identitate, modernitate, demnitate pentru noi și pentru aceste atât de blamate locuri.

CUVÂNT... LA SĂRBĂTOAREA de 70 de ani!

„Cu excepția câtorva ani, până a trebuit să alerg după oi, m-am distrat învățând poezii, tatăl meu Vasile Marin fiind tare mândru de prima lui odraslă, iar mama mă încuraja. Am învățat de foarte mic cerința vieții: fără muncă nu se poate!

Am trăit foarte greu, am învățat pe brânci, am rezistat în ploii și furtuni, geruri (navetă 6 km), în mijlocul adversităților. M-a mângâiat, dintotdeauna, înțelegerea cu sexul frumos, pentru un băiat citit ce eram.

M-am străduit întotdeauna să fiu constructiv și să pun osul la treabă, inclusiv în competiții sportive unde am fost vice campion național la lupte.

Când mi-am fixat scopul... aproape nimic n-am precupețit pentru asta!

N-am dus lipsă de voință, minte, de dușmanii cei mai puternici.

Când opera mea a prins viață s-au înmulțit și denigratorii. Unii m-au acuzat... de faptele lor.

Mi-am încurajat necondiționat elevii, colaboratorii, cunoscuții. Am încercat să promovez pe cei mai buni și cât mai pe mulți. Pentru că ÎMPREUNĂ, subliniez ÎMPREUNĂ puteam face istorie cultural-informațională și prea destui n-au putut ține pasul.

Am avut o putere de muncă ieșită din comun și mai ales soție excepțională și copii la fel.

Dacă ar fi scris și alți dușmani (deși i-am invitat), volumul de față avea peste 1000 de pagini. Am solicitat toate redacțiile din Vaslui să opineze despre decanul de vârstă și liderul lor de presă din ultimii 20 de ani. Doar unul scrie un

articolaș nu laudativ, ci incolor și inodor. Și, toți au trecut pe la mine...

S-a scris că sunt narcisist, orgolios etc...

Precizez: N-am avut timp de nimicuri, bârfe, șmenuri, n-am avut somn, m-am documentat excesiv la orice volum tipărit, Tetralogia culturală locală mi-a mâncat zilele. Am ținut cont de toate reacțiile posibile, am îndrăznit... calculat. Așa că mi-am comandat până și statuie (bust) și chiar pe mormânt am conceput o lumânare stilizată cu semnificația: Viața.

Am suportat cu greu Deceniul Dușmăniei ca singurul politician în opoziție reală cu șopârlele locale și cu ziaristii lor care m-au sabotat sistematic și prin omisiune, ori au scris de rău când chiar am realizat evenimente excepționale.

Dacă presa (inclusiv a mea proprie, cu destule cârțițe), politicienii, refuzații, dezrădăcinații m-au ponegrit, ce trebuie să fac? MIE nu mi-a dat nimeni niciodată pe degeaba, chiar am plătit de câte 3 ori prețul la orice am obținut.

...Am adunat, „pietre pentru templul meu” (Lucian Blaga), convins că am realizat prin acțiune, model (sau prin reacție) școală de presă. Dacă mulți contemporani s-au afirmat într-un singur domeniu, eu am reușit ca etnolog, romancier, monografist, om de presă, întreprinzător privat, familist, politician, și în nici un caz mai puțin în cultură cu prezență pregnantă de peste 50 de ani. Port și amar în inima mea. Pe prea mulți i-am ajutat eu ca să nu am tot atâția dușmani, pe mulți i-am făcut eu harnici.

Dumneavoastră, autorii de mai sus, m-ați răsplătit cu adevărat. Pot să arunc din sufletul meu necazurile pricinuite de tot felul de „insecte” tocmai pentru că la această reunire în petrecere cu vorbe, sunt onorat de atâtea și atâtea nume

prestigioase, autorități în domeniu, jaloane culturale și sociale, celebrități naționale, brazi ai României moderne!

Îmi aplec geana înlăcrimată de emoție în fața Dumneavoastră, semnături ai volumului, ca semn de recunoștință pentru aprecierile, laudele, criticile sau cuvintele de mai sus.

Acesta este monumentul meu! Mare, mic, conservativ sau nu, bun sau rău, oricum unic, e ridicat de Dumneavoastră...

Un alt gând îmi rămâne pentru cei care mereu vin și pot ține cont de om, viață, (inclusiv ca film - apropo de cel consacrat mie de Corneliu Porumboiu „*A fost sau n-a fost*”), anecdotică, legendă, operă, dar mai ales de calitatea acestui timp adică mediul și momentul vasluian, începutul sec. XXI, mileniul III.

Deferent, D.V. MARIN
... unul printre Dvs. ... !

4 aprilie 2011

... crapă mugurii la pomi și înfloresc tare frumos cireșii!

VI ADDENDA

RECORDURI... NUMAI... RECORDURI... RECORDURILE

2... RECORDURI MONDIALE:

- 9 intervenții cu sufl (sau foști sufl) de stat și cu Iohannis 10: Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu (România), François Mitterand (Franța), Mircea Snegur, Petru Lucinschi (Rep. Moldova), Igor Smirnov (Transnistria), Reghe Mihail I., discursii cu Nicolae Ceaușescu (sk. arxistat de Vladimir Voronin, care nu era încă președinte).
- Primul Meridianul Cultural Românesc (înf. pe 1 febr. 2015), publicarea, doar după 24 numere, a 707 colaboratori din 4 continente și 18 țări.

6... RECORDURI NAȚIONALE:

- Prima televiziune privată autorizată, Licența 001/TV, înființată pe 5.12.1990, prima emisiune pe 24 dec. 1990, pentru 1/2 din România.
- Cel mai lung șir editorialist român, la TVY, Unison, Meridianul, Onix, Meridianul Cultural Românesc, cu debut în jurnalistă în 1987, retrairi din 32 de țări.
- Înființarea primului grup de presă complet din județ și din Moldova cu televiziune, radio-șteț, ziare și revistă.
- Interviu cu 14 prim-ministri (P. Reu, Roman, Th. Stolojan, Nicolae Văcăroiu, Victor Ciobea, Radu Vasile, Mugur Isarescu, Adrian Năstase, Chirilă Popescu-Părcășanu, Victor Ponta, ex-din Republica Moldova Mircea Druc, Valeriu Muraviev, Andrei Sologhea, Vasile Tălcăș, - ultimii doi încă nu erau în accesul funcției).
- Prima Teză de doctorat - carte consacrată curentului romantic în folclor: Tudor Panfilo și Revista ION CREAMGA (1998), pregătită și discursată pe 20 de ani.
- Consumarii de la 3 intruzări de episcopi (Hush) PS Ioachim, PS Corneș, PS Igrăș, interveniri cu Papa Ion al II-lea, PF Iovostei, Daniel și mulți mitropoliți, episcopi, topopși, preoți.

3... RECORDURI INTERJUDEȚENE:

- Simpozioane interjudețene în numeroase comune, Zilele Meridianului, în jud. Iași, Bacău, Vaslui, Galați.
- Lansări de carte, arzaruri Meridianul, a Revistei Meridianul Cultural Românească în cinci județe.
- Nominatizare în 13 dicționare cu personalități, Cetățean de onoare (Podu Iureului, Tepeu, PRȘCENI), vicepreședinte al Partidului F.E.R., vicepreședinte al LZPR pentru Moldova.

26... RECORDURI JUDEȚENE

- Longo țare mare ca jurnalist, peste 64 de ani.
- Școală neoficială de presă, (1990-2021), peste 800 de persoane.

● 29 de ani șef județean de partid (MER, FER, ACTIUNEA POPULARĂ, Partidul Verde), colaborator local de consilier, 234 în mandatul 2000-2004.

- 5 mandate de Consilier Județean, 2 local.
- Candidat la Primărie, Camera Deputaților, Senat, Consiliul local și județean (1992 - 2008).

● Prima rețea de radio, locală: Vaslui (1993) + Bârlad (1994).

● Primul minicantier, din istoria speciei literare, în Vaslui: Zălogușilor-Liceului (1999).

● Înființarea și promovarea Curentul Cultural- Informațional din județ: cele mai mari personalități vasluțene, autori de merit, aproximativ 300, cu peste 450 de cărți și puștii speciale, au fost promovați în mijloacele proprii de presă.

- Organizarea Cucaului literar județean (1971 și 1991-2006), Cenaclul Mugurel '74, Festivalul național Fantastic Dance (2 ediții), Gala zărieștilor (2 ediții), Tip-top-mintop (2 ediții), Simpozionul național Omagiu Cartii Vasluțene (6 ediții), Zilele Meridianului în peste 28 de localități din 3 județe, alte manifestări legate de lansarea M.C.R. în județele Moldovei: Bacău, Iași, Vaslui...

● Micromonografii și medalioane despre viața și opera lui Dumitru V. Marin în 13 dicționare cu personalități în județele Bacău, Iași, Vaslui, Galați, Istoria Jurnalistului din România (2012 - 9 numere), Enciclopedia Personalităților din România (2010), Dicționarul etimologic român (1998), Multe mențiuni în ziare și reviste.

● Prima monografie a Liceului Mihail Kogălniceanu din Vaslui, 1990.

● Autor a peste 11 volume (din 49) de istoric culturală locală.

● Ordinul Ziariștilor, Aur, din 2 ori.

● Reprezentanți pentru Vaslui în 32 de țări din lume.

● Cetățean de onoare în 3 județe: Bacău, Galați, Iași.

● Primul studiu consacrat învățământului local, 1980, carte, în 2016: Invățământ și merit vasluțean

● Primul vasluțean în întâriri oficiale, ca șef de delegație ecologică la Joschka Fischer, pe 2 dec. 2001, la Budapesta, Primul vasluțean la un asemenea rang mare.

● Numerie și valoric întâriri și intervenții (peste 1.000) cu șefi de partid, de stat, de organizații din toată lumea,

editoriale care consemnează rezultatele.

- Prima revistă de după Revoluție, Vascazii, 2 A.K. (1990).
- Primul ziar local nr. one, (telegropoană) (1983).
- Primul săptămânal, ex-tim, Meridianul de Iași - Vaslui - Bacău (1996 - 2021 -).
- Vicepreședinte al LZPR (din 2005), Ordinul Ziariștilor român, A.R.G. 2405, 2013, Vicepreședintele Partidului Federalist Ecologist din România, 1992-2004.
- Membru al Ligii Scriitorilor din România, din 2016.
- Activ - 707 colaboratori, în 6 ani, la MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, din LUNEA și tot ce este mai valoros în județul Vaslui, De departe un record de Guinness Book, Bănebru ASKAN.

● Filmul lui Corcioră Părbumbă, 2006, prezentat la Cannes, rădăce momente din viața și activitatea lui Dumitru V. Marin, „...a fost sau n-a fost...”, Număr special în Evenimentul Zilei, BUCUREȘTI, (2006) și în alte 50 de ziare și reviste.

● PRIMUL „MECENA” local, totuși fiind susținut din fondurile proprii.

Se consideră unanim că este cel mai mare jurnalist vasluțean din toate timpurile.

● PRIMUL „MECENA” local, totuși fiind susținut din fondurile proprii.

marinvt@gmail.com; www.meridianul.ro
0744.231.380; 0235.351.236

OPERA

- TABLOU SINTETIC –

Dumitru V. MARIN

1. a) Deschizător de drumuri în presa modernă:

Televiziune - prima în țară (1990) - Licența 001/TV, Unison Radio Vaslui (1993), Unison Radio Bârlad (1994 →), ziar Meridianul, (1996 →), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc (2015 →); Debut în 1957. Singurul Grup de Presă complet din Moldova (2017).

b) Interviuri cu **9 președinți de stat**, 14 prim-miniștri, zeci de miniștri, deputați, senatori, ambasadori etc.; **Unic în România** ca jurnalist; 9 fișe în Istoria Jurnalismului din România (Enciclopedia).

c) Transmisiuni directe radio - Tv - ziar, din 32 de țări;

d) Interviuri cu **înalții ierarhi ai bisericii**: P.F. Teoctist, P.F. Daniel, mitropoliți, episcopi; cu Papa Ioan Paul al II-lea, Krakovia.

e) Vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și președinte filiala Vaslui (2005-2018). A organizat multiple manifestări social - culturale în județele Iași, Vaslui, Bacău, Galați. Zilele Meridianului, Simpozioane interjudețene, ample acțiuni cultural - științifice și de

popularizare - Gala Ziariștilor (pentru județul Vaslui) și a fost invitat la Craiova, Baia Mare, Iași, Târgoviște, București, Râmnicu-Vâlcea, Timișoara etc.

Traian Băsescu

„Prin activitatea sa, Studioul TV Vaslui a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului TV Vaslui se bucură de o radiografie complexă a zonei, a comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului TV Vaslui le-a dovedit din plin, în toți acești ani.”

***Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu,***

***Președintele României 2004 - 2014
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 6)***

2. Acțiuni unicate în istoria Vasluiului și nu numai:

Festivalul național Fantastic Dance (1993, Vaslui) + Chișinău, 2 ediții, Festival pentru copii Tip-top-minitop, 2 ediții, Gala ziariștilor, 2 ediții, Omagiu Cărții Vasluiene (2013, 2015, 2017, 2018, 2019), Școala de ziariști pe lângă Tv.V., (peste 500 de persoane), Festivalul Național al Umorului, 1970, organizator, sprijinitor 50 de ani), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc, din 8 februarie 2015→, Simpozioane

interjudețene în județele Iași-Vaslui-Bacău-Galați ș.a. **Asociația Creatorilor Vasluieni Vaslui: I. 1971; II. 1999.** Promotor al Curentului Cultural Informațional Vasluian. Reprezintă România la 2 decembrie 2001 la Internaționala Ecologistă; Întâlnire și convorbiri oficiale cu Iosckha Fischer, ministrul de externe german. A avut rol unic de influență asupra destinului unor mari personalități contemporane, Th. Codreanu, Th. Pracsiu, Dumitru Buzatu, Daniela Oatu, Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, Adrian Porumboiu, Traian Nicola, Dan Ravaru, Val Andreescu etc., etc.

„Dl Dumitru V. Marin se grăbește să trăiască din plin, cu demnitate cât și ce i-a hărăzit bunul nostru Dumnezeu. Este mereu ocupat, în mișcare, multiplicând faptele bune.[...] Ca și mai înainte, se bucură de mult succes și sunt căutate lucrările dumisale care-i reflectă înalta pregătire științifică - e un eminent savant, doctor în filologie.”

*Mircea Snegur,
primul Președinte al Republicii Moldova.*

3. Romancier: Zăpada pe flori de cireș (1999 și 2014 - Ed. a II-a revăzută și adăugită), **OPERA MAGNA 2**, romanul (Pim, Iași, 519 p.) și **proze scurte** în diferite reviste, printre care „Baaadul Literar” (Bârlad) Meridianul Cultural Românesc, Convorbiri literare, Cronica, ș.a.

„Dascăl, publicist, editor, om de comunicare prin radio și televiziune, D.V. Marin este emblematic pentru ceea ce socotesc a fi elita neștiută a țării, cea care modelează mentalul colectiv contemporan, motorul progresului local, adesea necunoscut. Numai că D-sa are și contribuții de valoare națională și este destul de apreciat...”

*Acad. Răzvan Theodorescu,
București
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 162)*

4. Monografist:

– Liceul „Mihail Kogălniceanu” (1990), monografie la Centenar.

– „Unison Radio Vaslui continuă...” (2000),
prezentare mass-media.

– **MERIDIANUL - istorie a presei locale și a Curentului Cultural - Informațional**, 416 p. (2009);
Premiată de UZPR.

– **Festivalul Național al Umorului „C-tin Tănase”**,
218 p. (2010), monografie culturală;

– **GIURGIOANA - Bacău, Sat, Biserică, Oameni**, 170 p. (2011),
monografie.

– ... 77... **Noduri culturale și răspunsuri amicale**, Iași, 2018, 397 pag.

– **101 vasluieni pentru 100 de ani**, Pim, Iași, 2019, 412 pag.

– **Liceeni la Podu... Bacău** Pim, Iași, 2019, 204 pag.

– **111 valori naționale pentru Vaslui** Pim Iași, 2019,
512 pag.

– **Festival semicentenar: 50 pentru 50(!) / F.N.U.C.T./ – Memorialistică jurnalieră** – Pim, Iași,
2020, 332 pag.

– **Bătălia pentru Vaslui: 222... Printre noi (!) – (Istorie culturală)** – Pim, Iași, 2020, 740 pag.

- **Călimănești, un sat ca multe altele**, Pim, Iași, 2021, 320 pag.

„D.V. Marin este un foarte bun profesor (atâția alții o spun) de peste 40 de ani, este un lider de presă al ultimelor 2 decenii (și a avut cu ce), este un iubitor al Bârladului, este un întreprinzător de succes, un personaj de excepție în cadrul Curentului Cultural - Informațional pe care-l susține personal și prin cărțile sale tipărite[...] ne-am întâlnit pe tărâmul cercetării, al afecțiunii pentru Bârlad, al activității literare, ca etnologi, el fiind menționat în Dicționarul etnologilor din toate timpurile și iată, mi se pare că rămâne un exponent al presei meleagurilor moldave cu mai multe mențiuni în Istoria presei românești”

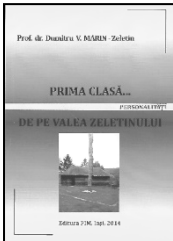
*Acad. prof. dr. C.D. Zeletin,
medic, biofizician, poet, eseist (m.18.02.2020).
(prin telefon, luni, 28 martie 2011)*

(„*MARIN - 70*”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 180)

5. Contribuții științifice:

– **Cu Eminescu, Dascăl de suflet - Studii și adnotări istorico-literare**, 172 p. (2013): D. Cantemir, V. Alecsandri, I.L. Caragiale, M. Eminescu, T. Pamfile, N. Stănescu, V. Silvestru, Gr. Vieru etc. - monografie și dicționar.

– „*Meridianul: Filă din Istoria Presei locale și naționale*” (2009), extras.

– **PRIMA CLASĂ... / PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI**, 330 p. (2014);

– D.V. Marin, „**Noi perspective asupra operei lui Ștefan Zeletin**” în vol. cu același nume, coordonatori Ionuț Horeanu, Horia Pătrașcu) Ed. Junimea, Iași, 2014.

– D.V. Marin, **Mihai Eminescu, în starea lui de azi**,

Iași, 2017.

– **OPERA MAGNA 1** (Folcloristica), Pim, Iași, 2020, 614 pag.

– **OPERA MAGNA 2** (Roman), Pim, Iași, 2020, 516 pag.

– **OPERA MAGNA 3** (Contribuții de lider cultural), Pim, Iași, 2020, 510 pag.

– Numeroase Editoriale și articole din *Meridianul Cultural Românesc* și *Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău*.

„Lui Dumitru Marin, tecucean ca și mine, cu urări de succes în munca sa științifică”

*Academician Iorgu Iordan,
MEMORII, (1977)
ianuarie 1977*

Editorialist: Editoriale, articole, eseuri, Pim, Iași, 2018, 184 p.

6. Istorie culturală:

– **Tv.V. - 15... explozia**, 556 p. (2006), istorie, cultură, roman picaresc;

– **Tv.V. - Vaslui - România - Europa**, 256 p. (2011), istorie, mijloace mass-media, autoritate.

- 25 - TV.V. (Istorie și cultură), 322 p. (2015), volum aniversativ despre Grupul de Presă și apariția TV.V.
- 75 D.V. Marin – Istorie, cultură, jurnalism, Pim 2016, 166 p.
- ...77... Noduri culturale și semne amicale, Pim, Iași, 2018, 398 p.
- 101 vasluieni, pentru 100 de ani./Valori identitare, Pim, Iași, 2019, 402 pag.
- 111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui, 2019, 512 p..
- Bătălia pentru Vaslui: 222... Printre noi (!) – (Istorie culturală) – Pim, Iași, 2020, 740 pag.

”Stimate domnule Marin [...] doresc să îmi exprim satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei României democratice.”

*Ion Iliescu,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989 - 1996, 2000 – 2004*

7. Istoria învățământului:

- „Evoluția învățământului vasluian până la 1859” (1980), extras + volum;
- „170 de ani de învățământ public la Vaslui” (2011), extras. Numeroase simpozioane în județele Moldovei.
- **ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MERIT VASLUIAN - Eșantion din învățământul românesc (I)**, ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.
- Sute de articole în Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău.
- Zeci de articole în Meridianul Cultural Românesc.

„...meritul ctitorului acestui mozaic cultural, profesorul doctor

Dumitru Marin, este unul remarcabil. Împreună cu o sumă de contributori de elită fiecare număr prin paginile sale se constituie într-o adevărată frescă a tinereții, vigorii și creativității pe care această străveche cultură o dovedește.. Distribuția ei în cele patru zări poate deveni un mesager a ceea ce Eminescu, și nu numai el, considera

că ar fi misiunea istorică a românismului.”

*dr. în medicină Valeriu LUPU,
critic literar - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)*

8.Etnografie și folclor:

– **Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”**, (etnofolcloristică) 294 p. (1998), curentul arhivistic; „contribuie la recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu”... - Iordan Datcu, „Dicționarul etnologilor români” (p. 65).

– „*Considerații privind cântecul popular*” (1974), extras; primul studiu de gen.

– „**Importanța Revistei „ION CREANGĂ” în folclorul românesc**”, teză doctorat (1998), ample noutăți și documente inedite.

– **OFIȚERUL FOLCLORIST, Medalion istorico-literar, M.C.R., anIII, nr. 1 (9),2017, p123-124.**

– **Bârlad-Vaslui/Pamfile-Marin/destine istorice**, Pim, Iași, 2017, 184 p.

– „**Curentul Cultural - Informațional**” (serial 2011 - 2016 în ziarul Meridianul);

– **OPERA MAGNA 1** (Folcloristica), Pim, Iași, 2020, 614 pag.

– Articole, reportaje, editoriale în principale ziare și reviste ale vremii.

„Dumitru V. Marin a dovedit ambiții mult mai mari decât

cercetarea etno-folclorică, aspirând a fi polivalent: om politic (consilier județean și candidat la alegerile de primari din partea PNL), ziarist, prozator (autor al unui roman sentimental, cu titlu metaforic, Zăpadă pe flori de cires), întemeietor al unui trust de presă, Cvintet TE-RA (cuprinzând televiziune, radio, ziar)... Dumitru V. Marin nu s-a mulțumit însă nici cu a fi un abil om pragmatic, reușind să reziste intemperțiilor din presa postdecembristă, ci s-a

încercat să și teoretizeze inițiativele sale culturale, considerând că a pus umărul, și pe această cale, la întemeierea unui „curent cultural informațional” în județul Vaslui, aproape unic în țară...”

*Prof. dr. Theodor CODREANU,
scriitor, critic literar*

9. Reportaje și memorii de călătorie:

– **Editoriale valabile din vremuri regretabile**, 258 p. (2013), texte variate, considerații socio - economice; Premiata de UZPR în 2014.

– **„Spirale” internaționale - Vasluieni pe spițe din roata istoriei**, 208 p. - (2013), vultele muncii de jurnalist;

– **PRIMARI, ca niște oameni acolo, și ei**, 338 p. (2014). Interviuuri cu 50 de primari ieșeni.

– **Ceașescu - Băescu - Mitterand - Snegur - Iliescu - Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I, - evocări de reporter** - 188 p. (2014). Interviuuri cu 9 președinți de stat, prim-miniștri, capi ai bisericii.

– **Jale și eroism românesc la Cotul Donului... și după!/Unice performanțe jurnalistice/** Ediția a I-a, Pim, Iași 2019, 274 pag. și Ediția a II-a, Pim, Iași, 2020, 305 pag.

OPERA MAGNA 4, Iași, Pim, 2021, 506 pag. : **De la Ceaușescu... la Iohannis/istorie în oglindă afectivă.**

„Numele prestigiosului profesor doctor DUMITRU V. MARIN este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât el a fost cel care mulți ani a asigurat în această zonă o activitate cultural-istorică, jurnalistică și etnografică extrem de consistentă. Distinsul Profesor este cel care a lucrat mereu la zidirea fundamentelor culturale ale cetății Vasluiului și, în general, ale județului Vaslui, contribuind la cristalizarea unui spirit autohton și la afirmarea unor personalități culturale locale, fapt pentru care oricând el își merită lauda și cinstirea noastră, a tuturor. Azi și mâine.”
dr. în istorie Laurențiu CHIRIAC - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)

10.Editor: - Tudor Pamfile - Basmе (1976);

– Ziarul Meridianul (1996 →), Teleradioeveniment (1993/94)

– T.V.V., Unison Radio Bârlad și www.tvv.ro (1990 →)

– Revista Meridianul Cultural Românesc (1 febr. 2015→) -

director-fondator, editor, critic literar;

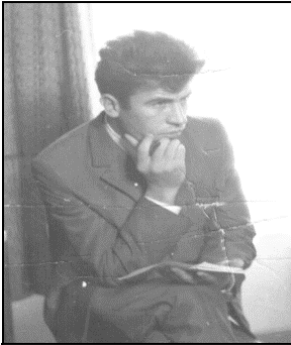
– Revista Onyx - revistă de literatură, civilizație și atitudine, director, editor, redactor. (2014)

„Mare mi-a fost bucuria când m-a anunțat că intenționează să scoată o revistă intitulată „Meridianul Cultural Românesc”, ceea ce s-a și întâmplat începând cu anul 2015, [...], cu o tematică interesantă, captivantă și diversificată, aflându-mă și eu printre autorii articolelor de biologie. Văzând ce probleme abordează revista, m-a interesat cine este directorul. După cele citite, pot afirma că este o personalitate marcantă a Culturii românești, un om de aleasă ținută intelectuală, o figură reprezentativă a ziariștilor vasluieni și români, un scriitor cunoscut și apreciat pentru întreaga sa activitate editorială, în toată lumea.”

15 martie 2016

Academician Constantin Toma

**La consfătuire,
Onești, 1971**

11. Constructorul și îndrumătorul!

– Construirea școlilor din Stejarii-Iași, Măcărești-Iași, a Școlii noi din Văleni-Vaslui și stadionul local,

– Coordonator la construirea Căminelor Culturale de la Berezeni, Dragomirești, diriginte de șantier la Casa de Cultură Vaslui,

– Coordonarea lucrărilor la amplasarea Statuiei lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani - Vaslui. A prezentat Statuia în fața lui N. Ceaușescu, Casa Scânteii, București, 1973.

– Sprijin la turnarea filmului Ștefan cel

Mare – Vaslui

– Introducerea Cataloagelor alfabetice și tematice, a Clasificării zecimale în Biblioteci, ca inspector de specialitate între 1970-1974 la C.J.C.A. Vaslui,

– Înregistrarea fonetică a primelor 3 ediții ale F.N.U.C.T. (Festivalul Umorului)

– Ca antrenor, formarea echipei de fotbal jr. Moldosin-Vaslui, arbitru de fotbal între 1974 – 1979.

– Concurent, medaliat cu aur, argint, bronz, la lupte libere (Pașcani), oină, volei și alte jocuri sportive (Iași), aruncarea greutății, Iași, vicecampion național la lupte, Iași, 16 dec. 1962. În toate cazurile și conducătorul echipelor.

– Instructor de formații și ansambluri artistice, cu rezultate regionale, din jud. Iași și Vaslui.

– Creatorul și conducătorul singurei școli de presă din jud. Vaslui, circa 500 de candidați pe lângă Tv. Vaslui între 1990 – 2019.

– A condus cenacluri literare, cel mai cunoscut „Mugurel” 74 (15 ani), cel mai reprezentativ (Cenaclul) „Asociația Creatorilor Vasluieni” (A.C.V.), 1966 și după 1989.

– A îndrumat zeci de ani elevi la Sesiuni Științifice, întorși numai cu Locul I. A lansat poeți și scriitori de valoare națională.

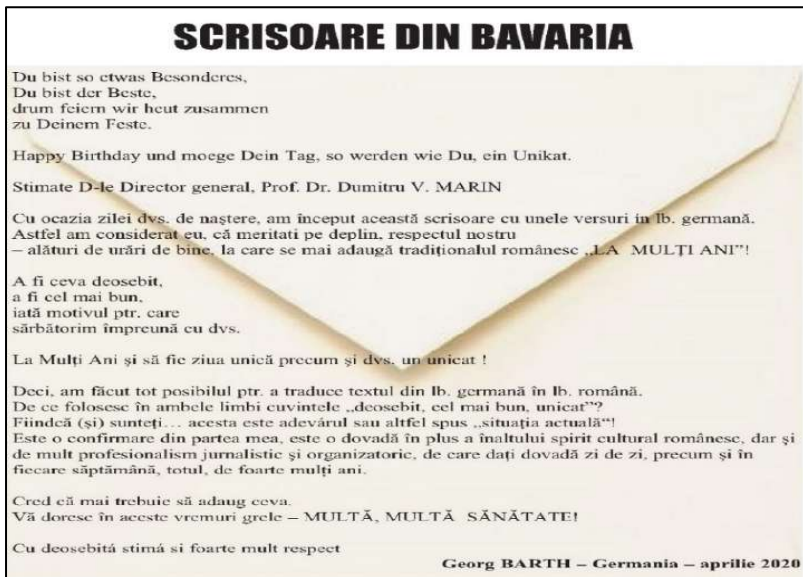
– A fost organizator la Festivalul Umorului „C. Tănase” Vaslui, primele 3 ediții (1970 - 1974), a organizat 3 ediții ale Festivalului Fanfarelor, Vaslui, 1971, 1972, 1973; a organizat 2 ediții ale Festivalului Național de dans modern Fantastic Dance, 1993, 1994; printre organizatorii Festivalului Obiceiurilor la Vaslui, la începuturi; a inițiat și organizat Gala ziariștilor profesioniști, 2 ediții, și 2 „județene” Cupa TVV la fotbal; Festivalul Tip-top minitop, două ediții; foarte multe Simpozioane interjudețene; a organizat și condus 6 ediții ale Simpozionului Național „Omagiu Cărții Vasluiene” (2013, 2015, 2017, 2018, 2019). A scos 3 reviste, 2 ziare, 2 posturi de radio și 1 TV (și online); 31 (azi, 40) de cărți tipărite.

„Renumitul Albert Einstein, născut la ULM – deci pe malurile Dunării spunea: „Încearcă să fii un om de valoare și mai puțin un om de succes“

Cu o astfel de gândire, am avut ocazia să cunosc și eu, un adevărat om de valoare culturală! Vorbesc despre Dl. Prof. Dr. Dumitru V. MARIN din VASLUI,

Director-Fondator al Revistei “MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC” – în lb. germană: RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN”

Georg Barth, 22.02.2017, Passau, landul Bavariei, Germania

12. Important om politic în jud. Vaslui, 1989 - 2016: președintele Federației Ecologiste din România, filiala Vaslui, 18 ani, a Partidului Verde în prezent; **Consilier județean 5 mandate**, Candidat la Senat, Camera Deputaților, Consiliul Județean, Consiliul Local, Primăria Vaslui, vicepreședinte al Acțiunii Populare, propus de liberali candidat la Primăria Vaslui în alegerile din iunie 2008. Multiple prezențe naționale și internaționale culturale și politice. Contacte, interviuri și colaborări cu toate marile personalități politice și culturale naționale ale timpului (1990 –).

„L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj. Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea... Bun organizator, activ și integrat în comunitate...”

*Prof. dr. Emil Constantinescu,
Președintele României 1996 - 2000
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 7)*

13. Acțiuni culturale interjudețene și naționale:

- Interviuri la Televiziunea Canadiană, B.B.C., Televiziunea Națională din Chișinău, Captalan, Tele 7 abc, Deutsche Welle, Vocea Americii etc.

- Pagini speciale în „Evenimentul Zilei”, alte articole în „Deșteptarea”, „Ziarul de Bacău”, „Tecuceanul”, „Booklook”, „Meridianul Iași-Vaslui-Bacău” ș.a.

- Acțiuni culturale 2014: **Omagiu Cărții Vasluiene** - Vineri, 25 octombrie 2013; Simpozioane Interjudețene: **Românești** - Miercuri, 15 ianuarie 2014; **Hârlău** - Joi, 23 ianuarie 2014; **Prisăcani** - Joi, 30 ianuarie

Simpozion MARIN 70 - Gelu Bichineț, D.V. Marin, Levente Csaba Szekely, Alexandru Ionescu, Adi Cristi, Corneliu Bichineț

2014; **Bârnova** - Miercuri, 27 februarie 2014; **Bârlad** - Joi, 13 martie 2014; **Iași** - Colegiul „Costache Negruzzi”, Luni, 7 aprilie 2014; **Ivești** - Luni, 21 aprilie 2014; **Podu - Turcului** - Joi, 29 mai 2014; **Iași** - Vineri, 30 mai 2014, Univ. „Al. I. Cuza” (Ștefan Zeletin); **Prisăcani** - **22 - 24 august 2014; Ciortestești** - **29 și 30 august 2014; Lungani** - **Marti, 23 septembrie 2014 altele în 2015-2016; Bacău** - Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu”, Vineri, 10 octombrie 2014; **Țepu - Galați**, Duminică, 26 octombrie 2014; **Sat Frumușelu, com. Glăvănești, jud. Bacău** - Sâmbătă, 8 noiembrie 2014; **Băcani** - Vaslui, (28.11.2015), **Omagiu Cărții Vasluiene, Ediția a II-a** - Luni, 26 octombrie 2015. **Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași** - 29 ianuarie 2016 („Iași - Meridiane Culturale”); **Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Colegiul Economic „Anghel Rugină” și Liceul Tehnologic „Ion Mincu”** - Vineri 15 ianuarie 2016 („Simpozion „Mihai Eminescu în liceele vasluiene!”). Orele 10:00, 13:00, 16:00 - Întâlniri cu redactorii Grupului de presă, ALPI și scriitorii din Bacău. **Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău** - vineri, 1 aprilie 2016 (Simpozion Interjudețean - Lansare Revista M.C.R. nr. 5, volumul „Învățământ și merit vasluian”, „25 - TV.V. - Istorie și cultură”). Joi, 21 aprilie 2016, **Simpozion Național „D.V. Marin și contemporaneitatea” – Vaslui. „OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE, ed. a III-a, vineri, 5.05.2017, Centrul Cultural „Alexandra Nechita”, Simpozion Național (partic.din Bacău, Iași, București, Slobozia, jud. Vaslui).**

Aniversarea Meridianului... la 20 de ani, 26-27 sept. 2016, la Vaslui (Biblioteca Județeană), Iași (Colegiul Național NEGRUZZI),

Vaslui, Liceul Ștefan Procopiu (oct. 2016). Lansare M.C.R. la Iași (Lic. Negruzzi, C.C.D. ș.a.), 2016, 2017, Bacău, Bârlad, Huși, Vaslui, 2018, sept. Vaslui.

LANSAREA M.C.R. în adunări publice, cu mii de participanți, Băcani, Bogdănești, Bălțați (Iași), Lungani (Iași) Duda Epureni, Vaslui și alte 8 localități, în 2018.

Lansări repetate, în ultimii 6 ani, la ALPI, Iași.

„MERIDIANE CULTURALE LA IAȘI - Luni, 27.03.2017 s-a desfășurat la Iași, la Casa Corpului Didactic, lansarea numărului (comasat) 7-8 din Revista deja celebră, **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, revistă care apare, prin străduința exclusivă a directorului grupului de presă **CVINTET TE-RA**, prof. dr. **DUMITRU V. MARIN**. Revista beneficiază de un colectiv redacțional ales:

profesori, oameni de cultură și știință.

Încep cu gândurile noastre de gratitudine pentru efortul de a veni la Iași, pentru atmosfera culturală creată, prin prezența scriitorilor și oamenilor de cultură în mijlocul elevilor, aflați în **SĂPTĂMÂNA ALTFEL**, participanți la manifestare, dar mai ales prin poarta deschisă pentru tinerele talente din diversele școli ieșene implicate.

Spre deosebire de evenimentele exclusive dedicate Colegiului Național "Costache Negruzzi", au venit la manifestarea, organizată în parteneriat cu Casa Corpului Didactic "Spiru Haret" Iași: "Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări", profesor - coordonator Alina Teodora Vartolomei, Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi", coordonator bibliotecar Oana Epure, Școala gimnazială "Ion Creangă", coordonator profesor Alina Fîntînaru, Școala Normală "Vasile Lupu". Am admirat, așadar, elevii îndrăgostiți de poezie, de la clasa a VII a, liceu, pe care nimeni nu i-a obligat să se implice! Au făcut-o de bună voie! Câștigul a fost în totalitate al acestor copii!

Scriitorii prezenți au făcut o atmosferă de zile mari,.

Prof. dr. Dumitru V. MARIN a prezentat, modest, propria activitate, elevii receptând mesajul prin care munca te susține în viață iar din punct de vedere patriotic, apărarea Limbii Române, în țară și străinătate, poate deveni o deviză de viață!

„Să știți că aveți o șansă nemaipomenită să participați la un

eveniment cultural. Dați-mi voie să vă spun că mă simt ca și dumneavoastră elev. Să nu creadă cineva că noi, cei prezenți aici, suntem „bătrâni”. Nu! Noi suntem tot tineri, dar unii de mai multă vreme. Cel mai tânăr dintre noi este profesorul Mircea Varvara, fostul meu profesor de acum mulți ani. Când l-am anunțat astăzi, a zis: „Domnule,

vin!” Mulțumesc domnule profesor, pentru că, prin prezența dumneavoastră alături de mine, aici, mă simt la vârsta celor tineri, din aceasta sală. Printre altele, țin să vă spun că noi trăim o vreme în care se petrece așa o transformare a limbii române încât ea va dispărea. Academicianul Eugen Simion spunea că în vreo 200-300 de ani, vor mai exista două sau trei limbi pe pământ. Eu spun că în mai puțin de 30 de ani va fi așa o modificare de nu ne vom înțelege între noi. Scrie și în ziarul Meridianul că Mihail Sadoveanu, acum 100 de ani, se mai înțelegea cu românii lui dar nu s-ar înțelege cu noi nicicum pentru că opera lui a devenit operă de arhivă, nu este funcțională la ora actuală ca model de limbă. Unii vorbim de poezii actuali, alții de scriitorii actuali

dar ne place, mie cel puțin îmi place, să vorbim despre scriitorii care apără limba română, pentru că de când este limba română, de 2000 de ani, niciodată nu au fost mijloace de influențare așa de agresive ca cele de astăzi. Altădată, noi românii aveam un cuvânt care ne caracteriza: „Bă, mergi acasă? - Îhî” Îhî era acceptul. „Acum, ești bine? - Ok” prin urmare sunt multe, multe exemple care arată că limbajul din calculator, dacă nu-l știi, nu știi o brumă de engleză, nu ai ce căuta pe-acolo. Asistăm și la pericolul dispariției poporului român, din care peste 3 milioane au șters-o peste granițe și deși în mintea lor există materie cenușie, eu am niște elevi de-ai mei poeți - buni poeți, s-au dus să măture prin Roma și prin alte părți. Noi încercăm prin revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** să diminuăm acest pericol. Revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** se duce în 23 de capitale europene, în vreo 250 de locuri din România și recordul pe care de asemenea îl invoc, avem 73 de scriitori din străinătate și în total 292 de colaboratori. În vecii vecilor n-o să mai întâlnești așa ceva. Orice revistă din țara Românească se chinuie între 20 și 40.” a spus prof. dr. Dumitru V. MARIN.

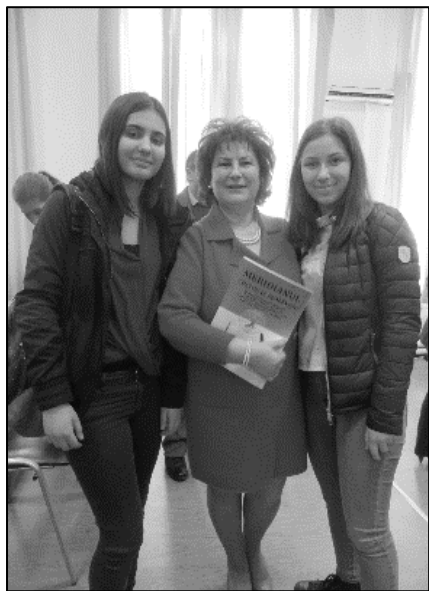

Comandorul de aviație, MIHAI BATOG BUJENIȚĂ, a vorbit despre misiunea deloc ușoară, dar cu multă noblețe sufletească, de a scrie o revistă, de a lansa în paisprezece țări și ne-a invitat la sedințele Cenaclului “Păstorel”, invitație pe care o vom onora. „Onorat auditoriu ca să scoți o revistă trebuie să fii nebun. Unii din acei frumoși nebuni, nu prin ei înșiși ci prin faptele lor este domnul profesor. Ai de luptat cu tot felul de adversități, invidii, răutăți, tot ce umple paharul mâhnirii noastre, în această lume. Îți vor trebui bani ca să scoți revista, timp, muncă, asiduitate dar mai ales, niște oameni pe care să-i convingi, cei care fac parte din colegiile de redacție, pe care să-i convingi că tu vrei, poți și meriți. Ei bine, în acest sens domnul Marin a cucerit. E destul de dificil totuși să aduni un colectiv de oameni de valoare. Aici sunt și profesori doctori universitari și doctori în științe, oameni cu titluri, cu profesii deosebite cu toate onorurile pe care societatea le dă celui care produce ceva. Nu mă voi lăuda ce titluri am

eu, pentru că sunt cu mult în urma domnului Marin, vă va spune el și o parte dintre ale lui sunt și ale mele. Nu uitați să râdeți. Râsul nu îngrașă, nu are E-uri, vă menține tonusul, vă menține înălțimea spirituală la care fiecare dintre noi trebuie să fie. Ignorăm în bună măsură problemele care ne pot afecta. De aceea, eu, vă invit întotdeauna la Cenaclul nostru. În fiecare duminică, la ora 10, la Biblioteca Județeană. Ne-au venit niște moșnegi acolo și ne simțim ferice pentru că în primul rând comunicăm. Este foarte importantă comunicarea pe care am redus-o cu toții la eternul „like”, „share”. Oameni buni, comunicarea este între oameni, prin cuvânt, prin expresia figurii.” a spus Mihai Batog BUJENIȚĂ.

Au recitat, la manifestare, poetul VASILE LARCO și actorul EMIL GNATENCO, oameni de o sensibilitate de nedescris, dăruți de Dumnezeu cu transmiterea mesajului poetic, rupt de realitatea cotidiană, mesaj care te înalță și transpune într-o lume mai bună. Vă mulțumim!

Printre alți participanți de seamă au fost poeta și pictorița Viorica Bordianu, soții Valentina și Valeriu Lupu și profesorul Mircea Varvara.

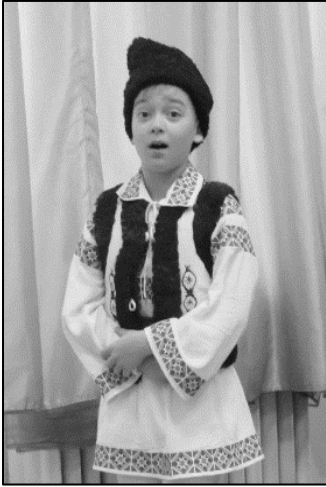

Eleva NAOMI RANGHIUC a citit din propriile creații. Pregătită de profesor Alina Fîntînaru ,de la Școala gimnazială Ion Creangă din Iași ne-a făcut să vedem că misiunea de dascăl se împlinește dacă elevii noștri sunt receptivi, deschiși ideilor frumoase, ca Naomi.

Elevul PĂDURARIU ȘTEFAN RADU, pregătit de dna bibliotecară Oana Epure, de la Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi” a citit din propriile creații transpunându-și ideile prin care receptează lumea în care trăiește iar elevele Liceului “Mihai Eminescu”, COMANDATU CLEMENTINA și HRESTIC MARIA

LUIZA au recitat din cel mai recent număr al revistei **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**.

Activitatea s-a încheiat cu elevul ALEXANDRU URSACHE, pregătit de profesor CLAUDIA MARTINICĂ, care ne-a cântat și încântat cu un cântec românesc pe care regret că nu îl pot expune în aceste rânduri decât ca dăruire la cel mai mare potențial pe care îl poate avea un copil de 9 ani. Îl felicităm și sperăm să-l vedem pe marile scene ale orașului cât mai curând.

Cuvântul meu de mulțumire îi este adresat dlui director al Casei Corpului Didactic "Spiru Haret" Iași, SILVIU IORDACHE, pentru facilitarea întâlnirii unor generații diferite întru același scop: Dragostea pentru Limba Română!

Vă mulțumim tuturor și urăm Revistei Internaționale **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** cât mai multe și frumoase numere!

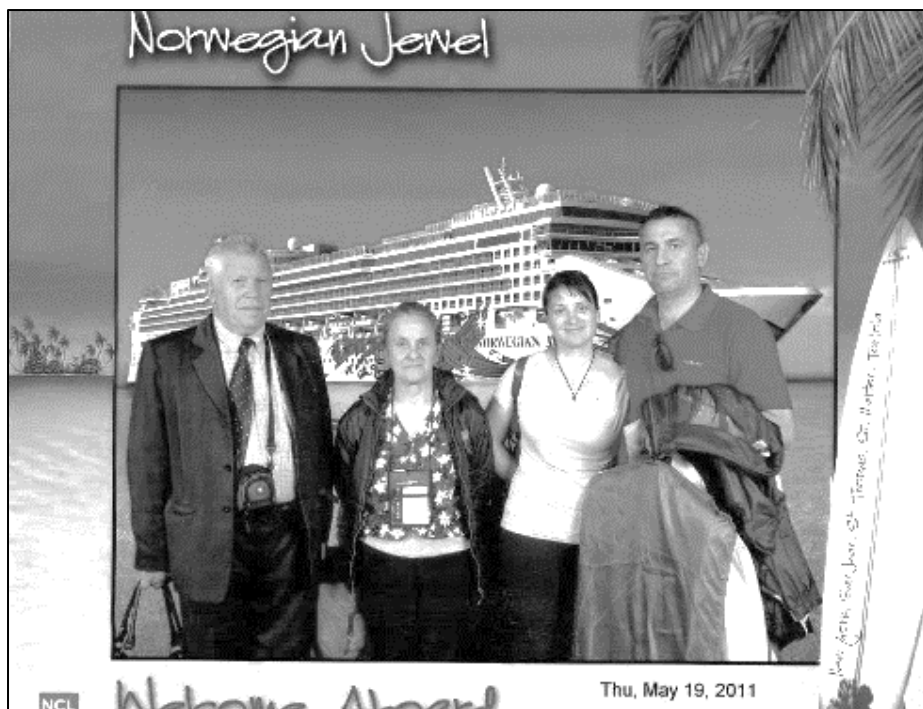
A consemnat,
Prof. dr. Monica Luminița COZMEI”
Articol apărut în ziarul Meridianul
de joi 30 martie 2017

„Un om fără odihnă și fără astâmpăr, pe care l-am cunoscut în anii de după Revoluția din 1989, unul dintre cei condamnați să construiască.”

jurnalist, Alexandru
Mironov,
scriitor, fost ministru
(„MARIN - 70”, Ed. PIM,
Iași, 2011, p. 73)

14. Reprezentări internaționale, Depart. Tourrenne

(Reprez. grupului de la Miclești, jud. Vaslui, interviu cu Prefectul, manifestare Cult. la Casa de cultură din Neuille Pompiere de lângă orașul Tour), Strassbourg (1999, cu grupul, primit de Secret.gen al Comisiei Europene, Marie Trautman, interviu și dineu oferit in sala de festivități a Primăriei din Strassbourg) Budapesta (2 dec. 2001, Internaționala Ecologistă, președintele delegației ecologiste românești. Tratatative de 2 ore cu președintele ecologist german și Ministru de Externe, Ioscha Fischer, Hotel Budapesta), Montreal (Invitat al Televiziunii Canadiene), Chișinău (Participant-invitat la Congresul ecologiștilor de către președintele Ioan Dediu, Discuții ample la Ministerul Culturii cu Ion Ungureanu, Stabilirea legăturii cu Nicolae Dabija, președ. Uniunii Scriitorilor din Moldova, materiale de presă și protocoale semnate, Uniunea Ziariștilor din Balcani (Timișoara, printre inițiatori și primii semnatori), Transnistria (Tighina, Dubăsari, Soroca, în timpul luptelor declanșate după vizita lui Ion Iliescu și Adrian Năstase, urmate de autoproclamarea

Independenței Republicii Transnistriene. Interviu cu președintele Igor Smirnov).

Relație de prietenie specială cu Președintele Republicii Moldova, Mircea Snegur de mai multe ori intervievat.

Filmări și transmisii în direct din 32 de țări. Recunoaștere internațională confirmată prin M.C.R., unde colaborează 76 de scriitori străini. Prezență activă în mediul VIRTUAL și Cenaclul internațional Destine literare, Montreal. Membru ASRAN.

„Dumitru Marin, a avut prioritate în mass-media vasluiană, iar eu cred că și în cea din toată Moldova de dincoace și de dincolo de vremelnica graniță”

*prof. dr. Mihai Miron
Meridianul..., aprilie 2016*

15. Referințe:

- **MARIN 70 - Volum omagial**, 210 p. (2011);
- **MARIN D. V. - Opera în câmpul critic și valoric**, 202 p. (2013).
- **Iordan Datcu - Dicționarul etnologilor români**, Ed. SAECULUM I.O., București, 1998: MARIN, Dumitru V., pp. 65 - 66;
- **Istoria Jurnalismului din România în date**, *Enciclopedie cronologică*, ed. Polirom, Volum coordonat de Marian Petcu (pag. 514, 655, 902, 910, 930, 936, 945, 965 și 1002).
- **Enciclopedia Personalităților din România**, ed. a V-a, 2010, Hubners Who is Who, p. 790.
- **Personalități băcăuane**, vol. VII, Cornel Galben, 2014 pag. 142-149;
- Alte dicționare ale personalităților în județele Vaslui, Galați, Bacău, total **13**. Alte reviste și ziare.
- Biblioteca județeană Vaslui: **Biobibliografie „DUMITRU V. MARIN la 70 de ani”** (2011);
- Biblioteca județeană Bacău - Catalog internațional - **Geografie spirituală; D.V.Marin**.
- Vasile Ghica - **„Nasc și la Tecuci oameni”**. (Tecuci), Dicționar personalități (2008).
- **Monografia Popricani, jud. Iași - 18 noiembrie 2013**.
- **MARIN D.V. CONTEMPORANUL NOSTRU** (virtual, 2014).– **75 - D.V. MARIN (istorie - cultură - jurnalism)**, Volum omagial, ed. PIM, Iași, 2016.

– Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Dumitru V. Marin - Om, operă, prezentă** - Ed. PIM, Iași, 2015 (92 pag. - reeditare 72 pag.).

– Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Operă și viață pentru Vaslui - România/ Dumitru V. Marin** - Ed. PIM, Iași, 2015 (52 pag.).

– B. Negoescu, (Benone Neagoe) **Tinerete fără bătrânețe**, Revista UZPR, nr.3/vară, 2016, p.25.

– **Supliment omagial literar – artistic, cu amici / La mulți ani, D.V.M -75, Pim,2016, 80 pag.**

– Articole omagiale și de analiză în Meridianul Iași-Vaslui-Bacău, în M.C.R., Deșteptarea - Bacău, BZI Iași.

– **C. Galben, Personalități băcăuane, DUMITRU V. MARIN**, Ateneu, nr.561, an 53, mai 2016, p.23, 2016

– **Ioan Dănilă, Limba ce-o vorbim...**, Deșteptarea, an XXVI, nr.7615/29.04.2016

– **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, în multe ediții, începând cu 1996, 26 septembrie.

– Ion N. OPREA **Dumitru V. Marin, DVM, de la un timp DVMZ – 75**, Luceafărul, Anul 8 - 2016, 27 aprilie, 2016.

– Materiale omagiale în M.C.R, Meridianul și alte publicații.

– Constantin Chirica, **Măcărești**, file de istorie, ed..Samia, Iași, 2013, 248 pag.

– **111 Valori naționale pentru Vaslui**, Ed. PIM, Iași, 2019, 512 p.

–**Recorduri, recorduri, numai ...recordurile, pentru memoria istoriei**, pliant, 3000 ex.,2018.

– **Bătălia pentru Vaslui**, Edit. Pim, Iași, 2020, 740 pag.

„...prin grația netului l-am cunoscut pe domnul D.V. Marin care în meseria mea de inginer este acronimul nelipsitului instrument Digital-Volt-Metru. În cazul editorului din Vaslui, electronica este înlocuită cu o vastă activitate intelectuală, publicistică, didactică, posturi de radio, Director în presă etc... iată o biografie impresionantă și bogată la extrem.”

Cu amicitie, Adrian GRAUENFELS, ASILR – Israel

●

Despre OPERA MAGNA I – II – III, (1 noiembrie 2020):

„Gigantic, titanic, magnific,
istoric, cultural, justițiar,
recunoscător, dăruitor, impunător,
înălțător, grațios și sincer înțelept
părinte, o adevărată horă
românească!”

●

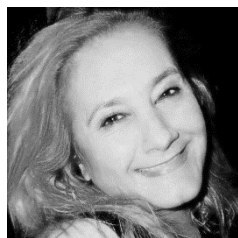
„Sunteți la înălțime! Ca de
obicei, numere foarte bune. Se vede că

munciți foarte mult.”

26 noiembrie 2020

Ben TODICĂ – Sydney, Australia

●

„Dragi prieteni,
apare iarăși caruselul festiv al lui
„Scriviamo...” (Să scriem), prieteni autori au
colorat poezia cu o mie de nuanțe, întotdeauna sunt
atât de mulți care își doresc să fie prezenți pe aceste
pagini... La noi în Italia unde grupul trăiește,
aceasta a devenit o întâlnire prestigioasă, atât de
mulți, poate prea mulți, ar dori să-și pună semnătura sub poemele
publicate! Se știe că acest lucru nu este posibil pentru toți deodată. Din
nou mulțumim editorului pentru spațiul acordat, noi, din partea
noastră, încercăm să oferim ce-i mai bun. O lectură plăcută! Ne veți
citi atât în italiană, cât și în română. SCRIVIAMO se extinde cu fiecare
zi mai mult. Vă îmbrățișez și pe curând.

Daniela STRACCAMORE – Italia, Scriviamo, Roma

(traducere în lb română: Rodi Vinau)

(M.C.R. nr.11/2017, p. 22)

●
„Stimate domnule profesor,
Ce bucurie să vă vedem și să vă auzim sâmbata trecută!

Și ce bucurie să primesc acest numar de excepție
al **MERIDIANULUI CULTURAL ROMÂNESC!**

Excepțională publicație, de înaltă ținută
culturală și mare complexitate.

Felicitari din suflet!

Când mai veniți pe la Montreal? Vă așteptăm

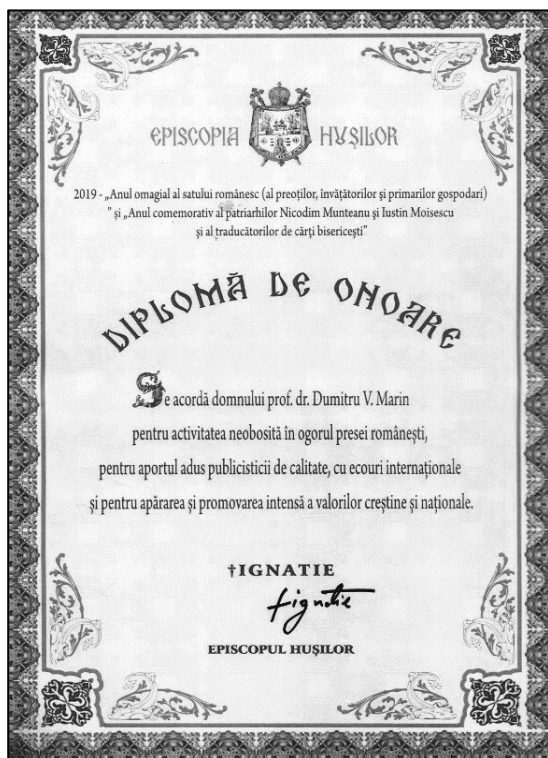
cu drag.”

Toată stima,
Alexandru CETĂȚEANU, Destine Literare,
2 noiembrie 2020, Cenaclu international.

16. Distincții:

- Ordinul Ziariștilor „aur” de 2 ori, Cetățean de onoare în 3
județe, Numeroase Diplome de Onoare și Excelență, oficiale și pentru
merite sau participare.

– **Diplome de onoare, conferite de Primăria Bârlad. Numeroase alte Primării din Moldova, Consiliul județean Vaslui și diverse culte religioase.**

Primul Cetățean de onoare al comunei **Podu-Turcului, județul Bacău** (29 martie 2011); Cetățean de onoare al comunei **Prisăcani, județul Iași** (24 august 2014); Cetățean de onoare al comunei **Țepu, județul Galați** (30 septembrie 2014).

– Membru al *Ligii Scriitorilor din România*, și *Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România*.

„Dăruit, generos, autoritar cu măsură, iertător, învățător a condus cu bine „barca”, s-a descurcat, a reușit să-și pună copiii pe picioare. Adeseori gândindu-mă la copiii mei, îmi doresc să aibă un tată cum am avut și eu. Nu e puțin lucru să transformi copilul în matur și probabil ca până la urmă asta e cea mai mare realizare a unui individ în plan personal. Eu cred că el a reușit și în privința asta.[...]

*Av. Daniel Marin - Cernat,
(întemeietor TVV și „Unison Radio”, fiul mijlociu,
București, 29.03.2011
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 98)*

FILM: „A fost sau n-a fost” (filmul lui Corneliu Porumboiu, consacrat lui D.V.M., an 2006), premiat la Cannes ș.a., ș.a.

Stimate coleg, Profesor dr. Dumitru V. MARIN

Felicitări! În unanimitate, membrii Comitetului Executiv au votat pentru primirea dumneavoastră în ASRAN.

Bine ați venit în Asociația Scriitorilor Români din America de Nord. Va dorim succes în activitatea dumneavoastră.

PREȘEDINTE ASRAN,

Alex Cetateanu

– De ce mai tot scrii, Marine, nu vezi ca nu se mai citește?

– ...pentru că pot.

–...Și nu vreau să lipsesc pe deștepții din viitor de atâtea mărturii... altfel, ce fel de lider aș mai fi eu?

DE ACELAȘI AUTOR:

Operă tipărită (selectii):

- **Considerații privind cântecul popular...** (1974) – studiu etnofolcloric, 18 pag.
- **Basme de Tudor Pamfile**, ediție îngrijită de **D.V.M.**, editura Junimea, Iași (1976), 124 pag.
- **Evoluția învățământului vasluian până în 1859** (1980) – **Istoria învățământului. 8 pag, in 16***.
- **Liceul „M. Kogălniceanu”, monografie la Centenar** (1990)
- **Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă”** – istorie etnofolclorică. 294 p. (1998)
- **Unison Radio Vaslui continuă...** – prezentare media (2000)
- **TV.V – 15... explozia** – „Cronica locului, jurnal intim...”, 556 p. (2006)
- **Zăpada pe flori de cireș** – roman – 274 p. (1999). Ediția a II-a (2014)
- **Meridianul – O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional**, 416 p. (2009)
- **Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”** – istorie culturală – 218 p. (2010)
- **TV. V – Vaslui – România – Europa – filă de istorie, presă și cultură** – 256 p. (2011)
- **Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică...** – monografie, 169 p. (2011)
- **Editoriale valabile din vremuri regretabile** – culegere – 258 p. (2013)

- **Cu Eminescu, dascăl de suflet** – Studii și adnotări istorico-literare, 172 p. (2013)
- **Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric** – (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.) – opinii, editoriale – 202 p. (2013)
- **„Spirale ” internaționale – Vasluieni pe spițe din roata istoriei** – reportaje și interpretări – 208 p. (2013)
- **Primarii, ca niște oameni acolo, și ei** – Jud. Iași – 338 p. (2014)
- **Ceașescu –...– Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter)**, Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
- **Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului**, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)
- **Marin D.V. contemporanul nostru** (virtual, 2014)
- **25 – TV. V – Istorie și cultură**, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- **Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc) (I)**, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
- **77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism)** – Volum omagial –, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)
- **Viața „pe portative”... în 16 note**, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)
- **Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice**, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)
- **... 77... Noduri culturale și semne amicale**, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)
- **Editoriale, articole, eseuri** Ed. PIM, Iași, 184 p (2018).
- **101 Vasluieni pentru 100 de ani**, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019).

- **Liceeni la Podu – Bacău**, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)
- **Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei** –, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)
- **111 Valori naționale pentru Vaslui** – Ed. PIM, Iași, 512 p. (2019)
- **Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!)**, Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019). **Ediția a II-a**, Ed. PIM, Iași, 320 p. (2020).
- **Marile prietenii de pe Valea Prutului / Marin-Mâcnea-Dima-Pricop-Tudosie/**, Iași. Pim, 2020, 208 pag.
- **Opera Magna 1... (Folcloristică)** – Ed. Pim, 2020. 614 pag.
- **Festival semicentenar /50:50/ Memorialistică jurnalieră**, Iași, Pim, 332 pag.
- **Opera Magna 2 (Roman)...** Pim, 2020, 515 pag.
- **Opera Magna 3 (Contribuții de lider cultural)** Pim, 2020, 510 pag.
- **Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi**, Pim, Iași, 2020, 740 p.
- **Călimănești-Vaslui**, Pim, Iași, 2021, 322 p.
- **Opera Magna 4**, Pim, Iași, 2021, 523 p.
- **Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și M.C.R. – 6**, Pim, Iași, 2021 332 p.

DUMITRU V. MARIN

(Prof.dr.)

OPERA MAGNA 1

(Folcloristică)

TUDOR PAMFILE

și

Revista ION CREANGĂ

EDIȚIA a II-a

Cu comentarii și adăugiri după 22 de ani

PAMFILE – MARIN: Destine istorice

Considerații privind cântecul popular... (1975)

Eseuri și articole

Editura PIM
Iași, 2020

DUMITRU V. MARIN

(Prof.dr.)

OPERA MAGNA 2

ZĂPADA PE FLORI DE CIREȘ
(roman)

Alte scrieri

Editura PIM
Iași, 2020

DUMITRU V. MARIN

(Prof.dr.)

OPERA MAGNA 3

(CONTRIBUȚII DE LIDER CULTURAL)

Articolele de fond din M.C.R.

Editoriale din ziar, 2020

Editura PIM
Iași, 2020

DUMITRU V. MARIN

(Prof.dr.)

DE LA CEAUȘESCU LA... IOHANNIS

– Istorie în oglindă afectivă –

Interviuri-unice, reportaje și mărturii istorice

OPERA MAGNA 4

Editura PIM
Iași, 2021

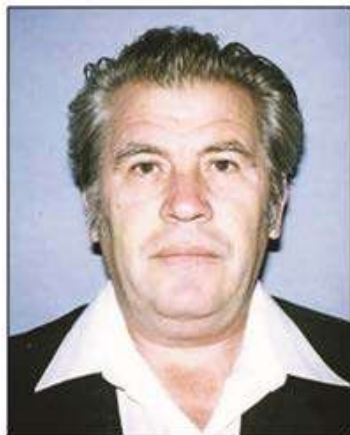
ICONOGRAFIE

Dumitru V. MARIN
Anul de debut
03.10.1957, Cl. a IX-a

TVV – Prima emisiune
24 decembrie 1990

Dumitru V. MARIN
03.08.1999

Dumitru V. MARIN
Văzut de Gheorghe Alupoaei

**În fața lui Francois Mitterrand –
18 febr. 1991, Iași**

**30 aug. 1991,
Rep. Moldova -Chișinău,
Interviu cu preș. Mircea Snegur**

**Cu preș. Ion Iliescu,
1990, la Vălenii de Munte**

**Nov. 1996 –
Prima vizită a președintelui
Emil Constantinescu**

**Vaslui, mai 2004 - cu președintele
Emil Constantinescu**

**Dumitru V. Marin, Emil
Constantinescu, Dan Albescu
2 mai 2004, Vaslui, în atmosfera
electorală**

**Interviu cu Ion Ratiu,
la Vaslui, 1992**

**D.V. Marin - Traian Bănescu
În acțiune... în campanie electorală
noiembrie 2004**

**Octombrie 2007, Vaslui –
interviu cu Teodor Stolojan,
președinte PD-L**

**2008, Primul ministru
Călin Popescu Tăriceanu,
în direct la TVV**

**Cu Jonathan Scheele,
în Studioul TV Vaslui,
15 nov. 2005**

**Interviu cu poeta Ana
Blandiana – 10 martie 1994**

Dumitru V. Marin și Primul ministru Nicolae Văcăroiu - 1992

2009, Interviu cu ministrul Economiei, Varujan Vosganian

martie 1992 – cu scriitorul Mircea Radu Iacoban

1992 - Cu Stela Popescu și Alexandru Arșinel

Cu primul ministru, Adrian Năstase în Studioul TV Vaslui, 2004

sept. 1993 - interviu cu Anghel Rugina, somitate internațională

2009 - Interviu cu cântăreața
Matilda Pascal Cojocarîța

2 iunie 2007, Vaslui - Cu Princesa
Margareta și Prințul consort Radu Duda

9 iulie 2007, Todirești - Vaslui - Interviu cu
Mitropolitul Ardealului, ÎPS Laurențiu Streza

2009 - interviu cu președintele CJ
Vaslui, Vasile Mihalachi

INTERNATIONAL PRESS CARD
CARTE INTERNAȚIONALĂ DE ZIARIST
 Nr: 2585
 The Union of Professional Journalists
 from ROMANIA
 Uniunea Ziaristilor Profesioniști

PRESS

Name, surname Nume, prenume

MARIN DUMITRU
 Is a professional journalist
 Este ziarist(ă) profesionist(ă)

Președinția CJ
 Prof. dr. Mihai Mirdan

ROMANIA
 FEDERAȚIA NAȚIONALĂ
 CONSIGLIUL FEDERAȚIEI

Legitimație nr. 25

Denumire: MARIN
DUMITRU

Funcție: CONSILIER JUDEȚEAN

R. I. Seta 2C et. 2/12/24
 strada C. I. Seta

PREȘEDINTE
 E.S. C. J. Vaslui

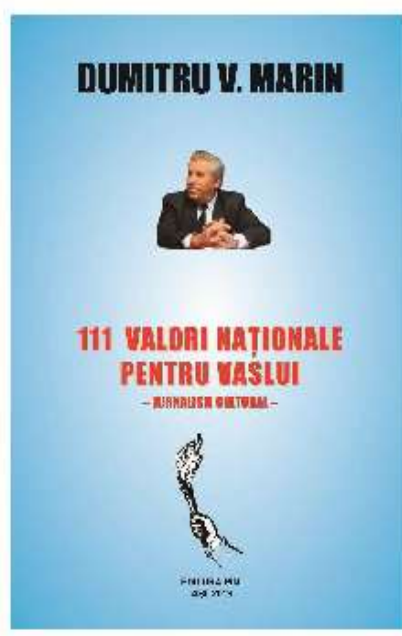
1992

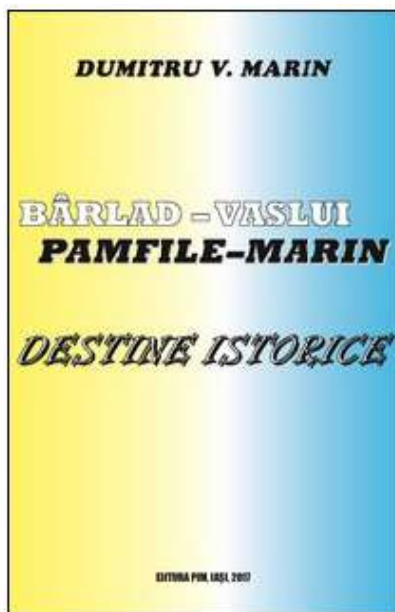
S.C. "CINTELE TE-IA SRI.
 STUDIOUL DE TELEVIȚIUNE ȘI RADIO VASLUI
 Strada Ștefan cel Mare nr. 39
 Telefax: 0373/17592; Telefon: 0373/12923

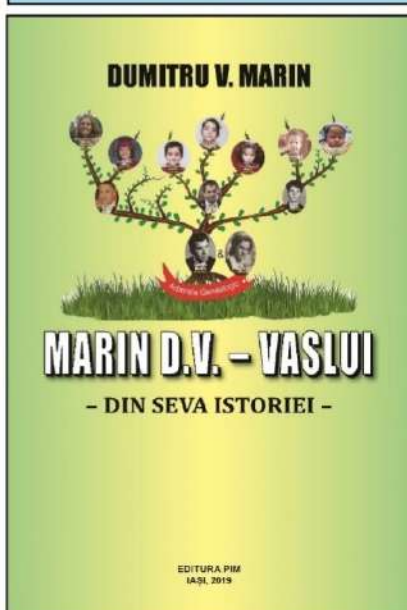
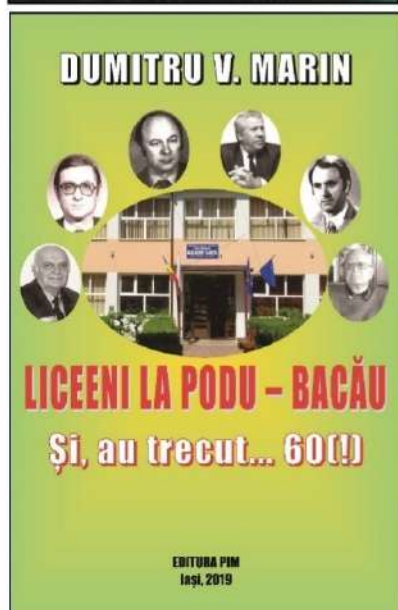
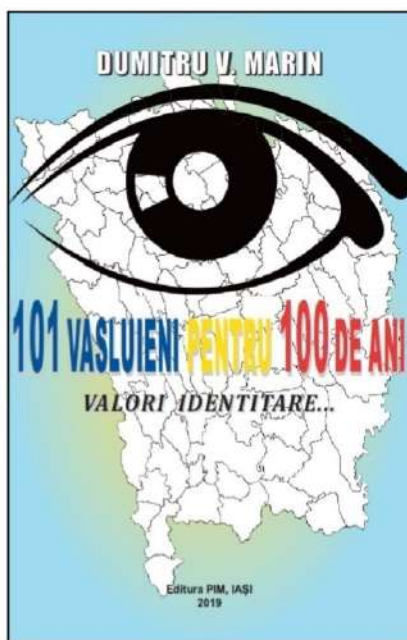
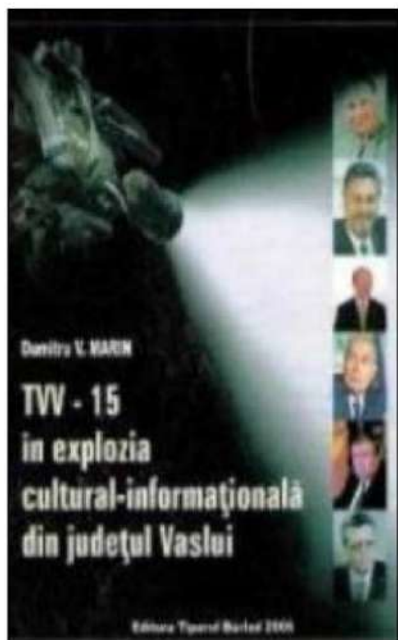
Nr. 60

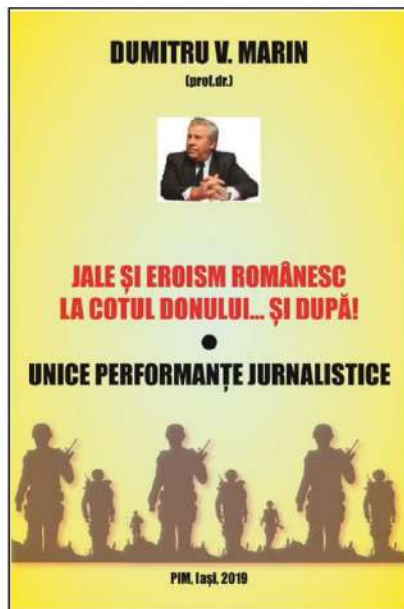
D. (năi) MARIN D. DUMITRU
 Funcția DIRECTOR
 Loc STUDIOUL TV. VASLUI
 Data admiterii 1.10.1994
 DIRECTOR

Operă și viață pentru Vaslui - România
Dumitru V. MARIN

©2010 citi

Dumitru V. MARIN - Zeletin
- Om, operă, prezență - (II)

„MARIN 70”

Uniunea Ziaristilor Profesioniști
din România

The Union of Professional Journalists
in Romania

**DISTINCȚIA
CREDINȚĂ ȘI LOIALITATE**

se acordă

Domnului prof. dr. **Dumitru V. Marin**
Director General al grupului de presă CVINTET TE-RA - Vaslui

*pentru devoțiunea, perseverența, străduința
și puterea de a sluji actul jurnalistic și publicistic,
de-a lungul unei bogate cariere*

București, 14 octombrie 2019

Doru-Dinu Glavan
Președinte UZPR

DIN PRESA TIMPULUI:

Cu toată siguranța: D.V. Marin este cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, pentru că:

1. Are o longevitate activă de excepție, peste 64 de ani în presă (debut: Steagul Roșu, 1957);

2. A realizat singurul grup de presă, simultan cu Televiziune, Radio (2 posturi), ziar **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău** și revista internațională **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC**, aceasta, doar după 6 ani, în 25 numere, având 707 colaboratori din toată lumea;

3. A publicat 49 de cărți, în mare majoritate de istorie culturală, a ridicat monumentele „**77... Noduri culturale și semne amicale**”, Iași, 2018, 398 pag. și „**101 vasluieni...**”; **Bătălia pentru Vaslui**, 2021, 740 p.

4. A reușit 3 recorduri mondiale (interviuri cu 9 șefi de stat, 16 prim miniștri, revistă dinspre jurnalismul cultural (difuzată în 4 continente, 32 de țări), la care se adaugă interviuri cu Papa Ioan Paul al II-lea, Înalte fețe bisericești, în frunte cu patriarhii Teoctist, Daniel, mitropoliți, episcopi, preoți. Ar trebui să se adauge sutele de manifestări cu public din județele Moldovei, Simpozioanele naționale „**Omagiu cărții și culturii vasluiene**” și multe altele (v. Pliantul „**Recorduri, Recorduri, Recorduri... numai recordurile**);

5. A realizat o veritabilă școală de presă (când așa ceva nu exista) pentru că peste 500 de persoane au învățat câte ceva la noi (vârfuri: Pârvoiu, Sîmpetru, Striblea), tot ce există în județ s-a școlit aici;

6. A fost un actor politic important în județul Vaslui, timp de 30 de ani șef de partid-ecologist, în variante și perioade, candidat la Primărie, Consiliul Județean, Parlament (ambele camere);

7. A fost cumpătat și în deplină legalitate om de afaceri, spune că „nu sunt bogat, dar nu sunt sărac”;

8. A întreținut atmosferă și relații afectiv-culturale cu peste 1080 de personalități din țară și de peste hotare (vezi, vol. **„111 valori naționale dintr-un secol pentru Vaslui – Jurnalism cultural”** (2019, 512 p.), mai ales după 1990, când a înființat primul post privat de televiziune din România, Licența 001/TV. „Pe mulți i-am făcut eu oameni, pe foarte mulți i-am ajutat și stimulat cu imaginea TV – radio – presă scrisă, să devină ceea ce sunt în 2020.”

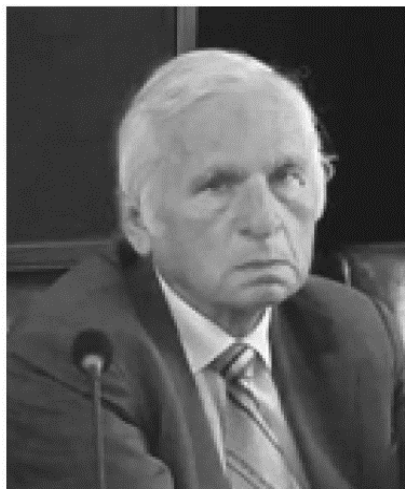
9. Singurul „Mecena” pentru cultură din județul Vaslui;

10. Are destui dușmani care să-l denigreze, inclusiv pentru emblema județului Vaslui, **„101 vasluieni pentru 100 de ani”** (Iași, 2019, 404 pag.), ori **111 valori naționale pentru Vaslui**, Iași, Pim, 2019, 512 pag., **Jale și eroism românesc la Cotu Donului... și după(!)**, Iași, Pim, 2020, 305 p., **Opera magna 1 (folcloristica) -4/**, Pim Iași, 2020, 614 p., **Bătălia pentru Vaslui**, Pim, Iași, 2020, 740 de pagini.

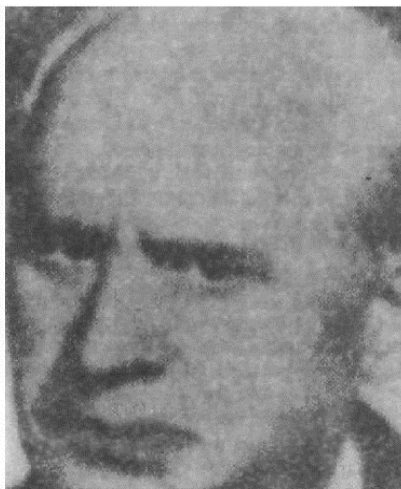

„Eu sunt omul muncii mele imposibil de egalat vreodată” (D.V.M.)

„LUMEA” LUI MARIN:

Prof. Univ. Dr. Alexandru IONESCU
București

Prof. Univ. Dr. Adrian FOCHI
Folclorist – București

Prof. Dr. Ing. Avram D. TUDOSIE
Academician A.O.Ș.R – Huși

Dr. în medicină Valeriu LUPU
Exeget – Vaslui

Prof. Ion Gh. PRICOP
Poet, scriitor – Duda Epurenii, Vaslui

Prof. Costin CLIT
Istoric – Huși, Vaslui

Cmdr. Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scriitor, epigramist – Iași

Prof. Univ. Dr. Ovidiu PAPADIMA
Folclorist – București

Prof. Dr. Docent Mihai POP
Academician – București

Gabriela Ana BALAN
Poetă – Bârlad

Prof. Univ. Dr. Vasile ADĂSCĂLIȚEI
Folclorist – Iași

Prof. Dr. Vicu MERLAN
Istoric – Huși, Vaslui

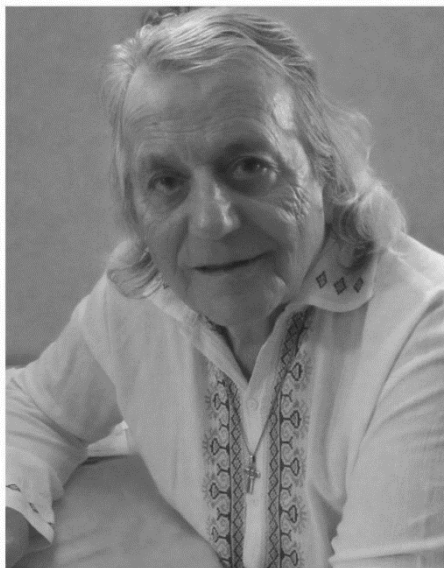
Georg BARTH
Ziarist – Passau, Germania

Ben TODICĂ
Ziarist, redactor emisiuni în limba
română Sydney, Australia

Ștefan RACOVITZĂ
Jurnalist – Geneva, Elveția

George FILIP
Poet – Montreal Canada

Prof. Dr. Theodor CODREANU
 Critic literar – Huși, Vaslui

Prof. Dr. Laurențiu CHIRIAC
 Istoric – Vaslui

Meridianul a trecut de 24 de ani... Ziar de informații, opinii și publicistici din R.A. nr. 14 (1997) • JUI. 8 aprilie 2021 • 12 pagini • 1 leu
 Citește Meridianul și pe net la www.tvv.ro ! Prof. dr. Dumitru V. MARIN

Meridianul Fondat în anul 1997
Iași - Vaslui - Bacău
 marintv@gmail.com
 www.meridianul.ro
 Tel 0748 231510

Singurul Ziar de Presă din județul Vaslui

editorial

LUNGANI - IASI
INCREDERE ÎN MUNCA
 (Pag. 1)

DSAGOMIREȘTI - VASLUI
PRIMARUL ALERGĂTOR
 (Pag. 2)

BĂLĂȚI - IASI
NOU CENTRU CIVIC
 (Pag. 1)

ANUNȚ IMPORTANT:
 FUNCȚIONARII OCHIULI
 VASLUI ANUNȚĂ DE SERVICIU
 URMĂRIȚĂ!
<https://www.marintv.ro/sergiu/>
<http://www.marintv.ro/>

ASRA

Stimate colog. Profesor dr. Dumitru V. MARIN

Editorial: Te amintesc, marele Constantin Ponișor și cele patru prietene...
 marintv.ro 14/04/21

Rețeaua noastră de prieteni, familia Dumitru din Vaslui și Iasi. Te salut, Dumitru și
 scribiți din vreme în vreme.

PROFESOR V. MARIN:
 Alina Ovidiu

.....
 • *„Așa e greș și fără a dăminca culturile
 • altor reviste de cultură, MCR este de o calitate
 • și ambiție fără concurență...
 • Mai în glumă, mai în seriozitate, locul 1 este
 • acordat „ocupați”.”*
 Cu deosebită plăcere și respect:
 Geroz BARTH –
 Passau, Germania

DE SĂRBĂTOARE...

Avertisment: numerele de pe 8, 22, 29 aprilie vor fi dedicate unei sărbători unice, pentru că numai o dată cu pot împlini 80 de ani. Cred că merită. Vă las pe toți martorii.

Ec. xxi alfar mult, poate nu chiar mărunte, cu siguranță și noi elemente de valoare din timpul celor 51 de ani de când m-am înrolat în sprinjalul culturii, învățământului, presei vasluiene.

Meditație: într-o bună tradiție provincială, celor care reușesc să plan local național și internațional ie că la cap cu toată nemernicia: a) în deplină practică de tip comunist, orice-ar face careva, tot va fi omis, discreditat, minimizat... b) chiar acei cu ceva operă ca să nu se strice cu multăle aflate în poziții profitabile (ca la Muzeu, de pildă), se face a nu și despre realizările de excepție de amina numii D.V. Marin. Și, uni cu ceva operă, dar... se alinază; c) pentru oficialități o asemenea marcă personalitate jurnalistică nu există, mai ales că a mai creștat pe uni și pe alții. Pot ei vedea ceva peste puterile lor de înțelegere? d) De ani mulți sistemul comunist mă certăză și mi îndepărțază prietenii cu amenințări sau fobase materiale. N-am intrat în ghemul lor de viermi necredpinși la mână, dar cu spor la lăta bugetului; rămân, deci, uniți contra mufura.

Recallăți istoric: realitate istorică: la căli dușmanii am, la căz ură, prostie, violențe au, dacă ay fi greșit cu ceva... mă infundau ăștia de mult. Așa că:

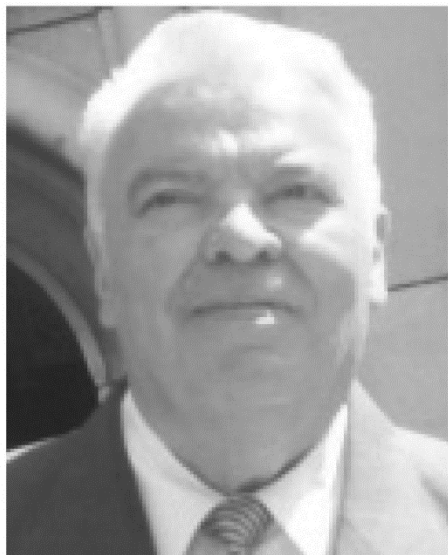
– Am împrăștiat în lume (nu numai la Vaslui, de unde puteam pleca de multe ori și cu mari avantaje bănești) cultură, știință, jurnalism, omieie (chiar dacă m-au denișat, furat, injurat). Pe cei mari dușmanii ai mei din presă i-am tanșat eu, cu grupul meu de presă frecventat de peste 500 de tineri.

– Raportez tuturor că la împlinirea celor 80 de ani, împlinesc 50 (chiar 51) de cărți, în afara de revista internațională, ziar, TVV.

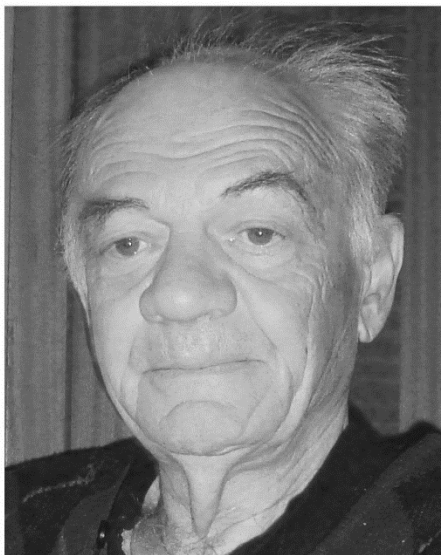
Continuare în pagina 2

Cătălin ȘIMPETRU
 Ziarist, tehnoredactor – Vaslui

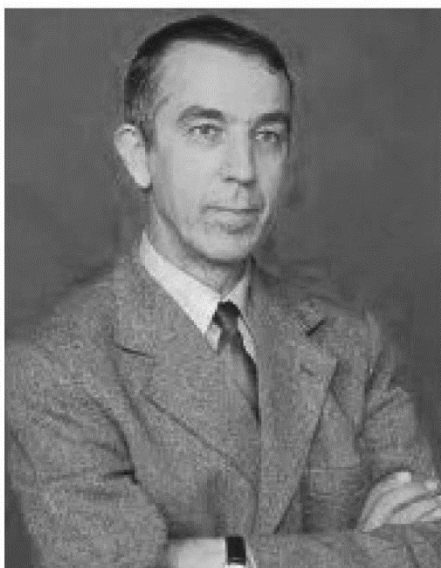
Ing. Mihai CABA
Scriitor – Iași

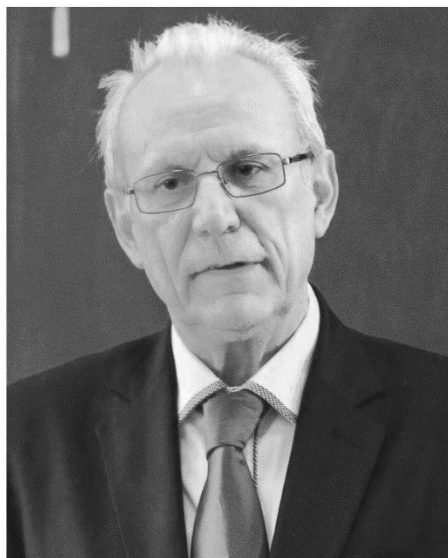
Eugen DEUTSCH
Scriitor – Iași

Ing. Dr. Dumitru BRĂNEANU
Scriitor, Președinte USR Bacău – Bacău

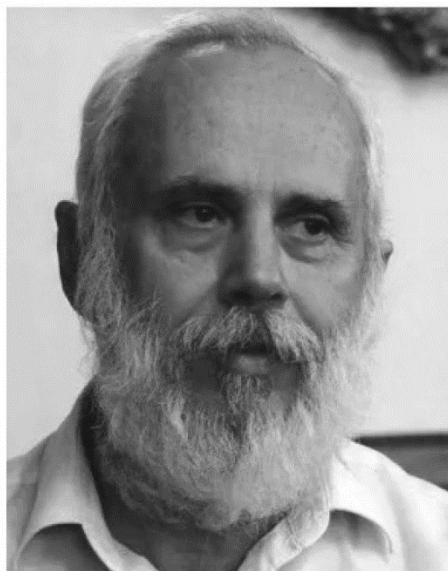
Prof. Univ. Dr. Ioan DĂNILĂ
Univ. Bacău, membru USR – Bacău

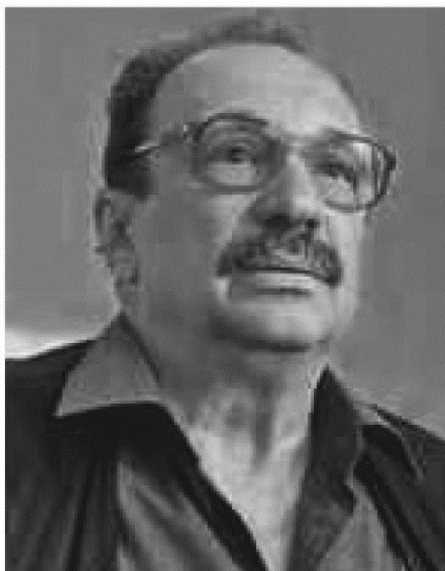
Doru Dinu GLĂVAN
Președinte UZPR – București

Prof. Univ. Dr. Daniela GÎFU
Membru USR, jurnalistă – Iași

Cornel GALBEN
Scriitor, monografist – Bacău

Prof. Univ. Dr. Mihai MIRON
Membru USR, ziarist – București

LUMEA CEA MICĂ

Ștefan Alexandru MARIN
n. 2008

Ana Iulia MARIN
n. 2008

Eva Maria MARIN
n. 2011

Vlad Ioan MARIN
n. 2012

Rareș MARIN
n. 2018

Vasluiul văzut de sus! Sursa foto: facebook.com Orasul Vaslui

**Sediul redacției Revistei, a Ziarului, a Radioului și a TVV online.
Str. Frunzelor, nr. 2, Vaslui.**

REZUMAT

Autorul acestei cărți a avut o viață mai spectaculoasă ca în filmele de aventuri. După 64 de ani de la debutul în jurnalism scoate la lumină momente din ISTORIA faptică a perioadei în care a trăit: recitarea poeziilor către Gheorghiu-Dej, întâlnirile cu Nicolae Ceaușescu, Regele Mihai I, și interviuri cu Francois Mitterand, Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Mircea Snegur, Lucinschi, Traian Băsescu, în total 9 președinți de stat și cu Iohannis 10. În fața obiectivului camerei de filmat au stat 16 prim miniștri, puzderie de miniștri, academicieni, universitari din multiple domenii de activitate, artiști, în afara unei mari mulțimi din teritoriul „acaparată” de Televiziunea Vaslui. N-au lipsit cele mai înalte fețe bisericești în frunte cu Papa Ioan Paul al II-lea, P.F.Teocrist sau Daniel și înalți ierarhi. Acum, mai multe nume din diaspora.

Recordurile mondiale din cadrul jurnalismului cultural pe care-l reprezintă în deplina sa plenitudine au fost obținute în numele apărării limbii române (între granițele ei, adică pe tot globul pământesc), al dreptului la informație, la libera cugetare, la creație și neîngrădită exprimare.

„M-am bucurat de clipa mea de libertate”, afirmă D.V. Marin citându-l pe cel mai mare poet american Walt Whitman.

Dacă altădată, în război, „plecat-am nouă din Vaslui”, acum, cu camera de filmat, cu îndrăzneală, competență, profesionalism, DVM trece singur prin 32 de țări, din 4 continente: revista Meridianul Cultural Românesc are peste 700 de colaboratori din toată lumea... **DIMENSIUNI CULTURALE GLOBALE**... este o carte unică a unui autor unic, dar mai ales cu mărturii creativ-istorice absolut unice.

SUMMARY

The author of this book had a more spectacular life than in adventure movies. 64 years after his debut in journalism, he brings to light moments from the factual HISTORY of the period in which he lived: reciting poems to Gheorghiu-Dej, meetings with Nicolae Ceaușescu, King Mihai I, and interviews with Francois Mitterrand, Ion Iliescu, Emil Constantinescu , Mircea Snegur, Lucinschi, Traian Băsescu, a total of 9 presidents of state and with Iohannis 10. In front of the camera lens were 16 prime ministers, a myriad of ministers, academics, academics from multiple fields of activity, artists, apart from a large crowds from the territory "seized" by Vaslui Television. There were also the highest church leaders led by Pope John Paul II, Fr. Theoctist or Daniel and high hierarchs. Now, more names from the diaspora.

The world records in cultural journalism, which it represents in its fullness, were obtained in the name of defending the Romanian language (within its borders, ie around the globe), the right to information, free thought, creation and unrestricted expression.

"I enjoyed my moment of freedom," says D.V. Marin quoting the greatest American poet Walt Whitman.

If once, in the war, "I left Vaslui", now, with the camera, with boldness, competence, professionalism, DVM passes alone through 32 countries, from 4 continents: the magazine Meridianul Cultural Românesc has over 700 collaborators from all over the world... GLOBAL CULTURAL DIMENSIONS... is a unique book by a unique author, but especially with absolutely unique creative-historical testimonies.

RÉSUMÉ

L'auteur de ce livre a eu une vie plus spectaculaire que dans les films d'aventure. Après 64 ans depuis ses débuts dans le journalisme, il met en lumière des moments de l'HISTOIRE factuelle de la période dans laquelle il a vécu: récitation de poèmes à Gheorghiu-Dej, rencontres avec Nicolae Ceaușescu, le roi Mihai I et entretiens avec François Mitterrand, Ion Iliescu , Emil Constantinescu, Mircea Snegur, Lucinschi, Traian Bănescu, un total de 9 présidents d'État et avec Iohannis 10. Devant l'objectif de la caméra se trouvaient 16 premiers ministres, une myriade de ministres, des universitaires, des universitaires de multiples domaines d'activité, des artistes , mis à part une foule nombreuse du territoire «saisi» par Vaslui Television. Il y avait aussi les plus hauts dirigeants de l'Église dirigés par le Pape Jean-Paul II, le Père Théoctiste ou Daniel et de hauts hiérarchies. Maintenant, plus de noms de la diaspora.

Les records du monde du journalisme culturel, qu'il représente dans sa plénitude, ont été obtenus au nom de la défense de la langue roumaine (à l'intérieur de ses frontières, c'est-à-dire dans le monde entier), du droit à l'information, à la libre pensée, à la création et à l'expression sans restriction.

«J'ai apprécié mon moment de liberté», déclare D.V. Marin citant le plus grand poète américain Walt Whitman.

Si une fois, dans la guerre, «j'ai quitté Vaslui», maintenant, avec la caméra, avec audace, compétence, professionnalisme, DVM traverse à lui seul 32 pays, sur 4 continents: le magazine Meridianul Cultural Românesc compte plus de 700 collaborateurs de partout dans le monde. world... DIMENSIONS CULTURELLES MONDIALES... est un livre unique d'un auteur unique, mais surtout avec des témoignages historiques créatifs absolument uniques.

SOMMARIO

L'autore di questo libro ha avuto una vita più spettacolare che nei film d'avventura. Dopo 64 anni dal suo debutto nel giornalismo, riporta alla luce momenti della STORIA fattuale del periodo in cui visse: recitazione di poesie a Gheorghiu-Dej, incontri con Nicolae Ceaușescu, re Mihai I, e interviste a Francois Mitterand, Ion Iliescu , Emil Constantinescu, Mircea Snegur, Lucinschi, Traian Băsescu, per un totale di 9 presidenti di stato e con Iohannis 10. Davanti all'obiettivo della telecamera c'erano 16 primi ministri, una miriade di ministri, accademici, accademici di molteplici campi di attività, artisti , a parte una grande folla dal territorio "sequestrato" dalla Vaslui Television. C'erano anche i capi ecclesiastici più alti guidati da Papa Giovanni Paolo II, P. Teoctist o Daniel e alti gerarchi. Ora, altri nomi dalla diaspora.

I record mondiali nel giornalismo culturale, che rappresenta nella sua pienezza, sono stati ottenuti in nome della difesa della lingua rumena (entro i suoi confini, cioè in tutto il mondo), il diritto all'informazione, al pensiero libero, alla creazione e all'espressione senza restrizioni.

"Mi è piaciuto il mio momento di libertà", dice D.V. Marin citando il più grande poeta americano Walt Whitman.

Se una volta, durante la guerra, "ho lasciato Vaslui", ora, con la telecamera, con audacia, competenza, professionalità, DVM passa da solo attraverso 32 paesi, da 4 continenti: la rivista Meridianul Cultural Românesc conta oltre 700 collaboratori da tutto il world... GLOBAL CULTURAL DIMENSIONS... è un libro unico di un autore unico, ma soprattutto con testimonianze storico-creative assolutamente uniche.

CUPRINS

OMUL PROVIDENȚIAL (PREFAȚĂ)	5
INTRODUCERE.....	11
DIMENSIUNI CULTURALE GLOBALE PRIN TVV-30 ȘI M.C.R.-6/VASLUI..	11
Din istoricul afirmărilor.....	14
I. O ISTORIE	17
A. Prima emisiune	31
B. Începuturile	39
În prima linie a muncii, 5 decembrie 1990 – iunie 1994.....	39
Un loc de muncă pentru George Marinescu – televiziunea care nu va fi atacată niciodată de teroriști –.....	39
Despre studioul local TV.....	41
Autorul povestește.....	44
C. Înființarea posturilor Radio Unison.....	55
D. Ziarul „Meridian” intră în piață	57
„Nu ați făcut ocolul pământului degeaba!”.....	58
E) Autoritatea, vârful.....	67
1. Localismul creator	67
2. „Tv.V. – 15... explozia...”	72
PETRECERE CU VORBE	72
Dumitru V. Marin – „TV.V. 15 – explozia cultural-informațională a județului Vaslui”	74
Luminați-vă fața: imagine, sunet, carte	75
II. DIMENSIUNEA NAȚIONALĂ.....	85
Consfătuire a televiziunilor private din România.....	86
A. Tv.V. ȘI POLITICA	92
Președintele Camerei Deputaților afirmă că soluția cea mai bună pentru Vaslui este Marin Dumitru.....	93
„Vasluiul trebuie să se schimbe!” – Interviu cu ministrul Internelor și Reformei Administrative, Cristian David	95

Primul ministru Călin Popescu Tăriceanu are încredere în Marin Dumitru	97
B. M.C.R.....	100
O revistă de aleasă ținută intelectuală:.....	101
C. M.C.R. intră în piață	104
La I.C.R. – București: mare izbândă vasluiană.....	107
Profesorul Dumitru V. Marin a primit distincția „PRESTANȚĂ ÎN JURNALISM” a UZPR	111
III. DIMENSIUNEA CULTURALĂ GLOBALĂ.....	115
IV ANTOLOGIE... COLABORĂRI	127
Ben TODICĂ – Melbourne, Australia.....	129
Adrian George SAHLEAN – California, SUA	130
Alexandru NEMOIANU – Danville, Pennsylvania SUA.....	131
Dan ANGHELESCU – New York, SUA.....	132
Victor CORBUT – Cleveland, SUA	133
Joseph GORGONE – SUA.....	134
Theodor DAMIAN – New York, SUA	135
Dumitru ICHIM – Kitchener, Ontario, SUA	136
Alexandru CETĂȚEANU – Montreal, Canada.....	137
Codruța MARIN – Montreal (Canada).....	138
Constantin CLISU – Edmonton, Canada.....	139
Cristina MIHAI - Ottawa (Canada)	140
Elena BUICĂ – Toronto, Canada	141
Rodica BRAD PĂUNA – Calgary, Canada	142
Rodica GÂRLEANU COSTEA – Oakville, Ontario, Canada.....	143
Sorin FINCHELSTEIN – Canada	144
Valeriu CERCEL – Hamilton, Canada	145
Melania RUSU CARAGIOIU – Canada	146
George FILIP – Montreal, Canada.....	147
Luminița SCOTNOTIS – Mannheim, Germania	148

Maria Diana POPESCU – Stuttgart, Germania	149
Renate MÜLLER – Heidelberg, Germania.....	150
Laura SCHUSSMANN – München, Germania	151
Georg BARTH – Passau, Germania	152
Gabi SCHUSTER – Heidelberg, Germania	153
Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG – Benissa, Spania	154
Elena GATEA – Logrono, Spania.....	155
Erika BLOJ - Milton Keynes, Anglia	156
Ana PODARU - Haywards Heath, Anglia.....	157
Daniela SORIAN – Edinburgh, Scotia, UK	158
Manuela MAGI – Serra San Quirico, Ancona, Italia.....	159
Manuela PANA – Stafford, Anglia.....	160
Lucian Victor BOTA – Bristol, UK.....	161
Angela MAMIER-NACHE – Frontignan, France.....	162
Dorel SCHOR - Natanyah (Israel)	163
Adrian GRAUENFELS – Israel.....	164
Bianca MARCOVICI – Haifa, Israel.....	165
Carol FELDMAN – Israel	166
Ibrahim ALNajim – Israel.....	167
Lucian-Zeev HERȘCOVICI – Israel	168
Madeleine DAVIDSHON – Haifa, Israel.....	169
Magdalena BRĂTESCU – Israel.....	170
Zoltan TERNER – Tel Aviv, Israel.....	171
Menachem FALEK – Israel.....	172
Ștefan RACOVITZĂ † - Geneva (Elveția)	173
Eugen ENCIU - Maroc.....	174
Mihai CIMPOI – Republica Moldova	175
George ROCA - Sydney (Australia).....	176
Georgeta RESTEMAN - Cipru	177

Roni CĂCIULARU – Israel.....	178
Paul LEIBOVICI – Israel	179
Liana SAXONE - HORODI – Israel.....	180
Sorinela FILOMENA – Eindhoven, Olanda	181
Graziella Vignola BENATTI – Modena, Italia	182
Valeriu GORINCIOI – Călărași, Republica Moldova	183
Walter SCARSELLA – Isola Margarita, Venezuela	184
Valentina TECLICI – Napier, Noua Zeelandă	185
Vasile TĂRĂȚEANU – Cernăuți, Ucraina.....	186
Dragoș OLARU – Cernăuți	187
Nicolae ȘAPCĂ – Cernăuți.....	188
Nicolae DABIJA † – Chișinău, Republica Moldova	189
Nicolae LUPAN † - Republica Moldova	190
Nicolae MĂTCAȘ – Cahul, Republica Moldova.....	191
Franco De ANGELIS – Castro Dei Volsci, Frosinone, Italia.....	192
Michelina GIANNITTELLI – Roccasecca, Frosinone, Italia.....	193
Aurelio CIANGOLA – Alatri, Frosinone, Italia	194
Daniela STRACCAMORE – Frosinone, Italia	195
Alfredo SCOTTI Ponza, Latino, Italia	196
Angela GRAZIOSO – Terlizzi, Bari, Italia	197
Angela MALLIMO – Imperia, Liguria, Italia	198
Anna NARDELLI – Firenze, Italia	199
Annalisa SIMONTE – Trapani, Italia	200
Antonio MEOLA – Milano, Italia	201
Arnaldo IACOMINI – Vejano di Viterbo, Italia.....	202
Carmela PRINCIPE – Salerno, Italia	203
Cinella MICCIANI – Civitanova Marche, Italia	204
Claudia MAGNASCO - Sassari, Sardegna, Italia	205
Corrado DE BARI – Molfetta, Bari, Italia.....	206

Daniela MIHĂEȘ – Roma, Italia.....	207
Daniele GAZZARIN – Biella Piemont, Italia	208
Domenico GIORDANO – Napoli, Italia	209
Elena LEICA – Prato, Italia	210
Emanuele CILENTI – Messina	211
Emilia SIMONETTI – Taranto, Italia.....	212
Enza ARMIENTO – Bari, Italia	213
Evra GART – Ulm, Germania.....	214
Florentina NIȚĂ – Brescia, Lombardia, Italia	215
Francesco TROYLI – Roma, Italia.....	216
Gabriela VERBAN – Cento, Italia	217
Gabriella COZZANI – La Spezia, Italia.....	218
Gherghina TOFAN – Torino, Italia	219
Giacomo MARTINELLI – Frosinone, Italia.....	220
Giovanni De TOMMASO, Grottaglie Taranto, Italia	221
Giuseppe BURO – Casoria, Napoli, Italia	222
Giuseppe GENOVESE – Palermo, Italia.....	223
Gregorio COSTA – Messina, Italia.....	224
Ina Simona CÎRLAN – Veneția, Italia.....	225
Iurie BRAȘOVEANU – Torino, Italia	226
Leonard CIUREANU – Roma, Italia.....	227
Luigi PAGANO – Marcianise, Italia.....	228
Luigia DI SABATINO – Monterotondo Roma	229
Luminița CIOBANU – Bra, Cuneo, Italia	230
Maria Rosa DI DONNA – San Paolo di Civitate, Foggia, Italia	231
Marinella MANCA – Milano, Italia.....	232
Marioara VIȘAN – Ivrea, Torino, Italia.....	233
Mapi – Roma, Italia.....	234
Massimo RONCO – Gioia del Colle, Italia.....	235

Maurizio SORRENTINO – Corleone, Palermo, Italia	236
Max PONTE – Villanova d'Asti, Italia.....	237
Mimma PASCAZIO – Bari, Italia	238
Mirela LEAHU VARGA Genzano di Roma, Italia	239
Nadia PASCUCCHI – Viterbo, Italia	240
Nino CASTROINA San Lazzaro di Savena, Bologna, Italia	241
Olimpia Danci – Milano, Italia.....	242
Piera PISTILLI – Napoli, Italia	243
Raf TROTTA – Caserta, Italia.....	244
Rodi VINAU – Bra, Cuneo, Italia	245
Rosalba MANDALA – Torino, Italia.....	246
Rossana ANGELI (Camaiole Lucca)	247
Sandra DE FELICE – Pescara, Italia	248
Vasile HATOS – Castiglione di Ravenna, Italia	249
Teresa MANCUSO, Matera, Italia	250
Umberto Donato DI PIETRO – Roma, Italia.....	251
V ÎNCHEIERE REZUMATIVĂ.....	253
30... TVV/25... Meridianul.../6... M.C.R. – AZI – Identitate, demnitate, modernitate	255
Cuvânt... la sărbătoarea de 70 de ani!	264
VI ADDENDA.....	267
DE ACELAȘI AUTOR.....	295
ICONOGRAFIE.....	299
DIN PRESA TIMPULUI	309
„LUMEA” LUI MARIN	311
LUMEA CEA MICĂ.....	318
REZUMATE	EROARE! MARCAJ ÎN DOCUMENT NEDEFINIT.1
CUPRINS.....	325

... ARGUMENT:

... 1/2 secol pentru OPERĂ...

... ACȚIUNI ȘI ACTIVITĂȚI DE TOP, în câteva domenii esențiale vieții...

... SPIRIT DESCHIS, uneori pătimaș, MEREU ÎN COMPETIȚIE...

... ADVERSARI ȘI DUȘMANI... de mare putere și CLASĂ...

...Prietenii și prețuitorii pe măsură...

... chiar are HARUL DE A FACE...

D.V. Marin este

...UN OM AL ACESTUI TIMP...!

- Mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuții științifice, în zeci de publicații, debut 1958;
- Deschizător de drumuri... și îndrumător în presa locală și moldoveană;
- Director și editor de reviste: 1. *ONYX* (Revistă de literatură, civilizație și atitudine, Anul III, nr. 11 - 12 (27 - 28) - nov. - dec. 2014); 2. *Meridianul Cultural Românesc* (Revistă trimestrială, 2015→).
- Editor: *Vlăstarul* (1990), *Teleradioeveniment* (1993), *Meridianul* (1996 →).

Operă tipărită (selecții):

- Considerații privind cântecul popular... (1974) – studiu etnologic
 - Basme de Tudor Pamfile, ediție îngrijită de D.V.M., editura Junimea, Iași (1976)
 - Evoluția învățământului vasluian până în 1859 (1980)
 - Istoria învățământului
 - Liceul „M. Kogălniceanu”, monografie la Centenar (1990)
 - Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă” – istorie etnofolclorică. 294 p. (1998)
 - Unison Radio Vaslui continuă... – prezentare media (2000)
 - TV.V – 15... explozia – „Cronica locului, jurnal intim...”, 556 p. (2006)
 - Zăpada pe flori de cireș – roman – 274 p. (1999). Ediția a II-a (2014)
 - Meridianul – O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional, 416 p. (2009)
 - Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase” – istorie culturală – 218 p. (2010)
 - TV. V – Vaslui – România – Europa – filă de istorie, presă și cultură – 256 p. (2011)
 - Giurgioana – Bacău, Sat – Biserică... – monografie, 169 p. (2011)
 - Editoriale valabile din vremuri regretabile – culegere – 258 p. (2013)
 - Cu Eminescu, dascăl de suflet – Studii și adnotări istorico-literare, 172 p. (2013)
 - Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric – (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.) – opinii, editoriale – 202 p. (2013)
 - „Spirale ” internaționale – Vasluieni pe spițe din roata istoriei – reportaje și interpretări – 208 p. (2013)
 - Primarii, ca niște oameni acolo, și ei – Jud. Iași – 338 p. (2014)
 - Ceașescu –...– Bănescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu
 - Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
 - Prima clasă.../ Personalități de pe Valea Zeletinului, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)
 - Marin D.V. contemporanul nostru (virtual), Ed. PIM, Iași, 2014
 - 25 – TV. V – Istorie și cultură, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
 - Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc) (I), Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016)
 - 77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism) – Volum omagial – Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)
 - Viata „pe portative”... în 16 note, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)
 - Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)
 - ...77 Noduri culturale și semne amicale, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)
 - Editoriale, articole, eseuri Ed. PIM, Iași, 184 p. (2018)
 - 101 Vasluieni pentru 100 de ani, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019)
 - Liceeni la Podu – Bacău, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)
 - Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei – Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)
 - 111 Valori naționale pentru Vaslui – Ed. PIM, Iași, 512 p. (2019)
 - Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului – Ed. PIM, Iași, 210 p. (2020)
 - Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!), Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019). Ediția a II-a, Ed. PIM, Iași, 305 p. (2020)
 - Opera Magna 1, Ed. PIM, Iași, 616 p. (2020)
 - Festival semicentenar: 50 pentru 50! F.N.U.C.T., Ed. PIM, Iași, 332 p. (2020)
 - Opera Magna 2, Ed. PIM, Iași, 520 p. (2020)
 - Opera Magna 3, Ed. PIM, Iași, 510 p. (2020)
 - Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi(!), Ed. PIM, Iași, 738 p. (2020)
 - Călimănești-Vaslui... un sat ca multe altele, ed. PIM, Iași, 322 p. (2021)
 - Opera Magna 4, Ed. PIM, Iași, 522 p. (2021)
 - Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și MCR-7, Ed. PIM, Iași, 332 p. (2021)
- „O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică autoritate morală, recunoscute. Afirm că a avut harul de A FACE!”
- Prof. Dr. Emil Constantinescu, Președintele României, 1996 – 2000